

სისხლის სამართლი

კაბინეტი

სისხლის სამართლის პროცესი

ზოგადი და კაბინეტი

კრებულში გამოქვეყნებულია ერთგვაროვანი სასამართლო
პრაქტიკის ჩამოყალიბებისა და სამართლის განვითარებისათვის
მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები. ამ და სხვა საქმეთა მოძებნა
შესაძლებელია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ვებ-
გვერდზე: <http://www.supremecourt.ge/court-decisions/>

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებანი
სისხლის სამართლის საქმეებზე**

2019, №4-6

**Decisions of the Supreme Court of Georgia
on Criminal Cases
(in Georgian)**

2019, №4-6

**Entscheidungen des Obersten Gerichts von Georgien
in Strafsachen
(in der georgischen Sprache)**

2019, №4-6

**Решения Верховного Суда Грузии
по уголовным делам
(на грузинском языке)**

2019, №4-6

**გადაწყვეტილების შერჩევასა და დამუშავებაზე პასუხისმგებელი
რუსულან ჭანტურიძე**

**ტექნიკური რედაქტორი
მარია მაღალაშვილი**

რედაქციის მისამართი:

0110, თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32, ტელ: 299 04 18;
www.supremecourt.ge

**ურნალი გამოდის საქართველოს უზენაესი სასამართლოსა და
საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს საერთო სასამართლოების
დეპარტამენტის მხარდაჭერით**

საქონელი

სისხლის სამართალი

კარძო ნაწილი

1. დანაშაული სიცოცხლის წინააღმდეგ	
განზრას მკვლელობა და დამამდიმებელ	
გარემოებაში განზრას მკვლელობის მცდელობა	4
განზრას მკვლელობა დამამდიმებელ გარემოებაში	15
2. დანაშაული ჯანმრთელობის წინააღმდეგ	
ოჯახში ძალადობა	40
3. დანაშაული ადამიანის უფლებებისა და	
თავისუფლებების წინააღმდეგ	
დევნა	51
4. დანაშაული საკუთრების წინააღმდეგ	
ქურდობა	55; 71
ძარცვა	79; 90
5. სამოხელეო დანაშაული	
ქრთამის აღება და სამსახურებრივი მდგომარეობის	
გამოყენებით ნარკოტიკული საშუალების	
უკანონოდ შემოტანაში დახმარება	99

სისხლის სამართლის პროცესი

ზოგადი ნაწილი

მტკიცებულება, მტკიცების საფანი და პროცესი	
დოკუმენტის მტკიცებულებით ძალა	128

კარძო ნაწილი

1. საგამოძიებო მოქმედებები	
სასამართლოს განჩინების გარეშე	
ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედება	149
პირის ამოსაცნობად წარდგენა	154
2. კასაცია	
საკასაციო განაჩენი	167
გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და	
მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა	167; 175
განაჩენში ცვლილების შეტანა	188

სისხლის სამართალი

კერძო ნაწილი

1. დანაშაული სიცოცხლის წილადების

განზრას მკვლელობა და დამამდიმებელ გარემოებაში
განზრას მკვლელობის მცდელობა

განახლები საქართველოს სახალისტო

№347აპ-18

13 დეკემბერი, 2018 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაში სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
- პ. სილაგაძე,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ნ. ლ-ის სა-
კასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის
სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 დეკემბრის
განაჩენით ნ. ლ., ... ნასამართლობის არქივი, – ცნობილ იქნა დამ-
ნაშავედ და მიესავა:

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით – თავისუფ-
ლების აღკვეთა 3 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილით – თავისუფ-
ლების აღკვეთა 6 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნ-
ქტით (რ. ზ-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 16 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვე-
პუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 15 წლით;

სისხლის სამართლის კოდექსის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის
„ა“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 18 წლით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-
2 ნაწილის საფუძველზე უფრო მეტად მასალა სასჯელმა შთანთქა ნაკ-
ლებად მკაცრი სასჯელები და დანამაულთა ერთობლიობით ნ. ლ-
ეს საბოლოოდ მიესავა თავისუფლების აღკვეთა 18 წლით, რომ-

ლის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2017 წლის 7 აგვისტო-დან.

2. 6. ლ-ის მიერ ჩადენილი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ხ-ის მუნიციპალიტეტის სოფელ ა-ში მცხოვრებ 6. ლ-ს მეგობრული ურთიერთობა ჰქონდა თავის თანასოფლელებთან: რ. ზ-სთან, გ. კ-ესა და რ. დ-სთან. 2015 წელს 6. ლ-ემ ფეხის არეში მიიღო ტრავ-მა და რამდენიმე თვის განმავლობაში მკურნალობდა წოლითი რე-ჟიმით. მას მიაჩნდა, რომ ავადმყოფობის პერიოდში მეგობრები სისტემატურად ვერ ახერხებდნენ მის მონახულებას და აღარ აქცევ-დნენ ყურადღებას, მისი ქცევები გადაიზარდა აგრესიაში და მათ მიმართ გაუჩნდა ფიზიკური ანგარიშსწორებისა და განზრას მკვლე-ლობის სურვილი.

2017 წლის 5 აგვისტოს, საღამოს საათებში, 6. ლ. მობილური ტე-ლეფონით დაუკავშირდა გ. კ-ეს და განუცხადა, რომ იყო „დაბოლი-ლი“ ანუ იმყოფებოდა ნარკოტიკული საშუალების ზემოქმედების ქვეშ და გ. კ., რ. ზ. და რ. დ. მასთან ერთად ასულიყვნენ ხ-ში, სო-ფელ ს-ში, ყ-ის დედათა მონასტრის მიმდებარე ტერიტორიაზე და გაეტარებინათ დრო, რასაც გ. კ. დაეთანხმა. მეგობრებთან ანგა-რიშსწორების მიზნით, იმავე დღეს, დაახლოებით 23 საათზე, 6. ლ-ემ თავის ... – სახელმწიფო ნომრის მქონე „BMW-ს“ მარკის ავტო-მანქანის საბარგულში მოათავსა ცეცხლსასროლი იარაღი – ორლუ-ლიანი გადაჭრილი თოფი ვაზნებით და ამ ავტომანქანით სოფელ ს-ში, სახლთან მიაკითხა გ. კ-ეს. 6. ლ-ემ ავტომანქანაში ჩასვა რ. ზ., ხოლო გ. კ-ემ თავის №... სახელმწიფო ნომრის მქონე „BMW-ს“ მარ-კის ავტომანქანაში – რ. დ. და ავიდნენ სოფელ ს-ში, სადაც ყ-ის დედათა მონასტერთან გააჩერეს ავტომანქანები.

მონასტერთან ისინი გადმოვიდნენ ავტომანქანიდან, 6. ლ-ეს ეტყობოდა, რომ ნარკოტიკული საშუალება ჰქონდა მიღებული. თავდაპირველად მშვიდად დაინტერეს საუბარი და იხსენებდნენ ნარ-სულ ურთიერთობებს. გარკვეული პერიოდის გასვლის შემდეგ, და-ახლოებით 22:30 საათზე, 6. ლ. წავიდა ავტომანქანის საბარგულის-კენ, რომ გ. კ-ისათვის ეჩვენებინა რაღაც. საბარგულის გახსნისას გ. კ-ემ დაინახა გადაჭრილი თოფი, ე.ნ. „აბრეზი“, რაც გაუკვირდა და ჰქითხა, რატომ ჰქონდა თან და რად უნდოდა ეს იარაღი. 6-მ ამოილო საბარგულიდან გადაჭრილი თოფი სიტყვებით, რომ ეს ია-რაღი მისთვის ესაჭიროებოდა. მან შეიცვალა ხმის ტემპრი, გახდა აგრესიული და მუქარის სიტყვებით „დაიჩოქე, სული უნდა გაგაფ-რთხობინო“ დაუმიზნა გ. კ-ეს. თავდამსხმელისგან მეგობრის დაც-ვა სცადეს რ. ზ-ემ და რ. დ-ემ, რის შემდგომ 6. ლ-ემ თავდაპირვე-ლად, განზრას მოკვლის მიზნით, ხულიგნური ქვენაგრძნობით გა-ისროლა გ. კ-ის მიმართულებით, რომელმაც მოასწრო გადახტომა

და გაქცევა, რითაც შეძლო სხეულის დაზიანების თავიდან აცილება და გადარჩა სიკვდილს. დაახლოებით 2 წამის შემდეგ 6. ლ-ემ აგრესია გადაიტანა რ. ზ-სა და რ. დ-ზე სიტყვებით – „აქვე თქვენც გაგაფრთხობინებთ სულსო“ და ხულიგნური ქვენაგრძნობით, ორი პირის განზრას მოკვლის მიზნით, თანხაქონი თოფიდან ერთხელ გასროლით მისგან 3-5 მეტრის დაცილებით მდგომ რ. ზ-ეს წელის არეში მიაყენა მრავლობითი შემავალი ჭრილობები. გასროლების შემდეგ 6.ლ. თავისი ავტომანქანით, დააშაულის იარაღით – თოფით შემთხვევის ადგილიდან მიიმალა. მიუხედავად განეული სამედიცინო დახმარებისა, რ. ზ. მიყენებული დაზიანებების შედეგად საავადმყოფოში გარდაიცვალა.

6. ლ-ემ დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, მართლსაწინააღმდეგოდ შეიძინა და ინახავდა კუსტარულად დამზადებულ ცეცხლსასროლ იარაღს – ორლულიან გადაჭრილ თოფს და გამოსაყენებლად ვარგის საბრძოლო მასალას – ხსენებული თოფისათვის განკუთვნილ ვაზნებს.

2017 წლის 5 აგვისტოს, ღამის საათებში, ხ-ის მუნიციპალიტეტის სოფელ ს-ში, ყ. დედათა მონასტრის მიმდებარე ტარიტორიაზე, 6. ლ. მართლსაწინააღმდეგოდ ატარებდა ზემოაღნიშნულ თოფსა და საბრძოლო მასალას.

4. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა 6. ლ-ემ. სააპელაციო საჩივრით აპელანტმა ითხოვა საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 19,109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნტითა და სსკ-ის 19,109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქმედების საქართველოს სსკ-ის 116-ე მუხლის პირველ ნაწილზე გადაკვალიფიცირება და სამართლიანი სასჯელის შეფარდება.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენით ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

8. კასატორი – მსჯავრდებული 6. ლ. ითხოვს საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 19,109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქმედების საქართველოს სსკ-ის 108-ე და 19.108-ე მუხლით დაკვალიფიცირებას და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის გამოყენებით ერთი ეპიზოდისათვის განსაზღვრული სასჯელის – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთის მიერ სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული სასჯელების შთანთქმასა და საბოლოოდ 7 წლით თავი-

სუფლების აღკვეთის მისჯას.

9. საკასაციო საჩივრის მიხედვით, ნ. ლ-ის მიმართ დადგენილი კვალიფიკაცია არასწორი, ხოლო გამოტანილი განაჩენი უკანონოა; რ. დ-ესთან კონფლიქტი მსჯავრდებულს არ მოსვლია და მისთვის (გ. კ-ისა და რ. ზ-ისგან განსხვავებით) არ უსვრია; მსჯავრდებული უთითებს, რომ მას სასიყარულო ურთიერთობა ჰქონდა ნ. ბ-სთან, რაც 2016 წელს (როდესაც მსჯავრდებული საზღვარგარეთიდან დაბრუნდა) კარდინალურად შეიცვალა. მსჯავრდებული ამჩნევდა, რომ მისი მეგობარი გ. კ. და ნ. ბ. ერთ დროს ურეკავდნენ და თიშავ-დნენ ტელეფონს, ხოლო ერთხელ კი ნ. და გ. ერთად დაინახა ავტო-მანქანაში; ვინაიდან ამ ყველაფრის მონაწილე, მსჯავრდებულის პოზიციით, იყო რ. ზ-ეც, გადაწყვიტა გ-სა და რ-ისთვის გაესწორე-ბინა ანგარიში, კერძოდ, ეცემა. შემთხვევის ადგილზე გ. კ-ემ გა-მოხატა აშკარა უკმაყოფილება, თუ რატომ დაიპარა ისინი, რისი მიზეზიც მსჯავრდებულმა კორექტულად განუმარტა, მაგრამ ამან გ. კ. აღაშფოთა და მისკენ დასარტყმელად წამოიწია. ამ დროს ნ. ლ-ეს გ. კ-ის მოკელის სურვილი აღიძრა, რის გამოც ესროლა. გ. კ-ეს გამოესარჩლა რ. ზ., რომელმაც თოფის წარმევა სცადა, მაგრამ ამის შესაძლებლობა არ მისცა, აღეძრა მისი მოკელის განზრახვაც და ესროლა, რაც მისთვის სასიკვდილო აღმოჩნდა.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობის გარეშე განიხი-ლა საკასაციო საჩივრი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა სა-ჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ ნ. ლ-ის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს იმ ნაწილში, რომ მსჯავრდებულმა ნ. ლ-ემ ჩაიდინა საქართველოს სის-ხლის სამართლის კოდექსის 236-ე მუხლის მე-2 და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული ქმედება. საქმეში წარმოდ-გენილია ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღ-მა ადასტურებს ნ. ლ-ის მიერ ცეცხლსასროლი იარაღისა და საბ-რძოლო მასალის მართლისანინააღმდეგო შექნა, შენახვასა და ტა-რებას, კერძოდ:

3. პირდაპირმა მოწმეებმა, დაზარალებულებმა – გ. კ-ემ და რ. დ-ემ სასამართლო სხდომაზე მოწმედ დაკითხვის დროს დაადას-ტურეს, რომ შემთხვევის ადგილზე ნ. ლ-ემ საბარგულიდან ამოი-ლო გადაჭრილი ორლულიანი თოფი – ე.წ. „აბრეზი“, საიდანაც მათი, კერძოდ, ჯერ გ. კ-ის, ხოლო შემდეგ – რ. დ-ისა და რ. ზ-ის მიმარ-

თულებით გაისროლა.

4. დაზარალებულთა ჩვენებები შეესაბამება საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებს:

5. ტაძრის მიმდებარე ტერიტორიაზე დამონტაჟებული გარე-სათვალთვალო კამერის ჩანაწერების თანახმად, 2017 წლის 5 აგ-ვისტოს, 23:34:25 საათზე, მანქანის საბარგულს უახლოვდება პი-რი, რომელიც მანქანის საბარგულიდან ხელის მოძრაობით იღებს რაღაც მოკლე ნივთს. საბარგულს, რომელიც განათებულია ნათუ-რებით, ტოვებს ლიას და მიემართება მანქანის მარცხენა მხარეს, რა დროსაც, 23:35:46 საათზე, კადრში სიბრძნელეში ჩნდება წამიერი ნათება, რის შემდეგაც, 23:35:49 საათზე, ჩნდება მეორე ნათება; მეორე წამიერი ნათების შემდეგ იღება მანქანის, მძლოლის მარ-ცხენა მხარის წინა კარი, პიროვნება ჯდება მანქანაში, რომელიც ძრავს მანქანას და ტოვებს შემთხვევის ადგილს. ამასთან, სამედი-ცინო ექსპერტიზის №... დასკვნითა და ექსპერტ ლ. ფ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ რ. ზ-ის სიკედილის უშუალო მიზეზია ზოგადი მწვავე სისხლნაკლებობა – გამოწვეული ცეცხლსასროლი ჭრილო-ბებიდან, დაზიანებული მარცხენა საერთო თეძოს არტერიიდან და შინაგანი ორგანოებიდან განვითარებული შინაგანი და გარეგანი სისხლდენით.

6. თავად მსჯავრდებული ნ. ლ. საკასაციო საჩივარში არ უარ-ყოფს ცეცხლსასროლი იარაღისა და საბრძოლო მასალის მართლსა-წინააღმდეგო შეძენა, შენახვასა და ტარებას.

7. ამდენად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 236-ე მუხლის მე-2 და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილებით წარდგენილი ბრალდების ეპიზოდში წარმოდგენილი მტკიცებულებები არის უტ-ყუარი და ისინი სრულად შეესაბამება ერთმანეთს, რის გამოც საა-პელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილების შეცვლის საფუძველი არ არსებობს.

8. რაც შეხება 6. ლ-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხ-ლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (რ. ზ-ის ეპიზოდი), სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანა-შაულების ჩადენას, საკასაციო პალატა, მსჯავრდებულის საკასა-ციო საჩივარს ბრალდების ამ ეპიზოდებთან დაკავშირებით ნაწი-ლობრივ იზიარებს, კერძოდ:

9. წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, პალა-ტას დადასტურებულად მიაჩნია, რომ 6. ლ-ემ ჩაიდინა ორი ან მეტი პირის განზრას მკვლელობის მცდელობა (სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი) და რ. ზ-ის განზრას მკვლელობა, მაგ-რამ კვალიფიკაციის იმ ნაწილს, რომლის თანახმდაც, 6. ლ. დანაშა-

ულის ჩადენის დროს რ. ზ-ის, რ. დ-ისა და გ. კ-ის მიმართ მოქმედებდა ხულიგნური ქვენაგრძნობით (საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი და სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი) – დაუსაბუთებლად მიიჩნევს, შემდეგ გარემობათა გამო:

10. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ხულიგნური ქვენაგრძნობა მოტივის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს. მასში იგულისხმება უსაბაბოდ ან სრულიად უმნიშვნელო/მცირე საბაბით ადამიანის მკვლელობა, ჯანმრთელობის დაზიანება. დამნაშავე ამ დროს ცდილობს, დემონსტრაციულად უგულებელყოს სამართლით დადგენილი წორმები და მართლწესრიგისადმი მის უპატივცემულო დამოკიდებულებას ხაზი გაუსვას.

11. პალატა მიუთითებს, რომ როდესაც წარმოდგენილი მტკიცებულებებით მკვლელობის ზუსტი მოტივი ვერ დგინდება, ქმედება ავტომატურად ხულიგნურ ქვენაგრძნობად არ უნდა დაკვალიფიცირდეს. როგორც შემთხვევამდე, ისე უშუალოდ შემთხვევის დღეს არსებული ფაქტები დეტალურად უნდა შეფასდეს იმ შემთხვევაშიც კი, როდესაც, ერთი შეხედვით, მკვლელობის საბაბი არ არსებობს. სწორედ აღნიშნულის შემდეგ უნდა გაეცეს კითხვას პასუხი: მოქმედებდა კი ბრალდებული სრულიად უსაბაბოდ ან ძალიან მცირე საბაბით, თუ საქმის მასალებიარ არის საქმარისი რეალური მოტივის დასადგენად.

12. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მნიშვნელოვანია დაზარალებულებსა და მსჯავრდებულს შორის წარსულში (შემთხვევის დღემდე) არსებული ურთიერთობის შეფასება:

13. დადგენილი ფაქტია, რომ რ. ზ., გ. კ., რ. დ. და ნ. ლ. იყვნენ მეგობრები.

14. კასატორი ნ. ლ. უთითებს, რომ მას გ. კ-ესთან, რ. ზ-ესა და რ. დ-ესთან ჰქონდა ისეთი თბილი და კარგი ურთიერთობა, როგორც, ზოგადად, „მმაკაცებს აქვთ ერთმანეთთან“. დაზარალებულ გ. კ-ის ჩვენებით ირკვევა, რომ რ. დ. და ნ. ლ. არიან მისი ბავშვობის მეგობრები, ხოლო გარდაცვლილი რ. ზ. იყო მისი ბიძა. დაზარალებულ რ. დ-ის ჩვენებით ირკვევა, რომ გ. კ. და ნ. ლ. მისი მეზობლები არიან. ისინი თითქმის ერთად გაიზარდნენ, ხოლო რ. ზ. კი ცოტა მოგვიანებით გაიცნო და მეგობრობდნენ. მოცემულ ფაქტობრივ გარემობას მნიშვნელობა ენიჭება, ვინაიდან – ახლო მეგობრის განზრას მკვლელობა ან მკვლელობის მცდელობა ყოველგვარი საბაბის ან თუნდაც ძალიან მცირე საბაბის საფუძველზე – წაკლებად საგარაუდოა.

15. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ხულიგნური ქვენაგრძნობა გამოიხატა იმაში, რომ 2015 წელს ნ. ლ-ემ ფეხის არე-

ში მიიღო ტრავმა და რამდენიმე თვის განმავლობაში იყო მწოლია-რე ავადმყოფი. მან მიიჩნია, რომ ავადმყოფობის პერიოდში დაზა-რალებულები სისტემატურად ვერ ახერხებდნენ მის მონახულე-ბას და აღარ აქცევდნენ ყურადღებას, მისი ქცევები გადაიზარდა აგრესიაში და დაზარალებულთა მიმართ გაუჩნდა ფიზიკური ანგა-რისმსწორებისა და განზრას მეცნიელობის სურვილი. აღნიშნულ შე-ფასებას საკასაციო სასამართლო არ ეთანხმება შემდეგ გარემოე-ბათა გამო:

16. დაზარალებულმა გ. კ-ემ განმარტა, რომ მოტივი და მიზეზი, რის გამოც ნ. ლ-ემ მკვლელობა ჩაიდინა, მისთვის უცნობია. შეიძლება ნ-სთვის არ იყო საკამარისი ის ყურადღება, რასაც მის მიმართ იჩენდნენ. მათ ჰყავდათ საერთო სამეცნიერო. ხოლო ყურადღებას-თან დაკავშირებით პრეტენზიები ნ-ს ჯანმრთელობის მდგომარე-ობის გაუარესებამდე არ ჰქონია. რ. დ-ის ჩვენებით, მეგობრები ნ-ს ყურადღებას ბუნებრივად აქცევდნენ, როცა იგი თავის დასთან, ოჯახში იწვა და მუკრნალობდა. ნ-ს მხრიდან იყო მხოლოდ თხოვ-ნა, რომ იქ იწვა მარტო, მოსაუბრე არავინ ჰყავდა და უფრო ხშირად მისულიყნენ მასთან. ნ-ს მიზეზი არ ჰქონდა, რომ მოეკლა რ.ზ. და ესროლა გ.კ-ისთვის; ალბათ, მან ჩათვალა, რომ ისინი ნაკლებ ყუ-რადღებას აქცევდნენ მას. გასათვალისწინებელია ფ. მ-ს ჩვენე-ბაც, რომელიც არის მსჯავრდებულისა და დაზარალებულების სა-ერთო ნაცნობი. მისი განმარტებით, ისინი სისტემატურად დადი-ოდნენ მსჯავრდებულთან და აქცევდნენ ყურადღებას. ამ პერი-ოდში კი ნ. ლ-ეს მათთვის მეტი ყურადღების გამოჩენა არ მოუთ-ხოვია. მნიშვნელოვანია, მოწმე გ. კ-ის ჩვენებაც, რომელმაც გან-მარტა, რომ გ. კ. არის მისი შვილი, რ. ზ. – მისი მეუღლის ბიძაშვილი, ნ. ლ. კი – შვილის მეგობარი. მკვლელობის მიზეზი მისთვის უცნო-ბია. სოფელ მ-ში ყოველდღე თუ არა, ორ დღეში ერთხელ მაინც მისი შვილი, რ. დ. და გარდაცვლილი რ. ზ. ნ. ლ-ეს აკითხავდნენ და მასთან ყველაფერი მიპქონდათ. მისმა შვილმა სახლში ინტერნეტი მოხსნა და მას გადაუტანა, რადგან ეცოდებოდა.

17. მაშასადამე, მოწმეთა ჩვენებების თანახმად, რ. დ., რ. ზ. და გ. კ. ეკონტაქტებოდნენ და ეხმარებოდნენ ნ. ლ-ეს. ფაქტი, რომ მსჯავრდებულმა მეგობრებისაგან ითხოვა მეტი ყურადღება და აღ-ნიშნულის გამო მათ მიმართ გამოხატა აგრესია – დადგენილი არ არის. წარმოდგენილი მტკიცებულებებით აგრეთვე არ დგინდება, რომ ნ. ლ. განეულ დახმარებაზე უმაღურ დამოკიდებულებას ამ-ჟღავნებდა. დაზარალებულებმა თავიანთ ჩვენებებში მხოლოდ ვა-რაუდი გამოთქვეს, რომ შეიძლება, ნ-სთვის არ იყო დაბაკმაყოფი-ლებელი მათი ყურადღება. სხვა ვარაუდი მეგობრის ქმედების მო-ტივთან დაკავშირებით დაზარალებულებს არ გამოუტევამთ.

18. რაც შეეხება თავად ნ. ლ-ის პოზიციას (საკასაციო საჩივრის მიხედვით), იგი უარყოფს ბავშვობის მეგობრების ხულიგნური ქვენაგრძნობით მკვლელობის სურვილს და დანაშაულის ჩადენის მოტივად შურისძიებაზე მიუთითებს. მსჯავრდებული აღნიშნავს, რომ მის საცოლესა და მეგობარს (გ. კ-ეს) შორის ფარული სასიყვარულო კავშირი არსებობდა და, ბუნებრივია, გ. კ-ის ინტერესებში არ შედიოდა სიმართლის თქმა.

19. აქედან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მსჯავრდებული ნ. ლ. დანაშაულის ხულიგნური ქვენაგრძნობით ჩადენის ნაწილში უნდა გამართლდეს, ვინაიდან წარმოდგენილი მტკიცებულებებით აღნიშნული ბრალდება არ დასტურდება.

20. რაც შეეხება რ. ზ-ის განზრას მკვლელობას და რ. დ-ისა და გ. კ-ის განზრას მკვლელობის მცდელობას, აღნიშნულს საკასაციო პალატა დადასტურებულად მიიჩნევს.

21. პალატა აღნიშნავს, რომ მაკვალიფიცირებელი გარემოების – ორი ან მეტი პირის განზრას მკვლელობის დასრულებული სახით არსებობისათვის აუცილებელია არსებობდეს, მიზნიშვილი, ორი პირის გარდაცვალების ფაქტი. ამდენად, ვინაიდან რ. დ-ესა და გ. კ-ეს-თან დაკავშირებით ნ. ლ-ემ დანაშაული ბოლომდე ვერ მიიყვანა, ამ ნაწილში მისი ქმედება განზრას მკვლელობის მცდელობად ორი ან მეტი პირის მიმართ (საქართველოს სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი) სწორად არის დაკავალიფიცირებული. რაც შეეხება რ. ზ-ის ნაწილს, ვინაიდან იგი გარდაიცვალა, აღნიშნული ფაქტი დამოუკიდებლად უნდა დაკვალიფიცირდეს. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ორი ან მეტი პირის განზრას მკვლელობის მცდელობის შემთხვევაში ერთ-ერთი პირის გარდაცვალება (ე.ი მისი მკვლელობა) ცალკე სამართლებრივ შეფასებას საჭიროებს.

22. აქედან გამომდინარე, ნ. ლ-ემ ჩაიდინა სსკ-ის 108-ე მუხლითა და სსკ-ის 19.109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული, რომელსაც ადასტურებს შემდეგი მტკიცებულებები:

23. პირდაპირმა მოწმემ, დაზარალებულმა გ. კ-ემ მიუთითა, რომ შემთხვევის ადგილზე მისვლიდან ნახევარი საათის შემდეგ ნ-მ უთხრა – „რაღაც უნდა გაჩვენოთ“ და ნავიდა თავისი მანქანის უკანა მხარეს. გ. იდგა მანქანის ნინ, მძღოლის მხარეს, ხოლო რ. ზ. და რ. დ. – ნ-ს მანქანის გვერდით. ნ-მ საბარგულიდან ამოილო გადაჭრილი ორლულიანი თოფი – ე.ნ. „აბრეზი.“ მონბემ ჰერიტა, თუ რატომ დაჰქონდა მანქანით იარაღი და რად უნდოდა, რაზეც ნ-მ უპასუხა, რომ იარაღი მისთვის ჰქონდა ნამოლებული და შეაგინა, უბრძანა, რომ მუხლებზე დამდგარიყო. ამ დროს რ. ზ-ემ დაუძახა, რას აკეთებ, გ-ს კლავო? ნ-მ უკვე მათ დაუყვირა, თქვენც აქეთ გამოიწი-

ეთ, „თქვენი დედაც“, „თქვენც უნდა მოგკლათო“. როდესაც ნ-მ დაიწყო დათვლა, ერთი, ორი, მოახერხა და გაიქცა; ნ-მ ესროლა, ორი წამი არ იყო გასული, რომ მეორედ გაისროლა. იგი მაშინვე შე-მოტრიალდა და დაინახა, რომ 5-6 მეტრის მანძილზე რ. ზ. ნაიქცა და ყვიროდა. ამის შემდეგ ნ. სწრაფად დაჯდა ავტომანქანაში. თვი-თონაც გაიქცა და გზის ქედმოთ ჩავიდა. ნ-მ რომ ჩაიარა, საბარგუ-ლიც არ ჰქონდა დახურული. გ. კ. ამოვიდა იმ ადგილზე, სადაც იყო რ. ზ., რ. დ-ესთან ერთად ჩასვა ავტომანქანაში და წაიყვანეს საა-ვადმყოფოში. გზაში ის ცოცხალი იყო და ჩამოსვლამდე ლაპარა-კობდა. საავადმყოფოში მიყვანიდან დაახლოებით 15 წუთში შეიტ-ყვეს, რომ რ. ზ. გარდაიცვალა. მოწმის ჩვენებით, პირველი გასრო-ლა იყო მისი მიმართულებით, ხოლო მეორე გასროლა – რ. ზ-ისა და რ. დ-ის მიმართულებით.

24. პირდაპირი მოწმის, დაზარალებულ რ. დ-ის ჩვენებით ირ-კვევა, რომ როდესაც ნ. ლ-ემ გააღო საბარგული, ამ დროს თვითონ იქვე იჯდა და არ ამდგარა. გ. კ-ემ ჰქითხა, თუ „ეს“ რად უნდოდა. თვითონაც დაინტერესდა, რა იყო და როდესაც ადგა, დაინახა „აბ-რეზი“, ორლულიანი გადაჭრილი სანადირო თოფი. ნ-მ გ-ს უთხრა, ეს შენთვის მაქვსო და გახდა აგრესიული, არაადეკვატური, დაინ-ყო გინება და კონკრეტულად გ-ს მოსთხოვა, რომ დაჩოქილიყო. თვითონ და რ. ზ. გამოიესარჩენენ, რაზეც ნ. მათაც მოუტრიალდა და დაემუქრა. შემდეგ გ-ს კიდევ დაუყვირა, დაიჩოქეო და დედა შეაგინა. გ. ეკითხებოდა, რისთვის უნდა დაეჩიქა; ნ-მ კვლავ გაუ-მეორა, დროზე, სამ თვლაზეო და დაიწყო დათვლა – ერთი, ორი და სანამ სამს იტყოდა, გ. გადახტა და გაიქცა. გაქცევის შემდეგ ნ-მ გაისროლა გ-ს მიმართულებით, შემდეგ მოტრიალდა და მეორედ გაისროლა მისი და რ. ზ-ის მიმართულებით. ამ მოტრიალების პრო-ცესში მან მოახერხა და ჩაწეა მანქანის წინ. ნ-მ რ. ზ-ეს მოარტყა-ტყვია წელის არეში, ვინაიდან რ-ი მხოლოდ მოტრიალდა და გაქცე-ვა არ უცდია. მოწმის ჩვენებით, რ-ი ყვიროდა, რომ ნ-მ დაჭრა. შემ-დეგ ნ. დაჯდა მანქანაში ისე, რომ საბარგული არც დაუხურავს და გაიქცა. რ. დ. მივიდა რ. ზ-სთან, ეძებდა გ-ს, რომელიც შეშინებული გაქცეულიყო. თავად არიყო გამოცდილი მძღოლი, ამიტომ დაუძა-ხა გ-ს, რომ ის დამჯდარიყო საჭესთან და რ. ზ. ნაეყვანათ საავად-მყოფოში. რ-მა უთხრა რ-ს, რომ თვითონ დამჯდარიყო გ. კ-ის მან-ქანაში და თავისით, დახმარების გარეშე, ჩაუჯდა მანქანაში. დაახ-ლოებით 50-60 მეტრში მათ წინ გ. კ. გადმოუხტათ (რადგან იცონ ისინი) და თვითონ დაჯდა საჭესთან. რ. ზ. მიიყვანეს რესპუბლი-კურ საავადმყოფოში, სადაც მიყვანიდან დაახლოებით ერთ საათ-ში გარდაიცვალა.

25. დაზარალებულთა ჩვენებას შეესაბამება: სამედიცინო ექ-

სპერტიზის №... დასკვნა (რომლის თანახმადაც, რ. ზ-ის სიკვდილის უშუალო მიზეზია ზოგადი მწვავე სისხლნაკლებობა – გამოწვეული (ცეცხლსასროლი ჭრილობებით) და ტაძრის მიმდებარე ტერიტორიაზე დამონტაჟებული გარესათვალთვალო კამერის ჩანაწერები.

26. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას დადასტურებულად მიაჩინა, რომ 6. ლ-ემ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით (რ. ზ-ის ეპიზოდი), სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულები.

27. 6. ლ-ის ფსიქიკურ მდგომარეობასთან დაკავშირებით, საკასაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ საქმეში წარმოდგენილი, შპს „რ-ოს“ მიერ გაცემული ცნობით ირკვევა, რომ 6. ლ. საავადმყოფოს ამბულატორიულ განყოფილებაში აღრიცხვაზე არ იმყოფებოდა. 6. ლ-ის მიმართ ჩატარებული სტაციონარული სასამართლო-ფსიქიატრიული ექსპერტით, როგორც ექსპერტები მიუთითებენ, საექსპერტო შემთხვევის კლინიკური სურათის სირთულის გამო, საჭიროა გამოსაკვლევი პირის – 6. ლ-ის სტაციონარული სასამართლო-ფსიქიატრიული გამოკვლევა გაგრძელდეს ათი დღით. თავად 6. ლ-ებ უარი განაცხადა დამატებით გამოკვლევასა და საექსპერტო დაწესებულებაში მოთავსებაზე. ლ. სამხარაულის სახელმის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული პიუროს მომართვით დასტურდება, რომ სტაციონარული სასამართლო ფსიქიატრიულ-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზა არ ჩატარდა მათგან დამოუკიდებელი მიზეზის – გამოსაკვლევი პირის წარმოუდგენლობის – გამო.

28. 6. ლ-ის სასჯელის ზომასთან დაკავშირებით, პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე და 53-ე მუხლების შინაარსს, ინდივიდუალურად აფასებს მსჯავრდებულის პიროვნებასა და სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალ-დებულო გარემოებებს და აღნიშნავს, რომ 6. ლ-ისათვის ბრალად შერაცხული ქმედებები (განზრას მკვლელობა, განზრას მკვლელობის მცდელობა დამამძიმებელ გარემოებებში, ცეცხლსასროლი იარაღისა და საბრძოლო მასალის მართლსანინააღმდეგო შეძენა, შენახვა და ტარება) საზოგადოებისათვის მაღალი საფრთხის შემცველი და ძალადობრივია.

29. აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩინა, რომ 6. ლ-ის მიმართ დანაშაულთა ერთობლიობით, საბოლოოდ დანიშნული სასჯელი სამართლიანია და უზრუნველყოფს სისხლის სამართლის კოდექსით განსაზღვრული სასჯელის მიზნების მიღწევას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ 6. ლ-ის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:
 6. ლ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ და მიესაჯოს:

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-2 ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 236-ე მუხლის მე-3 ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით (რ. ზ-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 13 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 18 წლით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მეაცრმა სასჯელმა შთანთქას ნაკლებად მეაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით 6. ლ-ეს საბოლოოდ მიესაჯოს – თავისუფლების აღკვეთა 18 წლით.

- 5. 6. ლ-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2017 წლის 7 აგვისტოდან.
- 6. გასაჩივრებული განაჩენი ნივთმტკიცებათა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.
- 7. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

განზრახ მკვლელობა დამამდიმებელ გარემოებაში

განაჩენი საქართველოს სახელით

№138აპ.-18

18 სექტემბერი, 2018 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
პ. სილაგაძე,
პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა საქართველოს მთავარი
პროკურატურის პროკურორი გიორგი კავსაძისა და მსჯავრდებულ
რ. შ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. გ-ს საკასაციო სა-
ჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამარ-
თლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილებით რ. შ-ს, – ... ბრალად და-
ედო: უმწეო მდგომარეობაში მყოფი დ. ც-ის განზრახ მკვლელობა
და თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, სხვა დანაშაულის ჩადენის
გაადვილების მიზნით; ასევე, უმწეო მდგომარეობაში მყოფი პ. ქ-
ას განზრახ მკვლელობა და თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ჩა-
დენილი ორგანიზებული ჯგუფის მიერ, დანაშაულები, გათვალის-
წინებული საქართველოს სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის
„ბ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხ-
ლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-4
ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-
მეთა კოლეგიის 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენით რ. შ. ცნობილ
იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა:

საქართველოს სსკ-ის 19,109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვე-
პუნქტით (დ. ც-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 16 წლით,
რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის
კანონის მე-7 მუხლის თანახმად, გაუნახევრდა და განესაზღვრა 8
წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნ-
ქტით (დ. ც-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით, რაც
„ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კა-
ნონის მე-16 მუხლის თანახმად, შეუმცირდა 1/4-ით და განესაზ-

ღვრა 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 19,109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (პ. ქ-ას ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 16 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-7 მუხლის თანახმად, გაუნახევრდა და განესაზღვრა 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (პ. ქ-ას ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის თანახმად შეუმცირდა 1/4-ით და განესაზღვრა 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა; საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა (სსკ-ის 19, 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი – დ. ც-ის ეპიზოდი) შთანთქა თანაბარი და ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით, საბოლოოდ, რ. შ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით.

რ. შ-ს სასჯელის მოხდა აეთვალა განაჩენის მიღების მომენტიდან – 2016 წლის 26 დეკემბრიდან. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩატვალა აღნიშნულ საქმეზე პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2014 წლის 7 ივნისიდან 2015 წლის 6 მარტის ჩათვლით.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

4. სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2007 წლის 10 აპრილს რ. შ. დაინიშნა ს-ის თანამდებობაზე და „პოლიციის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, ევალებოდა საზოგადოებრივი უსაფრთხოებისა და მართლწესრიგის დაცვა.

მიუხედავად აღნიშნულისა, 2008 წლის ზაფხულში რ. შ-მ განიზრახა მართლმსაჯულების გვერდის ავლით, სიკვდილით დაესაჯა ს-ის რ-ი დ. ც-ი, რომელიც მის ხელთ არსებული ინფორმაციით თანამშრომლობდა ა-ს მთავრობის სპეცსამსახურებთან.

2008 წლის 17 აგვისტოს, გამთენისას, რ. შ-ს დავალებით, ს-ის თანამშრომლებმა დ. ც-ი ჩაიყვანეს ბ-ში, რის შემდეგაც რ. შ-მ დ. ც-ი გადაიყვანა ბ-ში, ყ-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ ნავსადგომთან. რ. შ-მ დ. ც-ი მოათავსა კატარლის ბორტზე, რომელსაც მართავდა კ-ის ყოფილი თანამშრომელი გ. ჩ., რის შემდეგაც უკანონოდ აღუკვეთა თავისუფლად გადაადგილების საშუალება და მისი მოკვლის გაადვილების მიზნით, თავზე ჩამოაცვა ტო-

მარა.

აღნიშნულის შემდეგ ხსენებული პირები და შ-ის თანამშრომელი ო. კ. შევიძენ ზღვის სილრმეში დაახლოებით 4 საზღვაო მილის მანძილზე, რა დროსაც უმწეო მდგომარეობაში მყოფ, თვალებახვეულ დ. ც-ს რ. შ-მ ცეცხლსასროლი იარაღიდან, მოკვლის მიზნით, ერთხელ ესროლა, ხოლო დანაშაულის კვალის მოსპობის მიზნით, გვამს მოაბა სიმძიმე და ზღვაში გადააგდო.

2008 წლის ზაფხულში რ. შ-მ ასევე განიზრახა, მართლმასჯულების გვერდის ავლით, სიკვდილით დაესაჯა ს-ის თანამშრომელი პ. ქ-ა, რომელიც მის ხელთ არსებული ინფორმაციით თანამშრომლობდა ა-ის მთავრობის სპეცსამსახურებთან.

2008 წლის 27 აგვისტოს, რ. შ-ს დავალებით, შ-ის თანამშრომლებმა: გ. ფ.ამ, მ. მ-ამ და დ. დ-ამ პ. ქ-ა ზ-ი, ფ-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, დააკავეს და ცეცხლსასროლი იარაღის მუქარით, მისი ნების საწინააღმდეგოდ, ჩაიყვანეს ო-ის რაიონის სოფელ შ-ში, ხოლო რ. შ-მ, პ. ჩ-ამ, ა. დ-მ და ტ. ბ-ამ თავისუფლებააღკვეთილი პ. ქ-ა გადაიყვანეს ბ-ში, ყ-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ ნავსადგომთან, სადაც რ. შ-მ პ. ქ-ა მოათავსა კატარლის ბორტზე, რომელსაც მართავდა კ-ის ყოფილი თანამშრომელი გ. ჩ.. ისინი პ. ჩ-ასა და ა. დ-სთან ერთად დაახლოებით 10 საზღვაო მილის მანძილზე შევიძენ ზღვის სილრმეში. ამის შემდეგ უმწეო მდგომარეობაში მყოფ, თვალებახვეულ და ხელებზე ბორკილდადებულ პ. ქ-ას რ. შ-მ ფეხზე მოაბა სიმძიმე და ცეცხლსასროლი იარაღიდან, მოკვლის მიზნით, თავში ერთხელ ესროლა, ხოლო დანაშაულის კვალის მოსპობის მიზნით გვამი ზღვაში გადააგდო.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს როგორც ბრალდების, ისე – დაცვის მხარეებმა.

5.1. საქართველოს მთავარი პროკურორატურის დეპარტამენტის უფროსმა პროკურორმა გიორგი კავსაძემ საჩივრით ითხოვა განაჩენში ცვლილებების შეტანა და მსჯავრდებულ რ. შ-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით – პ. ქ-ას დამამდიმებელ გარემოებებში განზრას მკვლელობის ეპიზოდი; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით – დ. ც-ის დამამდიმებელ გარემოებებში მკვლელობის ეპიზოდი; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – პ. ქ-ასათვის ორგანიზებული ჯგუფის მიერ თავისუფლების უკანონო აღკვეთის ეპიზოდი; ხოლო რ. შ-ს მიმართ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გამოტანილი განაჩენის (დ. ც-ის ეპიზოდში) უცვლელად დატოვება

შემდეგი მოტივებით:

პროკურორის მოსაზრებით, უსაფუძვლოა სასამართლოს მსჯელობა, როდესაც მკვლელობა, როგორც დამთავრებული დანაშაული, ორივე ეპიზოდში გადააკვალიფიცირა მკვლელობის მცდელობაზე. სასამართლომ არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ დამნაშავემ შეგნებულად ისეთი მეთოდებით ჩაიდინა მკვლელობები, რომ გვამები განადგურებულიყო და რაიმე ექსპერტიზის ჩატარება გამორიცხულიყო. ამ გზით იგი შეეცადა მართლმსაჯულებისგან თავის დაღწევას, რაც ნაწილობრივ მოახერხა კიდევ. პროკურორის განმარტებით, სასამართლოს სათანადოდ უნდა შეეფასებინა მოწმეთა ჩვენებები, რომლებიც დაწვრილებით აღწერენ მკვლელობის დეტალებს და ადასტურებენ არა მარტო ცეცხლსასროლი იარაღი-დან გასროლით და. ც-ისა და პ. ქ-ას განზრას მკვლელობის ჩადენას, არამედ გვამებზე სისმიმის მობმით ზღვაში ჩაძირვის ფაქტს. ასეთ ვითარებაში სასამართლოს მსჯელობა, რომ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის მიზეზობრივი კავშირი არ არსებობს, რომ დ. ც-ისა და პ. ქ-ას გვამები ნაპოვნი არ არის და მათ არ ჩასტარებიათ სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზა, მოკლებულია საღ აზრს და აბსურდულია.

სასამართლომ ასევე არასწორად შეაფასა მსჯავრდებულ რ. შ-ს ქმედება, როდესაც საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილი ბრალდება გადააკვალიფიცირა სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტზე. ამ ნაწილში უსაფუძვლოა სასამართლოს მსჯელობა, რომ თითქოს დაუდგინელია, თუ ვინ მოიაზრებიან ორგანიზებული ჯგუფის წევრებად, შეკავშირდნენ თუ არა ისინი წინასწარ დანაშაულის ჩასადენად და ჰქონდა თუ არა ამ ჯგუფს რაიმე სტრუქტურული ფორმა.

5.2. მსჯავრდებულ რ. შ-ს ადგომატი გ. გ-ა საჩივრით ითხოვს გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენას შემდეგი მოტივებით:

დაცვის მხარე მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი. ბრალდების მხარემ ვერ წარმოადგინა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლითაც დაადასტურებდა წარდგენილ ბრალდებას. სასამართლოს მსჯელობა და დასკვნები ძირითადად ეყრდნობა ვარაუდებს, რასაც საფუძვლად არ უდევს უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

ადვოკატის განმარტებით, სასამართლომ ისე შეცვალა კვალიფიცია, რომ არ განუმარტავს, თუ რატომ არ დაეთანხმა პროკუ-

რატურის მიერ წარდგენილ ბრალდებას; მეორე მხრივ კი დაუდგენელ გარემოებებზე დაყრდნობით, დაადგინა გამამტყუნებელი განაჩენი, მაშინ, როცა დადგენილი არ არის: მიადგა თუ არა ზიანი ობიექტს; რა სახის იარალი გამოიყენა რ. შ-მ; იყო თუ არა ეს იარალი ვარგისი სროლისათვის; არ არის ჩატარებული ბალისტიკური ექსპერტიზა; არ არის ამოლებული მასრა და ტყვიის გულა. ამ გარემოებების გარკვევის გარეშე კი მკვლელობის მცდელობით გამამტყუნებელი განაჩენის დადგინა შეუძლებელია. სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული განზრას მკვლელობის საგალდებულო ობიექტურ ნიშანს წარმოადგენს მოქმედების ან უმოქმედობის შედეგად დანაშაულებრივი შედეგის დადგომა სიკვდილის სახით, ამასთან, უნდა არსებობდეს მიზეზობრივი კავშირი დამნაშავის მიერ ჩადენილ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. მოცემულ შემთხვევებში, მიუხედავად იმისა, რომ არ არსებობდა დანაშაულის სრული შემადგენლობა, პროკურატურამ ბრალი წაუყენა პირს, რომელსაც დანაშაული არ ჩაუდენია, ხოლო სასამართლომ კვალიფიკაციის ცვლილებით, დაადგინა გამამტყუნებელი განაჩენი. კასატორის განმარტებით, სასამართლო დაეყრდნო ბრალდების ცრუ მოწმეების – გ. ჩ-სა და ო. კ-ს ჩვენებებს და უსაფუძვლოდ არ გაიზიარა დაცვის მხარის მოწმეთა ჩვენებები.

დაცვის მხარე უსაფუძვლოდ მიიჩნევს რ. შ-ს მსჯავრდებას თავისუფლების უკანონო აღკვეთის ნაწილშიც, ვინაიდან აღნიშნულის დამადასტურებელი უტყუარი მტკიცებულებები ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენია.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა მსჯავრდებულ რ. შ-ს საქმის მასალები, შეამონება აღნიშნულ საქმესთან დაკავშირებით შეტანილი საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ მსჯავრდებულის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. გ-ას საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო პროკურორ გიორგი კავსაძის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და, შესაბამისად, გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილები შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა არ ეთანხმება დაცვის მხარის პოზიციას მსჯავრდებულ რ. შ-ს უდანაშაულობის თაობაზე, რადგან ის არ შეესაბამება საქმეში არსებული, საკმარისი და კანონიერი მტკიცებულებების საფუძველზე უტყუარად დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს. კასატორი ცდილობს ბრალდების მხარის მიერ მოცემულ საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძვლიანობა საეჭვოდ მიიჩნიოს, ერთი მხრივ, იმაზე მითითებით, რომ ისინი მო-

პოვებულია საპროცესო ნორმების დარღვევით, ხოლო, მეორე მხრივ, მის მტკიცებით, თითქოს ბრალდების მოწმეთა პირდაპირი ჩვენებები სიცრუეს წარმოადგენს, რომლებსაც მათი გაბათილებისა და მსჯავრდებულისათვის ალბის ხელოვნურად შექმნის მიზნით, უპირისპირებს დაცვის მოწმეთა ჩვენებებს.

3. გასაჩივრებული განაჩენით რ. შ-ს მსჯავრი დაედო მის მიერ სხვადასხვა დროს, დამამდიმებელ გარემოებებში ჩადენილი ორი პირის – დ. ც-ისა და პ. ქ-ას განზრახი მკვლელობის მცდელობის, აგრეთვე, ამ დანაშაულთა ჩადენის გაადვილების მიზნით, აღნიშნულ პირთა თავისუფლების უკანონო აღკვეთისათვის. საკასაციო პალატა თანმიმდევრობით განიხილავს ბრალდების მტკიცებულებებს, ასევე, მათ სანინააღმდეგოდ დაცვის მხარის მიერ გამოთქმულ მოსაზრებებსა და არგუმენტებს ორივე ეპიზოდის მიმართ ცალ-ცალკე, ხოლო პირველ რიგში საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებათა თაობაზე სააპელაციო სასამართლოს სამართლებრივი დასკვნების შეფასების საკითხს მოგვიანებით შეეხება. ამასთან, ამთავითვე უნდა აღინიშნოს, რომ მტკიცებულებათა დასაშებობისა და რელევანტურობის შემოწმებისას, აგრეთვე მათ საფუძველზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებისას საკასაციო პალატა განუხრელად და თანმიმდევრულად ხელმძღვანელობს როგორც საქართველოს კონსტიტუციითა და შიდა ეროვნული საპროცესო კანონმდებლობით განსაზღვრული მოთხოვნებით, ასევე, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის მე-6 მუხლითა და მის საფუძველზე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ დამკვიდრებული პრაქტიკით, რაც არაერთხელ არის დადასტურებული მის მიერ მნიშვნელოვან საქმეებზე წინათ მიღებულ სასამართლო გადაწყვეტილებებში.

4. რ. შ-ს მსჯავრდების საქმეში პირველი ეპიზოდი ეხება გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის შერაცხულ ბრალს – მის მიერ დამამდიმებელ გარემოებებში ან გარდაცვლილი დ. ც-ის თავისუფლების უკანონო აღკვეთისა და განზრახ შკვლელობის მცდელობის ჩადენის თაობაზე, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ჩადენილი სხვა დანაშაულის ჩადენის გაადვილების მიზნით)და იმავე კოდექსის მე-19 მუხლითა და 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (განზრახ მკვლელობის მცდელობა, ჩადენილი დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით უმწეო მდგომარეობაში მყოფის მიმართ). მოცემული საქმის არსებითი განხილვისას აღინიშნული ბრალის დასადასტურებლად სასამართლოში ბრალდების მხარემ წარადგინა დანა-

შაულის თვითმხილველი ორი მოწმის – საქართველოს შ-ის ა-ოს ყოფილი თანამშრომლის, ო. კ-სა და იმავე დ-ოს ყოფილი თანამშრომლის, გ. ჩ-ს პირდაპირი ჩვენებები, რომლებიც თანმიმდევრულად აღნერენ, თუ 2008 წლის 17 აგვისტოს, დილის საათებში, ქ. ბ-ში, შავი ზღვის სანაპიროზე, მათი თანდასწრებით, კ-ის ა-ოს უფროს-მა რ. შ-მ ერთ-ერთი ნაგმისადგომიდან როგორ აიყვანა კატერზე იძულებით ს-ოს რ-ი დ. ც-ი, რომელსაც უკანონოდ აღუკვეთა თავი-სუფლება და თავზე შავი ნაჭრის ტომარა ჩამოაცვა. ამის შემდეგ, რ. შ-ს განკარგულებით, მათ კატერი გაიყვანეს ზღვაში, ნაპირიდან დაახლოებით 4 მილის მანძილზე, სადაც მისივე მითითებით, კატე-რი გააჩერეს. ამ დროს რ. შ-მ ცეცხლსასროლი იარაღი, კერძოდ, „იერიპოს“ სისტემის პისტოლეტი თავში ესროლა დ. ც-ს, რის შემ-დეგაც მის სხეულს ბეტონის დიდი ნატეხი ჩააბა და ზღვაში გადა-აგდო. მათივე განმარტებით, ეს ქმედება რ. შ-მ იმიტომ ჩაიდინა, რომ იგი დ. ც-ს ბრალს სდებდა სამშობლოს ღალატში, რომელიც, მისი აზრით, აგვისტოს ომის დროს ა-ს ხელისუფლების სპეცსამსა-ხურებს ახვდიდა სამხედრო ხასიათის ინფორმაციას საქართველოს წინააღმდეგ.

5. აღნიშნული მოწმების პირდაპირი ჩვენებების ნამდვილობას ადასტურებს მოცემულ საქმეზე სასამართლოში დაკითხული სხვა მოწმების – გ. ა-ის, ზ. ც-ის, ზ. კ-ის, კ. მ-ის, მ. ი-ას, ვ. წ-ის, ო. ა-ის, ტ. ბ-ას, ს. უ-სა და სხვათა ირიბი ჩვენებები, რომელთა სანდო-ობის საეჭვოდ მიჩნევის არავითარი საფუძველი არ არსებობს. ამას-თან, ამ ჩვენებებს შეესაბამება ბრალდების მხარის მიერ მოპოვებული და სასამართლოში გამოკვლეული, ობიექტური მონაცემების სახით არსებული სხვა მტკიცებულებები, კერძოდ, მხედველობაშია 2008 წლის მდგომარეობით მსჯავრდებულ რ. შ-ს კუთვნილი მობილური ტელეფონის სიმბარათის ნომრებიდან 2008 წლის 18 და 17 აგვისტოს განხორცილებული სატელეფონო ზარების ნუსხა და ფიქტური კავშირის მომსახურე იმ ანძების დისლოკაცია, რომლებ-მაც დააფიქსირებს აღნიშნული ზარები, რითაც დასტურდება 2008 წლის 17 აგვისტოს რ. შ-ს ყოფნა ქ. ბ-ში, სწორედ იმ არეალში, სა-დაც მოხდა დ. ც-ის მისთვის გადაცემა, ხოლო შემდეგ მისთვის ჯერ თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, შემდეგ კი – სიცოცხლის ხელ-ყოფა.

6. ყველა ზემოაღნიშნული მტკიცებულება ურთიერთთავსება-დია და ისინი ერთობლივად ქმნიან მათი დამაჯერებლობის ისეთ ხარისხს, რაც გამორიცხავს მათ მიმართ გონივრული ეჭვის საფუძ-ველს გარეშე ობიექტური დამკვირვებლისათვის. საგულისხმოა, რომ ხსენებულ მოწმეთა აბსოლუტური უმრავლესობა 2008 წლის პერიოდში წარმოადგენდა საქართველოს შ-ის სხვადასხვა რეგიო-

ნული მთავარი სამმართველოს თანამშრომელს, რომლებიც, მათი კომპეტენციიდან გამომდინარე, ფლობდნენ რეალურ და სარწმუნო ინფორმაციას ან გარდაცვლილ დ. ც-ის დაკავების, აგრეთვე, შემდგომში დაკავებულის რ. შ-სა და მისი ჯგუფისათვის გადაცემის თაობაზე. განხილული მტკიცებულებების ანალიზით, მეაფიოდ იყვეთება 2008 წლის 16 და 17 აგვისტოს დ. ც-ის გარშემო განვითარებული მოვლენების ერთიანი, უწყვეტი და ლოგიკური ჯაჭვი, რომლის საწყისს ნარმოადგენს უშიშროების შესაბამისი სამსახურების ნარმომადგენელთა მიერ ეჭვის მიტანა დ. ც-ზე -ის რეზიმის სპეცსამსახურებთან მისი შესაძლო თანამშრომლობის შესახებ და ამის გამო მასზე თვალთვალის დაწესება, რაც გაგრძელდა ქ-ი მისი დაკავებითა და ქ. ბ-ი გადაყვანით, რის შემდეგაც ზემდგომი ხელმძღვანელობის დავალებით ხდება მისი გადაცემა რ. შ-სთვის. ეს პროცესი დასრულდა ამ უკანასკნელის მიერ სხვა ორ პირთან ერთად კატერით დ. ც-ის ზღვაში გაყვანითა და დამამდიმებელ გარემოებაში მისი სიცოცხლის ხელყოფით. ამ შემთხვევის შემსწრეორი მოწმის პირდაპირი ჩვენებების საფუძვლიანობასა და უტყუუარობაზე არაპირდაპირ მიუთითებს ის გარემოებაც, რომ 2008 წლის 17 აგვისტოს შემდეგ დ. ც-ი არც ცოცხალი და არც გარდაცვლილი აღარავის უნახავს, ის ვერ იძებნება და სასამართლოს მიერ ცნობილია გარდაცვლილად.

7. მსჯავრდებულის ინტერესების დამცველი ადვოკატის მიერ საკასაციო საჩივარში ნარმოდგენილი დაცვის ძირითადი პოზიციის მიხედვით, რ. შ-ს არც სამსახურებრივად და არც სხვაგვარად საერთოდ არავითარი შეხება არ ჰქონია დ. ც-თან, რის გამოც მის მიმართ ვერ ჩაიდენდა მისთვის შერაცხულ ქმედებებს. ასეთი ვერსიის დასადასტურებლად იგი ცდილობს, ერთი მხრივ, მოახდინოს იმ მოწმეების დისკრედიტაცია, რომლებიც პირდაპირი ჩვენებებით ამხელენ რ. შ-ს გამამტყუუნებელი განაჩენით მისთვის შერაცხული ქმედების ჩადენაში, საეჭვოდ მიიჩნიოს ამ მოწმეების რეპუტაცია და ამ გზით უარყოს მათი ჩვენებების სანდოობა. ხოლო, მეორე მხრივ, აღნიშნული კასატორი ვითარებას ისე წარმოაჩენს, რომ თითქოს დ. ც-ი 2008 წლის 17 აგვისტოს შემდეგაც ცოცხალი იყო და რაღაც გაუგებარი მიზეზების გამო არ ჩნდებოდა, არ უკავშირდებოდა არც ოჯახის წევრებს და არც სხვა ნათესავებსა თუ სამართლდამცავ ორგანოებს. ამ მიზნით კასატორს მოჰყავს ვინმე ე. ყ-ას მიერ გამოძიებაში მიცემული ჩვენება, რომლის მიხედვით, იგი სამსახურებრივად მეგობრობდა დ. ც-თან, თუმცა, მისივე ჩვენებით, მან არ იცოდა თავისი მეგობრის სამდგილი სახელი და გვარი (?!?) და მას იცნობდა როგორც დ. ა-ს. ამ პირის განმარტების მიხედვით, 2008 წლის 16 აგვისტოს მას ოკუპირებული ტერიტორიიდან

დაურეკა დ. ა-მა და მეზობლურად გააფრთხილა იმის თაობაზე, რომ 17 აგვისტოს რუსეთის ჯარები აპირებდნენ ს-ში შესვლას და ამიტომ თავის ოჯახთან ერთად დროულად დაეტოვებინა ს-ო. აღნიშნული პირი მოწმედ არ დაკითხულა სასამართლოში, არც ბრალდების მხარის და არც დაცვის მხარის მიერ, რის გამოც მისი ნათქვამი მტკიცებულებად ვერ იქნება მიჩნეული. აღვოვატო ცდილობს ასევე თავისი ვერსიის გასამყარებლად გამოიყენოს გარდაცვლილ დ. ც-ის დედის, თ. ა-ის ჩვენება, რომელიც აღნიშნავს, რომ მას 2010 წელს დაუკავშირდა ვინმე ა. ლ-ა, რომელმაც უთხრა, რომ თითქოს მას დაურეკა დ. ც-მა და 300 აშშ დოლარი თხოვა.

8. საკასაციო პალატის აზრით, დაცვის მხარის ამგვარი პოზიცია ბრალდების მოწმების არასანდოობისა და 2008 წლის 17 აგვისტოს შემდეგ დ. ც-ის სადლაც, საქართველოს ოფიციალური ხელისუფლების კონტროლირებადი ტერიტორიის გარეთ (ხან ა-ში, ხან საზღვარაგრეთ) შესაძლო ყოფნის თაობაზე ვერ იქნება მიღებული და გაზიარებული, რადგან ის მოკლებულია დასაბუთებულ საფუძვლსა და ყოველგვარ დამაჯერებლობას. საქმე ისაა, რომ ამ შემთხვევაში ბრალდების მთავარი მოწმების – თ. კ-სა და გ. ჩ-ს პირდაპირი ჩვენებები უშუალოდ უკავშირდება ბრალდების სხვა მრავალი მოწმის ჩვენებას, რომელთა მეშვეობით სარწმუნოდ დგინდება, როგორ აღმოჩნდა დ. ც-ი ჯერ ქ. ბ-ში, ხოლო შემდეგ – რ. შ-ს ხელში, რომელთან ერთადაც ასევე იმყოფებოდა ხსენებული ორი მოწმე. მოწმეთა ჩვენებებს შორის არ მოიპოვება არსებითი წინააღმდეგობანი, რის გამოც მათ მიუკერძოებელი და ობიექტური შემფასებელი საეჭვოდ არ მიიჩნევს. რაც შეეხება კასატორის ვარაუდს, რომ დ. ც-ი 2008 წლის 17 აგვისტოს შემდეგ ცოცხალი იყო, ამის შესახებ შეიძლება გადაუჭარბებლად ითქვას, რომ ეს მოკლებულია ყოველგვარ დამაჯერებლობას – თითქოს ცოცხალ დ. ც-ს კომუნიკაცია ჰქონდა გაურკვეველ, შემთხვევით ადამიანებთან და არაფერს ატყობინებდა თავისი ოჯახის წევრებს, არც სხვა ნათესავებს ან სამართალდამცავ ორგანოებს იმის შესახებ, რომ ის ცოცხალია და ჯანმრთელი, თუნდაც თავისი ადგილსამყოფლის მიუთითებლად. ასევე გამორიცხულია დაცვის მხარის იმ ვერსიის სარწმუნობა, რომ 2008 წლის 16 აგვისტოს დ. ც-ი ა-ის ოკუპირებულ ტერიტორიაზე იმყოფებოდა, რადგან უდავო მტკიცებულებებითაა დადასტურებული, რომ აღნიშნულ დღეს ის ქ. ქ-ის ტერიტორიაზე მამის – ზ. ც-ის თანდასწრებით დააკავეს უშიშროების სამსახურის თანამშრომლებმა, ჩასვეს თავის ავტომანქანაში და წაიყვანეს.

9. ზემოაღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია 2008 წლის 17 აგვისტოს ქ. ბ-ი რ. შ-ს მიერ დამამდიმებელ გარემოებებში დ. ც-ის პირადი თავისუფლე-

ბისა და მისი სიცოცხლის ხელყოფა, ხოლო პალატის ასეთი დასკვნა ეფუძნება ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოში წარდგენილ იმ უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების ერთობლიობას, რომელიც მოპოვებულია საპროცესო კანონის სრული დაცვით, ამასთან, ისინი სასამართლო მხარეთა შეჯიბრებითობისა და თანასწორობის პირობებში გამოიკვლია.

10. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს აგრეთვე დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილ პოზიციას მსჯავრდებულ რ. შ-ს უდანაშაულობის თაობაზე გამამტყუნებელი განაჩენით მისთვის შერაცხული ბრალის, კერძოდ, დამამდიმებელ გარემოებებში მის მიერ ჩადენილი, ან გარდაცვლილი პ. ქ-ას თავისუფლების უკანონო აღკვეთისა და განზრას მკვლელობის მცდელობის ნაწილში, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 143¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ჩადენილი სხვა დანაშაულის გაადვილების მიზნით) და იმავე კოდექსის მე-19 მუხლითა და 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (განზრას მკვლელობა, ჩადენილი დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით უმნეო მდგომარეობაში მყოფისა), რადგან ამ კასატორის ასეთი პოზიცია სრულიად შეუსაბამოა საქმეზე კანონიერი და უტყუარი მტკიცებულებებით დადგენილ რეალურ ფაქტობრივ გარემოებებთან.

11. მოცემული ბრალის ნაწილში ბრალდების მხარის მიერ საქმეზე წარმოდგენილია ორი მოწმის – გ. ჩ-სა და ა. დ-ს პირდაპირი ჩვენებები, რომლებიც არიან ზემოაღნიშნული დანაშაულის შემთხვევის თვითმხილველი პირები. ისინი თავიანთ ჩვენებებში დეტალურად აღნიერენ 2018 წლის 27 აგვისტოს ქ. ბ-ი, ზღვის სანაპიროზე, კერძოდ, გემთსაშენის ნანგრევებთან არსებულ ნავმისადგომთან განვითარებულ მოვლენებს, იმას, თუ შავი „ფოლკსგაგნის“ მარკის ავტომანქანით რ. შ-ბ, ტ. ბ-ამ და ა. დ-მ როგორ მიიყვანეს მანამდე მისთვის უცნობი, საშუალო სიმაღლის, ჩაფსკვნილი აღნაგობის მამაკაცი, რომელსაც თავზე ჩამოცმული ჰქონდა ტომარა და ეკეთა ხელბორკილი. აღნიშნული მოწმეები ზუსტად აღნიერენ შემდევ განვითარებულ მოვლენებსაც, კერძოდ, როგორ აიყვანეს დატყვევებული მამაკაცი კატერზე, მათგან ვინ სად განთავსდა, რა დროსაც ტ. ბ-ა დარჩა სანაპიროზე, ავტომანქანასთან; რ. შ-ს განკარგულებით როგორ გაიყვანეს კატერი ლია ზღვაში 5-7 მილის მანძილზე, სადაც მისივე მითითებით, გააჩერეს კატერი, რის შემდეგაც ამ უკანასკნელმა ცეცხლსასროლი იარაღი ესროლა უკვე ფეხზე წამოყენებულ, თავზე ტომარაჩამოცმულ და ხელებზე ბორკილდადებულ მამაკაცს (ესროლა თავში), რომელსაც მანამდე რ. შ-მ ფეხზე მიაბა რკინაბეტორის დიდი ნატეხი. ხსენებული მოწ-

მექანის აღნიშვნით, გასროლის შემდეგ მსხვერპლი ზღვაში გადავარდა, ხოლო რ. შ-მ მათ განუმარტა, რომ მოკლული იყო დაზვერვის თანამშრომელი პ. ქ-ა, რომელიც იყო მოღალატე და ამისთვის სიკვდილს იმსახურებდა. ამასთან, იგივე მონმეები აღნიშნავენ, რომ კატერზე მყოფთაგან ცეცხლსასროლი იარაღი მხოლოდ რ. შ-ს ჰქონდა. ამ მონმეთა ჩვენებები არის თანმიმდევრული და ყველა მნიშვნელოვან ნაწილში სრულად ურთიერთშესაბამისია.

12. მონმეების – გ. ჩ-სა და ა. დ-ს ჩვენებებს შეესაბამება მონმეტი. ბ-ას ჩვენება, რომელიც ადასტურებს, თუ 2008 წლის 27 აგვისტოს სპეცსამსახურის თანამშრომლებმა – მ. მ-ამ და გ. ფ-ამ მათ მიერ დაკავებული პ. ქ-ა როგორ გადასცეს რ. შ-ს ო-ის რაიონის სოფელ შ-ის ტერიტორიაზე, რომელიც მის მფლობელობაში არსებული, „ფოლკსვაგენის“ მარკის ავტომანქანით, მან, რ. შ-მ, ა. დ-მ და ასევე მათთან მყოფმა პ. ჩ-ამ წაიყვანეს ქ. ბ-ი, სადაც გემთსაშენის ნავმისადგომთან ის აიყვანეს კატერზე. თვითონ დარჩა სანაპიროზე, ავტომანქანასთან, ხოლო ყველა დანარჩენი დაკავებულ პ. ქ-ასთან ერთად კატერით ზღვაში გავიდა, საიდანაც ისინი სანაპიროზე დაბრუნდნენ დაახლოებით 40 წუთის შემდეგ პ. ქ-ას გარეშე. მან მოგვიანებით გაარკვია თანამშრომლებისგან, რომ რ. შ-ს ზღვაში მოუკლავს პ. ქ-ა.

13. გარდა ტ. ბ-ას ჩვენებისა, მონმეების – გ. ჩ-სა და ა. დ-ს ჩვენების სინამდვილესთან შესაბამისობას ადასტურებს ასევე მონმეების – გ. ფ-ას, მ. მ-ას, თ. პ-სა და მ. ჩ-ს არაპირდაპირი ჩვენებები, რომლებიც ავსებენ მომხდარი დანაშაულის შემთხვევის მთლიან სურათს. ამასთან, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს ობიექტური ხასიათის სხვა მტკიცებულებებსაც, რომლებიც მოპოვებულია რ. შ-ს მობილური სატელეფონო კავშირების დეტალური ინფორმაციის გამოკვლევით, რითაც სარწმუნოდ დგინდება მის მიერ 2008 წლის 26 და 27 აგვისტოს მისავე მფლობელობაში არსებული ნომრებიდან ქ. ბ. ტერიტორიიდან გაშვებული და მიღებული ზარებით დამყარებული ინტენსიური კომუნიკაცია სხვადასხვა აბონენტთან. აღნიშნული მტკიცებულება კიდევ ერთხელ ადასტურებს მითითებული დროის პერიოდში რ. შ-ს ყოფნას ქ. ბ-ი, რის გამოც დაცვის მხარის მიერ რ. შ-სთვის ალიბის შექმნის მიზნით საკასაციო საჩივარში წარმოდგენილი ვერსია იმის თაობაზე, რომ 2008 წლის 27 აგვისტოს რ. შ. არა დანაშაულის, არამედ სულ სხვა ადგილას იმყოფებოდა, ვერ იქნება მიღებული მისი უსაფუძვლობის გამო.

14. დაცვის მხარის სტრატეგია აქაც, ისევე როგორც დ. ც-ის მკვლელობის ეპიზოდშიც, აგებულია იმ ვერსიაზე, რომ პ. ქ-სა სიცოცხლის ხელყოფის თაობაზე შერაცხულ ბრალთან დაკავშირებითაც ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მონმეები ცრუო-

ბერ, ამასთან, მათ ჩვენებებს შორის, აგრეთვე ამ ჩვენებებსა და სხვა მტკიცებულებებს შორის არსებობს არსებითი წინააღმდეგობები. გარდა ამისა, მთელი რიგი მტკიცებულებების მოპოვებისას უხეშადაა დარღვეული სისხლის სამართლის საპროცესო ნორმებით განსაზღვრული მოთხოვები, ხოლო დაცვის მხარის მიერ წარდგენილი სარწმუნო მტკიცებულებები, მათ შორის მოწმეთა პირდაპირი ჩვენებები, სასამართლომ სათანადოდ არ განიხილა და უსაფუძლოდ თქვა უარი მათ მიღებაზე.

15. საკასაციო პალატა დაცვის მხარის მიერ საკასაციო საჩივარში გამოთქმულ პრეტენზიებთან დაკავშირებით აღნიშნავს, რომ ამ პრეტენზიებს არ გააჩნია რეალური საფუძველი. რაც შეეხება იმ მოსაზრებას, რომ ბრალდების მთავარი მოწმეები – გ. ჩ. და ა. დ. ცრუობენ, პალატა ვერ გაიზიარებს, რადგან დანაშაულის თვითმხილველი, ამ ორი მოწმის ჩვენებების სისხლოეს ადასტურებს სხვა მთელი რიგი მოწმეების ჩვენებებს. ისნი აღნერენ პ. ქ-ას მკვლელობამდე განვითარებულ მოვლენებს, რაც მოიცავს მთელ ჯაჭვს – იგი იწყება 2008 წლის 27 აგვისტოს ქ. ზ-ი ამ უკანასკნელის დაკავებით, გრძელდება ო-ის რაიონის სოფელ შ-ში მისი გადაყვანითა და რ. შ-სთვის გადაცემით, ხოლო შემდეგ მის მიერ, სხვა თანამშრომლებთან ერთად, პ. ქ-ას ქ. ბ-ი ჩაყვანით, ხოლო მთავრდება კატერზე მისი მოთავსებითა და ზღვაში გაყვანით, რა დროსაც მას თავზე ტომარა ჰქონდა ჩამოცმული, ხელებზე ბორკილი ედო, ხოლო ფეხზე ბეტონის დიდი ნაჭერი ჰქონდა ჩაბმული. ამის შემდეგ პ. ქ-ა ქრება, იგი მეტად აღარავის უნახავს, არც ცოცხალი და არც გარდაცვლილი. გარდა აღნიშნულისა, კასატორი ცდილობს რ. შ-ს მიერ ჩადენილი დანაშაულის თვითმხილველი მოწმეების ჩვენებები გააქარწყლოს კატერზე რ. შ-სთან ერთად მყოფი კიდევ ერთი პირის – ბ. ჩ-ას მიერ სასამართლოსათვის გაგზავნილი განცხადებით, რომელშიც, კასატორის განმარტებით, ის აღნიშნავს, რომ თავის დროზე, საქმის წინასწარი გამოძიებისას, მას იძულებით მიაცემინეს ჩვენება რ. შ-ს წინააღმდეგ პ. ქ-ას ეპიზოდთან დაკავშირებით და ახლა სასამართლოს თხოვს, არ მიღილოს მხედველობაში წინასწარი გამოძიებისას მის მიერ მიცემული ჩვენება. ამასთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სასამართლოს ხსენებული პირის ჩვენება არ გამოიყენებია განაჩენში, რადგან დაცვის მხარეს ეს პირი მოწმის სახით არ წარმოუდგენია სასამართლოში მისი ჩვენების გამოკვლევის მიზნით. ამიტომ, ცხადია, ვერც მის მიერ სასამართლოსთვის გაგზავნილ განცხადებას მიანიჭებდა მტკიცებულებით მნიშვნელობას. ყველა სხვა მოწმის ჩვენება, ასევე სხვა მტკიცებულებებიც საპროცესო კანონით დადგენილი მოთხოვნების სრული დაცვით არის გამოკვლეული სასამართლოში და

სწორედ ამ მტკიცებულებების ერთობლიობას ეფუძნება სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენი პ. ქ-ას სიცოცხლის ხელყოფის ეპიზოდში რ. შ-ს ბრალის დასაჭუთებისას.

16. რაც შეეხება კასატორის მითითებას იმ გარემოებაზე, რომ ბრალდების მონმეთა ჩვენებებს შორის არსებობს სერიოზული წინააღმდეგობები, როს გამოც ისინი სასამართლოს არ უნდა გაეზიარებინა, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ხსენებულ ჩვენებებს შორის მართლაც არსებობს გარკვეული შეუსაბამობები, მაგრამ, როგორც ზემოთ აღინიშნა, მონმეთა ჩვენებების შინაარსის ე.წ. „მათემატიკური სიზუსტით“ ურთიერთდამთხვევა შეუძლებელია, თუმცა იმასაც გააჩნია, რა დეტალებშია მათ შორის განსხვავება. დაცვის მხარეს ჩვენებებს შორის წინააღმდეგობის მაგალითის სახით მოყვანილი აქვს ის გარემოება, რომ მონმე გ. ჩ-ს ჩვენების მიხედვით, კატერზე, ზღვაში, რ. შ-მ პ. ქ-ს მკვლელობა ჩაიდინა „იერიჟოს“ სისტემის პისტოლეტით, ხოლო მონმე ა. დ. თავის ჩვენებაში, იმავე ეპიზოდთან დაკავშირებით, იხსენიებს „მაკაროვის“ სისტემის პისტოლეტს. ასეთი განსხვავება ჩვენებებს შორის სასამართლომ არ მიიჩნია არსებით წინააღმდეგობად და სავსებით – სწორადაც, რადგან ამ შემთხვევაში ჩადენილი ქმედების კვალიფიკაციისათვის არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს, რა სისტემის ცეცხლსასროლი იარაღით იქნა ჩადენილი დანაშაული. აღნიშნულ მონმეთა ჩვენებებს შორის წინააღმდეგობა მაშინ იქნებოდა არსებითი, თუ რომელიმე მათგანი იტყოდა, რომ რ. შ-ს ხელში ცეცხლსასროლი იარაღი არ ეჭირა, ანდა იარაღი მის გარდა, კატერზე მათთან ერთად მყოფ სხვა პირსაც ჰქონდა და შესაძლოა, მას ესროლა და არა – რ. შ-ს. თავის ჩვენებებში ორივე მონმე ადასტურებს, რომ რ. შ-მ კატერზე ნამდვილად ცეცხლსასროლი იარაღით მოკლა პ. ქ-ა. ასეთ პირობებში რ. შ-ს ბრალი განხილულ ეპიზოდში ვერანაირად ვერ იქნება უარყოფილი კასატორის მიერ მითითებული ცეცხლსასროლი იარაღის სისტემის სხვაობის საფუძველზე.

17. გარდა ზემოაღნიშნულისა, დაცვის მხარე თავის საჩივარში უთითებს, რომ სასამართლომ განაჩენში არ განიხილა და არ გაითვალისწინა დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი მოწმეების ჩვენებები, მათ შორის პირდაპირი ჩვენებებიც, რომელთა მიხედვით, 2008 წლის 27 აგვისტოს რ. შ. ვერ იქნებოდა ქ. ბ-ი, ბრალდების მოწმეების მიერ მითითებულ ადგილზე, რადგან ის ამ დღეს სულ სხვა ადგილზე იმყოფებოდა, კერძოდ, დაკრძალვაზე. მსჯავრდებულის ალიბისათვის განკუთვნილ ამ ვერსიას საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს. სასამართლო თავის განაჩენში ეხება და აფასებს კიდევ აღნიშნულ მოწმეთა ჩვენებებს, რომლებსაც არ ეთანხმება, რადგან ეს ჩვენებები მთლიანად ეწინააღმდეგება საქმეში კანონიერი

მტკიცებულებების სახით არსებულ ისეთ ობიექტურ მონაცემებს, როგორიცაა რ. შ-ს მფლობელობაში არსებული, მობილური ტელე-ფონის სიმბარათებზე არსებული ნომრებიდან გაშვებული და მიღებული ზარების ნუსხა, რაც უტყუარად მიუთითებს 2008 წლის 27 აგვისტოს რ. შ-ს ქ. ბ-ი ყოფნაზე, თანაც იმ არეალის ახლოს, სადაც დანძაშული მოხდა. ყოველივე ეს დადასტურებულია შესაბამისი საკომუნიკაციის ანძების მიერ დაფიქსირებული იმ ადგილმდებარეობებით, საიდანაც აღნიშნულ პერიოდში რ. შ-ს მიღებული და გაშვებული აქვს ზარები. კასატორის მიერ ამ მონაცემების გასაბათო-ლებლად მოშველიებული ვერსია იმის თაობაზე, რომ სადაც დროს რ. შ-ს, დაკრძალვაზე ყოფნის გამო, თავისი მობილური ტელეფონებიცა და სიმბარათებიც, როგორც სამსახურებრივი ისე პირადი, გადაცემული ჰქონდა სხვა პირებისათვის და, აქედან გამომდინარე, შესაძლოა მისი ნომრებიდან ზარები გაშვებული იყოს სწორედ ამ პირების მიერ, მოკლებულია ყოველგვარ საფუძვლიანობასა და დამაჯერებლობას. ამ ვერსიის მიხედვით უნდა ვირწმუნოთ, რომ ისეთ ურთულეს ოპერატორს ვითარებაში, რომელიც არსებობდა 2008 წლის აგვისტოს მის დასრულების შემდეგ, მომდევნო კვირებსა და თვეებში, ყველა სახელმწიფო სამსახურსა და განსაკუთრებით კი უშიშროების სამსახურებში, თითქოს საქართველოს შის ა-ოს ხელმძღვანელი ყოველგვარი „სატელეფონო კავშირიდან გავიდა“ და ყოველგვარ კომუნიკაციას გამოიეთიშა მთელი დღის განმავლობაში, თანაც მხოლოდ და მხოლოდ დაკრძალვაზე ყოფნის გამო (!). ცხადია, რომ ამგვარ ვერსიას ვერც ერთი ობიექტური დამკირვებელი ვერ მიიჩნევს სარწმუნოდ და საფუძვლიანად, რის გამოც ეს ვერსია სასამართლომ, სრულიად მართებულად, არ გაიზიარა. ამიტომ დაცვის მხარის პრეტენზია იმის თაობაზე, თუ რატომ არ გაითვალისწინა და არ გაიზიარა სასამართლომ განაჩენში დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი იმ მოწმეების ჩვენებები, რომლებიც მსჯავრდებულის სასარგებლოდ მისი აღიბის არსებობას ადასტურებენ, საკასაციო პალატაც ვერ მიიჩნევს საფუძვლიანად და დასაბუთებულად.

18. საკასაციო პალატა საჭიროდ მიიჩნევს შეეხოს დაცვის მხარის მიერ საკასაციო საჩივარში განვითარებულ მსჯელობას, თანაც მატერიალურ სისხლისამართლებრივ თეორიაში ვრცელი და სიღრმისეული წიაღსვლების თანხლებითა თუ იურიდიულ ლიტერატურაში (ცნობილი ავტორების მიერ გამოთქმული დებულებების მოხმობით, იმის დასასაბუთებლად – როგორი ქმედება უნდა იქნეს მიჩნეული ზოგადად დანაშაულის მცდელობად, მათ შორის, მკლელობის მცდელობად, საამისოდ რა ნიშნებით უნდა ხასიათდებოდეს ჩადენილი ქმედება, რომ განსახილველ შემთხვევაში მცდე-

ლობის ქმედების არცერთი ელემენტი არ არსებობს, რომ საქმეში არ მოიპოვება შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მათ არ-სებობას დაადასტურებდა, თუნდაც, მაგალითად, ცეცხლსასროლ იარაღსა და ამ იარაღით გასროლილ მასრებზე ჩატარებული ბალის-ტიკური ექსპერტიზის დასკვნა, ანდა მათი დახვრეტისას კატერ-ზე დარჩენილი გარდაცვლილების სისხლის კვალზე ჩატარებული ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა და სხვა.

19. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ კასატორის ერთობ ვრცე-ლი მსჯელობა და თეორიული მიმოხილვა დანაშაულის მცდელო-ბის არსის, მისი დამახასიათებელი ნიშნებისა თუ სახეების შესახებ და სხვა, მთლიანად მოკლებულია რაიმე საჭიროებას ან სარგებლი-ანობას, რადგან სამართლებრივად არსებითად ენინააღმდეგება დაცვის მხარის მიერ არჩეულ სტრატეგიულ კურსს, რომლის მი-ხედვით, მსჯავრდებულ რ. შ-ს საერთოდ არავითარი შეხება არ გა-აჩნია დ. ც-ისა და პ. ქ-ას მკვლელობებთან, თუკი ასეთი რამ მოხდა საერთოდ. ამდენად, თუნდაც დაცვის ინტერესების თვალსაზრი-სით, მისი მხრიდან იმაზე მსჯელობა, რომ მისი დაცვის ქვეშ მყოფი პირის მიერ ჩადენილი ქმედება დანაშაულის მცდელობაა თუ დამ-თავრებული დანაშაული, მოკლებულია ლოგიკას იმ პირობებში, რო-დესაც დაცვის მხარე ამტკიცებს, რომ მსჯავრდებულს საერთოდ არავითარი კავშირი არ აქვს განაჩენით მისთვის შერაცხულ იმ და-ნაშაულთან, რომელიც შესაძლოა, არც კი მომხდარა.

20. ამასთან, დაცვის მხარის ნარმომადგენელი კასატორი თა-ვის საჩივარში მსჯელობს იმის თაობაზე, რომ საქმეში არ მოიპო-ვება მსჯავრდებულისათვის მკვლელობის ჩადენის თაობაზე ბრა-ლის შერაცხვისათვის საჭირო ისეთი მნიშვნელოვანი მტკიცებუ-ლებები, როგორებიცაა – ბალისტიკური ექსპერტიზის დასკვნა და-ნაშაულის, კერძოდ, მკვლელობის იარაღისა და მასრების შესახებ, ასევე სისხლის კვალიდან აღებულ ნიმუშზე ჩატარებული ბიოლო-გიური ექსპერტიზის დასკვნა. ამასთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ განხილულ დანაშაულთა ფაქტებზე, გარ-კვეულ ობიექტური მიზეზების გარშო, გამომიება წლების გასვლის შემდეგ დაიწყო, რის შედეგადაც ამ დროისთვის უკვე აღარ იქნე-ბოდა გარდაცვლილთა სისხლის კვალი და არც ცეცხლსასროლი ია-რაღიდან გასროლილი მასრები მათზე შესაბამისი ექსპერტიზის ჩა-სატარებლად, მითუმეტეს იმ პირობებში, როდესაც დანაშაულის თვითმხილველი მოწმეები მიუთითებენ, რომ კატერის ბორტზე მკვლელობის ჩადენის შემდეგ იგი ზღვის წყლით გადარეცხეს და, მამსადამე, მასზე დარჩენილი დანაშაულის კვლები წაიშალა. ამი-ტომ ვერ მოხერხდა დაცვის მხარის მიერ საკასაციო საჩივარში მი-თითებული ექსპერტიზების ჩატარება და შესაბამისი დასკვნების

მოპოვება. მარტო სახეზე არსებულ ცეცხლსასროლ იარაღზე ბალისტიკური ექსპერტიზის დასკვნა საქმისათვის არაფრის მომცემი იქნებოდა, როცა არ არსებოს ამ იარალიდან დანაშაულის შემთხვევის დროს გასროლილი მასრები.

21. თუმცა აღნიშნული გარემოება საფუძველს ვერ გამოაცლის და საეჭვოს ვერ გახდის მოცემულ საქმეში არსებულ მრავალი მოწმის პირდაპირ და არაპირდაპირ ჩვენებებსა თუ სხვა ობიექტურ მტკიცებულებებს, რომლებიც ლოგიკურადაა დაკავშირებული ერთმანეთთან და ერთობლივად უტყუარად ადასტურებენ მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ 2008 წლის 17 აგვისტოსა და 27 აგვისტოს, ბრალდების მოწმეთა თანდასწრებით, დ. ც-ისა და პ. ქ-ასათვის თავისუფლების უკანონო აღკვეთას დამამძიმებელ გარემოებაში, კერძოდ, მათ მიმართ სხვა დანამატლის ჩადენის გაადვილების მიზნით, ხოლო შემდეგ ქ. ბ. აკვატორიაში, შავ ზღვაში, სამსახურებრივ კატერზე, „იერიჰოს“ მოდელის ცეცხლსასროლი იარაღით მათი სიცოცხლის ხელყოფას, რა დროსაც ისინი უმწეო მდგომარეობაში იმყოფებოდნენ. ამასთან, მსჯავრდებულს აღნიშნული ქმედების ჩადენისას შეცნობილი ჰქონდა მათი უმწეო მდგომარეობა, ვინაიდან მათ თვითონ მოაქცია ისინი ასეთ მდგომარეობაში.

22. საკასაციო პალატამ ყურადღებით შეისწავლა მოცემულ საქმეზე ბრალდების მხარის მიერ შეტანილი საკასაციო საჩივარი, რომლითაც კასატორი ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის მსჯავრდებულისათვის საუარესოდ შებრუნებას, კერძოდ, მის მსჯავრდებას ორგანიზებული ჯგუფის მიერ ჩადენილი თავისუფლების უკანონო აღკვეთისა და უმწეო მდგომარეობაში მყოფი პირების მიმართ დამთავრებული განზრას მკვლელობების ჩადენისათვის, რომელთა თაობაზეც რ. შ. ბრალდებულის სახით იყო პასუხისმგებაში მიცემული. გარდა ამისა, საკასაციო პალატა ყურადღებით გაეცნო ასევე გასაჩივრებულ განაჩენში სააპელაციო სასამართლოს მიერ წარმოდგენილ მოსაზრებებსა და დასკვნებს, რომელთა მიხედვით ჩათვალა, რომ მოცემულ შემთხვევაში რ. შ-ს მიერ ჩადენილი ქმედებები ვერ დაკვალიფიცირდებოდა ორგანიზებული ჯგუფის მიერ ჩადენილ თავისუფლების უკანონო აღკვეთად და ვერც დამთავრებულ მკვლელობად. საკასაციო პალატა როგორც სასამართლოს მიერ გამოხატულ პოზიციას, ასევე ბრალდების მხარის მოთხოვნას ეთანხმება ნაწილობრივ.

23. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს იმ არგუმენტებს, რომელთა საფუძველზეც მან უარყო აღნიშნული აპელანტის მოთხოვნა პ. ქ-ს მიმართ ჩადენილი დანაშაულის ეპიზოდში რ. შ-ს ქმედების ორგანიზებული ჯგუფის მიერ ჩადენილ თავისუფლების უკანონო აღკვეთად დაკვალიფიცირების

(საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი) და სწორედ ასეთი ბრალდებით მისი მსჯავრდების თაობაზე, რადგან საქმეში არ მოიპოვება საამისოდ აუცილებელი მტკიცებულებებითი ბაზა. საკასაციო საჩივარში ბრალმდებელი მხარის მითითება იმის თაობაზე, რომ რ. შ-ს ბრალდების საქმიდან ცალკეა გამოყოფილი საქმე სხვა პირების მიმართ იმავე დანაშაულებთან დაკავშირებით, ვერ ჩაითვლება საკმარის საფუძვლად მისი ქმედების სამართლებრივი შეფასებისათვის ზემოაღნიშნული კვალიფიკაციის შესაბამისად. მოცემულ საქმეზე ფაქტობრივად გაურკვეველია, პ. ქ-ასთვის თავისუფლების უკანონო აღკვეთისას ამ ეპიზოდში მოქმედ პირებს მანამდე რა ურთიერთობა ჰქონდათ მსჯავრდებულთან და წარმოადგენდნენ თუ არა ისეთ ჯგუფურ გაერთიანებას, რომლის მახასიათებელი იქნებოდა კანონით განსაზღვრული ორგანიზებული ჯგუფის ნიშნები, რაზედაც მართებულად ამახვილებს ყურადღებას სააპელაციო სასამართლო თავის განაჩენში. საყურადღებოა შემდეგი გარემოებაც: მართალია, 2008 წლის 27 აგვისტოს რ. შ-მ მეორედ ჩაიდინა თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, მაგრამ საქმე ისაა, რომ პირველ შემთხვევაში, 2008 წლის 17 აგვისტოს, დ. ც-ის დაკავება და რ. შ-სთვის გადაცემა სულ სხვა პირებმა განახორციელეს, რომლებსაც არავითარი კავშირი არ ჰქონდათ პ. ქ-ას ეპიზოდში მონაწილე პირებთან. ასეთი დასკვნისათვის საფუძველს იძლევა რ. შ-ს ბრალდების შესახებ საქმეში არსებული დადგენილებებისა და საქმეზე ჩატარებული სასამართლო გამოძიების ის შედეგებიც, რაც ასახულია პირველი ინსტანციის სასამართლოსა და სააპელაციო სასამართლოს მიერ გამოტანილ განაჩენებში. ასეთ პირობებში ბრალდების მხარის წარმომადგენელი კასატორის მოთხოვნა, პ. ქ-ასათვის თავისუფლების უკანონო აღკვეთის ნაწილში მსჯავრდებულ რ. შ-ს ქმედების სააპელაციო სასამართლოს განაჩენში განსაზღვრული კვალიფიკაციის (საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი – თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ჩადენილი სხვა დანაშაულის გაადვილების მიზნით) მსჯავრდებულისათვის საუარესოდ შეცვლისა და ამ ქმედების საქართველოს სსკ-ის 144-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დაკავალიფიცირების თაობაზე, ვერ დაქმაყოფილდება და გასაჩივრებული განაჩენი ამ ნაწილში უნდა დარჩეს უცვლელად.

24. რაც შეეხება კასატორი პროკურორის მოთხოვნას დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიცოცხლის ხელყოფის ნაწილში რ. შ-ს ქმედების დამამდიმებელ გარემოებაში, კერძოდ, მის მიერ წინასწარი შეცნობით უმნეო მდგომარეობაში მყოფი პირების მკვლელობის მცდელობის (საქართველოს სსკ-ის მე-19 მუხლი და 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის

„ბ“ ქვეპუნქტი) ნაცვლად დამთავრებულ მკვლელობად დაკვალი-ფიცირების თაობაზე, საკასაციო პალატა ეთანხმება ამ მოთხოვნას, რომელიც ლოგიკურად გამომდინარეობს სააპელაციო სასა-მართლოს მიერ უტყუარად მიჩნეული პირდაპირი მტკიცებულებების შინაარსიდან. პალატას მხედველობაში აქვს რ. შ-ს მიერ ჩადე-ნილი ორი დანაშაულის – 2008 წლის 17 და 27 აგვისტოს დამამდიმე-ბელ გარემოებაში ცეცხლსასროლი იარაღის გასროლით დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიცოცხლის ხელყოფის თვითმხილველი სამი მოწმის – გ. ჩ-ს, ო. კ-სა და ა. დ-ს პირდაპირი ჩვენებები. აღნიშნული მოწმეები ამ ჩვენებებში დეტალურად აღწერენ ორივე ეპიზოდში იმ მოვლე-ნებს, რომელიც ზღვის სიღრმეში შესულ კატერზე მიმდინარეობდა უშუალოდ მათი თანდასწრებითა და მსჯავრდებულის აქტიური მონაწილეობით. მათი ჩვენებების მიხედვით, ორივე შემთხვევა ხდება სანაპიროდან რამდენიმე საზღვაო მილის (დ. ც-ის შემთხვე-ვაში დაახლოებით 4, ხოლო პ. ქ-ას შემთხვევაში დაახლოებით 10) დაშორებით ზღვაში მყოფ კატერზე, ორივე შემთხვევაში მსხვერ-პლი არის ხელბორკილებით შეკრული, თავზე ტომარა აქვთ ჩამოც-მული, ხოლო ფეხებზე ჩაბმული აქვთ ბეტონის სიმძიმეები და ასეთ მდგომარეობაში ირივე მათგანს რ. შ. ცეცხლსასროლი იარაღიდან – „იერიპოს“ მოდელის პისტოლეტიდან ესვრის თავში, რის შემდე-გაც მათ ფეხებზე მიბმული სიმძიმეებით აგდებს ზღვაში, სადაც ისინი იძირებიან, ხოლო კატერი ნაპირზე ბრუნდება. კატერზე იმ-ყოფებიან მხოლოდ მოწმეები და მსჯავრდებული. აღნიშნულს ადას-ტურებს ასევე მოწმე ტ. ბ-ას არაპირდაპირი ჩვენებაც, რომელიც აღწერს, თუ 2008 წლის 27 აგვისტოს როგორ შევიდნენ ზღვაში კა-ტერით ხსნებული მოწმეები და მსჯავრდებული რ. შ. პ. ქ-ასთან ერთად, ხოლო რამდენიმე ხნის შემდეგ ისინი ნაპირზე დაბრუნ-დნენ პ. ქ-ას გარეშე. აღნიშნულ მოწმეთა უტყუარ ჩვენებებში აღ-წერილი მოვლენების შემდეგ არც დ. ც-ი და არც პ. ქ-ა ცოცხალი ან გარდაცვლილი აღარავის უნახავს, რამდენიმე წლის შემდეგ კი ისი-ნი სასამართლომ გარდაცვლილად ცნო.

25. სააპელაციო სასამართლო თავის განაჩენში დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიცოცხლის ხელყოფის ნაწილში რ. შ-ს მიერ ჩადენილი ქმედე-ბების დამთავრებული მკვლელობიდან მკვლელობის მცდელობა-ზე გადაკვალიფიცირებას ასაბუთებს შემდეგი არგუმენტებით:

1. ჩადენილი ქმედების დამთავრებულ მკვლელობად ცნობის-თვის აუცილებელია დამდგარი იყოს შედეგი ადამიანის სიკვდილის სახით, ამასთან დადგენილი უნდა იყოს მიზეზობრივი კავშირის არ-სებობა ასეთ შედეგსა და ჩადენილ ქმედებას შორის;

2. სიკვდილის დადგომის ფაქტის აღიარებისთვის აუცილებე-ლია არსებობდეს გარდაცვლილის გვამი, ხოლო ხსნებული მიზე-

ზობრივი კავშირის დადგენილად მიჩნევისათვის აუცილებელია არ-სებობდეს აღნიშნული გვამის გამოკვლევის საფუძველზე შესაბა-მისი უფლებამოსილი და სათანადო სამედიცინო კვალიფიკაციის მქონე სპეციალისტის ანუ სასამართლო ექსპერტის დასკვნა სიკ-ვდილის მიზეზისა და მის გამოსაწვევად გამოყენებული შესაძლო იარაღისა თუ სხვა საშუალების შესახებ;

3. ადამიანის სიკვდილის ფაქტის დადასტურება დაუსწრებლად, გვამის პირადად ნახვის გარეშე, აკრძალულია კანონმდებლობით;

4. მოცემულ შემთხვევაში ნაპოვნი არ არის დ. ც-ისა და პ. ქ-ას გვამები, რის გამოც არ არის მათზე ჩატარებული სასამართლო-სა-მედიცინო ექსპერტიზა და არ არსებობს შესაბამისი დასკვნა, რომ-ლითაც დადგინდებოდა, რომ ნამდვილად დადგა შედეგი მათი სიკ-ვდილის სახით;

5. მომხდარი შემთხვევების უშუალო თვითმხილველი მოწმეე-ბის ჩვენებების საფუძველზე შესაძლებელია მხოლოდ ვივარაუ-დოთ შედეგის დადგომა სიკვდილის სახით, მაგრამ ეს საქმარისი არ არის ასეთი ფაქტის დადასტურებულად მიჩნევისათვის, ამი-სათვის საჭიროა სათანადო მტკიცებულებები, რომლებიც მოცე-მულ შემთხვევაში არ არსებობს;

6. პროკურატურის მიერ წარმოდგენილი სასამართლოს გადაწ-ყვეტილებები დ. ც-ისა და პ. ქ-ას გარდაცვლილებად გამოცხადე-ბის თაობაზე არ გამოდგება მათი სიკვდილის დამდგარად მიჩნევი-სა და რ. შ-ს მიერ ჩადენილი ქმედების დამთავრებულ მკვლელო-ბებად დაკვალიფიცირებისათვის, რადგან ამ გადაწყვეტილებებით არ არის დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები, თუ სად, რა ვითა-რებაში, ან ვინ ხელყო მათი სიცოცხლე.

26. საკასაციო პალატა ეთანხმება და იზიარებს სააპელაციო სა-სამართლოს მიერ გასაჩივრებულ განაჩენში წარმოდგენილი არგუ-მენტების პირველ პუნქტს მკვლელობის დამთავრებულად ცნობი-სათვის შედეგის სახით დაზარალებულის სიკვდილის დადგომის, აგრეთვე, ქმედებასა და ასეთ შედეგს შორის მიზეზობრივი კავში-რის არსებობის დადგენის აუცილებლობის შესახებ. მაგრამ საკა-საციო პალატა ვერ დაეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს და-ნარჩენ არგუმენტებს მოცემული კონკრეტული შემთხვევის სამარ-თლებრივი შეფასებისას. სააპელაციო სასამართლოს ზემოაღნიშ-ნული არგუმენტები სრულიად მისაღებია განზრას მკვლელობის ჩვეულებრივი, ტიპური შემთხვევისათვის. მაგრამ მათგან განსხვა-ვებით, მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ ჩადენილი სიცოცხლის ხელყო-ფის ის შემთხვევები, რომლებიც ამჯერად განხილვის საგანა, არ წარმოადგენს ტიპურ მკვლელობებს, რადგან მან დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიცოცხლის მოსპობა ჩაიდინა ისეთ ადგილას (ზღვაში) და ისეთი

ხერხებით (ხელბორკილებით შებოჭილი მსხვერპლისათვის ფეხებზე სიმძიმეების ჩაბმით, ხოლო ცეცხლსასროლი იარაღიდან გასროლილი ტყვიით მათვის თავში მძიმე ჭრილობის მიყენების შემდეგ, ფეხზე მიბმულ სიმძიმესთან ერთად ხელებშეკრული მსხვერპლის ზღვაში გადაგდებით), რამაც მათი გვამების დაკარგვა გამოიწვია. ამგვარ განსაკუთრებულ, არაორდინალურ შემთხვევებში სრულიად გაუმართლებელია სასამართლომ საქმის ამა თუ იმ ფაქტობრივი გარემოებების დადგენილად მიჩნევისათვის იხელმძღვანელოს იმ კრიტერიუმებით, რომელიც მსგავსი დანაშაულის ჩადების სტანდარტულ შემთხვევებში გამოიყენება, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ობიექტური მიზეზების გამო, საქმეზე წინასწარი გამოძიება დაიწყო მომხდარი დანაშაულის შემთხვევიდან რამდენიმე წლის შემდეგ.

27. მოცემულ შემთხვევაში, საკასაციო პალატა პირველ რიგში ხელმძღვანელობს იმავე წანამძღვრებით, რასაც ეყრდნობა სააპელაციო სასამართლო თავისი სამართლებრივი დასკვნების გამოტანისას, კერძოდ, იმ უდავო გარემოებით, რომ ბრალდების მოწმების – გ. ჩ-ს, ო. კ-ს, ა. დ-სა და ტ. ა-ას ჩვენებები, რომელიც არიან მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ ჩადენილ დანაშაულთა თვითმხილველი პირები, ობიექტურად და დაუმახინჯებლად ასახავენ აღნიშნულ დანაშაულებთან დაკავშირებულ რეალურ ფაქტებს, ხოლო მათი სისწორის საეჭვოდ მიჩნევის არავითარი დასაბუთებული საფუძველი არ არსებობს. როდესაც საქმეში მოიპოვება ამგვარი მტკიცებულებების ბაზა, რომელიც სანდო და ობიექტურია, სასამართლო უფლებამოსილია, იხელმძღვანელოს ამ მტკიცებულებებით და საკმარისად მიიჩნიოს ისინი დანაშაულის, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში მკვლელობის, დამთავრებულად ცნობის თაობაზე სინამდვილის შესაბამისი სწორი სამართლებრივი დასკვნების გამოსატანად.

28. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ სიცოცხლის ხელყოფის ისეთ ატიპურ შემთხვევაში, როდესაც გარდაცვლილის გვამი ნაპოვნი არ არის რაიმე განსაკუთრებული ობიექტური გარემოებების გავლენის შედეგად ან იმ ქმედების თავისებურებათა გამო, რამაც სიკვდილი გამოიწვია, მიუხედვად იმისა, ეს ქმედება ჩადენილია განზრას, თუ გაუფრთხილებლობით, სასამართლოს შეუძლია სიკვდილის გამოწვევის ფაქტი დადგენილად ცნობს შესაბამისი სასამართლო ექსპერტიზების დასკვნების გარეშეც. ასეთი რამ დასაშვებია იმ პირობებში, როდესაც არსებობს სხვა სარწუნო და საკმარისი მტკიცებულებები, რომელიც უდავოდ აღასტურებენ დამნაშავის მიერ ჩადენილი ქმედების შედეგად მსხვერპლის სიცოცხლის გარდუგალ მოსპობას განსაკუთრებით მაშინ, თუ ეს ხდება

ისეთ ვითარებასა და გარემოებებში, რომელთა გათვალისწინებით ადამიანის ცოცხლად გადარჩენის შესაძლებლობა არ არსებობს ნებისმიერი ობიექტური და მიუკერძოებელი დამკვირვებლისათვის. ცხადია, რომ აქ იგულისხმება ისეთი გამონაკლისი შემთხვევები, რომლებსაც ქმნის დანაშაულებრივი ქმედებისა და მისი ჩადენისას არსებული გარემოებებისა თუ ვითარების განსაკუთრებული და ტიპური შემთხვევებისაგან რადიკალურად განმასხვავებელი ხასიათი და თავისებურებები. სწორედ ასეთი შინაარსისაა მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ 2008 წლის 17 და 27 აგვისტოს დ. ც-ისა და პ. ქ-ას მიმართ ჩადენილი ქმედებები, რომლებმაც მათი დაღუპვა გამოიწვია. რადგან ვცნობთ, რომ ყოველივე ის, რასაც ბრალდების მოწმები აღნერენ პირდაპირ და არაპირდაპირ ჩვენებებში, სინამდვილეს შეესაბამება, მაშინ ლოგიკურად ისიც უნდა ვალიაროთ, რაც ამ ჩვენებებიდან გამომდინარეობს – რ. შ-ს მიერ მათ მიმართ ჩადენილი ქმედებების შემდეგ, ამასთან, ისეთი ვითარებაში, როგორშიც ეს ქმედებები განხორციელდა, დ. ც-ისა და პ. ქ-ას ცოცხლად გადარჩენის რეალური შანსი არამცთუ პრაქტიკულად არ არსებობს, არამედ ასეთის თეორიულ დონეზე დაშვებაც კი შეუძლებელია. ამიტომ საკასაციო პალატა არ ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს მოსაზრებას, რომლის მიხედვით, რადგან მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობს გარდაცვლილთა გვამები და მათზე არ ჩატარებულა შეესაბამისი ექსპერტიზები, რის შედეგადაც სიკვდილის ფაქტი და მისი გამომწვევი მიზეზები არ არის დადასტურებული სათანადო საქსაცერტო დასკვნებით, დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიკვდილი საქმეში მითითებულ დროს შეგვიძლია მხოლოდ ვივარაუდოთ, ვარაუდი კი საფუძვლად ვერ დაედება გამამტყუნებელ განაჩენს.

29. საკასაციო პალატას მიაჩინია, რომ მსგავს შემთხვევებში, მხოლოდ სასამართლო პრაქტიკით დიდი ხნის წინ დამკვიდრებული გარკვეული ფორმალობების უპირობოდ გაფეტიზებამ შესაძლოა, ხელი შეუმალოს კანონიერი და სამართლიანი მართლმსაჯულების განხორციელებას, რაც სისხლის სამართლის პოლიტიკის თვალსაზრისითაც, ყოვლად გაუმართლებელი იქნება. საქართველოში მოქმედი არცერთი კანონი არ ადგენს, რომ სასამართლოს მიერ სამართლებრივ დონეზე სიკვდილის დადგენის ფაქტის ცნობისა და ჩადენილი ქმედების დამთავრებულ მკვლელობად ან სიცოცხლის გაუფრთხილებლობით მოსპობად დაკვალიფიცირებისათვის, ნებისმიერ შემთხვევაში აუცილებელია გვამის არსებობა და სათანადო საექსაცერტო დასკვნები. მხედველობაში უნდა ვიქონიოთ, რომ საქმის ფაქტობრივი გარემოებების დადგენისას სასამართლო თავისუფალია მტკიცებულებების შეფასებაში და ამ დროს

კანონით არცერთ მტკიცებულებას არ გააჩნია რაიმე წინასწარ დადგენილი და უპირატესი ძალა, მათ შორის არც საექსპერტო დასკვნებს. ამ შემთხვევაში საწინააღმდეგო არგუმენტად არ გამოდგება სააპელაციო სასამართლოს მითითება საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრისა და საქართველოს იუსტიციის მინისტრის №1-5/ზ №19 ბრძანებაზე, რომლის მიხედვით, სიკედილის ფაქტის დადასტურება დაუსწრებლად, გვამის პირადად ნახვის გარეშე, აკრძალულია. საქმე ისაა, რომ აღნიშნული ბრძანებით დაწესებული შეზღუდვა ეხება სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტებს, რომელებსაც უფლება არა აქვთ, გვამის ნახვისა და გამოკვლევის გარეშე გასცენ დასკვნები. ცხადია, რომ ეს ბრძანება და ამ ბრძანებით დადგენილი შეზღუდვა სასამართლოს არ ეხება. სამართლებრივ დონეზე ამა თუ იმ ფაქტობრივი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადგენა სასამართლოს უფლებამოსილება და პრეროგატივაა, რის გამოც მას შეუძლია დამნაშავის ქმედების შედეგად დაზარალებულის სიკედილის ფაქტი დადგენილად მიიჩნიოს მაშინაც, როდესაც, მართალია, არ არსებობს შესაბამისი ექსპერტიზის დასკვნები, მაგრამ არსებობს სხვა ისეთი უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომელიც მიუთითებს ადამიანის გარდაუვალ დალუპვაზე და განვითარებული მოვლენების სალი განსჯის შემთხვევაში ადგილს არ ტოვებს რაიმე გონივრული და საფუძვლიანი ეჭვისათვის, რომ, მიუხედავად ყველაფრისა, ის შეიძლება ცოცხალი იყოს. საკასაციო პალატა განმეორებით ერთმნიშვნელოვნად და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ყოველივე აღნიშნული ეხება მხოლოდ გამონაკლის შემთხვევებს, ამასთან, შემდეგი ორი აუცილებელი პირობის არსებობისას:

1. განსაკუთრებული ხასიათის ობიექტურად ხელისშემშლელი გარემოებების გამოვრცელება გარდაცვლილის გვამის მოძიება და მასზე შესაბამისი ექსპერტიზის ჩატარება საექსპერტო დასკვნების მოსაპოვებლად;
2. საქმეში არსებობს სხვა უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებები, რომლებიც პირდაპირ მიუთითებენ ადამიანის გარდაუვალ დალუპვაზე ისეთ გარემოებებში, რომლებითაც გამორიცხულია ყოველგვარი ეჭვი და დასაშვები ვარაუდი იმისა, რომ ადამიანი შეიძლება ცოცხალი გადარჩა. ყველა სხვა შემთხვევაში, როდესაც არსებობს გარდაცვლილის გვამი და შესაძლებელია მასზე სასამართლო ექსპერტიზის ჩატარება საქმეში მონაწილე მხარეების მიერ, ასეთი ექსპერტიზა უნდა ჩატარდეს და საექსპერტო დასკვნის საფუძველზე დადგინდეს საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რომლებსაც შემდგომში სასამართლო მისცემს შესაბამის სამართლებრივ შეფასებას.

30. ამრიგად, ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბრალდების

მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე, რომელსაც საკუთხით მართებულად სრულ ნდობას უცხადებს სააპელაციო სასამართლოც, საკასაციო პალატას დადგენილ ფაქტად მიაჩინა მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ 2008 წლის 17 და 27 აგვისტოს ჩადენილი ქმედებების შედეგად დ. ც-ისა და პ. ქ-ას გარდაცვალება, აგრეთვე, აღნიშნული ქმედებების ხასიათიდან და მათი განხორციელების ვითარებიდან გამომდინარე, მიზეზობრივი კავშირის არსებობა ამ ქმედებებსა და მათ სიკვდილს შორის. საკასაციო პალატას მიაჩინა, რომ მოცემულ შემთხვევაში გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება, რომ: მსჯავრდებულმა რ. შ-მ ან გარდაცვლილი დ. ც-ისა და პ. ქ-ას სიცოცხლის ხელყოფის ნანილში ჩაიდინა არა მკვლელობის მცდელობა, არამედ – დამთავრებული განზრახი მკვლელობა დამამდიმებელ გარემოებაში, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნანილის „ბ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი). ყოველივე აღნიშნულის გათვალისწინებით, ბრალდების მხარის წარმომადგენელი კასატორის, პროკურორი გიორგი კავსაძის საქასაციო საჩივრის მოთხოვნა ამ ნანილში უნდა დაემაყოფილდეს, რის გამოც თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 28 იანვრის განაჩენში უნდა შევიდეს შესაბამისი ცვლილებები, კერძოდ: მსჯავრდებულ რ. შ-ს მიერ დ. ც-ისა და პ. ქ-ას მიმართ ჩადენილი ქმედებები (2008 წლის 17 და 27 აგვისტოს ეპიზოდები) საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-19 მუხლიდან და 109-ე მუხლის მე-2 ნანილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნანილის „ბ“ ქვეპუნქტზე.

31. ამავე დროს აღნიშნული განაჩენი უნდა შეიცვალოს დანიშნული სასჯელის ნანილშიც, იმის გათვალისწინებით, რომ სააპელაციო სასამართლომ რ. შ-სთვის სასჯელის ზომის განსაზღვრის დროს იხელმძღვანელა „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-7 მუხლით, რადგან იგი მსჯავრდებული იყო დამამდიმებელ გარემოებაში ჩადენილი განზრახი მკვლელობების მცდელობისათვის, რის გამოც აღნიშნული სამართლებრივი ნორმა ანგესბს მსჯავრდებულისათვის სასამართლოს მიერ თავისუფლების აღკვეთის სახით შეფარდებული სასჯელის ვადის განახევრებას. მაგრამ, იმასთან დაკავშირებით, რომ მკვლელობისათვის მსჯავრდების ნანილში რ. შ-ს მიერ ჩადენილი ქმედებები ამ დანაშაულის მცდელობის ნაცვლად უნდა დაკვალიფიცირდეს დამთავრებულ მკვლელობად (ორი ეპიზოდი), მის მიმართ სასჯელის ზომის განსაზღვრისას საკასაციო პალატამ უნდა იხელმძღვანელოს „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემ-

ბრის კანონის არა მე-7 მუხლით, არამედ – იმავე კანონის მე-16 მუხლით, რომელიც ასეთი დანაშაულისათვის აწესებს სასამართლოს მიერ განსაზღვრული სასჯელის ზომის შემცირებას მხოლოდ ერთი მეოთხედით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ რ. შ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. გ-ას საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. პროკურორ გიორგი კავსაძის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

4. რ. შ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ და მიესაჯოს:

საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დ. ც-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 16 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს 12 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (დ. ც-ის ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (პ. ქ-ას ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 16 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს 12 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (პ. ქ-ას ეპიზოდი) – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით, რაც „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, შეუმცირდეს ერთი მეოთხედით და განესაზღვროს 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა (სსკ-ის 109-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“

ქვეპუნქტი – დ. ც-ის ეპიზოდი) შთანთქას თანაბარი და ნაკლებად მყაცრი სასჯელები და დანამაულთა ერთობლიობით, საბოლოოდ, რ. შ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 12 წლით.

5. მსჯავრდებულ რ. შ-ს სასჯელის მოხდა აეთვალოს 2016 წლის 26 დეკემბრიდან. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს აღნიშნულ საქმეზე პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2014 წლის 7 ივნისი-დან 2015 წლის 6 მარტის ჩათვლით.

6. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენი ნივთმტკიცებების ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

7. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

2. დაცაშაული პაროლთელობის წინააღმდეგ

ოჯახი ქალადობა

№617აპ-18

5 აპრილი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

განიხილა ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის პროკურორ მა-
ია ჯაბუას საკასაციო საჩივარი ქუთაისის საპელაციო სასამარ-
თლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 11 ივლი-
სის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, მ. გ-ს ბრალი
დაედო:

- ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის მეორე წევრის მიმართ სი-
ცოცხლის მოსპობის მუქარაში, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრე-
ბიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში (2
ეპიზოდი);
- ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის მეორე წევრის მიმართ სის-
ტემატურ ძალადობაში, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი,
რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე და 118-ე მუხ-
ლებით გათვალისწინებული შედეგი
- ოჯახში ძალადობისათვის, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეო-
რის მიმართ ძალადობაში, სისტემატურ შეურაცხყოფასა და დამ-
ცირებაში, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია სა-
ქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე და 120-ე მუხლებით გათვა-
ლისწინებული შედეგი.

მ. გ-ს მიმართ ბრალად წარდგენილი ქმედებები გამოიხატა შემ-
დეგში:

- 2017 წლის დეკემბრის პირველ ნახევარში ქ., მ.გ., რომელსაც
კონფლიქტი ჰქონდა დედასთან – ე. პ-სთან, ჯიბის დასაკეცი და-
ნის გამოყენებით დაემუქრა მას სიცოცხლის მოსპობით, რითაც ე.
პ-ს გაუჩნდა სიცოცხლის მოსპობის საფუძვლიანი შიში (საქართვე-
ლოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი
ნაწილი).

- 2018 წელს ქ., მ.გ., რომელსაც კონფლიქტი ჰქონდა დედასთან

– ე. პ-სთან, დაემუქრა მას და ასევე კონფლიქტურ ურთიერთობაში მყოფ ბებიას – ლ. პ-ს სიცოცხლის მოსპობით, კერძოდ, მოკვლით, რითაც ე. პ-ს და ლ. პ-ს გაუჩნდათ სიცოცხლის მოსპობის რეალური საფუძვლიანი შრში (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილი).

– არასრულნოვანი მ.გ. დედასთან – ე. პ-სთან ცხოვრობს ქ. მ. გ. დედას – ე. პ-ს სისტემატურად აყენებდა შეურაცხყოფას, ექცეოდა ცინიკურად და აგდებულად, აბუჩად იგდებდა და ცდილობდა, გამოეყვანა მწყობრიდან, მიმართავდა უნმანური სიტყვებით, უწოდებდა ქუჩის ქალს, ჩამშვებს, მეძავს, ლანძღვდა მას ბების – ლ. პ-ს თანდასწრებით, რამაც გამოიწვია დაზარალებულ ე. პ-ს ტანჯვა. მანვე ქ., დედას – ე. პ-ს გადაუგრიხა ორივე ხელი, რის შედეგადაც ე. პ-მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ფსიქიკური ტანჯვა (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილი).

– 2017 წლის 27 დეკემბერს ქ. ბებიაზე – ლ. პ-ზე გაბრაზებულმა მ. გ-მ მას რამდენჯერმე დაარტყა ხელი გულმარდის არეში და ერთხელ ძლიერად დაარტყა ფეხი მარჯვენა ფეხის მიდამოში, რის შედეგადაც ლ. პ-მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ფსიქიკური ტანჯვა.

– 2018 წლის 7 იანვარს მ.გ-მ ბებიას – ლ. პ-ს, ჩადენილი ძალადობიდან მალევე, დასაკეცი დანის გამოყენებით კისრის მიდამოსა და მარჯვენა ხელის საჩვენებელ თითზე, მიაყენა დაზიანება, რის შედეგადაც ლ. პ-მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ფსიქიკური ტანჯვა, ასევე მიიღო სხეულის მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად. 2018 წლის 21 იანვარს ქ., მ. გ-მ ბებიას, ლ. პ-ს, მოუჭირა ყელზე ხელი, რის შედეგადაც ლ. პ-მ განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ფსიქიკური ტანჯვა (საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1² ნაწილი)

2. ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის განაჩენით მ.გ-ს ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1²-ლი ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდა სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველ ნაწილზე.

მ. გ., – დაბადებული 2.. წლის ..., ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ე. პ-ს ეპიზოდი) – საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა – 100 (ასი) საათით; სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ლ. პ-ს ეპიზოდი) – საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ასოცი) საათით; სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2017 წლის ქმედება) – საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას ორმოცდაათი) საათით; სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხ-

ლის პირველი ნაწილით (2018 წლის ქმედება) – საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და მ. გ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათით.

მასვე „არასრულწლოვანთა მართლმასაჯულების კოდექსის“ 75-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და 45-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, სასჯელთან ერთად დაევალა: მისი ქმედებებისა და შედეგების გასაცნობირებლად, ქცევისა და ემოციების სამართავად, საბაზისო განათლების მნიშვნელობის გასააზრებლად, თავისუფალი დროის შემცირებისა და ინტერესთა სფეროს გასაღრმავებლად, სოციალურ გარემოსთან ადაპტაციის პრობლემის დასაძლევად, მის მიმართ კეთილგანწყობილი გარემოს მოსაძიებლად, სტრესულ სიტუაციებთან გასამკლავებლად საჭირო უნარ-ჩვევების გამოსამუშავებლად, მისთვის სასარგებლო პროგრამების შერჩევისა და მათში ჩართვის მიზნით, ამის აუცილებლობის ამონტურვამდე – ფსიქოლოგსა და ფსიქიატრთან ვიზიტები ფსიქოლოგისა და ფსიქიატრის მიერ განსაზღვრულ ფარგლებში. საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახისა და ყოველდღიური ხანგრძლივობის (რაც არ უნდა აღემატებოდეს დღეში 4 საათს), სამუშაო ადგილის (რომელიც საზოგადოების წევრად ჩამოყალიბებისთვის საჭირო გამოცდილებასა და უნარებს შესძენს არასრულწლოვანს), დამსაქმებლის განსაზღვრა და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სრულფასოვან აღსრულებაზე კონტროლი დაევალა პრობაციის სამსახურს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. სასჯელთან ერთად დაკისრებული მოვალეობების შესრულებაზე კონტროლი უნდა უზრუნველყოს პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ.

ნივთმტკიცება – დანა უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

3. ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის განაჩენი სააპელაციი წესით გაასაჩივრა ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა მაია ჯაბუამ. აპელანტმა საჩივრით ითხოვა მ.გ-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1²-ლი ნაწილით შემდეგ გარემობათა გამო: სასამართლომ უკანონოდ გადაკვალიფიცირა მ.გ-ს ქმედება (ლ. პ-ს ნაწილში) იმ მოტივით, რომ საქმეში წარდგენილი არ იყო სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა, რომლითაც დადასტურდებოდა, რომ დაზარალებული ლ. პ. განიცდიდა ტანჯვას. ის ფაქტი, რომ დაზარალებული ლ. პ., რომელიც არის ონ-

კოლოგიური ავადმყოფი და ხანდაზმული, განიცდიდა ფსიქოლოგიურ ტანჯვას, დასტურდება მისი ოჯახის წევრის – მ. გ-ს მხრი-დან მის მიმართ რამდენიმე თვის განმავლობაში თითქმის ყოველ-თვიურად განხორციელებული ფიზიკური და ფსიქოლოგიური ძალადობით.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 11 ივნისის განაჩენით ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 20 მარტის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 11 ივნისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა მაია ჯაბუაშ. კასატორი ითხოვს მსჯავრდებულ მ. გ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 126-ე მუხლის 1²-ლი ნაწილით სააპელაციო საჩივარში მითითებული საფუძვლით.

6. საკასაციო პალატის სხდომაზე პროკურორმა მხარი დაუჭირა საკასაციო საჩივარსდა მოითხოვა მისი დაკმაყოფილება.

7. საკასაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულმა მ. გ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. ბ-მ მოითხოვეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 11 ივნისის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩინია, რომ ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის პროკურორ მაია ჯაბუას საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მოწმების – ე. პ-ს, ლ. პ-ს, ც. ვ-ს, ფ. პ-ს, გ. გ-სდა გ. შ-ს ჩვენებებით, დაბადების აქტის ჩანაწერით დადგენილია, რომ მ. გ. არის დაზარალებულ ე. პ-ს შვილი. საქმეში არსებული, ნ. დაბადების აქტის ჩანაწერით დადგენილია, რომ 2....წლის ... დაბადებული მ. გ. არის ჯ. გ-ს და ე. პ-ს შვილი.

3. მოწმე ე. პ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ არის ქვრივი, ჰყავს ერთი ვაჟი – 2... წელს დაბადებული მ.გ. . მეუღლე ჰყავდა ავადმყოფი და გარდაეცვალა 2016 წელს. მამის გარდაცვალების შემდეგ მ. გახდა აგრესიული მის მიმართ. მიატოვა სწავლაც და სკოლაში აღარ დადის. სისტემატურად აყენებს შეურაცხყოფას, ლანდლაქს და ინეგს მისკენ. ყველანაირად ცდილობს კონფლიქტის თავიდან არიდებას, მაგრამ ვერაფერი შეაგნებინა შვილს. მას ცინიკური დამოკიდებულება აქვს მის მიმართ და ცდილობს, თავისი მოქმედებით

მწყობრიდან გამოიყვანოს. ჰყავს (ე. პ-ს) მოხუცი დედა – ლ. პ., რო-
მელიც მამის გარდაცვალების შემდეგ მასთან ცხოვრობს. ეს არ
მოსწონს მ-ს და აგრესის იჩენს ბების მიმართ, აგინებს და ლან-
ძლავს მასაც. სრულიად უმიზეზოდ, რაიმეზე შარს მოსდებს, ლან-
ძლავს და სიტყვიერ და ფიზიურ შეურაცხყოფას აყენებს როგორც
მას, ასევე ლ. პ-საც. 2017 წლის 2 დეკემბერს სახლში იმყოფებოდა
მ. გ-სთან ერთად. გადაწყვიტა ბაზარში ნასვლა და სურდა ამის შე-
სახებ ეთქვა მ-სთვის. შევიდა სახლის პირველ სართულზე არსე-
ბულ ერთ-ერთ ოთახში, სადაც ენყო რემონტისათვის საჭირო მასა-
ლა. მ-ს აულია ერთი თაბაშირ-მუყაოს ფრთიტა და ვარსკვლავი
გამოუქრია, რის გამოც შენიშვნა მისცა. მ. გაბრაზდა, მიაყენა სიტ-
ყვიერი შეურაცხყოფა, დაუწყო გინება და ყვირილი – „შენ ვინ გით-
ხავს რას გავაკეთებო“. წაუჯიკავა, ფეხი დაარტყა ფეხში. ძალიან
ეტკინა და დააპირა გაქცევა. მ-მ შემოათრია ოთახში, ამოილო ჯი-
ბიდან დასაკეცი დანა, უტრიალებდა სახესთან, თან ემუქრებოდა,
რომ იცოდა არტყერია სად ჰქონდა და ყელს გამოსჭრიდა. შევმინდა
და გაიქცა გარეთ. მოწმემ განმარტა, რომ მუდმივად ეშინა შვი-
ლის მუქარის გამო, ამიტომ ხშირად ნათესავი რჩება მათთან. შვი-
ლის ნებართვის გარემე ვერ რეკავს ტელეფონზე, არ აძლევს მუ-
შაობის საშუალებას, „ჩამშვები ხარო“ – ეძახის და მოკვლით ემუქ-
რება ყოველ დღე. დეიდას უთხრა, „დედის ჭკუიდან გადაყვანა და
მოკვლა მინდაო“. ასევე ემუქრება ბებიას – ლ. პ-საც. თუ მოეფერ-
ნენ – „ბავშვი ხმა არ ვარო“, თუ გაიცინეს – „რატომ იცინითო“, თუ
ხმა არ ამოიღეს – „ამაზეც ბრაზობს“. როდესაც სახლში მოსულს
ბებიამ – ლ. პ-მ საჭმელი შესთავაზა, „შენი პატარა ბავშვი კი არ
ვარო“ – უპასუხა. „მინდა შევჭამ, მინდა არაო“ და დანა ამოილო.
უტრიალებდა ბებიას, ყელზე გაუსვა და გაკანრა. ეს რომ დაინახა,
იკილა (ე. პ-მ) და დაუძახა, რომ ხელი არ ხელო ბებიისთვის. იგი
აგრძელებდა ჩეუბს და ხმამალდა გაპყვიროდა – „ძალებო, ლო-
თებო, ყელს გამოგჭრი, თოკით ჩამოგკიდებ, მოკვდები და ბინა მე
დამრჩებაო“. ერთ დღეს ტელევიზორს უყურებდა დედასთან, ლ. პ-
სთან ერთად. მ. ოთახში შემოდიოდა და გადიოდა. როცა დაინახა,
რომ ბებია უყურებდა – „ასე რატომ მიყურებო“ შეაგინა და ხის სკა-
მი ესროლა. დაუწყო ოთახში არსებული სამკერვალო ნივთების სრო-
ლა, დაემუქრა მოკვლით და სახლის გადაწვით.

2018 წლის 21 იანვარს დედასთან, ლ. პ-სთან ერთად იმყოფებო-
და მისაღებ ოთახში და საუბრობდნენ. მოულოდნელად შემოვარ-
და მ., მივარდა მას და ხელები გადაუგრიისა. სთხოვდა, გაეშვა ხე-
ლი, მაგრამ მ. არ უშვებდა. ხელების გადაგრეხით განიცადა ფიზი-
კური ტკივილი. შემდეგ მ-მ მას გაუშვა ხელი და ბებიას – ლ. პ-ს
მივარდა. წაუჯიკავა და ემუქრებოდა „აქვე დაგახრჩობო“. ე. პ. და-

ემუქრა, რომ პოლიციას გამოიძახებდა, მაგრამ მ-მ უპასუხა, რომ პოლიციის არ ეშინოდა. სანამ პოლიცია მოვიდოდა, ორივეს დაახ-რჩობდა. მისი მუქარა რეალურად აღიქვა, რადგან ამას ჰქონდა სის-ტემატური ხასიათი.

2017 წლის 27 დეკემბერს დედასთან – ლ. პ-სთან ერთად იმყო-ფებოდა სახლის პირველ სართულზე არსებულ სამკერვალო ოთახ-ში. მოულოდნებლად შემოვიდა მ. და კამათი დაუწყო ლ. პ-ს, რომე-ლიც უხმოდ უსმენდა და პასუხს არ სცემდა, მაგრამ მ. არ წყნარ-დებოდა და ეუბნებოდა, რომ ამ სახლში ის ზედმეტი იყო, იქ არა-ფერი ესაქმებოდა და გადასულიყო თავის სახლში, სენაკში. ე. პ-მ მოუწოდა შვილს, დაწყნარებულიყო და უთხრა, რომ მისი გადასაწ-ყვეტი არ იყო, ვინ სად იცხოვრებდა. ამაზე მ. კიდევ უფრო გაბრაზ-და და ლ. პ-ს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხოფა, შემდეგ კი რამ-დენჯერმე დაარტყა მუშტი გულმკერდის მარჯვენა და მარცხენა მხარეს, შემდეგ – ფეხის მიდამოში. ამის გამო დაუყოვნებლივ და-რეკა პოლიციაში.

2018 წლის 7 იანვარს დედასთან და მ-სთან ერთად იმყოფებო-და ოთახში. მოულოდნებლად მ-მ ამოიღო დანა და ყელზე მიადო მჭრელი პირით. თან უთხრა, „კისერს გამოგჭრი, ძალიან მჭრელი დანააო“. ლ. პ. შეეცადა მის მოშორებას, რა დროსაც, კისერზე მარ-ჯვენა მხარეს და მარჯვენა ხელის საჩვენებელ თითზე მიიღო ნა-კანკები.

4. მოწმე ლ. პ-ს ჩვენებით დასტურდება, რომ მ. გ. მისი შვილიშ-ვილია. მამის გარდაცვალების შემდეგ იგი ძალიან აგრესიული გახ-და დედის – ე. პ-ს მიმართ. მუშტივად ყველაფრით უკმაყოფილოა. აგდებულად ექცევა დედას, ავინწროებს, ლანძღავს, ალიზიანებს და ცდილობს მის მწყობრიდან გამოყვანას. ე. ითმენს, ცდილობს მოერიდოს, მაგრამ შეპასუხების შემთხვევაში იწევს მისკენ და ემუქრება ყელის გამოჭრით. არამარტო ე-ს მიმართ, მის მიმართაც იჩენს აგრესიას, ხან ეუბნება, არ მიყუროო, ხან ყურადღებას არ მაქცევო – ეჩხუბება, ავინებს, ბოზებს ეძახის, ყელის გამოჭრით ემუქრება. როდესაც ეუბნებიან, რომ პოლიციას გამოიძახებენ, ამ-ბობს 15 წლის ვარ, მაინც ვერ დამიჭერენო. ერთ დღეს სამკერვა-ლო ოთახში იმყოფებოდა შვილთან – ე-სთან ერთად. მოულოდნე-ბლად შემოვიდა მ. და დაუწყო კამათი. პასუხი არ გაუცია მისთვის, რადგან იცოდა, რომ მერე ის სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხო-ფას მიაყენებდა. ე-მ მოუწოდა, დაწყნარებულიყო, მაგრამ ის კვლავ განაგრძობდა მასთან კამათს. ეუბნებოდა, რომ ამ სახლში ზედმე-ტი იყო, იქ არაფერი ესაქმებოდა, დაეტოვებინა იქაურობა და ნა-სულიყო სენაკში. ე-მ უთხრა, რომ მისი გადასაწყვეტი იყო, თუ სად იცხოვრებდა. მ. გაბრაზდა და მუშტი რამდენჯერმე ძლიერად და-

არტყა ლ. პ-ს მკერდის არეში, რაც ძალიან ეტკინა. შემდეგ კი ფეხი დაარტყა მარჯვენა ფეხში. ე-მ დარეკა 112-ში და ითხოვა დახმარება. მ. კი გაიქცა. ფაქტობრივად, მ. არ აძლევდა არც მას და არც მის შვილს ნორმალური ცხოვრების საშუალებას. 2018 წლის 7 იანვარს საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულის სამზარეულო ოთახში იმყოფებოდა ე-სა და მ-სთან ერთად. მოულოდნელად მ-მ ამოღლო ჯიბიდან შავტარიანი დანა და მჭრელი პირით მიადო კისერზე, თან დაემუქრა ყელის გამოჭრით. ხელით შეეცადა მის მოშორებას, რა დროსაც კისერსა და ხელის თითზე მიიღო დაზიანება. ძალიან შეეშინდა მ-ს საქციელის გამო, რადგან ის ძალან გაუწონასწორებელი პიროვნება. მ. სულ უყურებს ფილმებს ძალადობისა და აგრესის შესახებ, შემდეგ კი იმავეს მათ მიმართ იმეორებს. ეშინია, მართლაც რაიმე არ დაუშაოს მათ. ერთ დღეს შვილთან, ე-სთან ერთად ტელევიზორს უყურებდა. მ. შემოდიოდა და გადიოდა ოთახიდან. ეს გაუკვირდა და შეხედა. მან კი დაუყვირა, რას მიყურებო და სკამი ესროლა. შემდეგ სახეში ესროლა სამკერვალო ნივთები, დაემუქრა მოკვლით, ცემით, ყელის გამოჭრით და სახლის გადაწყით. მისი ქმედებიდან გამომდინარე, ეშინია, რომ მუქარას შეასრულებს.

5. მონმე ფ. პ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მ. გ. მისი დის შვილია. მამის სიკვდილის შემდეგ იგი ძალან აგრესიულად ექცევა დედას – ე. პ-ს., მ. შინაგანად მოძალადეა. თუ დაინახა სუსტი, არ დაინდობს, თუ ჯაბნის, ხმას არ ამოალებინებს. თუ ძლიერი დაინახა, ზედმეტს არ აკადრებს. „ძველი ბიჭივით“ დადის სახლში. აგდებულად ესაუბრება დედას, ვინმე თუ გაივლის, ეკითხება, „იმ კაცთან არ გინდა დაწვეო?“ მისი სასაუბრო თემა ქურდული მენტალიტეტია, ამბობს, პოლიცია ვერ დამიჭერსო. საკმარისი იყო მ. გ-ს დედა ენახა მარტო, რომ შეურაცხყოფას აყენებდა, ხელსაც არტყამდა, დანით ემუქრებოდა, „ყელს გამოგჭრიო“, ეს რა საჭმელი არისო. ეს მოხდა 7-დან 13 დეკემბრამდე. გ-მ მატარებელში კარი ჩაუკეტა ე. პ-ს და ახრჩინდა. ე. პ-ს ეშინია, შვილმა არ ჩაარტყას რამე. იგი სტრესულ მდგომარეობაშია და შენიშვნას ვერ აძლევს. მ. გ-მ ჯონი ჩაარტყა დედას და ბებიას ზურგში. შთაბეჭდილება რჩება, რომ ორივეს სიკვდილი უნდა და მარტო სურს დარჩენა. დედა და ბებია შეშინებული ჰყავს და „გადაუარა მათ თავზე“. მათი დამცირება სიამოვნებს. ქვებით ჩაამსხვრია ფანჯრები – „მე ვარ უფროსი და დამემორჩილეთო“. იგი შეესწრო, ბრალდებული საჭმლის გამო დედას დანით როგორ ემუქრებოდა. ეს მოხდა 8 თუ 9 დეკემბერს.

6. მონმე ც. ვ-ს ჩვენებით დასტურდება, რომ 2018 წლის 21 იანვარს ხმაურზე შევიდა ლ. პ-სთან. მ. გ-მ არაბუნებრივი ყვირილი ატესა, ქვის სროლა დაინტყო, რის გამოც შეეშინდა. სთხოვდა მ. გ-ს დამშვიდებულიყო, რადგან ეშინოდა. მ. გ. ოჯახში საშინელია, ოჯა-

ხის წევრების მიმართ აქვს ანტიპათია. ერთხელ მათთან სადილზე დაპატიუეს, მაგრამ მ. გ-მ სადილი გადმოაპირქვავა. ე.პ. ითმენს ყველაფერს, რადგან ფსიქოლოგებმა ასე ურჩიეს. მ. გ-ს მოზღვავებული ენერგია აქვს, შეუძლია სადილი ძალლს მიუტანოს და დედა უსადილოდ დატოვოს. იგი ზოგჯერ კარს მიაჯახუნებს და ამტკრევს. ერთხელ მან ც. გ-ს შეილი მიაბა და ახეთქებდა აქეთ-იქით, რა დროსაც ბავშვს ხერხებალში ღურსმანი შეერჭო. მ. გ. ამბობს, რომ ქურდი უნდა გახდეს, რომ თეთრი ბილეთი უნდა მიიღოს. ადრე მამასთან ჰქონდა კონფლიქტი, მერე დედაზე გადავიდა. ერთხელ ბრალ-დებულს მამისთვის უნდოდა ქვის ჩარტყმა თავში, მაგრამ მან შესძახა და ამის მერე აღარ ჩაარტყა. ერთხელ მამისთვის მდუღარე შეუსხამს. მ.გ. ძალადობისკენ მიღრეკილია, ადამიანი არ ეცოდება, ყველაფერს ამტკრევს, დედას აგინძს, ფეხებს უქნევს ყველას, ქვებს ისვრის, თუ რამე არ მოეწონება, „აგიკვიატებს“.

7. მოწმე გ. შ-ს ჩვენების თანახმად, ბრალდებულს კანონთან მიმართებით აქვს უარყოფითი დამოკიდებულება, „არ მოსწონს პოლიციელები და კანონები“.

8. ამბულატორიული, სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის №.... დასკვნის თანახმად, ე.პ. განიცდის სისტემატურ შეურაცხყოფას, შანტაჟს და დამცირებას, რაც ინვევს მის ტანჯვას. ექსპერტმა თ. ფ-შ პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხვისას სრულად დაადასტურა მის მიერ გაცემული დასკვნის სისწორე.

9. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №... დასკვნის თანახმად, ლ. პ-ს სხეულზე გარეგნულად აღნიშნებოდა დაზიანება შეხორცების ფაზაში მყოფი, სწორკიდეებაზი ჭრილობის სახით. დაზიანება განვითარებულია რაიმე მქრელი თვისების მქონე საგნის ზემოქმედებით და მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ენინააღმდეგება დადგენილბაში მითითებულ თარიღს (07.01.2018 წ.). ექსპერტმა გ. გ-შ პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხვისას სრულად დაადსტურა მის მიერ გაცემული დასკვნის სისწორე.

10. სტაციონარული, სასამართლო ფსიქიატრიულ-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის №... დასკვნის თანახმად, მ. გ-ს აღნიშნება არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა – დისოციალური (ანტისოციალური) პერსონოლოგიური აშლილობა (კოდი F60.2; დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით). ბრალად შერაცხული მართლასანიაღმდეგო ქმედების ჩადენის დროს მ.გ. ქრონიკული ფსიქიკური ავადმყოფობით, ფსიქიკის დროებითი აშლილობით ან ჭკუასუსტობით დაავადებული არ იყო.

მას აღენიშნებოდა არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა – დისოციალური (ანტისოციალური) პერსონოლოგიური აშლილობა და მას შეეძლო, გაეცნობიერებინა თავისი ქმედების ფაქტობრივი ხასიათი და მართლწინააღმდეგობა და ეხელმძღვანელა მისთვის (შერაცხადობა). თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით მ. გ-ს შეუძლია, ანგარიში გაუწიოს თავს და უხელმძღვანელოს მას, მისცეს ჩვენება და მონანილეობა მიიღოს საგამოძიებო და სასამართლო მოქმედებებში. მ.გ. იმგვარი ფსიქიკური აშლილობით, რომელიც ხელს უშლის სასჯელის მოხდას, დაავადებული არ არის. მას გაცნობიერებული აქვს გადაწყვეტილების მიღების უნარი. მ.გ. იძულებით ან არანებაყოფლობით სტაციონარულ ფსიქიატრიულ დახმარებას არ საჭიროებს. მას აქვს ფსიქიკური ნაკლი, რომელიც ხელს უშლის საკუთარი თავის დაცვაში.

11. სააპელაციო ინსტანციის სასამართლომ უცვლელად დატოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი, რომლითაც შეიცვალა მ. გ-ს მიერ ჩადენილი ქმედების კვალიფიკაცია ბრალის ერთ – დაზარალებულ ლ. პ-ს ეპიზოდში. ამ ნაწილში მსჯავრდებულის ქმედება საქართველოს სსკ-ის 11¹, 126-ე მუხლის 1² ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდა სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რის საფუძვლადაც სააპელაციო პალატამ მიუთითა შემდეგი:

12. სააპელაციო ინსტანციის სასამართლომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად დადასტურებულად მიიჩნია, რომ მ.გ. როგორც სიტყვიერ, ასევე ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებდა ბებიას – ლ. პ-ს, სახელდობრ: უმიზეზოდ გაბრაზებულმა მ. გ-მ რამდენჯერმე დაარტყა ხელი ლ. პ-ს გულმკერდისა და მარჯვენა ფეხის არეში, დასაკეცი დანის გამოყენებით კისრის მარჯვენა ნაწილში და მარჯვენა ხელის საჩვენებელ თითზე მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზიანებები, ხელი მოუჭირა ყელზე და გარკვეული პერიოდის განმავლობაში არ უშვებდა, რაც დაზარალებულს აყენებდა ფიზიკურ ტკივილს. მიუხედავად ამისა, სააპელაციო პალატამ მიიჩნია, რომ ბრალდების მხარეს არ წარუდგენია მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა, რომ ლ. პ. განიცდიდა ფიზიკურ ან ფსიქიკურ ტანჯვას. ბრალდების მხარემ ამავე საქმეზე დაზარალებულ ე. პ-ს ეპიზოდში წარმოადგინა სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა, რომლითაც უტყუარად დადგენილია, რომ დაზარალებულმა ე. პ-მ განიცადა ტანჯვა, ხოლო ასეთივე დასკვნა წარმოდგენილი არ არის ლ. პ-ს მიმართ.

13. საკასაციო პალატა ნაწილობრივ იზიარებს სააპელაციო პალატის მითითებულ მოტივაციას შემდეგ გარემოებათა გამო: საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1²-ლი ნაწილით დასჯადია ძალადობა, ე.ი. სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც და-

ზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამდენად, იმისათვის, რომ ქმედება დაკვალი-ფიცირდეს მითითებული მუხლით, სავალდებულოა, რომ სისტემა-ტურმა ცემამ ან სხვაგვარმა ძალადობამ გამოიწვიოს დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა. გამოიწვია თუ არა პირის ქმედებებმა ტანჯვა, ეს საკითხი, საქმის ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, წარმოადგენს სასამართლოს შეფასების საგანს.

14. წარმოდგენილი საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ლ. პ-ს არ ჩასტარებია სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზა და, შესაბამისად, ექსპერტიზის დასკვნით მართლაც არ არის დადგენილი, გამოიწვია თუ არა მ. გ-ს მართლსაწინააღმდეგო ქმედებებმა მისი ტანჯვა. რა თქმა უნდა, სასურველი და უკეთესი იქნებოდა, თუკი ბრალდების მხარე ლ. პ-ს ჩაუტარებდა ექსპერტიზას და წარმოადგენდა შესაბამის დასკვნას, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, იმისათვის, რომ დადგინდეს პირის უკანონო ქმედებებმა გამოიწვია თუ არა დაზარალებულის ტანჯვა, აუცილებელი არ არის სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის არსებობა, ეს საკითხი წარმოადგენს სასამართლოს შეფასების საგანს – საქმის ფაქტობრივი გარემოებებიდან და წარმოდგენილი მტკიცებულებების ანალიზიდან გამომდინარე. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენია საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც დადგინდებოდა, რომ ლ. პ-ს ასაკი-სა თუ ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე (საქმის მასალებში არ მოიპოვება რაიმე დოკუმენტი იმის თაობაზე, რომ დაზარალებული არის ონკოლოგიური ავადმყოფი – აქვს სიმსიცე), მსჯავრდებულის ქმედებებმა გამოიწვია მისი ტანჯვა და მხოლოდ ის ფაქტი, რომ დაზარალებული ხანდაზმულია და მსჯავრდებული სისტემატურად ძალადობდა მასზე, არ არის საკმარისი საქართველოს სსქ-ის 111-, 126-ე მუხლის 12-ლი ნაწილით მისი დამხაშავედ ცნობისათვის.

15. რაც შეეხება სასჯელს, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოებმა სრულად გაითვალისწინეს მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემასუბუქებელი (არასრულნლოვანია და აქვს არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა – დისოციალური (ანტისოციალური) პერსონალური აშლილობა) და დამამინიმებელი (მისი ქმედებების სისტემატური ხასიათი დედისა და ხანდაზმული ბებიის მიმართ) გარემოებები, მისი პიროვნული მახასიათებლები, ჩადენილი დანაშაულის

ხასიათი და სიმძიმე; საკასაციო პალატა ასევე ითვალისწინებს. გ-ს ინდივიდუალური შეფასების ანგარიშს, ბავშვის უფლებათა კონვენციის მე-3 მუხლს, რომელიც ავალდებულებს სახელმწიფოს, რომ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების აღსრულების პროცესში ნებისმიერი გადაწყვეტილება მიზნად უნდა ისახავდეს ბავშვის ჭეშმარიტი და საუკეთესო ინტერესის დაცვას; ამავე კონვენციის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის მოთხოვნებს, რომელთა თანახმად, სახელმწიფოს აკისრია ვალდებულება, სასჯელის შესაბამისი სახის გათვალისწინებისას მხედველობაში მიიღოს ბავშვის ჯანმრთელობა, განათლება, ეკონომიკური ექსპლუატაცია, ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი, მორალური და სოციალური განვითარების ფაქტორები; არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის მე-14 მუხლის პირველი ნაწილის მოთხოვნებს, რომელთა შესაბამისად, არასრულწლოვნის მიმართ გადაწყვეტილების მიღებისას გაითვალისწინება ისეთი სახის ინდივიდუალური მახასიათებლები, როგორებიც არის: ასაკი, განვითარების დონე, ცხოვრების, აღზრდისა და განვითარების პირობები, განათლება, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, ოჯახური ვითარება და სხვა; რის საფუძველზეც საკასაციო პალატას მიაჩინა, რომ მსჯავრდებულისათვის შეფარდებული სასჯელი სამართლიანია და სრულად შეესაბამება კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის პროკურორ მაია ჯაბუას საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 11 ივლისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

3. დანაშაული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების ნინააღმდეგ

დეკნი

განაჩენი საქართველოს სახელი

№412აპ-18

3 იანვარი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
პ. ქათამაძე,
პ. სილაგაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ მ. თ-ას ინ-
ტერესების დამცველის, ადვოკატ ა. ს-ის საკასაციო საჩივარი თბი-
ლისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2018 წლის 18 მაისის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-
მეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი გან-
ხილვის კოლეგიის 2018 წლის 12 იანვრის განაჩენით მ. თ. ცნობილ
იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის მე-2 ნაწილის
„ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და
სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 2000 ლარი.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია,
რომ მ. თ-ამ ჩაიდინა ადამიანის დევნა აღმსარებლობისა და რწმე-
ნის გამო და მის რელიგიურ მოღვაწეობასთან დაკავშირებით, ჩა-
დენილი ძალადობით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2016 წლის 18 ივლისს, დაახლოებით 08:25 საათზე, თ-ი, ე.წ. „ა-ის
ბ-ში“, გ. ლ-ის ძ-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, ნ. ნ. და ი. გ. ქადაგებ-
დნენ თავიანთი აღმსარებლობის – სარწმუნოება „ი-ის“ შესახებ, რა
დროსაც გამვლელმა მ. თ-ამ, რელიგიური შეუწყნარებლობის მოტი-
ვით, ნ. ა-სა და ი. გ-ს მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყო-
ფა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატის 2018 წლის 18 მაისის განაჩენით თბილისის საქა-
ლაქო სასამართლოს 2018 წლის 12 იანვრის განაჩენი დარჩა უც-
ვლელად.

4. კასატორი – მსჯავრდებულ მ. თ-ას ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ა. ს. საკასაციო საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 18 მაისის განაჩენის გაუქმებას და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენას შემდეგ მოტივებზე მითითებით: ბრალდების მხარეს ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდა მ. თ-ას მიერ დააშაულის ჩადენას, სასამართლოში არ წარუდგენია. უფრო მეტიც, დაზარალებულების ჩვენებები ენინააღმდეგება ექსპერტიზის დასკვნას, ვინაიდან დაზიანება – სისხლნაულენთის სახით, განვითარებული მოქმერით და არა დარტყმით, მხოლოდ 6. 6-ას აღნიშნებოდა; უსამართლოა მ. თ-ასთვის შეფარდებული სასჯელიც, ვინაიდან იგი რეგისტრირებულია სოციალურად დაუცველთა პაზაში და მის შემოსავალს წარმოადგენს მხოლოდ შემონირულობები.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამონება საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ საჩივრის მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, შესაბამისად, გასაჩივრებული განაჩენი უნდა შეიცვალოს სასჯელის ნაწილში შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს მოტივაციას მსჯავრდებულ მ. თ-ას საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ცვეტუნებტით მსჯავრდების ნაწილში და მიაჩნია, რომ წარმოდგენილია საკმარისი და უტყუარი მტკიცებულებები, რომლებითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება, რომ მ. თ-მ წამდვილად ჩაიდინა ადამიანის დეენა აღმსარებლობისა და რწმენის გამო და მის რელიგიურ მოღვაწეობასთან დაკავშირებით, ძალადობით, კერძოდ – დაზარალებულებისა და მოწმე დ. ს-ის ჩვენებებითა და სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით დადასტურებულია, რომ მ. თ-მ ი. გ-სა და ხ. 6-ას მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა, რამაც დაზარალებულების ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია. ამასთან, მ. თ-ას მხრიდან დაზარალებულების მიმართ გამოვლენილი აგრესიის მოტივი სწორედ მათი რელიგიური მოღვაწეობა იყო, რაც ასევე დასტურდება. 6. ნ-ასა და ი. გ-ის ჩვენებებით, რომელთა თანახმადაც, 2016 წლის 18 ივლისს, დილის საათებში, თ-ი, ე.ნ. „ალ-ში“, ქადაგებდნენ თავიანთი აღმსარებლობის – „ი-ის“ შესხებ, ი. გ-ს ხელში ეჭირა რელიგიური ლიტერატურა, მათ ამ დროს შეაჩერეს მ. თ., რომელიც გახდა აგრესიული, ყვიროდა – „შ. ი-ო“, მოიხსენიებდა მათ „ქუჩის ქალებად“ და

აყენებდა ფიზიკურ და სიტყვიერ შეურაცხყოფას.

3. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს ადვოკატ ა. ს-ის განმარტებას, რომ დაზარალებულების ჩვენებები ეწინააღმდეგება სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას, ვინაიდან ნ. ნ-ასა და ო. გ-ის ჩვენებებში გადმოცემული გარემოებები შემთხვევის ადგილზე განვითარებულ მოვლენებთან მიმართებით ურთიერთშეთანხმებულია. რაც შეეხება სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას, აღნიშნულით დასტურდება, რომ ნ. ნ-ას სხეულზე აღენიშნებოდა დაზიანებები სისხლნაულენის სახით, რაც ასევე არ ეწინააღმდეგება დაზარალებულების ჩვენებების იმ ნაწილებს, სადაც აღწერენ იმ ფაქტობრივ გარემოებას, რომ მსჯავრდებულის მხრიდან განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის გამო ნ. ნ-ას ეტყობოდა დალურჯვებები, ხოლო ი. გ-მა ფიზიკური შეურაცხყოფის დროს განიცადა ძლიერი ტკივილი სახის არეში. მას თავიდან აღენიშნებოდა სახის სიწითლე, რამაც დროთა განმავლობაში გაუარა და დალურჯვებები არ ჰქონია. საკითხის შეფასებისას მნიშვნელოვანია ექსპერტი თ. ქ-ის განმარტებაც, რომლის თანახმადაც, ნ. ნ-ამ მიიღო თუ არა დაზიანება ხელის მოჭრით, ამის კატეგორიულად მტკიცება არ შეუძლია.

4. რაც შეეხება მ. თ-ასთვის განსაზღვრულ სასჯელს, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ჩადენილი ქმედების სიმძიმის, მსჯავრდებულის პიროვნების, მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბურებელი გარემოებების გათვალისწინებით – მ. თ-ა არის სოციალურად დაუცველი, მისი შემოსავლის ერთადერთ წყაროს წარმოადგენს შემონირულობები, ხასიათდება დადებითად, – სამართლიანი იქნება მისთვის შეფარდებული სასჯელის შემსუბურება და სასჯელის სახედ და ზომად ჯარიმის – 500 ლარის განსაზღვრა.

5. ამდენად, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 18 მაისის განაჩენი მ. თ-ას დამნაშავედ ცნობისა და მის მიერ ჩადენილი ქმედების კვალიფიკაციის ნაწილში არის კანონიერი და დასაბუთებული, რომლის გაუქმების საფუძველი არ არსებობს, ხოლო სასჯელის ნაწილში უზდა შევიდეს ცვლილება სასჯელის შემსუბურების თვალსაზრისით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ მ. თ-ას ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ა.

ს-ის საკასაციო საჩივარი დაემაყოფილდეს ნაწილობრივ.

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 18 მაისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

3. მ. თ-ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული და-ნაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 500 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

4. გირაოს უზრუნველყოფის მიზნით მ. თ-ას საკუთრებაში არ-სებულ,თ. წ-ის ქ. №...-ში მდებარე უძრავი ქონების (არასაცხოვრებელი სხვენი, ფართი: 31,56 კვ.მ, საკადასტრო კოდი: ...) – 1000 ლარის ეკვივალენტურ ნაწილს მოეხსნას თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 24 ნოემბრის განჩინებით დადგებული ყადალა.

5. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

4. დანაშაული საკუთრების ნინეაღმდეგ

ქურდობა

გაცარენი საქართველოს სახელით

№289აპ-18

12 ივნისი, 2018 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:
პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
გ. შავლიაშვილი

განიხილა მსჯავრდებულ გ. ხ-ს, მსჯავრდებულ ბ. გ-სა და მისი
ინტერესების დამცველის, ადვოკატ რ. ა-ს საკასაციო საჩივრები
ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმე-
თა პალატის 2018 წლის 5 მარტის განაჩენზე.

ალწერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 7 თებერვლისა
და 9 თებერვლის განაჩენით:

• ბ. გ. - ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და
„ბ“ ქვეპუნქტებით, მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-4 ნაწი-
ლის „გ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ც. ა-ს ეპიზოდი) – 6 (ექვსი) წლით
თავისუფლების აღკვეთა; სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნა-
წილის „ბ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-4
ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ 6. შ-ს ეპიზოდი) – 6 (ექ-
ვსი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-
3 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკ-
ლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიო-
ბით ბ. გ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) წლი-
თა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

ბ. გ-ს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის
ვადაში ჩატარებული პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხ-
დის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 12 მაისი-
დან.

ბ. გ-ს მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა
გაუქმდა.

• გ. ხ. – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით (დაზარალებულ მ. ჭ-ს ეპიზოდი) – 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე შეუმცირდა ერთი მეოთხედით და განესაზღვრა 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა; სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ. ა-ს ეპიზოდი) – 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე შეუმცირდა ერთი მეოთხედით და განესაზღვრა 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა; სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებითა და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით (დაზარალებულ ც. ა-ს ეპიზოდი) – 4 (ოთხი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა; სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით (დაზარალებულ ნ. შ-ს ეპიზოდი) – 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილების შესაბამისად, თანაბარი სასჯელებიდან ერთმა სასჯელმა შთანთქეა მეორე სასჯელი, ხოლო უფრო მკაცრმა სასჯელმა – ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით გ. ხ.-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, გაუქმდა გ. ხ-ს მიმართ ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი – 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქეა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ გ. ხ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

გ. ხ-ს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 12 მაისიდან.

გ. ხ-ს მიმართ სისხლის სამართლის №... საქმეზე ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 14 მაისის განჩინებით შერჩეუ-

ლი ალკვეთის ლონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

გ. ხ-ს მიმართ სისხლის სამართლის №... საქმეზე ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 22 მარტის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ლონისძიება – გირაო გაუქმდებულია.

გ. ხ-ს მიმართ სისხლის სამართლის №... საქმეზე ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 28 აპრილის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ლონისძიება – გირაო გაუქმდის.

2. აღნიშნული განაჩენით ბ. გ-ს მსჯავრი დაედო ქურდობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარულ დაუფლებაში მართლსა-წინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზია-ნი გამოწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, ნინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, იმის მიერ, ვინც ორჯერ იყო ნასა-მართლევი სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრები-სათვის; ქურდობის მცდელობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლების მცდელობაში მართლსაწინააღმდეგო მისა-კუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, ნი-ნასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, იმის მიერ, ვინც ორჯერ იყო ნასამართლევი სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრები-სათვის; ხოლო გ. ხ-ს – ქურდობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარულ დაუფლებაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრე-ბის მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, ნინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მი-ერ, არაერთგზის; ქურდობის მცდელობაში, ესე იგი სხვისი მოძრა-ვი ნივთის ფარული დაუფლების მცდელობაში მართლსაწინააღ-მდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღ-წევით, ნინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, არაერთგზის; ქურდობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარულ დაუფლებაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნე-ლოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, ნინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, არაერთგზის; ქურდობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარულ დაუფლებაში მართლსა-წინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზია-ნი გამოიწვია, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, არაერთგზის.

მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდგენი:

- 2016 წლის 10 მაისს, დაახლოებით 04:30 საათზე, ქ. ქ-ში ი. ჭ-ს გამზ. №... მდებარე ც. ა-ს მარკეტში, უკანონოდ შეაღწიეს (ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2008 წლის 29 ივლისის განაჩენით და ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 4 მაისის განაჩენით) სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ორჯერ ნასამართლებმა ბ. გ-მ და ასევე, ბათუმის საქალაქო სასამარ-

თლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით სხვისი ნივთის მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ნასამართლებმა გ. ხ-მ და ფარულად დაეუფლნენ 900 ლარსა და სხვადასხვა დასახელების სიგარეტს, რის შედეგადაც დაზარალებულ ც. ა-ს ჯამურად მიადგა – 4095 ლარამდე მნიშვნელოვანი ზიანი.

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2008 წლის 29 ივლისის განაჩენითა და ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 4 მაისის განაჩენით სხვისი ნივთის მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ორჯერ ნასამართლებმა ბ. გ-მ და ასევე, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით სხვისი ნივთის მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ნასამართლებმა გ. ხ-მ 2016 წლის 12 მაისს, დაახლოებით 03 საათზე, წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში ჩაამსხვრიყს ხ. შ-ს ქუთვნილი მაღაზიის ფანჯრის მინა და შეეცადნენ ფარულად, მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, დაუფლებოდნენ ნივთებს – სათამაშო გიტარას, სათამაშო კუბიკებსა და ციფრული სიგნალის მიმღებ მოწყობილობას, რა დროსაც ისინი დააკავეს წ-ს შს რაიონული სამმართველოს თანამშრომლებმა.

2016 წლის 13 თებერვალს, დაახლოებით 02:08 საათზე, ქ. ქ-ში 6-ს ქუჩის მეორე ჩიხის №... მდებარე მ. ჭ-ს მარკეტში, უკანონოდ შეაღწია ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით სხვისი ნივთის მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ნასამართლებმა, არასრულწლოვანმა გ. ხ-მ გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად და ისინი ფარულად დაეუფლნენ 200 ლარსა და 300 ლარის ღირებულების საკვებ პროდუქტებს, სიგარეტებსა და ალკოჰოლურ სასმელს, რის შედეგადაც მ. ჭ-ს მიადგა 500 ლარის მნიშვნელოვანი ზიანი.

2016 წლის 23 მარტს, ღამის საათებში, ქ. ქ-ში ა-ს ქუჩის №... განთავსებულ ხ. ა-ს სასურსათო მაღაზიაში, უკანონოდ შეაღწია ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით სხვისი ნივთის მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის ნასამართლებმა, არასრულწლოვანმა გ. ხ-მ. მაღაზიაში იგი ფარულად, მართლსანინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, დაეუფლა 300 (სამას) ლარს, სხვადასხვა დასახელების სასურსათო პროდუქტს, სიგარეტებსა და ალკოჰოლურ სასმელებს, რის შედეგადაც დაზარალებულ ხ. ა-ს მიადგა მნიშვნელოვანი ზიანი.

3. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 7 თებერვლისა და 9 თებერვლის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა ბ. გ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა რ. ა-მ, ასევე, მსჯავრდებულმა გ. ხ-მ.

მსჯავრდებულმა ბ. გ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა,

ადვოკატმა რ. ა-მ საჩივრით მოითხოვეს ქუთაისის საქალაქო სა-სამართლოს 2017 წლის 7 თებერვლის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და პ. გ-ს მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენა, შემდეგ მოტივებზე მითითებით: განაჩენი უკანონო და დაუსაბუ-თებელია. სასამართლომ მტკიცებულებად გამოიყენა აშკარად კანონის უხეში დარღვევით მოპოვებული, ასევე ურთიერთშეუ-თანხმებელი, ნინააღმდეგობრივი მტკიცებულებანი, რომლებიც არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს გამამტყუნებელ განაჩენს.

გ. ხ-მ საჩივრით ითხოვა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 თებერვლის განაჩენში ცვლილების შეტანა და დაზა-რალებულების – 6. შ-სა და ც. ა-ს ქურდობის ეპიზოდებში გამარ-თლება, შემდეგ მოტივებზე მითითებით: განაჩენი უკანონო და დაუსაბუთებელია, ვინაიდან ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგე-ნია გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისათვის საჭირო, ერთმა-ნეთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულება-თა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდა გ. ხ-ს ბრალეულობას.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 მარტის განაჩენით ქუთაისის საქა-ლაქო სასამართლოს 2017 წლის 7 თებერვლისა და 9 თებერვლის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 მარტის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა – გ. ხ-მ, მსჯავრდებულმა პ. გ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა რ. ა-მ.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის მოტივების საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულ გ. ხ-ს, მსჯავრდებულ პ. გ-სა და მისი ინტე-რესების დამცველის, ადვოკატ რ. ა-ს საკასაციო საჩივრები არ უნ-და დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მოწმის სახით დაკითხულ, დაზარალებულ ც. ა-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მას აქვს სასურსათო მაღაზია ქ. ქ-ში ქ-ს ქ. №...-ში. 2016 წლის 10 მაისს, დილის შვიდის ნახევარზე, დაურეკა მეე-ზოვემ, რომელმაც უთხრა, რომ მაღაზიის კარი იყო ღია. იგი მივიღა ადგილზე და გამოიძახა პოლიცია. პოლიციის თანამშრომლებმა და გამომძიებელმა მისი თანხმობით დაათვალიერეს შემთხვევის ად-გილი და შეადგინეს ოქმი. შემთხვევის ადგილის დათვალიერებაში ასევე მონაწილეობდა ექსპერტი, რომელმაც აიღო თითის კვლები

დარჩენილი სიგარეტებიდან. დაზარალებულის განმარტებით, მაღაზიის კარი იკეტებოდა ბოქლომითა და გასაღებით. ბოქლომი იყო გატეხილი და იდო იქვე, ავტომანქანების სადგომთან, სადაც ასე-ვე ეგდო რკინის მილი. მოწმის განმარტებით, მაღაზიიდან მოიპარეს სიგარეტები და 900 ლარი, ხურდა ფულისა და ქალალდის კუპიურების სახით. მას ჯამურად მიადგა 4095 ლარის ზიანი.

3. მონაბეჭი ი. და-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ არის ქ. ქ-ში ჭ-ს გამზ. №-ში მდებარე შპს „ა. ფ-ს“ მენეჯერი. 2016 წლის მაისის შუა რიცხვებში მასთან სამსახურში მივიღენ ქუთაისის საქალაქო სამსართველოს პოლიციის ... განყოფილებიდან. მათ, მისი თანხმობით, დაათვალიერეს და ამოიღეს სათვალთვალო კამერების გარკვეული პერიოდის ვიდეოჩანაწერები. აფთიაქს გააჩნია ორი ვიდეოკამერა, რომელიც საპირისპირო მიმართულებით ორივე მხარეს აფიქსირებს ქუჩას.

4. მოწმე ნ. ც-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ არის ქ. ქ-ში ჭ-ს გამზ. №...-ში მდებარე პლ. „კ ა-ს“ მენეჯერი. 2016 წლის 10 მაისი-დან 15 მაისამდე პერიოდში, მასთან სამსახურში მისული იყვნენ ქუთაისის საქალაქო სამართველოს პოლიციის ... განყოფილების თანამშრომლები, რომლებმაც განუმარტეს, რომ მაღაზიის ქურდობის ფაქტთან დაკავშირებით მისი თანხმობით დაათვალიერეს და ამოიღეს გარე სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები. მისი განმარტებით, აფთიაქს ერთმანეთის საპირისპირო მხარეს აქვს ორი გარე სათვალთვალო კამერა.

5. მონაბეჭდის სახით დაკითხული, ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლის – ლ. მ-ს და ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მეოთხე განყოფილების უბნის უფროსი ინსპექტორ-გამომძიებლის – ნ. კ-ს ჩვენებებით დადგენილია, რომ 2016 წლის მაისში ქ. ქ-ში ჭ-ს ქუჩაზე, გაიქურდა სასურსათო მაღაზია, რასთან დაკავშირებითაც გამომძიებელმა ამოიღო მაღაზიის მიმდებარებული აფთიაქების გარე სათვალთვალო კამერების ვიდეოჩანანერები. მონაბეჭდის მოწმე ნ. კ-ს განმარტებით, ერთ-ერთი კამერა აფიქსირებდა მოსწავლე ახალგაზრდობის პარკის მხარეს, ხოლო მეორე – საპირისპირო მხარეს. ისინი მონაბეჭდილებდნენ საგამომძიებო მოქმედებაში – ვიდეოჩანანერების დათვალიერებაში, რა დროსაც ამოიცნეს დანაშაულის ჩამდენი ორივე პირი – გ. ხ. და ბ. გ.

ებლის – გ. კ-ს ჩვენებებით დადგენილია, რომ მონაწილეობდნენ საგამოძიებო მოქმედებაში, კამერის ვიდეოჩანანერების დათვალიერებაში, რა დროსაც მათ დანაშაულის ჩამდენი ორი პირიდან ამოიცნეს გ. ხ., რომელსაც ისინი იცნობდნენ ადრეც, რადგან გამოძიება მიმდინარეობდა მის მიმართ და პოლიციაში დადიოდა. გ. ხ. მათ ამოიცნეს სახით, მას თან იმ მომენტში ჰქონდა გრძელი თმა.

7. მოწმის სახით დაკითხული გამომძიებლის – თ. ქ-ს და ექ-სპერტების – გ. კ-სა და გ. ქ-ს ჩვენებებით და მათ მიერ შედგენილი 2016 წლის 10 მაისის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმითა და თანდართული ფოტოცხრილით, დადგენილია, რომ შემთხვევის ადგილი მდებარეობდა ქ. ქ-ში ი-ს გამზირის №...-ში მდებარე მრავალსართულიანი საცხოვრებელი კორპუსის პირველ სართულზე განთავსებულ ც. ა-ს კუთვნილ მარკეტში. დათვალიერება დაიწყეს მითითებული მარკეტის ჩრდილოეთ მხარეს არსებული პერიმეტრიდან, რა დროსაც ავტომანქანებისათვის განკუთვნილ სადგომზე აღმოჩდა რკინის გრძელი მილი და ბოქლომი. როგორც ც. ა-მ განმარტა, ამ ბოქლომით ჰქონდა დაკეტილი მარკეტში შესასვლელი კარი. ბოქლომზე ამოტვიფრული იყო წარწერა: „EXTRA. TOP SECURITE“. ბოქლომიც და რკინის მილიც ამოიღეს და დალუქეს. მარკეტში შესასვლელი წარმოადგენდა ორფრთან შემინულ კარს, რომლის მარჯვენა ფრთის მინის გარე ზედაპირზე აღმოჩნდა და ამოიღეს ხელის ერთი კვალი, რომელიც დაიღუქა. ც. ა-მ მიუთითა, თუ საიდან იყო მოპარული თანხა და სიგარეტები. სიგარეტების დახლზე არსებულ სიგარეტ „პალმალის“ გარე ზედაპირზე (ორი კოლოფიდან) აღმოაჩინეს და ამოიღეს ხელის ორი კვალი, რომლებიც დაიღუქა.

8. მოწმის სახით დაკითხული უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლების – ზ. ჯ-ს, გ. კ-სა და გამომძიებელ ბ. ე-ს ჩვენებებითა და საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 10 მაისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 10 მაისს, 18:10 საათიდან 19:00 საათამდე პერიოდში, მათ დაათვალიერეს შპს „ა. ფ-ს“ გარე სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები, კერძოდ: დასათვალიერებელი ობიექტი იყო ქ. ქ-ში ი-ს გამზ. №... მდებარე შპს „ა. ფ-ს“ გარე სათვალთვალო კამერების 2016 წლის 10 მაისის 04:10 საათიდან 04:50 საათამდე დროის მონაკვეთის ჩანაწერები. დისკუზე ჩანერილ ზემოხსნებული აფთიაქის ორი სათვალთვალო კამერიდან ერთ-ერთში, რომელიც განთავსებული იყო აფთიაქის შესასვლელ კარში ჩანს, რომ 2016 წლის 10 მაისს, 04:10:33 საათზე, კადრის მარცხენა მხრიდან გამოდის ორი ახალგაზრდა მამაკაცი, რომელთაგან ერთი არის საშუალო სიმაღლის, საშუალო აღნაგობის. მას აქვს გრძელი, სუსტი პირისახე, მუქი ფერის კეფამდე მომვებული ტალღოვანი

თმა და ასევე, მუქი ფერის რამდენიმე დღის გაუპარსავი წვერი. ტანთ აცვია ლია ფერის გრძელსახელოიანი ზედა და ასევე, ლია ფერის შარვალი, რომელიც ამოიცნეს დათვალიერებაში მონაწილე ზ. ჯ-მ და გ. კ-მ და მიუთითეს, რომ იგი არის 19.. წელს დაბადებული – გ. ხ.. მეორე მამაკაცი არის საშუალო სიმაღლის, საშუალო აღნაგობის, რომელსაც აქვს მომრგვალო პირისახე, თავზე ახურავს მუქი ფერის კეპიანი ქუდი, რის გამოც თმა არ ჩანს. ტანთ აცვია მუქი ფერის კაპიუშონიანი ზედა და ლია ფერის შარვალი. ორივე მამაკაცი ი სწრაფი ნაბიჯით მიდის კამერის განთავსების საპირისპირო მიმართულებით და 2016 წლის 10 მაისის 04:10:46 საათზე იყარგებიან თვალთახედვის არედან კადრის ქვედა მარჯვენა მხარეს. ამის შემდეგ, დათვალიერდა აფთიაქის მეორე სათვალთვალო კამერის ჩანაწერი, რომელიც ასევე განთავსებული იყო აფთიაქის შესასვლელ კართან და აფიქსირებდა წინა კამერის საპირისპირო მხარეს, ანუ ქ. ქ-ში ი-ს გამზირის №... მდებარე ც. ა-ს კუთვნილი მარკეტის მიმართულებით არსებულ ტერიტორიას. მასზე, კერძოდ, 2016 წლის 10 მაისს, 04:10:43 საათზე ჩანს, რომ კადრის მარცხენა მხრიდან გამოდის ორი ახალგაზრდა მამაკაცი, რომელთაგან ერთი არის საშუალო სიმაღლის, საშუალო აღნაგობის; მას აქვს გრძელი, სუსტი პირისახე, მუქი ფერის კეფამდე მოშვებული ტალღოვანი თმა და ასევე, მუქი ფერის რამდენიმე დღის გაუპარსავი წვერი; ტანთ აცვია ლია ფერის გრძელსახელოიანი ზედა და ასევე, ლია ფერის შარვალი, რომელიც ამოიცნეს გ. კ-მ და ზ. ჯ-მ და განმარტეს, როგორც 19.. წელს დაბადებული გ. ხ.. მეორე მამაკაცი არის საშუალო სიმაღლის, საშუალო აღნაგობის, რომელსაც აქვს მომრგვალო პირისახე, თავზე ახურავს მუქი ფერის კეპიანი ქუდი, რის გამოც მისი თმა არ ჩანს, ტანთ აცვია მუქი ფერის კაპიუშონიანი ზედა და ლია ფერის შარვალი. ისინი მიღიან კადრის ზედა მიმართულებით და ჩერდებიან კამერიდან მოშორებით მდგარ ლია ფერის სატვირთო ავტომობილთან. გარკვეული დროის განმავლობაში დგანან, შემდეგ ორივე გამოდის გზის სავალი ნაწილის მარცხენა მხარეს არსებულ პარკირების ადგილისაკენ, სადაც ერთ-ერთი მათგანი მიწიდან იღებს მოგრძო ნივთს, რის შემდეგაც მიღიან გზის სავალი ნაწილის მარჯვენა მხარეს მდებარე შენობისაკენ. იქ რამდენიმე ნამის განმავლობაში აკეთებენ რაღაც მოქმედებებს და შემდეგ შედიან შენობაში, რის შემდეგაც იყარებიან თვალთახედვის არედან. ამის შემდეგ, 2016 წლის 10 მაისს, 04:43:35 საათზე, ისინი გამოდიან შენობიდან. გამოსვლისას ორივეს ხელში აქვს ორ-ორი პარკი. მარჯვენა მხრიდან გვერდს უვლიან ზემოხსნებულ ლია ფერის სატვირთო ავტომობილს, კვეთენ გზის სავალ ნაწილს და შედიან კადრის ზედა მხარეს მდებარე ჩიხში, სადაც იყარებიან თვალ-

თახედვის არედან.

9. 2016 წლის 10 მაისს, 19:10 საათიდან 20:00 საათამდე პერიოდში, დეტექტივის თანაშემწე გამომძიებელმა ბ. ე-მ, უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლების – ზ. ჯ-ს, გ. კ-ს, ა. ფ-სა და ხ. ხ-ს მონაწილეობით დაათვალიერა „პ. ა-ს“ გარე სათვალთვალო კამერები, კერძოდ: დასათვალიერებელი ობიექტი იყო ქ. ქ-ში ი-ს გამზ. №...-ში მდებარე შპს „პ. ა-ს“ გარე სათვალთვალო კამერების 2016 წლის 10 მაისის 04:05 საათიდან 04:50 საათამდე დროის მონაკვეთის ჩანაწერები. კამერა განთავსებული იყო ი-ს გამზ. №-შიმდებარე შპს „პ. ა-ს“ შესასვლელ კართან და აფიქსირებდა რ. თ-ს ქ. №...-ში მდებარე, მოსწავლე-ახალგაზრდობის პარკის მიმართულებით ტერიტორიას. ჩანაწერის 02:26 წუთზე კადრის ზედა მხარეს ჩანს ორი ადამიანის სიღურეტი, რომლებიც მოძრაობენ სათვალთვალო კამერის მიმართულებით; ისინი ჩანაწერის 03:05 წუთზე უკვე არიან კადრის მარცხენა მხარეს პარკირების ადგილზე მდგარ ღია ფერის სატვირთო ავტომობილთან, რამდენიმე ხანს ჩერდებიან აღნიშნულ ადგილზე. კადრში ჩანს საშუალო სიმაღლისა და აღნაგობის ორი მამაკაცის სიღურეტი, რომელთაგან ერთ ერთს აქვს მოგრძო თმა, მაგრამ ჩანაწერის ხარისხი მათი სრული იდენტიფიკაციის საშუალებას არ იძლევა. აღნიშნული პირები დგანან გარკვეული დროის განმავლობაში და შემდეგ გამოდიან პარკინგის მიმართულებით, სადაც გზის სავალი ნაწილის კიდესთან მათგან ერთ-ერთი მიწიდან იღებს რაღაც მოგრძო ნივთს, რის შემდეგაც ისინი გადიან კადრის მარცხენა მხარეს მდებარე შენობაში. ჩანაწერის დაახლოებით მე-40 წუთზე ისინი გამოდიან შენობიდან და მარჯვენა მხრიდან გვერდს უვლიან კადრში დაფიქსირებულ ღია ფერის სატვირთოს, რის შემდეგაც კვეთენ გზის სავალ ნაწილს და მიმალებიან.

10. მოწმის სახით დაკითხული უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლების – ლ. მ-ს, ნ. კ-სა და გამომძიებლის – ბ. ე-ს ჩვენებებითა და საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 11 მაისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 11 მაისს, 12:00 საათიდან 12:50 საათამდე პერიოდში, მათი მონაწილეობით დათვალიერდა შპს „ა. ფ-ს“ და შპს „პ. ა-ს“ გარე სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები. დათვალიერებისას დათვალიერებაში მონაწილე პირებმა – ლ. მ-მ და ხ. კ-მ ამოიცნეს გ. ხ. და ბ. გ..

11. საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 11 მაისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 11 მაისს, 14:40 საათიდან 15:20 საათამდე პერიოდში, დეტექტივის – თანაშემწე გამომძიებლმა ბ. ე-მ, უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლების – ლ. მ-ს, ბ. ა-ს, ნ. კ-სა და ს. კ-ს მონაწილეობით, დაათვალიერა შპს „შ-ს“ გარე სათ-

ვალთვალო კამერების ჩანაწერები, რა დროსაც ლ. მ-მ და ნ. კ-მ ამოიცნეს გ. ხ. და ბ. გ.

12. საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 12 მაისის ვიდეო სათვალთვალო კამერების დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 12 მაისს, 19:20 საათიდან 19:50 საათამდე პერიოდში, დეტექტივის თანაშემნე გამომძიებელმა ბ. ე-მ, გამომძიებელ თ. ქ-სა და მოწმის გ. ხ-ს მონაწილეობით, მისი თანხმობით დაათვალიერა ვიდეო სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები, კერძოდ: დასათვალიერებელი ობიექტი იყო 2016 წლის 10 მაისს, ქ. ქ-ში ი-ს გამზ. №...-ში მდებარე შპს „ა. ფ-ს“ და ქ. ქ-ში ჭ-ს გამზ. №...-ში მდებარე შპს „პ. ა-ს“ გარე სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები. დათვალიერებაში მონაწილე გ. ხ-მ განმარტა, რომ შპს „ა. ფ-ს“ გარე სათვალთვალო კამერაზე დაფიქსირებული ორი პირიდან ერთერთი, კერძოდ, ის რომელსაც აცვია ღია ფერის ტანისამოსი და აქვს გრძელი თმა, არის თვითონ, ხოლო მეორე პირი, კერძოდ, რომელსაც ახურავს კეპიანი ქუდი არის თ., რომლის გვარი არ იცის. შპს „პ. ა-ს“ კამერების დათვალიერებისას კადრში გამოსახული ორი პირი, რომლებიც შედიან გრძელი ნივთის გამოყენებით კადრის მარცხენა მხარეს მდებარე მაღაზიაში და შემდეგ რამდენიმე ხანში პარკებით ხელში გამორბიან მაღაზიდან და მიიმაღლებიან კადრის მარჯვენა მხარეს, გზის სავალი ნაწილის საპირისპირო მხარეს არსებულ ჩიხში, არიან თვითონ და თ. და სწორედ ამ დროს გარბიან მაღაზიდან ფარულად დაუფლებულ ნივთებთან ერთად. აღნიშვლი ჩანაწერის გარდა გ. ხ-ს დასათვალიერებლად ასევე წარედგინა 2016 წლის 11 მაისს ქ. ქ-ში ი-ს გამზ. №...-ში მდებარე შპს „შ-დან“ ამოღებული ვიდეოსათვალთვალო კამერის ჩანაწერები. დათვალიერებისას გ. ხ-მ განმარტა, რომ კადრში გამოსახული პირები, რომლებიც მოდიან კ-ის ქუჩიდან და ხელში აქვთ პარკები, არიან თვითონ და თ., ხოლო იმ პარკებში, რომლებიც მათ მოაქვთ, მისისივე განმარტებით, ანყვია მაღაზიდან ფარულად დაუფლებული ნივთები.

13. საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 12 მაისის ვიდეოსათვალთვალო კამერების დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 12 მაისს, 20:15 საათიდან 20:40 საათამდე პერიოდში, დეტექტივის თანაშემნე გამომძიებელმა ბ. ე-მ, გამომძიებელ თ. ქ-სა და მოწმის ბ. გ-ს მონაწილეობით, ამ უკანასკნელის თანხმობით დაათვალიერა ვიდეოსათვალთვალო კამერების ჩანაწერები, კერძოდ: დასათვალიერებელი ობიექტი იყო 2016 წლის 10 მაისს შპს „ა-დან“ და შპს „პ.ა-დან“, ასევე 2016 წლის 11 მაისს შპს „შ-დან“ ამოღებული სათვალთვალო კამერების ჩანაწერები. დათვალიერებისას ბ. გ-მ განმარტა, რომ ჩანაწერში ასახული ერთი პირი იყო თვი-

თონ, ხოლო მეორე – ს., რომლის გვარიც არ იცის.

14. საქმეში წარმოდგენილია ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2008 წლის 29 ივლისისა და ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 4 მაისის განაჩენები ბ. გ-ს მიმართ; ასევე ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 31 იანვრის განჩინება ამნისტის აქტის გამოყენების შესახებ ბ. გ-ს მიმართ; ქუთაისის საპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 28 მაისის განაჩენი ბ. გ-ს მიმართ.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 8 იანვრის განაჩენით გ. ხ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მესამე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობითად, 3 (სამი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

15. მოწმის სახით დაკითხულ დაზარალებულ ნ. შ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ცხოვრობს წ-ს რაიონის სოფ. ქ-ს შესასვლელში და მას სახლის ეზოში, გზის პირას, აქვს სასურსათო მაღაზია. 2016 წლის 12 მაისს, გვიან ღამით, დაახლოებით სამ საათზე, ის გააღვიძლიერმა „მსხვრევის“ ხმამ. გამოვიდა გარეთ, რა დროსაც დაინახა, რომ პოლიციის თანამშრომლებს მისი მაღაზიიდან ცოტა მოშორებით, დაახლოებით 4-5 მეტრში, დაკავებული ჰყავდათ ორი პირი. პოლიციელებმა უთხრეს, რომ ამ პირებმა მისი მაღაზია გატეხეს და მანაც დაინახა, რომ მაღაზიის მინა იყო ჩამტვრეული, რომლის ნამსხვრევები ეყარა როგორც გარეთ, ისე შიგნით, მაგრამ სათამაშოები შიგნით გადმოყრილი არ ყოფილა. მაღაზიის გარეთ, იქვე, გვერდით, გადმოლაგებული იყო სათამაშოები, ასევე ტელევიზორის „სეთბოქსი“. დაზარალებულის განმარტებით, მას სათამაშოები ეწყო მაღაზიაში, ფანჯარასთან ახლოს მდებარე თაროზე, რომელიც მინიდან ცოტათი იყო დაშორებული. იქვე, ფანჯარასთან ახლოს, ედგა ტელევიზორი და ტელევიზორის „სეთთოოფბოქსიც“ გარეთ იყო გადადებული. მაღაზიიდან გადმოლაგებული იყო სამითხი სათამაშო და ეწყო იქვე, გარეთ მდებარე „კოკა-კოლის“ მაცივართან ახლოს, ისე, რომ არ ჩანდა. შემდეგ პოლიციამ დაათვალიერა შემთხვევის ადგილი და ამოიღო ნივთები. დაზარალებულს იქ სროლის ხმა არ გაუგია.

16. მოწმის სახით დაკითხული გამომძიებლების – გ. ს-სა და თ. ბ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2016 წლის 12 მაისს გ. ს. და თ. ბ. შემოვლაზე ფეხით მოძრაობდნენ წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში. დაახლოებით დამის სამი საათი იქნებოდა, როდესაც მათ სოფელ ქ-ს

გასასვლელთან მდებარე 6. შ-ს სასურსათო მაღაზიასთან შენიშნეს ორი პირი, რა დროსაც გაიგეს მინის მსხვრევის ხმა და შემდეგ დაინახეს, რომ ეს პირები მაღაზიიდან იღებდნენ ნივთებს, კერძოდ, ბ. გ. მაღაზიის ფანჯრიდან აწვდიდა ნივთებს მეორე პირს, რომელიც აღმოჩნდა გ. ხ. როდესაც მიუახლოვდნენ, მათ უკვე გადმოლაებული ჰქონდათ ნივთები. გ. გ. და გ. ხ. მათკენ ზურგით იდგნენ და უერ ხედავდნენ მათ. მათ დაუძახეს, რომ იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები. დაძახებისთანავე ბ. გ-მ და გ. ხ-მ მიიხედეს მათკენ და სცადეს გაქცევა, თუმცა ისინი დაედევნენ და დააკავეს ორივე. პოლიცილებმა რაციის მეშვეობით გამოიძახეს ოპერატორული ჯგუფი, რომელიც დაახლოებით ორ-სამ წუთში მივიდა ადგილზე. გ. ხ-ს პირადი ჩხრეკისას ამოილეს პირადობის მოწმობა, ხოლო ბ. გ-ს შარვლიდან – მობილური ტელეფონი და საფულე, ასევე წითელტარიანი სახრახნი ე.წ. „ატვიორკა“, რომლითაც მან გატეხა მინა.

17. იგივე ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურეს მოწმის სახით დაკითხულმა პოლიციელებმა – მ. რ-მ და დ. ქ-მ, რომლებიც მონაწილეობდნენ გ. ხ-სა და ბ. გ-ს დაკავებასა და პირად ჩხრეკაში.

საქმეში წარმოდგენილი ბ. გ-ს 2016 წლის 12 მაისის დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ ბ. გ. დააკავეს 2016 წლის 12 მაისს, 03:15 საათზე წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში მდებარე ინდმენარმე 6. შ-ს სასურსათო მაღაზიის წინ, აღნიშნული მაღაზიის გაქურდვის მცდელობისას. პირადი ჩხრეკის შედეგად, მას შარვლის ჯიბიდან ამოუღეს „ნოკიას“ მოდელის მობილური ტელეფონი, მასში მოთავსებული მისივე პირადობის მოწმობითა და წითელტარიანი სახრახნისი.

18. საქმეში წარმოდგენილი გ. ხ-ს 2016 წლის 12 მაისის დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ გ. ხ. დააკავეს 2016 წლის 12 მაისს, 03:15 საათზე, წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში მდებარე ინდმენარმე 6. შ-ს სასურსათო მაღაზიის წინამდებარე ტერიტორიაზე აღნიშნული მაღაზიის გაქურდვის მცდელობისას.

19. მოწმის სახით დაკითხული ექსპერტების – გ. ა-ს, შ. გ-ს, გამომძიებელ გ. ა-ს ჩვენებებითა და საქმეში წარმოდგენილი 2016 წლის 12 მაისის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმითა და თანდართული ფოტო ცხრილით, დადგენილია, რომ 2016 წლის 12 მაისს, 05:00 საათიდან 05:55 საათამდე პერიოდში, წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში, ... ქუჩა №..., მათი და უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლის – დ. ქ-ს და ქონების მესაკუთრის – ნ. შ-ს მონაწილეობით, მისი თანხმობით დათვალიერდა შემთხვევის ადგილი, რომელიც მდებარეობს წ-ს რაიონის სოფელ ქ-ში. იგი წარმოადგენს წ-ს რაიონის სო-

ფელ ქ-ში ქუჩის №... მცხოვრები ნ. შ-ს კუთვნილ მარკეტს – ერთსართულიან კაპიტალურად ნაგებ შენობას. მარკეტს ჰქონდა ერთფრთიანი მეტალოპლასტმასის კარი, რომელსაც გარეთა მხრიდან ჰქონდა ლითონის ე.წ. „უალუზი“. მარკეტს წინა მხარეს – მარჯვნივ და მარცხნივ ჰქონდა ორ-ორი ფანჯარა, რომელთა დიამეტრი იყო 206X114 სმ. აღნიშნული მარკეტის მარჯვენა წინა მხარეს დაზიანებული იყო ფანჯარის ერთი მინა, რომელიც ქვედა მხარეს სანახვროდ მთლიანად იყო ჩამტვრეული. მინა იყო ორმაგი, დაზიანებული და მთლიანად დამტვრეული ჰქონდა შიგა და გარე მხარები, ხოლო წამტვრევები მიმობნეული იყო მარკეტის მარჯვენა მხარეს, ფანჯარასთან, რომელიც ასევე იყო ჩამტვრეული. მარკეტის დაზიანებული ფანჯარის წინ, გარეთა მხარეს, ქუჩაში დაყრილი იყო მონითალო ფერის საბავშვო სათამაშო გიტარა, რომელიც მოთავსებული იყო თავისავე ჩასადებ პოლიეთილენის ჩანთაში, ერთი ერთეული სხვადასხვა ფერის საბავშვო სათამაშო პლასტმასის ასაწყობი კუბიკები თავისავე პოლიეთილენის ჩანთაში და ტელევიზორის ე.წ. შავი ფერის პლასტმასის „სეთოფბოქსი“, საფირმო ნიშნით TV STAR, რომლებიც ამოილეს და დალუქეს ექსპერტებმა. აღნიშნული ნივთების გარდა, მარკეტის მესაკუთრის 6. შ-ს განმარტებით, სხვა რაიმე ნივთი ან საგანი მარკეტიდან მოპარული არ იყო და არც შესასვლელი კარი და არც სხვა ფანჯარები დაზიანებული არ ყოფილა.

20. მსჯავრდებულმა ბ. გ-მ თავი არ ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ გ. ხ-ს იცნობს 2014 წლიდან და არის მისი ნათლია. 2016 წლის 11 მაისს, საღამოს, ის და გ. ხ. იმყოფებოდნენ ქ. ქ-ში საპატ-რულო პოლიციასთან არსებულ რესტორანში და სკამდნენ ალკო-პოლურ სასმელს. დაახლოებით სამი-ოთხი საათის შემდეგ გამოვიდნენ აღნიშნული რესტორნიდან და ფეხით წამოვიდნენ ე.წ. „ს-ს“ ხიდის მიმართულებით, რადგან სურდათ, მოკლე გზით მისულიყვნენ სახლში, მაგრამ მოხდა ისე, რომ ისინი აღმოჩნდნენ 6. შ-ს მაღაზიასთან. უკვე 12 მაისი იყო, გვიანი ღამე, ვინაიდან ისინი ცოტათი წასგამები იყვნენ, ხუმრობდნენ ქუჩაში. მათ წინ იდგა „ჰუნდაის“ მარკის „ბრონზეს“ ფერის ავტომანქანა, საიდანაც გადმოვიდნენ პოლიციის თანამშრომლები, რომლებმაც ჰერში გაისროლეს, მოუნიდეს მათ ძირს დაწოლილიყვნენ და თან მიაყენეს სიტყვიერი შეურაცხყოფა, ვინაიდან მათ არაფერი არ დაუშავებიათ, არ დაემორჩილნენ მოთხოვნას და მათ შორის მოხდა შეხლა-შემოხლა, რა დროსაც ჩატყდა მაღაზიის მინა, რადგან ბ. გ-ს ფეხი მოუხვდა და მაღაზიდან, როგორც ახსოვს, რაღაც გადმოიყარა. აღნიშნულის შემდეგ, ისინი პოლიციის თანამშრომლებმა დააწვინეს გზაზე და რადგან მას ასთმა აწუხებს, გვერდებში ავ-

ტომატის დარტყმების შედეგად შეეკრა სუნთქვა და გახდა ცუ-დად. ერთ-ერთმა პოლიციის თანამშრომელმა, როგორც ახსოვს, მ. რ-მ წამალი მიაწოდა მას. შემდეგ ისინი გადაიყვანეს ქ-ს განყოფილებაში, სადაც შეადგინეს ოქმი და დაუნერეს, რომ ჩაიდინა ქურდობის მცდელობა. მან გადაიკითხა ოქმი, სადაც ეწერა თუ რა ნივთები იყო და ისე მოაწერა ხელი, თან გ. ხ-საც უთხრა, რომ წაეკითხა მასაც თავისი ოქმი, რომ რამე არ გაეკეთებინათ. ბრალდებულის განმარტებით, მან ოთხჯერ წაიკითხა მისი დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმი და მასში ეწერა მარტო ის ნივთები, რაც მისი იყო, კერძოდ საფულე, ტელეფონი და პირადობა, სხვა მეტი არაფერი არ ეწერა, არც არანაირი სახრახნისი ფიგურირებდა, რაც შემდეგ აღმოჩნდა ოქმში. განყოფილებიდან ისინი წაიყვანეს და შეამომტეს სიმთვრალეზე, რა დროსაც მას დაუდგინდა ცოტა ნასვა-მობა, დილით კი წაიყვანეს ს-ში დრ. მოთავსების იზოლატორში, სადაც არ მიიღეს, რადგან ადგილები არ იყო და შემდეგ გადაიყვანეს ბ-ში. საღამოს მასთან შევიდა პირველი განყოფილების გა-მომძიებელი ი., რომელიც ადრე იყო პოლიციის ... განყოფილებაში და მან „შეუკერა საქმე“ 2010 წელს, როდესაც გაასამართლეს. ამ გამომძიებელმა მას უთხრა, რომ ქურდობები იყო მომხდარი, ის ჩანდა კამერის ჩანაწერში და სთხოვდა აღიარებას, რაზედაც ის არ დაეთანხმა. რაც შეეხება ქ. ქ-ში ჭ-ს ქუჩაზე მდებარე მაღაზიის ქურდობის ფაქტს, მან აღნიშნულის შესახებაც ქ-ს განყოფილება-ში ყოფნის დროს გაიგო, სადაც მისულები იყვნენ პოლიციის მეოთხე განყოფილებიდან, დაათვალიერებინენ რაღაც ვიდეოჩანაწერები და ჰკიოთხეს თუ იყო ჩანაწერში არსებული პიროვნება თვითონ, რაზედაც მან განუცხადა, რომ არ იყო და მაშინ უთხრეს, რომ მას ბრალად ედებოდა წინა დღეებში მომხდარი, ჭ-ს ქუჩაზე არსებული მაღაზიის ქურდობის ფაქტი, რა დროსაც წალებული იყო რაღაც სიგარეტები. როგორც მას უთხრეს, უკვე წინა დღეს ამოცნობილი ჰყავდათ ის ვიდეოჩანაწერში, კერძოდ ამოიცნო მ. გ-მ; ბრალდებულის განმარტებით, ის კარგად იცნობს მ. გ-ს და ლ. მ-ს, რომ-ლებთანაც მას შეხება ჰქონდა ფიხში; მან არაფერი არ იცის ასევე აღნიშნულ მაღაზიის ქურდობასთან დაკავშირებით და აბრალებენ. დროებით მოთავსების იზოლატორში შესულები იყვნენ პოლიციის ... განყოფილებიდან, რომლებსაც მან განუმარტა, რომ ადვოკატის გარეშე იყენებდა დუმილის უფლებას, მხოლოდ ადვოკატის თან-დასწრებით იტყოდა, რაც იყო. გამომძიებლებმა მას უთხრეს, რომ თუ აღიარებდა, გირაოთი გაუშევებდნენ და ვინაიდან მას ჰქონდა ოჯახური პრობლემები, ამის გამო დასთანხმდა, რომ ეღიარებინა თავის მიერ არჩადენილი ქმედებები და გასულიყო გარეთ, იქაც დაათვალიერებინეს ვიდეოჩანაწერი და თქვა, რომ ის იყო, თუმცა

შემდეგ ის მაინც არ გამოუშვეს გარეთ, რის გამოც მან ალარ ცნო თავი დამნაშავედ.

21. მსჯავრდებულმა გ. ხ-მ თავის ჩვენებაში განმარტა, რომ 2016 წლის 11 მაისს, ლამით, ის და ბ. გ. იმყოფებოდნენ ქ. ქ-ში საპატრულო პოლიციის შენობის წინ მდებარე რესტორანში, საიდანაც ნასვამები გამოიღნენ გვიან და წავიდნენ სახლისაენ, ენ „ს-ს ხიდის მიმართულებით“. იქვე იყო მაღაზია და მივიდნენ, რადგან სიგარეტის ყიდვა უნდოდათ, მაგრამ მაღაზია დაკეტილი დახვდათ. ამ დროს იქვე მდგარი მანქანიდან გადმოვიდნენ პოლიციის თანამშრომლები, რომლებთანაც ჩატარდა მათ გაქცევა სცადეს, მაგრამ პოლიციის თანამშრომლებმა გაისროლეს. ბრალდებულის განმარტებით, მაღაზიის ფანჯარა ჩატყდა ჩხუბის და არა – მისი გაქურდობის მცდელობის დროს, რა დროსაც გადმოიყარა ის ნივთები, რომელთა ქურდობის მცდელობასაც აბრალებენ. ჩხუბის დროს ბ. გ. გახდა ცუდად და ერთ-ერთმა პოლიციის თანამშრომელმა მისცა წამალი. იქ ასევე ფ-ის პოლიციის თანამშრომელი შევიდა მაღაზიის მეპატრონესთან, გააღვიძეს და უთხრეს, რომ მაღაზიას უტეხავდნენ და შემდეგ გავიდა მაღაზიის წინ მცხოვრები ერთი ადამიანი. ისინი კი გადაიყვანეს გზაზე და დააწვინეს, დაურევეს პოლიციის სხვა თანამშრომლებს, რომლებიც მივიდნენ ადგილზე და შეადგინეს მათი დაკავების ოქმი ქურდობის მცდელობის ფაქტზე და წაიყვანეს ფ-ის პოლიციის განყოფილებაში. ფ-ის პოლიციის განყოფილებაში მივიდა პოლიციის ... განყოფილების რამდენიმე თანამშრომელი და მიიტანეს რამდენიმე საქმე, რომელთაგან ერთ-ერთზე წაუყენეს ბრალი. პოლიციელებმა აჩვენეს ვიდეოკამერის ჩანაწერები და მათ განაცხადეს, რომ თავს არ ცნობდნენ დამნაშავედ. შემდგენ ისინი წაიყვანეს ს-ის დროებითი მოთავსების იზოლაციოში, სადაც არ მიიღეს ადგილების არქონის გამო და იქიდან წაიყვანეს ბ.-ს დროებით მოთავსების იზოლაციოში, სადაც გამომძიებლები შეჰპირდნენ, რომ აღიარების შემთხვევაში გირაოთი გაუშვებდნენ, ორივეს დაჭერას აზრი არ ჰქონდა და ერთ-ერთი მაინც გავიდოდა გარეთ, თუ რომელიმე ნებისმიერ პირს დაასახელებდა. ამის გამო, მან დაასახელა ვიღაც პირის სახელი ჭ-ს გამზ. მდებარე მაღაზიის გაქურდვის ფაქტთან დაკავშირებით, ასევე აღიარა დანაშაული იმ პირობით, რომ ბ. გ. უნდა გაეშვათ, ხოლო მას პირობითი მსჯავრი ჰქონდა, ასევე ორი საქმე მიმდინარეობდა მის მიმართ სასამართლოში და მანაც აღიარა ის, რაც არ იყო მისი გაკეთებული, ვინაიდან მასთან უნდა გაფორმებულიყო საპროცესო შეთანხმება, მაგრამ უშედეგოდ. ბრალდებულის განმარტებით, ფ-სადა ბ-ს პოლიციის განყოფილებაში მას აჩვენეს ვიდეოჩანაწერი, სადაც ორი პირი მიდის ცელოფნებით ხელში, ხოლო დანარჩენი

ვიდეოჩანაწერები არ უნახავს. მისივე განმარტებით, მან როდე-საც ვიდეოჩანაწერის დათვალიერების დროს დაასახელა სხვა პი-რი და დაადასტურა, რომ მეორე პირი თვითონ იყო, იმ მომენტი-სათვის მან არ იცოდა ბ. გ. აღიარებდა თუ არა დანაშაულს.

22. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს მსჯავრდებულების ჩვენებას, რომ მათ დანაშაული არ ჩაუდენიათ (გ. ხ-მ სრულად ცნო თავი დამნაშავედ დაზარალებულების – მ. ჭ-სა და ნ. ა-ს ეპიზო-დებში წარდგენილ ბრალდებებში, ხოლო დაზარალებულების – ც. ა-სა და ნ. შ-ს ეპიზოდებში წარდგენილ ბრალდებებში თავი არ ცნო დამნაშავედ), ვინაიდან მათი ჩვენებები არის არადამაჯერებელი, ალოგიური და მოგონილია პასუხისმგებლობის თავიდან არიდე-ბის მიზნით, ამასთანავე, დაცვის მხარეს არ წარმოუდგენია რაიმე მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა მათი ჩვენებების საწყობას და გარდა ამისა, ისინი სრულად ენინააღმდეგება ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ ზემოაღნიშნულ მტკიცე-ბულებათა ერთობლიობას, რომლითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით უტყუარდ დასტურდება მათ მიერ ბრალად შერაც-ხული ქმედებების ჩადენა.

23. საკასაციო პალატა ასევე არ იზიარებს დაცვის მხარის მო-საზრებას, რომ ვიდეოჩანაწერები დათვალიერდა არაკანონიერად და ისინი არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს გამამტყუნებელ განა-ჩენს, შემდეგ გარემოებათა გამო: გარდა იმისა, რომ ვიდეოჩანა-წერების დათვალიერებისას პოლიციის თანამშრომლებმა ამოიც-ნეს როგორც გ. ხ., ასევე ბ. გ., თავად მსჯავრდებულებმაც მითი-თებული საგამოძიებო მოქმედების ჩატარების დროს განმარტეს, რომ ვიდეოფირზე ასახულები არიან სწორედ ისინი და ამოიცნეს საკუთარი თავი.

24. რაც შეეხება მსჯავრდებულების მიმართ შეფარდებულ სასჯელებს, პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლო-ებმა სრულად გაითვალისწინეს საქართველოს სისხლის სამარ-თლის კოდექსითა და არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით დადგენილი მოთხოვნები, გ. ხ-ს ინდივიდუალური შე-ფასების ანგარიში და ისე განუსაზღვრეს მათ სამართლიანი სას-ჯელები, რომელთა შეცვლის საფუძველი არ არსებობს.

25. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სის-ხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 მარტის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის

სამართლის საპროცესო კოდექსის 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. ხ-ს, მსჯავრდებულ ბ. გ-სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ რ. ა-ს საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 მარტის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

ქურდობა

განაჩენი საქართველოს სახელით

№602აპ-18

22 მარტი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლაშვილი (თავმჯდომარე),
პ. სილაგაძე,
პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გიორგი სახიაშვილისა და მსჯავრდებულ ე. მ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ შ. ძ-ის საკასაციო საჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივნისის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრილის განაჩენით ე. მ-ი, ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში. ამავე განაჩენით ე. მ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანა-

შაულის ჩადენისათვის და მიესაჯა 5 წლით თავისუფლების აღკვე-
თა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე
მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, შეუმცირდა $\frac{1}{4}$ -ით და მიესაჯა თა-
ვისუფლების აღკვეთა 3 წლითა და 9 თვით, რამაც შთანთქა თეთ-
რიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 11 მარტის განაჩე-
ნით დაწინული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საპოლოოდ, გა-
ნაჩენთა ერთობლიობით განესაზღვრა 3 წლითა და 9 თვით თავი-
სუფლების აღკვეთა, რომლის მოხდა დაეწყო 2017 წლის 14 სექ-
ტემბრიდან.

2. ე. მ-ს ბრალად დაედო ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა
წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი
ან დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და
რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე
ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ჯგუ-
ფურად; ასევე – ქურდობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული
დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, საცავ-
ში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, ჩა-
დენილი არაერთგზის, დიდი ოდენობით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

- 2017 წლის 12 სექტემბერს, დღისით, თ-ში, ...-ის №-ში მდე-
ბარე მ-ების ოჯახის საცხოვრებელ სახლში, ე. მ-მა გ. მ-თან
ერთად, ჯგუფურად, მარჯვენა ხელის სახისა და მარჯვენა
მკვლავის არეში დარტყმით იძალადა დაზე – ე. მ-ზე, რის
შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივი-
ლი.
- 2017 წლის იანვარში თ-ს რაიონში, მ-ის სარკინიგზო მაგის-
ტრალის რკინიგზის სადგურ „თ-ს“ მიმდებარე ტერიტორიი-
დან, 2015 წელს ქურდობისათვის ნასამართლევმა ე. მ-მა გ.
მ-სა და ა. ა-ნთან წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფურად, მარ-
თლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ერთიანი მიზნი-
თა და საერთო განზრახვით, კერძოდ – თავისი ვალის გადა-
სახდელად საქმარისი თანხის მოგროვებისა და ფინანსური
პრობლემების მოსაგვარებლად, ქანჩით ჭანჭიკების მოხსნით
უკანონოდ შეაღწია შპს „ბ-ის“ კუთვნილ დროსელ-ტრან-
სფორმატორებში და დაეუფლა მასში მოთავსებულ სპილენ-
ძის გრაგნილებს, რითაც დაზარალებულ შპს „ბ-ს“ მიადგა დი-
დი ოდენობის – 42500 ლარის ქონებრივი ზიანი.

3. თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრი-
ლის განაჩენით დადგენილია, რომ ნარმოდგენილი მტკიცებულე-
ბების გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შეფასებით, 2017 წლის
12 სექტემბერს, დღისით, თ-ში, ...-ის №-ში მდებარე მ-ების ოჯახის
საცხოვრებელ სახლში, ე. მ-მა გ. მ-თან ერთად, ჯგუფურად დის –

ე. მ-ის მიმართ ძალადობა არ დასტურდება. ამავე განაჩენით სასა-მართლომ დაადგინა, რომ ე. მ-მა ჩაიდინა ქურდობა არაერთგზის.

4. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მარნეულის რაო-ნული პროკურატურის პროკურორმა გიორგი სახიაშვილმა და მსჯავ-რდებულ ე. მ-ის ადვოკატმა შ. ძ-ემ.

5. პროკურორმა ითხოვა ე. მ-ის დამნაშავედ ცნობა საქართვე-ლოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, მე-3 ნაწილის „ა“, მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვე-პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენაში და მისთვის კანონიერი, სამართლიანი სასჯელების განსაზღვრა, ხოლო ადვო-კატმა – ე. მ-ის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

6. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენით სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნები არ დაკმაყოფილდა და თეთრიწყაროს რა-იონული სასამართლოს 2018 წლის 2 აპრილის განაჩენი ე. მ-ის მი-მართ დარჩა უცვლელად.

7. კასატორი – პროკურორი გიორგი სახიაშვილი საკასაციო სა-ჩივრით ითხოვს ე. მ-ის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, მე-3 ნაწილის „ა“, მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენაში და მისთვის კანონიე-რი, სამართლიანი სასჯელების განსაზღვრას იმ მოტივით, რომ საქ-მეზე შეკრებილი მტკიცებულებების ერთობლიობით უდავოდაა და-დასტურებული ე. მ-ის მიერ ზემოაღნიშნული მართლსაწინააღმდე-გო ქმედებების ჩადენა.

8. კასატორი – მსჯავრდებულ ე. მ-ის ინტერესების დამცველი, ადვოკატი შ. ძ-ე ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენის გამამტყუნებელი ნაწილის გაუქმება-სა და ე. მ-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას იმ მოტივით, რომ საქმეზე შეკრებილი, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცე-ბულებების ერთობლიობით უტყუარდ არ არის დადგენილი ე. მ-ის მიერ არაერთგზის ქურდობის ჩადენის ფაქტი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, საჩივრები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ მხარეთა საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გა-რემოვებათა გამო:

2. პალატა აღნიშნავს, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს

სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივნისის განაჩენი საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით ე. მ-ის გამართლების ნაწილში კანონიერია, ვინაიდან ბრალდების ამ ნაწილში სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით არ დასტურდება ე. მ-ის მიერ დაზე – ე. მ-ზე ძალადობის ჩადენის ფაქტი. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის 2017 წლის 18 სექტემბრის №... დასკვნითა და მოწმის სახით დაკითხული ექსპერტის – გ. ო-ის ჩვენებით დადასტურებულია მხოლოდ ის, რომ ე. მ-ს აღნიშნება სისხლჩაქცევა მარჯვენა წინამსარზე, ნაჭდევები – მარჯვენა მტევნის მე-3, მე-5 თითებსა და მარცხენა მტევნის მე-3 ნებ-ფალანგის სახსარზე, რომლებიც განვითარებულია რაიმე მკვრივ-ბლაგვი საგნის მოქმედებით, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.

3. პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის განხილვის დროს დაზარალებულმა ე. მ-მა, მოწმებმა – გ. მ-მა, ნ. ო-მა, ა. მ-მა და მ. მ-მა გამოიყენეს მათთვის კანონით მინიჭებული უფლება და ბრალდებულის წინააღმდეგ არ მისცეს ჩვენება, თავად ბრალდებულმა ე. მ-მა კი გამოიყენა დუმილის უფლება.

4. შესაბამისად, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ, ვინაიდან არ არსებობს უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით ბრალდების ნაწილში ე. მ-ის მიმართ სააპელაციო სასამართლომ კანონიერად დაადგინა გამამართლებელი განაჩენი, რომლის გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი საკასაციო პალატას არ გააჩნია.

5. რაც შეეხება ე. მ-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას, აღნიშნული დადასტურებულია საქმეზე შეკრებილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული შემდეგი მტკიცებულებებით:

6. დაზარალებულმა ბ. ო-მა მოწმის სახით დაკითხვისას აჩვენა, რომ მუშაობს ინჟინრის თანამდებობაზე შპს „ბ-ში“, რომელიც მ-ის სარკინიგზო მაგისტრალზე ასრულებს შუქნიშების, გადამყანი საისრე და საპოსტო მოწყობილობების, სარელსე წრედების დაყენება-მონტაჟს. ვიდრე მათ მიერ შესრულებული სამუშაოები მიღება-ჩაბარების აქტით არ გადაეცემა შპს „დ-ს“, მათი ფირმა არის პასუხისმგებელი ამ სარკინიგზო მაგისტრალზე ყველა სახის მოწყობილობის ტექნიკურ გამართულობასა და მოვლა-პატრონობაზე. ბ. ო-ს, თანამდებობიდან გამომდინარე, ევალება ტექნიკური კონტროლი. 2017 წლის იანვარში მას შეატყობინეს დროსელ-ტრან-

სფორმატორების ქურდობის ფაქტის შესახებ. დათვალიერებისას მან ნახა, რომ დროსელ-ტრანსფორმატორები იყო გახსნილი, გადარცული და ნანილებად მიმოფანტული, ხოლო ტრანსფორმატორების შიგნით განლაგებული გულარები – მოპარული. ფაქტობრივად, ყველა შუქნიშანთან არის დამონტაჟებული დროსელ-ტრანსფორმატორი, რომელიც თუკის კარკასში მოთავსებულ სპილენძის გრაგნილს წარმოადგენს. იგი მხოლოდ ქარხნის პირობებში მზადდება, სპილენძის გრაგნილი მოწყობილობის შუაგულშია და მის 80%-ს წარმოადგენს. თითოეული მათგანი კომპანიას შეძენილი აქვს 4780 აშშ დოლარად. დაზარალებული გამოცხადდა პოლიციაში და განაცხადა აღნიშნულის შესახებ, ამასთან, აღნიშნა, რომ კონსტრუქცია მისთვის კარგად იყო ცნობილი და სპილენძის გრაგნილი ციზუალით ამოსაცნობად სირთულეს არ წარმოადგენდა.

7. მოწმე გ. მ-ის ჩვენებით, საკუთრებაში ჰყავს „ოპელ-ასტრას“ მარკის შავი ავტომანქანა თეთრად შეღებილი საბარგულით, რომლითაც „ტაქსაობს“. იცნობს ე. მ-ს, რომელიც ხშირად უკავშირდებოდა და სხვადასხვა ადგილზე წაყვანას სთხოვდა. 2017 წლის იანვარში, ზუსტი რიცხვი არ ახსოვს, ს-ის ხიდიდან ე. მ-ი, მისი ძმა და ვიწმე „ა-ი“ 150 ლარად ჩაიყვანა თ-ი. ე-მა საბარგულში რაღაც ჩადო, რა – მოწმე არ დაინტერესებულა. დაახლოებით ერთი კვირის შემდეგ ე. მ-ი კვლავ დაუკავშირდა, იმავე ადგილიდან საბარგულში ტომრებით რეინის მსგავსი საგნები ჩააწყო, რომლებზეც უთხრა, რომ დაშალა „სვარკის“ აპარატი და ჯართის მიმღებ პუნქტში უნდა ჩაებარებინა. იყო მესამე შემთხვევაც, როდესაც ე. მ-ი თ-ში ჩაიყვანა.

8. მოწმე თ. ზ-მა სასამართლოზე მიცემული ჩვენებით დაადასტურა, რომ ფლობს ფერადი ლითონების მიმღებ პუნქტს. ფერადი ლითონების რეგისტრაციას ახდენს სპეციალურ უურნალში. 2017 წლის იანვარში მენეჯერმა ს. ბ-ემ ახალგაზრდა ბიჭებისაგან შეისყიდა სპილენძი. რამდენიმე დღის შემდეგ ე. მ-მა პუნქტში ჩასაბარებლად მიიტანა 100 კმ-მდე სპილენძი, რომელშიც მოწმემ გადაუხადა 1000 ლარზე მეტი. მას თავისი ჩვენების დადასტურება შეუძლია სათვალთვალო კამერების ჩანაწერებითა და შესყიდვის აქტებით, რომლებშიც აღნიშნულია ჩამბარებლის პირადი მონაცემები, ხელმოწერა და ერთვის პირადობის მოწმობის ასლი.

9. მოწმე გ. ო-მა განაცხადა, რომ არის თ-ი, მ-ის გამზირის №-ში მდებარე შპს „თ-ის“ მენეჯერი. ფერადი ლითონის ჩამბარებელ უურნალში ტარდება პირადი ნომრით, სახელითა და გვარით, მიეთითება ლითონის ოდენობა და სახეობა. ამ კონკრეტულ შემთხვევაში ე. მ-მა ჩააბარა დაახლოებით 30 კგ ფერადი ლითონი (სპილენძი). მოწმემ დაადასტურა, რომ წარმოდგენილი სპილენძი იყო გრაგნილი.

10. 2017 წლის 13 იანვრის შესყიდვის აქტის თანახმად, შპს „ს-

მა“ ე. მ-ისაგან (პ.ნ. ...) შეისყიდა 130 კგ სპილენძის ჯართი, კილოგრამის ღირებულებაა 11 ლარი, სულ გადახდილია – 1430 ლარი; 2017 წლის 19 იანვრის შესყიდვის აქტის თანახმად, შპს „ს-მა“ ე. მ-ისაგან (პ.ნ. ...) შეისყიდა 139 კგ სპილენძის ჯართი, კილოგრამის ღირებულებაა 10.90 ლარი, სულ გადახდილია – 1515 ლარი. ორივე აქტზე დაფიქსირებულია როგორც მყიდველის, ასევე – გამყიდველის ხელმოწერები. აქტების სისწორე სასამართლო სხდომაზე დაადასტურა შპს „ს-ის“ დირექტორმათ. ზ-მა.

11. 2017 წლის 27 მარტის ნივთიერი მტკიცებულების გახსნისა და დათვალიერების ოქმის თანახმად, შპს „ს-ის“ სათვალთვალო კამერებიდან ამოღებულ ჩანაწერებში სხვადასხვა დროს ფიქსირდება მუქი „ოპელ-ასტრას“ ავტომანქანით ე. მ-ის მიერ (სხვა პირებთან ერთად) ფერადი ლითონის მიმღებ პუნქტში ჯართის (სპილენძის) მიტანა, აწონვა და საფასურის მ-ისათვის გადაცემა.

12. 2017 წლის 31 იანვრის დათვალიერების ოქმიდან ირკვევა, რომ მოწმე გ. ო-ის მიერ წარმოდგენილი ფერადი ლითონის მიღება-ჩაბარების აღრიცხვის №- უურნალის მე-9 და მე-10 გვერდებზე დაფიქსირებულია ე. მ-ის მოწაცემები: მისი პირადი ნომერი ..., საცხოვრებელი ადგილი – თ-ი, ლითონის სახეობა – სპილენძის ჯართი 32 კგ, ჩაბარების თარიღი – ... წელი, კილოგრამის ღირებულება – 10.5 ლარი და ჩამპარებელი პირის – ე. მ-ის ხელმოწერა.

13. მოწმე შ. ჯ-ის ჩვენებით, გამომძიებელ მ. დ-სა და მორიგე ჯგუფთან ერთად მონაწილეობდა სოფელ დ-ში მდებარე ა. მ-ის სახლის ჩხერეკაში, რომლის დროსაც ამოიღეს ოთხი დროსელ-ტრანსფორმატორის სპილენძი დაშლილ მდგომარეობაში, ყუთის გარეშე. ანალოგიური ჩვენება მისცა მოწმის სახით დაკითხულმა მ. დ-მა. მანვე დაადასტურა მისი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების კანონიერება.

14. 2017 წლის 31 იანვრის ნივთის ამოცნობის ოქმებით დადგენილია, რომ ბ. ი-მა გრაგნილისა და ხვიის სპეციფიკური ფორმის ნიშნით ამოცნო ითხოვს სპილენძის გრაგნილი, თითოეული – დაახლოებით 32 კგ, რომლებიც მოპარულია შპს „ბ-ის“ კუთვნილი დროსელ-ტრანსფორმატორებიდან.

15. სასაქონლო ექსპერტიზის 2017 წლის 28 აპრილის №... დასკვნით, ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი მეორეული მოხმარების დროსელ-ტრანსფორმატორის საბაზრო ღირებულება შეადგენს 2500 ლარს. ექსპერტმა ი. ჭ-ამ დაადასტურა მის მიერ გაცემული დასკვნის სისწორე.

16. მოწმეებმა – ზ. ბ-მა, ნ. ჯ-ემ, ს. მ-ემ, ვ. ფ-მა, მ-ა გ-მა დაადასტურეს მათი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების კანონიერება.

17. გარდა ზემოჩამოთვლილი და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებისა, ე. მ-ის მიერ არაერთგზის ქურდობის ჩადენა და-დასტურებულია თ-ს რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 11 მარტის განაჩენითაც, რომლითაც ე. მ-ს საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 88-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, საბოლოოდ მიესაჯა 2 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩაეთვალა პირობით, 2 წლისა და 8 თვის გამოსაცდელი ვადით. დანაშაულის ჩადენის დროს ე. მ-ი იყო პირობით მსჯავრდებული.

18. ამდენად, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით უტყუარად არის დადგენილი ე. მ-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა და ამ ნაწილში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენის გაუქმების საფუძველი არ არსებობს.

19. რაც შეეხება ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას ე. მ-ის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, მე-3 ნაწილის „ა“ და მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (ქურდობა, წინასწარი შეთანხმებით პირთა ჯგუფის მიერ, საცავში უკანონ შელწევით, დიდი ოდენობით) დამაზავედ ცნობის შესახებ, აღნიშნული საქმის მასალებით არ დასტურდება შემდეგ გარემოებათა გამო: სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით უტყუარად არ არის დადგენილი, რომ ე. მ-მა ქურდობა ჩაიდინა ჯგუფურად, მხოლოდ მოწმე გ. მ-ის ჩვენება კი, რომ ე. მ-ს ფერადი ლითონების გადაზიდვის დროს ახლდა ორი პირი, ვერ გახდება ჯგუფურად ქურდობის ჩადენისათვის მისი მსჯავრდების საფუძველი.

20. საკასაციო პალატა ასევე აღნიშნავს, რომ საცავი არის მატერიალური ფასეულობის მუდმივ ან დროებით შესანახად განკუთვნილი ტერიტორიის ნაწილი, რომლის დაცვაც უზრუნველყოფილია სხვადასხვაგვარად. დროსელ-ტრანსფორმატორი მოძრავი ნივთია, მოწყობილობაა, რომელიც ემსახურება რეინიგზის ფუნქციონირებას. სპილენძის გრანილი ნარმოადგენს დროსელ-ტრანსფორმატორის შემადგენელ ნაწილს, ამიტომ მის დასაუფლებლად ტრანსფორმატორის ხუფის მოხსნა უნდა განვიხილოთ არა როგორც საცავში შეღწევა, არამედ – როგორც ნივთის მთლიანობის დარღვევა, მასში არსებული დეტალის დაუფლების მიზნით.

21. რაც შეეხება დიდ ოდენობას, სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით არ არის დადგენილი ე. მ-ის მიერ დროსელ-ტრანსფორმატორებიდან ამოღებული სპილენძის რაოდენობა და მისი დანაშაულებრივი ქმედებით დაზარალებულისათ-

ვის მიყენებული ზიანის ზუსტი ოდენობა. წარმოდგენილი სასაქონ-ლო ექსპერტიზის დასკვნებით დადგენილია მხოლოდ მეორეული დროსელ-ტრანსფორმატორისა და სპილენძის გამტარის (გრაგნი-ლის), როგორც 32 კგ ჯართის ლირებულება. შესყიდვის აქტებისა და ფერადი ლითონის მიღება-ჩაბარების აღრიცხვის უურნალის გა-მოკლევით დადასტურებულია ე. მ-ის მიერ დაახლოებით 300 კგ ფერადი ლითონის (სპილენძის) დაახლოებით 3100-3500 ლარად ჩა-ბარების ფაქტი. შესაბამისად, ვინაიდან უტყუარად ვერ დადგინდა ე.მ-ის მიერ დაზარალებულისათვის დიდი ოდენობით ზიანის (არა-ნაკლებ 10 000 ლარის) მიყენება, სააპელაციო სასამართლომ კანო-ნიერად არ დასდო მას მსჯავრი საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხ-ლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ ქმედებაში, რასაც საკასაციო პალატაც ეთანხმება.

22. ამდენად, საქმეში წარმოდგენილია ერთმანეთთან შეთან-ხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიო-ბა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს ე. მ-ის მიერ სა-ქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას. ე. მ-ისათვის დანიშნუ-ლი სასჯელი შეესაბამება არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულე-ბის კოდექსითა და საერთაშორისო სამართლით დადგენილ ნორ-მებს, ემსახურება არასრულწლოვნის ჭეშმარიტი და საუკეთესო ინტერესის დაცვას. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ შეფარდე-ბული სასჯელის სახე და ზომა წარმოადგენს ადეკვატურ ღონის-ძიებას ე. მ-ის რესოციალიზაცია-რეაბილიტაციის, მისი მხრიდან ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და ადამიანის ძირითადი უფლებების დაცვისადმი პატივისცემით განწყობისათვის.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გიორგი სახიაშვილისა და მსჯავრდებულ ე. მ-ის ინტერესების დამცველის, ადგოკატ შ. ძ-ის საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს.

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენი დარჩეს უცვლე-ლად.

3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

ქართველი

განაჩენი საქართველოს სახელის

№269აპ.-18

9 ნოემბერი, 2018 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
- პ. სილაგაძე,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ზურაბ კონცელიძის საკასაციო საჩივარი
ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმე-
თა პალატის 2018 წლის 29 იანვრის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ა. შ-მა, – დაბადებულმა ... წელს, – ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებითა და სსკ-ის 125-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ძველი რედაქცია) გათვალისწინებული ქმედებები, რაც გამოიხატა შემდეგში:

ა. შ-ი, რომელიც ნასამართლევია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლით, 2016 წლის 2 აგვისტოს, დაახლოებით 07:30 საათზე, ქ. ბ-ი, ჭ-ისა და მ-ის ქუჩების გადაკვეთის ადგილას, წინასწარი შეთანხმებით გ. ყ-თან ერთად, ჯგუფურად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად, არაერთგზის დაეუფლა შ. დ-ის კუთვნილ „ნოკიას“ ფირმის მობილურ ტელეფონს, პირადობის მოწმობას, მართვის მოწმობას, საბანკო ბარათებსა და ფულს – 150 ლარს, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

ასევე, ა. შ-მა სცემა შ. დ-ეს, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

გ. ყ-მა, – დაბადებულმა ... წელს, – ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და მესამე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ქმედება, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2016 წლის 2 აგვისტოს, დაახლოებით 07:30 საათზე, ქ. ბ-ი, ჭ-ისა და მ-ის ქუჩების გადაკვეთის ადგილას, გ. ყ-ი წინასწარი შეთანხმებით ა. შ-თან ერთად, ჯგუფურად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთ-

რების მიზნით, აშკარად, არაერთგზის დაეუფლა შ. დ-ის კუთვნილ „ნოკიას“ ფირმის მობილურ ტელეფონს, პირადობის მოწმობას, მართვის მოწმობას, საბანკო ბარათებსა და ფულს – 150 ლარს, რა-მაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 5 აპრილის გა-ნაჩენით:

გ. ყ-ის მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნა-წილის „ა“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალითიცირდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველ ნაწილზე.

გ. ყ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამარ-თლის კოდექსის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით, რაც სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალა პირობით, 3 წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ გ. ყ-ს სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი – 2016 წლის 2 აგვისტოდან 2016 წლის 8 აგვისტოს ჩათვლით.

ა. შ-ის მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნა-წილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალითიცირდა სსკ-ის 178-ე მუხლის 1-ლ ნაწილსა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტზე.

ა. შ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამარ-თლის კოდექსის 178-ე მუხლის 1-ლ ნაწილითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავი-სუფლების აღკვეთა 5 წლით.

ა. შ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამარ-თლის კოდექსის 125-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ძველი რედაქციით) და სასჯელის სახედ განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თა-ნახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ა. შ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 12 ოქტომ-ბრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწი-ლის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათ-ვის დანიშნული პირობითი სასჯელი – თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა სრულად შთანთქა წინა

განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ა. შ-ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 5 ნლით, რომლის მოხდა აეთვალა 2016 წლის 2 აგვისტოდან.

3. სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლით ნასამართლევი ა. შ-ი 2016 წლის 2 აგვისტოს, დაახლოებით 07:30 საათზე, ქ. ბ-ი, ჭ-ისა და მ-ის ქუჩების გადაკვეთის ადგილას, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად, არაერთგზის დაეუფლა შ. დ-ის კუთვნილ „ნოკიას“ ფირმის მობილურ ტელეფონსა და ფულს – 120 ლარს.

ა. შ-მა სცემა შ. დ-ეს, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

2016 წლის 2 აგვისტოს, დაახლოებით 07:30 საათზე, ქ. ბ-ი, ჭ-სა და მ-ის ქუჩების გადაკვეთის ადგილას, გ. ყ-ი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად დაეუფლა შ. დ-ის კუთვნილ პირადობის მოწმობას, მართვის მოწმობას, საბანკო ბარათებსა და ფულს – 30 ლარს.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 იანვრის განაჩენით ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 5 აპრილის განაჩენში შევიდა ცვლილება:

გ. ყ-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

გამართლებულ გ. ყ-ს განემარტა უფლება, აუნაზღაურდეს მიყენებული ზიანი.

ა. შ-ი ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

ა. შ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 125-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ძველი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის დანიშნული პირობითი სასჯელი – თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ დაემატა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 5 თვით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ა. შ-ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი და თავისუფლების აღკვეთა 1 წლითა და 5 თვით.

მსჯავრდებულ ა. შ-ს სასჯელის მოხდა აეთვალა დაკავების დღიდან – 2016 წლის 2 აგვისტოდან. მასვე სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2016 წლის 2 აგვისტოდან 2017 წლის 29 იანვრამდე და გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

5. სააპელაციო სასამართლომ დაადგინა, რომ ა. შ-სა და გ. ყ-ს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული არ ჩაუდენიათ.

ა. შ-მა სცემა შ. დ-ეს, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

6. კასატიონი – პროკურორი ზურაბ კონცელიძე ითხოვს, რომ მსჯავრდებული გ. ყ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით, ხოლო ა. შ-ი – საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით, სსკ-ის 125-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და სსკ-ის 67-ე და 59-ე მუხლების თანახმად, სასჯელთა სრული შეკრების პრინციპის გათვალისწინებით დაენიშნოს უფრო მკაცრი სასჯელი, შემდეგ მოტივებზე მითითებით:

სასამართლოში ბრალდების მხარემ წარადგინა მტკიცებულებები, რომლებიც ადასტურებენ გ. ყ-ისა და ა. შ-ის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენას. დაზარალებულმა შ. დ-ემ როგორც გამოძიების დროს, ასევე სასამართლოში ცალსახად დადასტურა შ-ისა და ყ-ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. დანაშაულებრივი ქმედება ასევე დადასტურებულია წარდგენილი ვიდეოჩჩანერით, რომელზეც წათლად ჩანს, შ. დ-ის ცემის შემდეგ, როგორ ეუფლება აშკარად, მართლსაწინააღმდეგოდ დაზარალებულის ნივთების ნაწილს გ. ყ-ი, რასაც ხედავს შ-იც და ისიც იწყებს დაზარალებულის ნივთების დაუფლებას, რაც მიუთითებს ერთიან განზრახვასა და მათ საერთო სურვილზე დაუფლებოდნენ შ. დ-ის ნივთებს, რაც წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ნიშანს წარმოადგენს. გ. ყ-მა დაინტყო და შ-მა ფაქტობრივად დასრულა ნივთების დაუფლების პროცესი. დანაშაულის დაწყებისთანავე მათ ჰქონდათ საერთო და შეთანხმებული განზრახვა. აღნიშნული-

დან გამომდინარე, შ-ისა და ყ-ის მიერ ჩადენილი ქმედებით გამოწვეული ქონებრივი ზიანი არის ერთიანი და როგორც მტკიცებულებებით არის დადგენილი, ზიანის ოდენობა აღემატება 150 ლარს. ამოღებული ნივთებით დადგენილია ზიანის ოდენობაც. კერძოდ, ამოღებულია ფულადი თანხა – 150 ლარი და მობილური ტელეფონი, რომელთა ერთობლიობა შეადგენს 150 ლარს ზემოთ ქონებრივ ზიანს და, შესაბამისად, სახეზეა მნიშვნელოვანი ზიანი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მივიდა დასკვნამდე, რომ პროექტორის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაზარალებულმა შ. დ-ემ აჩვენა, რომ 2016 წლის 2 აგვისტოს, დილით, სახლიდან გამოვიდა დაახლოებით 07:00 საათიდან 07:30 საათამდე დროის შუალედში. მიდიოდა ჭ-ის ქუჩაზე. ამ დროს იმავე ქუჩაზე არსებული ტოტალიზატორიდან გამოვიდა ორი ბიჭი. ერთ-ერთმა სთხოვა ტელეფონი. ვინაიდან იფიქრა, რომ შესაძლებელი იყო მისთვის ტელეფონი წაერთმიათ, უთხრა, რომ ტელეფონი არ ჰქონდა. იმავე ახალგაზრდამ მიმართა, თუ როგორ არ რცხვენდა, რადგან ტელეფონი ჯიბეში ედო. ის მართლაც პერანგის ჯიბეში ჰქონდა, მაგრამ მაინც არ ათხოვა, უკვე იმ მიზეზით, რომ თითქოს, ანგარიშზე თანხა არ ჰქონდა. გააგრძელა გზა და მოესმა, რომ ახალგაზრდამ შეაგინა. ამაზე განაწყენებული, მიბრუნდა ბიჭისკენ და სახეში ხელი გაარტყა. მან კი დაუწყო ცემა, ერთი-ორჯერ თავში დაარტყა, შემდეგ წიხლიც ჩაარტყა გვერდში და ჩაიკეცა. მეორე ბიჭი აკავებდა, მას არ დაურტყამს. ახალგაზრდები დაამახსოვრდა. მას, ვინც სცემა და შეაგინა, ჰქონდა ხუჭუჭა თმა და ეცვა შორტი და ზედა, ხოლო მეორე რომელიც აკავებდა და არ უშვებდა, ეცვა მხოლოდ შორტი. ცემის შედეგად ვეღარ ამოისუნთქა, ჰაერი არ ჰყოფნიდა და ჩამოჯდა იქვე, ტროტუარზე. ჭიდაობაში დაეხა პერანგი. მისი ნივთები დაიყარა, მაგრამ აღების საშუალება არ ჰქონდა. ბიჭებმა მისი ნივთები აკრიფეს და წაიღეს, მიუხედავად იმისა, რომ ეძახდა, არ აეღოთ, მაგრამ მათ მაინც წაიღეს და წავიდნენ. ამ დროს დაინახა საპატრულო პოლიციის მანქანა და შეაჩერა, მოუყვა მომხდარის შესახებ. იცოდა, რომ ბიჭებმა ჩაუხვიეს გ-ას ქუჩაზე. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა ჩაისვეს ავტომანქანში. დაენიჭენ ახალგაზრდებს და გააჩერეს. ისინი გაჩრიკეს და ჯიბიდან ამოუღეს მისი ნივთები ერთსაც და მეორესაც. რაც შეეხება ნივთებს, თან ჰქონდა რეცეპტები, თანხა – 150 ლარი სხვა-

დასხვა კუპიურით, კუპიურები ზუსტად არ ახსოეს, მართვის უფლების მოწმობა, პირადობის მოწმობა, პ. ბანკის პლასტიკური ბარათი, საპენსიო ბარათი და „ნოკიას“ ფირმის მობილური ტელეფონი.

3. დაზარალებულის მიერ აღწერილი ფაქტობრივი გარემოებები სრულადაა დადასტურებული მხარეთა მონაწილეობით გამოკვლეული მტკიცებულებებით, კერძოდ:

3.1. ვიდეოკამერის ჩანაწერებში ნათლად ჩანს, რომ 07:28:27 საათზე ახალგაზრდა ბიჭები (ა. შ-ი და გ. ყ-ი) და კუბოკრულებრანგიანი მამაკაცი (დაზარალებული შ. დ-ე) ერთმანეთს ხვდებიან. ა. შ-ი შ. დ-ეს ესაუბრება, ხოლო ეს უკანასკნელი წყვეტს მასთან საუბარს და აგრძელებს გზას „ბ-ის“ მიმართულებით. ა. შ-ი აგრძელებს საუბარს და თან მიდის კ. გ-ას ქუჩის მიმართულებით. ამ დროს შ. დ-ე უკან ბრუნდება, მას ნინ უდგება გ. ყ-ი, მაგრამ ის არ ჩერდება, მიდის ა. შ-თან და ურტყამს მას სახეში ხელს. გ. ყ-ი მათ შორის დგას და ცდილობს, ს. დ-ე მოაცილოს ა. შ-ს. ა. შ-ი ფეხს ურტყამს შ. დ-ეს. შემდეგ ერთი ხელით იქცრის, ხოლო მეორე ხელით ურტყამს თავში. გ. ყ-ს შ. დ-ე ხელებით უჭირავს, ხოლო შ-ი ურტყამს. ჩეუბში ერევიან ქუჩაში გამვლელება, რომლებიც შ-ს აცილებენ შ. დ-ეს და გვერდზე გაჰყავთ. დაზარალებული ქუჩის კუთხეში ჯდება, ხოლო შ-ი ცდილობს მასთან მიახლოებას. ბათ შორის დგება ყ-ი და შ-ი მიჰყავს. ამ დროს კადრში ფიქსირდება, რომ ქუჩაში დაყრილია შ. დ-ის ნივთები. გ. ყ-ი მიდის ქუჩაში დაყრილ ნივთებთან და იწყებს აკრეფას. შ-იც მაშინვე მიდის მასთან. ორივე ერთად კრეფენ ქუჩაში დაყრილ ნივთებს და მიდიან კ. გ-ას ქუჩის მიმართულებით. შ. დ-ე აჩერებს საპატრულო მანქანას, რომელშიც ჯდება და მიდის კ. გ-ას ქუჩის მიმართულებით.

3.2. მოწმე ი. დ-ემ განმარტა, რომ მუშაობს ა-ის საპატრულო პოლიციის სამმართველოში. 2016 წლის 2 აგვისტოს მეწყვილესთან ერთად პატრულირებდა. შვიდიდან რვა საათამდე იქნებოდა, როდესაც ჭ-ის ქუჩაზე გააჩერა ასაკოვანმა მამაკაცმა, სახეზე ეტყობიდა დაზიანება. მისი განმარტებით, სცემეს და წაართვეს ნივთები. მან ხელით ანიშნა მათი გადაადგილების მიმართულება. ჩაისვეს მამაკაცი ავტომანქანაში და ნავიდნენ მითითებული მიმართულებით. გ-ას ქუჩაზე, ზ-ის ქუჩის კვეთაში, ორი ახალგაზრდა მიდიონდა ნელი ნაბიჯით. შეაჩერეს ისინი, მათთან მყოფმა მამაკაცმა დაუდასტურა, რომ ეს ახალგაზრდები იყვნენ ნამდვილად. ისინი შეაჩერეს და მოახდინეს მათი იდენტიფიცირება. მათ არც უარყვეს, რომ იჩხუდეს. ამის შემდეგ შეატყობინეს პოლიციის მესამე განყოფილებას. ისინი რამდენიმე წუთში მოვიდნენ და დაიწყეს საგამოძიებო მოქმედებების ჩატარება.

3.3. ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურა მოწმის სახით დაკითხულმა ჭ. გ-ემ.

3.4. მოწმის სახით დაკითხვისას გ. ბ-ემ განაცხადა, რომ მუშაობს პ. პოლიციის მესამე განყოფილებაში, უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2016 წლის 2 აგვისტოს, დილის საათებში, პოლიციის მესამე განყოფილებაში შემოვიდა შეტყობინება, რომ საპატრულო პოლიციის ეკიპაჟს ქალაქ ბ-ი, კ. გ-ასა და ზ-ის ქუჩების გადაკვეთის ადგილას, შეჩერებული ჰყავდათ ორი პირი ძარცვის ფაქტთან დაკავშირებით. მეწყვილესთან ერთად გავიდა ხსენებულ მისამართზე, სადაც დახვდა საპატრულო პოლიციის ორი თანამშრომელი – ი. დ-ე და ჭ. გ-ე. იქვე იყვნენ მამაკაცი – შ. დ-ე და ორი ახლაგაზრდა პირი, როგორც შემდგომ გაირკვა – გ. ყ-ი და ა. შ-ი. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა განუმარტეს, რომ შ. დ-ეს, მისი განაცხადებით, ამ ორმა ახალგაზრდამ მიაყენა ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა, ნაართვა პირადი ნივთები და ფულადი თანხა, რის გამოც იყვნენ შეჩერებულები. გამოიძახეს გამომძიებლები, მოვიდნენ ჯ. ზ. და კ. კ.. მათ ჩატარეს პირადი ჩხრეკა და შემდეგ აღნიშნული პირები დააკავეს და გადაიყვანეს პოლიციის მესამე განყოფილების ადმინისტრაციულ შენობაში.

3.5. 2016 წლის 2 აგვისტოს პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ ა. შ-ის პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოიღეს შავეორპუსიანი მობილური ტელეფონი „ნოკია“, იმეიკოდით ... 4 ცალი ათლარიანი კუპიურა ნომრებით: ...; ...; ...; D.... . ასევე 4 ცალი ოცლარიანი კუპიურა ნომრებით: ...; ...; ... და ... 20 და 10-თეთრიანი მოწეტები.

3.6. 2016 წლის 2 აგვისტოს გ. ყ-ის პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ ამოიღეს შ. დ-ის სახელზე გაცემული პირადობის მოწმობა, მართვის მოწმობა, სახალხო ბანკის პლასტიკური ბარათი და პ. ბანკის პლასტიკური ბარათი, შავეორპუსიანი მობილური ტელეფონი სენსორული ეკრანით იმეი კოდით: 6 ცალი 5-ლარიანი კუპიურა ნომრებით: ..., ..., ..., ..., ..., ..., .. .

3.7. მოწმეებმა – ჯ. ზ-მ, გ. ა-მ, კ. კ-მ და ე. ჭ-ემ დაადასტურეს მათი მოწმილეობით ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე.

4. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით უტყუარად დასტურდება, რომ ა. შ-მა და გ. ყ-მა განახორციელეს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის – ძარცვის შემადგენლობა, კერძოდ: მიუხედავად შ. დ-ის მოწოდებისა, არ აეღოთ ფიზიკური კონფლიქტის შედეგად ძირს დაყრილი მისი ნივთები, ა. შ-ი და გ. ყ-ი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად დაეუფლნენ მათ და დატოვეს შემთხვევის ადგილი. დაზარალებულის კუთვნილი ნივთები

მოგვიანებით ამოილეს სამართალდამცავებმა ა. შ-ისა და გ. ყ-ის პირადი ჩხრეკის შედეგად.

5. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს სააპელაციო პალატის მსჯელობას იმის შესახებ, რომ ბრალდებულებს შესაძლოა, დაზარალებულის კუთვნილი ნივთები თავისიაში აერიათ ვინაიდან, გაუგებარია, რა განსაკუთრებულ ძალისხმევას შეიძლება საჭიროებს საკუთარი ნივთების ცნობა, მით უმეტეს იმ ფონზე, როდესაც დაზარალებული მოუწოდებდა მათ, არ აეღოთ ისინი.

6. უსაფუძვლოა ასევე პალატის მსჯელობა, რომ დაზარალებულს ბრალდებულების ქმედებაზე რეაქცია არ ჰქონდა და, შესაბამისად, ვერ აღიქვა ქმედების აშკარა ხასიათი, რაც სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, გამორიცხავს ძარცვის შემადგენლობას, ვინაიდან, გარდა დაზარალებულის ჩვენებისა (რომლის სისწორეშიც პალატას ეჭვის შეტანის საფუძველი არ გააჩნია), რომ მოუწოდებდა არ წაეღოთ მისი ნივთები, ვიდეოჩანაწერებიდანაც აშაკარაა, რომ შ. დ-ე ხელებს იშვერს მათი მიმართულებით, ამასთან, იმის გამო, რომ გული გაუხდა ცუდად, მეტად ვეღარ შეუძალა მათ ხელი.

7. საკასაციო პალატა არ იზიარებს ასევე მსჯელობას იმის შესახებ, რომ თითქოს, ძარცვის განზრახვას გამორიცხავს ის ფაქტი, რომ შ-ი და ყ-ი არც შემთხვევის ადგილიდან გაქცეულან და არც – სააპატრულო პოლიციის დანახვისას, ვინაიდან დანაშაულის შემდგომი ქცევა არ გამორიცხავს წინარე ქმედების უკანონობას, მითუმეტეს იმის გათვალისწინებით, რომ ყ-ი – ნარკოტიკული, ხოლო შ-ი – ფსიქოტროპული ნივთიერების ზემოქმედების ქვეშ იყო.

8. ამდენად, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია ა. შ-ისა და გ. ყ-ის მიერ შ. დ-ის კუთვნილი ნივთების მართლსაწინააღმდეგებო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად დაუფლების ფაქტი. ამასთან, საკასაციო პალატა არ იზიარებს ბრალდების მხარის პოზიციას, რომ მათ აღნიშნული ქმედება წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფურად ჩაიდინეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

8.1. საქართველოს სსკ-ის 27-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, დანაშაული ჯგუფის მიერ წინასწარი შეთანხმებითაა ჩადენილი, თუ მის განხორციელებაში მონაწილენი წინასწარ შეკავშირდენ დანაშაულის ერთობლივად ჩასადენად. საკასაციო პალატის მიერ განმარტებულია, რომ წინასწარ შეკავშირებაში არ იგულისხმება დანაშაულებრივ ქმედებამდე დროის ხანგრძლივი მონაკვეთის არსებობა; მთავარია, რომ შეთანხმება მოხდეს დანაშაულის ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტამდე. ამასთან, აუცილებელია საქმეში არსებობდეს შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მიუთითებს ასეთი შეთანხმების არ-

სეპობაზე, რაც შესაძლებელია, ჯგუფის წევრებს შორის როგორც სიტყვიერ-წერილობით, ისე არავერბალურ კომუნიკაციაშიც – უესტებსა და მიმიკებში – გამოიხატოს (№618აპ-15).

8.2. მოცემულ შემთხვევაში გამოკვლეული ჩანაწერებითა და დაზარალებულის ჩვენებით დგინდება მხოლოდ ის ფაქტი, რომ შემა და ყ-მა განახორციელეს ძარცვის ობიექტური შემადგენლობა, რასაც საკასაციო პალატა მიიჩნევს სადაცოდ, თუმცა მითითებული მტკიცებულებებით არ დასტურდება მათ შორის წინასწარი შეკავშირების არსებობა, მეტიც, ვიდეოსათვალთვალო კამერების ჩანაწერებზე ნათლად ჩანს, რომ თითოეული მათგანის (ბრალდებულების) მოქმედება, როდესაც ისინი აშკარად ეუფლებიან შ. დ-ის კუთვნილ ნივთებს, ერთმანეთისაგან დამოუკიდებელია, კერძოდ, ბრალდებულები მიემართებიან შემთხვევის ადგილიდან, მომენტალურად ჯერ გ. ყ-ი ბრუნდება და იღებს გარკვეულ ნივთებს, ალნიშვნულს ხედავს ა. შ-ი, ისიც ბრუნდება და იღებს ძირს დაყრილ ნივთებს, შემდეგ გზას აგრძელებენ ერთად. ამდენად, პალატის მოსაზრებით, ა. შ-სა და გ. ყ-ს შორის ქმედების ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტისათვის წინასწარი თანხმობა ქმედების ერთობლივად ჩასადენად არ ყოფილა და მათი მოქმედება ერთმანეთისაგან დამოუკიდებელი ხასიათის იყო.

9. პალატა ვერ გაიზიარებს ასევე ბრალდების მხარის პოზიციას, რომ ბრალდებულების ქმედებამ მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ვინაიდან იმის გათვალისწინებით, რომ სასამართლოს დადგენილად არ მიაჩნია ბრალდებულების მიერ ჯგუფური დანამაულის ჩადენა, ხოლო ცალ-ცალე თითოეული მათგანის მიერ დაუფლებული ნივთების ღირებულება აღემატება თუ არა 150 ლარს, არ დასტურდება გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით, გამოირიცხება ბრალდებულთათვის სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მაკვალიფირებელი გარემოების – ძარცვა, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია – ბრალად შერაცხვის სამართლებრივი შესაძლებლობა.

10. რაც შეეხება ა. შ-ს, იმის გათვალისწინებით, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებებით უტყუარად დგინდება ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ მოცემული ქმედების ჩადენისას იგი წარმოადგენდა ქურდობისთვის ნასამართლევ პირს, საქართველოს სსკ-ის მე-15 მუხლისა და 177-ე მუხლის შენიშვნის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, მისი ქმედება უნდა შეფასდეს როგორც არაერთგზის ჩადენილი ძარცვა, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

11. საკასაციო პალატას დადასტურებულად მიაჩნია ასევე ა. შ-ის მიერ შ. დ-ის ცემის ფაქტი და იმის გათვალისწინებით, რომ ამ

ნაწილში დაცვის მხარეს განაჩენი არ გაუსაჩივრებია, დამატებით ამ საკითხზე არ მსჯელობს.

12. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ა. შ-მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 125-ე მუხლის პირველი ნაწილით, ხოლო გ. ყ-მა – საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული.

13. სასჯელის განსაზღვრისას საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს, ინდივიდუალურად აფასებს მსჯავრდებულების პიროვნულ მახასიათებლებს, სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო გარემოებებს და მიუთითებს:

13.1. გ. ყ-მა ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული, პირველადაა პასუხისმგებაში, შემთხვევისას იყო 18 წლის, რის გამოც, საკასაციო პალატის მოსაზრებით, მიზანშეუწონელია მისთვის საპატიმრო სასჯელის განსაზღვრა და სასჯელის მიზნების მიღწევა შესაძლებელია არასაპატიმრო სანქციის გამოყენებითაც.

13.2. რაც შეეხება ა. შ-ს, მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედება სასჯელის სახით ითვალისწინებს მხოლოდ თავისუფლების აღკვეთას. მართალია, ახალი დანაშაული მან გამოსაცდელ ვადაში ჩაიდინა, მაგრამ პალატა მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ მას სწორედ წინა ნასამართლობის გამო დაუმდიმდა კვალიფიკაცია, რის გამოც სასჯელის დანიშვნისას არ გაითვალისწინებს მას, როგორც დამამდიმებელ გარემოებას, და შესაძლებლად მიიჩნევს, რომ ა. შ-ს სანქციის მინიმუმი განესაზღვროს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. პროკურორ ზურაბ კონცელიძის საკასაციო საჩივარი დაგმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 იანვრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება.

3. გ. ყ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განე-

საზღვროს ჯარიმა – 2000 ლარი, რაც საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით (2016 წლის 2 აგვისტოდან – 2016 წლის 8 აგვისტოს ჩათვლით), შეუმსუბუქდეს და საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 1000 ლარი.

4. ა. შ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით.

5. ა. შ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 125-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ძველი რედ.) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 1000 ლარი.

6. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქას ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით ა. შ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით.

7. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მეტუთე ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის დანიშნული პირობითი მსჯავრი – თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით.

8. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქას წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, ა. შ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით, რომლის მოხდა აეთვალოს ამ განაჩენის მიღების დღიდან – 2018 წლის 9 ნოემბრიდან. მასვე სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2016 წლის 2 აგვისტოდან 2018 წლის 29 იანვრის ჩათვლით.

9. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 იანვრის განაჩენი გირაოსა და ყადაღის გაუქმების, ასევე – ნივთმტკიცებების ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

10. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

ქართველი

განახლები საქართველოს სახელით

№566აპ-18

20 მარტი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაში სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ა.დ.და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ პ. ბ-ს საკასაციო საჩივრები, ასევე ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირლავას საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 7 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ა. დ-ს ბრალი დაედო ძარცვაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლებაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, იმის მიერ, ვინც ორჯერ ან მეტჯერ იყო ნასამართლევი სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისთვის ან გამოძალვისათვის.

ა. დ-თვის ბრალად შერაცხული ქმედება გამოიხატა შემდეგში: 2013 წლის 12 ივნისს ქურდობისათვის ორჯერ ნასამართლევი ა. დ. ქ. მიმდებარე ტერიტორიიდან, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად დაეუფლა დ.ც-ს კუთვნილ, 80 ლარად ღირებულ მობილურ ტელეფონს.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის განაჩენით ა. დ. ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტიდან გადაკვალიფირდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტზე.

ა. დ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი 180-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა. მსჯავრდებულ ა. დ-ს სასჯელის მოხდის ათველა დაეწყო დაკავების დღი-დან – 2017 წლის 11 დეკემბრიდან; მასვე სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალა დაკავებისა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2013

წლის 27 ივნისიდან 2013 წლის 3 ივლისის ჩათვლით. ა. დ-ს მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში, ყადაღა უნდა მოიხსნას ა.დ-ს მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით შეფარდებული 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით გირაოს უზრუნველსაყოფად, ა. დ-ს (პ/ნ) საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების – მდებარე ქ. ლარის ღირებულების წილს.

აღნიშნული განაჩენით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია შემდეგი:

2013 წლის 12 ივნისს ქურდობისათვის ოჯერ ნასამართლევი ა.დ. ქ. მიმდებარე ტერიტორიაზე, თაღლითურად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, მოტყუებით დაეუფლა დ. ც-ს კუთვნილ, 80 ლარად ღირებულ მობილურ ტელეფონს.

3. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს ბრალდებისა და დაცვის მხარეებმა.

ბათუმის რაიონული პროექტურის პროექტორმა ადილარ წირლავამ სააპელაციო საჩივრით ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა ა. დ. მიმართ, კერძოდ, მისი დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და მკაცრი სასჯელის შეფარდება, შემდეგ გარემოებათა გამო: ბრალდების მხარეს მიაჩნია, რომ ა.დ. სხვის მოძრავ ნივთს დაეუფლა არა მოტყუებით, არამედ – აშკარად და, ამდენად, გამოკვეთილია ძარცვის და არა – თაღლითობის შემადგენლობა.

მსჯავრდებულ ა.დ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა პ. ბ-მ სააპელაციო საჩივრით ითხოვა სასჯელის შემსუბუქება, აღნიშნა, რომ ა. დ-ს თვის შეფარდებული სასჯელი ზედმეტად მკაცრია, ხოლო ასევე მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა გ. თ-მ საჩივრით ითხოვა გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და ა. დ-ს გამართლება შერაცხულ ბრალდებაში, ვინაიდანსასამართლომ უსაფუძვლოდ არ გაითვალისწინა ა.დ-ს ჩივენება და უარყო იგი, ასევე, არასწორად დაეყრდნო ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ არადამაჯერებელ მტკიცებულებებს, რომლებიც არ იყო საკმარისი ა. დ-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

სააპელაციო სხდომაზე მსჯავრდებულმა ა. დ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადოკატებმა – პ. ბ-მ და გ. თ-მ ითხოვეს მსჯავრდებულის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 7 ივნისის განაჩენით ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. კასატორი – მსჯავრდებული ა.დ-ს საკასაციო საჩივრით ითხოვს სასჯელის შემსუბუქებას, ხოლო მისი ინტერესების დამცველი, ადვოკატი პ. ბ. – გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას.

კასატორი – ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორი ადილარ წირლვავა საკასაციო საჩივრით ითხოვს ა. დ-ს ქმედების დაკალიფიცირებას საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და მკაფრი სასჯელის შეფარდებას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა მსჯავრდებულ ა.დ-სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ პ. ბ-ს საკასაციო საჩივრები, ასევე ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირლვავას საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ დაცვის მხარის საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო პალატის მოტივაციას იმ ნაწილში, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობით უტყუარად დასტურდება ის ფაქტი, რომ ა.დ. მართლსაწინააღმდეგოდ დაეუფლა დაზარალებულ დ. ც-ს კუთვნილ მობილურ ტელეფონს, თუმცა არ იზიარებს ქმედების სამართლებრივ შეფასებას, კერძოდ:

3. მოწმის სახით დაკითხვისას დაზარალებულმა დ. ც-მ განმარტა, რომ 2013 წლის 12 ივნისს თავის მეგობარ რ. თ-სთან ერთად დილით, ადრე, ბ., ავტოსადგურის ტერიტორიიდან სანაპიროს გავლით გაემგზავრა ჯ. მიმართულებით. ქუჩაში მოძრაობისას საბაგიროსთან ვიღაც უცნობმა დაუძხა „ეი, ბიჭო, მოდი აქო“ და ორივენი თავისთან იხმო. ეს პირი, როგორც შემდგომ აღმოჩნდა, იყო ა. დ., ა.დ. გაეცნო, როგორც „ა“. ა. დ-სთან ერთად კიდევ რამდენიმე პირი იდგა. ა. დ-მ გამოკითხა მათი ვინაობა, მას აინტერესებდა, ვინ იყო დ. ც. და მისი მეგობარი რ.თ. და საიდან იყვნენ. დ. ც-მ და რ.თ-მ ყველაფერზე უპასუხეს. დ. ც-ს ეჩქარებოდა, ამოილო ტელეფონი და საათს დახედა, მაგრამ ტელეფონი დამჯდარი იყო. ტელეფონი შენიშნა ა. დ-მ და სთხოვა ეთხოვებინა, რაზეც უარი უთხრა „რად გინდა, დამჯდარია ელემენტი, არ გამოგადგებაო“, თუმცა ა. დ-მ კიდევ სთხოვა „მათხოვე და დაგიბრუნებო“, რის შემდეგაც დ.ც-მ გადასცა მას ტელეფონი. ა. დ-მ ტელეფონი დაათვალიერა და იმის მაგივრად, რომ უკან დაებრუნებინა, ჯიბეში ჩაიდო. იმაგდროულად დ. ც-ს და რ. თ-ს საუბარი გაუბა ა.დ-ს გვერდით მდგომა ი. უ-მ. საუბრის დროს ა. დ-მ დატოვა იქ მყოფები და ნელი ნაბი-

ჯით წავიდა. რამდენიმე წუთში უკან დაბრუნდა, რა დროსაც დ. ც-მ მოსთხოვა, რომ დაებრუნებინა მისი ტელეფონი, მაგრამ ა. დ-მ უარი განუცხადა – „რა ტელეფონს მთხოვ, შენ ჩემთვის არაფერი გადმოგიციაო“ და პირიქით შეედავა, რატომ აბრალებდა. მონმის განმატებით, იმავდროულად ი. უ-მ ფეხსაცმელი მოსთხოვა რ. თ-ს, „გაიხადე ეგ ფეხსაცმელი, მე შენსას ჩავიცვამ, შენ ჩემი ჩაიცვიო“, რაც შეასრულა რ. თ-მ. ამის შემდეგ ი. უ-ს თავში ხელი წამოარტყა დ. ც-ს და ამჯერად მოსთხოვა მაისური გაეხადა, რაც შეასრულა დ. ც-მ, მასური გაიხადა და მინაზე დადო. დ.ც. ისეთ მდგომარეობაში აღმოჩნდა, რომ არაფერის გაკეთება არ შეეძლო. სწორედ ამ დროს დაინახა პოლიციის ავტომანქანა. გაიქცა მისკენ, გააჩერა პოლიციის მუშაკი და მოუყვა ყველაფერს. პოლიციელებმა დ. ც., რ. თ., ა. დ., ი. უ. და სხვებიც, ვინც იქ იყვნენ, პოლიციის შენობაში მიიყვანეს. დ. ც-მ მონაწილეობა მიიღო ამოცნობაში და ამოიცნო ის პირი, რომელმაც გამოართვა ტელეფონი. იქვე გაიგო, რომ იგი იყო ა. დ. . დ. ც-მ სასამართლოს განუმარტა, რომ ტელეფონის ღირებულება შეადგენდა 80 (ოთხმოც) ლარს. წართმეული ტელეფონი დაუბრუნეს პოლიციელებმა.

4. მონმერ რ. თ-ს ჩვენებით ირკვევა, რომ 2013 წლის ივნისში მეგობარ დ. ც-სთან ერთად დილით, ადრე, ბ., ავტოსადგურის ტერიტორიიდან სანაპიროს გავლით გაემგზავრა ჯ. მიმართულებით. ქუჩაში მოძრაობისას საბაგიროსთან 5 პირი იდგა და მათგან ერთ-ერთმა დაუძახა „ეი, ბიჭო, მოდი აქო“ და ორივენი თავისთან იხმო. ეს პირი, როგორც შემდგომ აღმოჩნდა, იყო ა. დ. . ა. დ. გაეცნო, როგორც „ა“. ა. დ-სთან ერთად კიდევ რამდენიმე პირი იდგა. ა. დ-მ გამოჰკითხა მათი ვინაობა, მას აინტერესებდა, ვინ იყო დ.ც. და მისი მეგობარი რ. თ. და საიდან იყვნენ. დ. ც-მ და რ. თ-მ ყველა კითხვაზე უპასუხეს. დ. ც-ს ეჩქარებოდა, ამოიღო ტელეფონი და საათს დახედა, მაგრამ ტელეფონი დამჯდარი იყო. ტელეფონი შენიშნა ა. დ-მ და სთხოვა ეთხოვებინა. დ. ც-მ უარი განუცხადა, უთხრა, „რად გინდა, დამჯდარია ელემენტი, არ გამოგადებაო“. თუმცა ა. დ-მ კიდევ სთხოვა „მათხოვე და დაგიბრუნებო“, რის შემდეგაც დ. ც-მ გადასცა ტელეფონი. ა. დ-მ ტელეფონი დაათვალიერა და იმის მაგივრად, რომ უკან დაებრუნებინა ჯიბეში ჩაიდო. იმავდროულად დ. ც-ს და რ. თ-ს საუბრი გაუბა ა. დ-გვერდით მდგომმა ი.უ-მ. საუბრის დროს ა. დ-მ დატოვა იქ მყოფები და ხელი ნაბიჯით წავიდა. რამდენიმე წუთში უკან დაბრუნდა, რა დროსაც დ. ც-მ მოსთხოვა მას, რომ დაებრუნებინა თავისი ტელეფონი, მაგრამ ა. დ-მ უარი განუცხადა: „რა ტელეფონს მთხოვ, შენ ჩემთვის არაფერი არ გადმოგიციაო“. დაახლოებით ათი წუთის განმავლობაში სთხოვდა დ. ც. ა. დ-ს ტელეფონის დაბრუნებას, მაგრამ – უშედეგოდ. იმავდროულად ი. უ-მ ფეხსაცმელი მოს-

თხოვა რ. თ-ს, რომელმაც შეასრულა მოთხოვნა, გაიხადა ფეხსაცმელი და გადასცა. ამის შემდეგ დ. ც-ს ამჯერად მაისური მოსთხოვეს და დ-მაც გაიხადა. სწორედ ამ დროს დ. ც-მ პოლიციის მანქანა შენიშნა და მისკენ გაიქცა, თან იქ მყოფებს დაუძახა „არ შეგარჩენთ ეხლავე პოლიციას მოვიყვან“. ა. დ-ც და დანარჩენი პირებიც მაშინვე გაიქცნენ შემთხვევის ადგილიდან.

5. მოწმე ვ. მ-ს ჩვენებით ირკვევა, რომ მუშაობს ბაზარში, საიდანაც იცნობს ა. დ-ს, დახლოებით 7-8 წლია. 2013 წლის 12 ივლისს მას ა. დ-მ უთხრა, რომ ფული სჭირდებოდა. თან პქონდა დედის ტელეფონი, რომლის გაყიდვა სურდა. ვ. მ-მ იყიდა „ნოკიას“ ფირმის ტელეფონი. რამდენიმე ხნის შემდეგ მას დაუკავშირდნენ პოლიციიდან და სთხოვეს, მისულიყო, სადაც მან გაიგო, რომ ტელეფონი, რომელიც ა. დ-მ გადასცა, არ იყო ა.დ-ს დედის და იგი მოპარული იყო.

6. მოწმე კ. კ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ა. დ-სთან ერთად ლუდს სვამდა ქუჩაში. ქუჩაში გაიარა ვიღაც ორმა პირმა, რომლებიც ქუთაისელები აღმოჩნდნენ, ისინიც შეუერთდნენ სმას და გააგრძელეს დალევა. მთელი ღამე სვამდნენ და დაათენდათ. გამთენისას ქუჩაში გაიარა ორმა პირმა. მათ ა. დ-მ დაუძახა და მიიხმო. ქუთაისელმა გამოჰკითხა ამ პირებს ვინაობა. ერთ-ერთმა, რომელიც გვარად ც. აღმოჩნდა, ამოიღო ტელეფონი და საათს დახედა. ტელეფონი სთხოვა ა. დ-მ, მაგრამ მან არ მისცა და უთხრა არ გამოგადგება, ელემენტი განმუხტულიაო. მაგრამ ა-მ კიდევ სთხოვა, მათხოვე და უკან დაგიბრუნებო. ც-მაც ათხოვა, თუმცა მიუხედავად იმისა, რომ მან ტელეფონი უკან მოსთხოვა, ა. დ-მ აღარ დაუბრუნა. ამის შემდეგ ქუთაისელი შემობრუნდა და მეორე პირს თავზე ხელი წამოარტყა მოსთხოვა ფეხსაცმლის გახდა, ხოლო იმ პირს, ვისაც ა. დ-მ ტელეფონი გამოართვა, გვარად ც-ს, მაისურის გახდა მოსთხოვა. მან გაიხადა მაისური, დააგდო ძირს და ქუჩაში მოძრავი პოლიციის მანქანისაკენ გაიქცა. მეორე დღეს ა. დ-მ უთხრა კ. კ-ს, რომ ც-ს ტელეფონი ბაზარში ქალს მიჰყიდა.

7. მოწმე ს. მ-ს ჩვენებით ირკვევა, რომ იმყოფებოდა ბ.. იყო ნასვა-მი და დილით ადრე ქუჩაში გაიცნო პირები, რომლებთანაც დაიწყო დალევა. იგი სიგარეტზე წავიდა და როდესაც უკან დაბრუნდა, ა. დ. იქ არ იყო, ტელეფონზე ლაპარაკობდა. იქვე დახვდა ორი ბავშვი. ამ ბავშვიდან ერთ-ერთი ითხოვდა, ტელეფონი დამიბრუნებოთ. ვის სთხოვდა ტელეფონს, არ იცის. ამ ბავშვიდან ერთ-ერთმა ფეხსაცმელი და მაისური გაიძრო და გაიქცა, რის შემდეგაც პოლიციის მუშაკებთან ერთად დაბრუნდა. პოლიციის დანახვაზე ყველა იქ მყოფი გაიქცა.

8. 2013 წლის 13 ივნისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ მოწმე ვ. მ. გამომძიებელი ი. გ-სთან ერთად მონაწილეობდა მობილური ტელეფონის დათვალიერებაში, რა დროსაც ვ. მ-მ განაც-

ხადა, რომ ტელეფონი არის სწორედ ის, რომელიც ა. დ-მ მიჰყიდა.

9. 2013 წლის 13 ივნისის ნივთის ამოცნობის ოქმით დადგენილია, რომ დაზარალებულმა დ. ც-მ ამოცნო თავისი ტელეფონი და განმარტა, რომ ეს არის სწორედ ის ტელეფონი, რომელიც მოტყუებით გამოართვა ა. დ-მ.

10. სასაქონლო ექსპერტიზის №... დასკვნით დადგენლია, რომ „NOKIA-ს“ ფირმის მობილური ტელეფონის საცალო-სარეალიზაციო საორიენტაციო ფასი, მისი ფაქტობრივი ფიზიკური მდგომარეობის გათვალისწინებით, შეადგენს – 80 (ოთხმოც) ლარს. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნა სრულად დაადასტურა მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა რ. ზ-მ.

11. მსჯავრდებულმა ა. დ-მ განმარტა, რომ მას დანაშაული არ ჩაუდენია, დ. ც-სათვის ძალით ტელეფონი არ წაურთმევია, მისგან მხოლოდ ითხოვა ტელეფონი, მაგრამ შექმნილი ვითარების გამო იმ მომენტში ვეღარ დაუბრუნა. არც იცოდა, სად ენახა ც. და ტელეფონი გაყიდა.

12. ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო პალატის მოტივაციას, რომლითაც აპალატამ არ გაიზიარა დაცვის მხარის მოთხოვნა მსჯავრდებულ ა.დ. უდანაშაულოდ ცნობის შესახებ და მიაწინა, რომ საქმეში წარმოდგენილ, უტყუარ და საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით დასტურდება მსჯავრდებულ ა.დ-ს მიერ სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლების ფაქტი, თუმცა საკასაციო პალატა არ ეთანხმება სააპელაციო პალატის სამართლებრივ შეფასებას მისი ქმედების კვალიფიკაციასთან მიმართებით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

13. საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლით გათვალისწინებული ქმედება, ანუ ძარცვა მიეკუთვნება დანაშაულის მატერიალურ შემადგენლობას და იგი დამთავრებულია ქონების ფაქტობრივი დაუფლების მომენტიდან, რის შედეგადაც პირს ეძლევა შესაძლებლობა, თავისი შეხედულებით გამოიყენოს სხვისი ქონება. ნივთის აშკარად დაუფლება ხდება მესაკუთრის, მფლობელის ან სხვა პირის თანდასწრებით, ამასთან, აუცილებელია, მძარცველს შეგნებული ჰქონდეს მისი ქმედების აშკარა ხასიათი. ძარცვა აქტიური მოქმედებაა და გამოიხატება სხვისი ნივთის აშკარა დაუფლებაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით. ხოლო საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლი დასჯად ქმედებად მიიჩნევს მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი მოძრავი ნივთის დაუფლებას მოტყუებით. თაღლითობის დროს ქონების გადაცემა დამნაშავისათვის ხდება ნებაყოფლობით, თვით მესაკუთრის მიერ. ობიექტური მხრივ, თაღლითობის თავისებურება მისი ჩადენის

ხერხში მდგომარეობს, ქონების დაუფლება ან ქონებაზე უფლების მიღების საშუალებაა მოტყუება, რაც თავისთავად, არ გულისხმობს სხვისი ქონების დაუფლებას, მაგრამ მისი დახმარებით ხდება ძირითადი მოქმედების შესრულების უზრუნველყოფა. ამ დროს აუცილებელია დადგინდეს მართლსანიალმდეგო მისაკუთრების მიზანი და სხვისი ნივთის მოტყუებით დაუფლება, ასევე აუცილებელია დადგინდეს ბრალდებულის მხრიდან მართლწინაალმდეგობა და ბრალეულობა აღნიშნული ქმედების განხორციელებაში. თაღლითობის, როგორც საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულის, ობიექტური შემადგენლობის სავალდებულო წიშანი – მოტყუება გულისხმობს ჭეშმარიტების განზრას დამახინჯებას ან გარკვეულ გარემოებათა განზრას დაფარვას ქონების მესაკუთრის შეცდომაში შეყვანის მიზნით, კონტრაგენტის დეზინფორმაციას, წინასწარი შეცნობით მის შეცდომაში შეყვანას, ხოლო მისი შეცდომაში შეყვანა შეიძლება განხორციელდეს წინასწარი შეცნობით ცრუ მონაცემების შეტყობინების საფუძველზე, ან იურიდიული მნიშვნელობის ფაქტების დაფარვით, რომლის შეტყობინება სავალდებულო იყო დაზარალებულისათვის.

14. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს დაზარალებულის ჩვენებაზე, კერძოდ: მისი ჩვენებით დადგენილია, რომ როდესაც მას ამოიღო ტელეფონი და საათს დახედა, ტელეფონი შეინშაა. დ-მ, რომელმაც სთხოვა, ეთხოვებინა. მან უარი განუცხადა და უთხრა, რომ დამჯდარი იყო ელემენტი და არ გამოადგებოდა. ა. დ-მ თხოვნა გაუმეორა – „მათხოვე და დაგიბრუნებო“, რის შემდეგაც დ. ც-მ მას გადასცა ტელეფონი. ა. დ-მ ტელეფონი დაათვალიერა და იმის მაგივრად, რომ უკან დაეპრუნებინა, ჯიბეში ჩაიდო. იმავდროულად დ. ც-ს და რ. თ-ს საუბარი გაუბა ა.დ-ს გვერდით მდგომარი უ-მ- საუბრის დროს ა. დ-მ დატოვა იქ მყოფები და ნელი ნაბიჯით წავიდა. რამდენიმე წუთში უკან დაბრუნდა, რა დროსაც დ. ც-მ მოსთხოვა, რომ დაეპრუნებინა ტელეფონი, მაგრამ ა. დ-მ უარი განუცხადა – „რა ტელეფონს მთხოვ, შენ ჩემთვის არაფერი გადმოგიცია“ და პირიქით, შეედავა, რატომ აბრალებდა. დაზარალებულმა დ. ც-მ როგორც ა. დ-ს, ასევე მის თანმხლებ პირებს არაერთხელ სთხოვა ტელეფონის დაბრუნება, თუმცა – უშედეგოდ. დაზარალებულის ჩვენება სრულად დასტურდება და თანხვდენილია შემთხვევის შემსწრე თვითმმსილველი მონმეების – რ. თ-ს, კ. კ-ს და ს. მ-ს ჩვენებებთან. ა.დ-ს ბრალეულობა ასევე დასტურდება მოწმე ვ. მ-ს ჩვენებით, რომლითაც დადგენილია, რომ მან ა. დ-სგან შეიძინა „ნოებას“ ფირმის ტელეფონი, რომელიც მოგვიანებით აღმოჩნდა რომ იყო მოპარული.

15. საკასაციო პალატა დადასტურებულად მიიჩნევს იმ ფაქტობ-

როვ გარემოებებს, რომ დაზარალებულმა დ. ც-მ ა. დ-ს ტელეფონი ნებაყოფლობით გადასცა და მსჯავრდებულმა მოატყუა, რომ დაუბრუნებდა, რაც ერთი შეხედვით, მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ მსჯავრდებულმა სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო დაუფლების ხერხად გამოიყენა – მოტყუება და, შესაბამისად, ჩაიდინა თაღლითობა, მაგრამ მის ქმედებაში გამოკვეთილია ძარცვის შემადგენლობა, კერძოდ:

16. საკასაციო პალატა ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ დაზარალებულმა დ. ც-მ მსჯავრდებულ ა. დ-ს ტელეფონი გადასცა მხოლოდ იმწუთიერი სარგებლობისათვის და, ამდენად, აღნიშნული ნივთი დაზარალებულის თანხმობით ა.დ-ს კანონიერ მფლობელობასა თუ სარგებლობაში ხანგრძლივი დროით არ გადასულა. ტელეფონის გადაცემისთანავე დაზარალებულმა ა. დ-ს დაუყოვნებლივ მოსთხოვა მისი უკან დაბრუნება, რაც მსჯავრდებულმა არ შეასრულა და ნაცვლად ამისა, იგი ჩაიდო ჯიბეში და შემდეგ რამდენიმე წუთით მოშორებით გავიდა. შემდეგ დაზარალებულმა ჯერ ა.დ. თანმხლებ პირებს სთხოვა ნივთის დაბრუნება, ხოლო როცა მსჯავრდებული დაბრუნდა, ისევ მას მოსთხოვა, თუმცა – ამაოდ. ამდენად, იმის გათვალისწინებით, რომ დაზარალებულმა თავისი ტელეფონი ა. დ-ს გადასცა მხოლოდ იმწუთიერი სარგებლობისათვის და მისი მოთხოვნის მიუხედავად, მსჯავრდებულმა ნივთი არ დაუბრუნა და აშკარად დაუფლა მას, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულმა ა. დ-მ მოტყუების ხერხი გამოიყენა დაზარალებულის ტელეფონის აშკარა დაუფლების, ანუ ძარცვის ჩადენის მიზნით. შესაბამისად, ა.დ-ს მიერ ტელეფონის დაუფლებას ჰქონდა აშკარა ხასიათი, რაც მეტყველებს იმაზე, რომ მსჯავრდებულს გაცნობიერებული ჰქონდა, რომ მესაკუთრის ნების საწინააღმდეგოდ აშკარად ეუფლებოდა სხვის ნივთს.

17. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საკასაციო პალატა იზიარებს ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას ქმედების კვალიფიკაციასთან დაკავშირებით და გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებულად მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულმა ა. დ-მ ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქმედება.

18. რაც შეეხება სასჯელს, საკასაციო პალატა სასჯელის შეფარდებისას მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილი განეკუთვნება განსაკუთრებით მძიმე, ხოლო სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-4 ნაწილი – მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, მაგრამ მსჯავრდებულ ა. დ-სათვის შეფარდებული სასჯელი – 7 ნლით თავისუფლების აღკვეთა – საქართვე

ლოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის (ითვალისწინებს 7-დან 11 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას) ფარგლებშია. საკასაციო პალატა ითვალისწინებს იმ გარემოებასაც, რომ მსჯავრდებულს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოები არ გააჩნია, თუმცა იგი მიდრეკილია საკუთრების წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულისკენ, რის გამოც მისთვის შეფარდებული სასჯელი სამართლიანია და არ არსებობს მისი როგორც დამძიმების, ასევე – შემსუბუქების საფუძველი. ამდენად, გასაზიურებული განაჩენი სასჯელის ნაწილში უნდა დარჩეს უცველელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ა. დ. და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ პ. ბ-ს საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;

2. ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირლავას საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 7 ივნისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

4. მსჯავრდებულ ა.დ-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან გადაკვალიფიცირდეს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტზე;

5. მსჯავრდებული ა. დ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

6. მსჯავრდებულ ა.დ-ს სასჯელის მოხდის ათველა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2017 წლის 11 დეკემბრიდან; მასვე სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2013 წლის 27 ივნისიდან 2013 წლის 3 ივლისის ჩათვლით;

7. მსჯავრდებულ ა.დ-ს მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში, ყადაღა მოეხსნას ა. დ-ს მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით შეფარდებული 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით გირაოს უზრუნველსაყოფად, ა.დ-ს (პ/ნ) საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების – მდებარე ქ..... ლარის ღირებულების წილს.

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

5. სამოხელეო დანაშაული

ქრთაგისაღება და სამსახურებრივი მდგრადარეობის
გამოყენებით ნარკოტიკული საშუალების უკანონობ
შემოწავილი დახმარება

განაჩენი საქართველოს სახელი

№558აპ-18

18 მარტი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

3. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ზ. ს-ს და
მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების – დ. ზ-ს, კ. შ-ს და გ. ა-
ს საკასაციო საჩივრები, ასევე საქართველოს მთავარი პროკურა-
ტურის პროკურორ მარიამ გოგორელიანის საკასაციო საჩივარი თბი-
ლისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2018 წლის 28 ივნისის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ზ. ს-ს
ბრალი დაედო ქრთამის აღებაში, ე.ო. მოხელის მიერ არაპირდაპირ
ფულის მიღებასა და მოთხოვნაში თავის სასარგებლოდ, რათა ამ
მოხელემ მისი თანამდებობრივი უფლებამოსილების შესრულები-
სას ქრთამის მიმცემის სასარგებლოდ განახორციელოს რაიმე ქმე-
დება, თავისი თანამდებობრივი ავტორიტეტის გამოყენებით მიზ-
ნის მისაღწევად, განხორციელებული სამსახურებრივი მფარველო-
ბით, ჩადენილი გამოძალვითა და დიდი ოდენობით. მას ასევე ბრა-
ლად დაედო სამსახურებრივი მდგრადარეობის გამოყენებით, გან-
საკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული სამუალების საქარ-
თველოში უკანონოდ შემოტანაში დახმარება; ზ. ს-ს მიერ ჩადენი-
ლი დანაშაულებრივი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2015 წლის 13 ოქ-
ბერვლის №..... ბრძანებით ზ. ს. დაინიშნა საქართველოს შინაგან
საქმეთა სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დე-
პარტამენტის ... სამსარეო სამმართველოს უფროსის თანამდებო-
ბაზე და ნარმოადგენდა მოხელეს.

2016 წლის აპრილში ზ. ს-მ და ქ. მცხოვრებმა, წარსულში ნარკოტიკული ნივთიერებების მართლსაწინააღმდეგო შეძენა-შენახვი-სათვის არაერთხელ ნასამართლევმა ა. ნ-მ მოილაპარაკეს, რომ გარკვეული ანაზღაურების სანაცვლოდ ზ. ს. სამსახურებრივი მფარველობით დახმარებას გაუწევდა მას, დაუბრკოლებლად შემოეტანა ნარკოტიკული ნივთიერებები თ-ს რესპუბლიკიდან საქართველოში და უსაფრთხოდ მოეხდინა მისი რეალიზაცია. აღნიშნული დანაშაულებრივი შეთანხმების საფუძველზე ზ. ს. სამსახურებრივი უფლებამოსილებისა და ავტორიტეტის გამოყენებით, პერიოდულად ეხმარებოდა მას ს-ს და თ-ს აეროპორტის სასაზღვრო – გამშვები პუნქტების გავლით, საქართველოში ნარკოტიკული საშუალებების უკანონოდ შემოტანაში და სასაზღვრო-გამშვები პუნქტიდან საქართველოს ტერიტორიაზე, დანიშნულების ადგილამდე, უსაფრთხოდ გადაადგილებაში. ზ. ს. თავისი სამსახურებრივი ავტორიტეტიდან, სტატუსიდან და ბერკეტებიდან გამომდინარე, წინსწრებად ცდილობდა გაერკვია, საზღვარზე გადმოსვლის დღეს ხომ არ იყო რამეტ ხელის შემშლელი გარემოებები. ამასთან ერთად, იგი აკონტროლებდა, ხომ არ იყო რომელიმე სამართალდამცავი უწყება დაინტერესებული ა. ნ-ს საქმიანობით, რათა ასეთის შემთხვევაში, პრევენციის მიზნით, მოსალოდნელი პრობლემის თავიდან ასაცილებლად, სამსახურებრივი სტატუსისა და ავტორიტეტის გამოყენებით მიეღო შესაბამისი ზომები. აღნიშნული დანაშაულებრივი სქემით ა. ნ-მ ზ. ს-ს დახმარებით 2016 წლის აგვისტოს პირველ რიცხვამდე ხუთჯერ შემოიტანა საქართველოში ნარკოტიკული ნივთიერება – „ბუპრენორფინი“ და მოახდინა მისი რეალიზაცია, რაშიც ზ. ს-ს ქრთამის სახით აძლევდა გარკვეულ თანხას. შეთანხმებული თანხის დაგვიანებით ან სრულად მიუცემლობის შემთხვევაში ზ. ს., ა. ნ-ს ფიზიკურად უსწორდებოდა და მისი ოჯახის წევრებს ემუქრებოდა სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობით. 2016 წლის 7 აგვისტოს ა. ნ-მ თ-ს რესპუბლიკიდან თ-ს აეროპორტის სასაზღვრო პუნქტის გავლით უკანა ტანით, შემდგომი რეალიზაციის მიზნით, უკანონოდ შემოტანა განსაკუთრებით დიდ იდენტობით ნარკოტიკული საშუალება – „ბუპრენორფინის“ შემცველი 101 აპი, რისთვისაც ზ. ს-მ ქრთამის სახით მოსთხოვა 10000 ლარი და მის მიერ წინა თვეებში განეული დახმარებისათვის გადასახდელად დარჩენილი 18000 ლარი, ჯამურად – 28000 ლარი. 2016 წლის 12 აგვისტოს საქართველოს შს სამინისტროს გენერალური ინსპექციის თანამშრომლებმა ა. ნ-ს პირადი ჩხრეკისა და დროებით საცხოვრებელ სახლში ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად ამოიღეს 2016 წლის 7 აგვისტოს მის მიერ თ-ს რესპუბლიკიდან თ-ს აეროპორტის სასაზღვრო-გამშვები პუნქტის გავლით უკანო-

ნოდ შემოტანილი 0,60258 – გრამი განსაკუთრებით დიდი ოდენობით, ნარკოტიკული საშუალება – „ბუპრენორფინის“ შემცველი 62 აბი და 35 ცალი აბის ნატეხი.

2016 წლის 18 აგვისტოს ქ. ქუჩაზე მდებარე სუპერმარკეტ „ფს“ მიმდებარე ტერიტორიაზე, ა. 6-მ ზ. ს-ს ქრთამის სახით გადასცა მის მიერ წინასარ მოთხოვნილი 28000 ლარიდან შს სამინისტროს გენერალური ინსპექციის თანამშრომელების მიერ დანომრილი ოპერატორული თანხა – 4000 ლარი, რაც იმავე დღეს ამოიღეს ზ. ს-ს პირადი ჩხრეკისა და საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 11 მაისის განაჩენით ზ. ს., – დაბადებული 19... წელს, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და სასჯელის სახედ და ზომად განეხსაზღვრა: საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით – 13 (ცამეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა; სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით – 16 (თექვსმეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ ზ. ს-ს განეხსაზღვრა 16 (თექვსმეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

მასვე „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად 5 (ხუთი) წლით ჩამოერთვა: სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საადგოკატო საქმიანობის უფლება; პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შექნის, შენახვისა და ტარების უფლებები, ხოლო საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლებები, ჩამოერთვა 10 (ათი) წლით, რის შესახებაც ეცნობა შესაბამის ორგანოებს.

მსჯავრდებულ ზ. ს-ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2016 წლის 18 აგვისტოდან

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 11 მაისის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ინტერესების დამცველმა ადგომატებმა – კ. შ-მ და დ. ზ-მ.

აპელანტებმა ითხოვეს გასაჩივრებული გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად მსჯავრდებულის მიმართ გამა-

მართლებელი განაჩენის დადგენა, შემდეგი საფუძლებით: განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი, რადგან მთელი ბრალდება და მათ შორის საქართველოს სსკ-ის 24, 262-ე მუხლით გათვალისწინებული კვალიფიკაცია ემყარება მხოლოდ და მხოლოდ ა.ნ-ს ჩვენებას, რომელიც წინააღმდეგობრივი, არათანმიმდევრული და ყოველგვარ ღლოგიას არის მოკლებული. გარდა ამისა, საქმეში არ არსებობს სხვა, ერთი ირჩი მტკიცებულებაც კი, რომელიც ადასტურებს აღნიშნული მუხლით ზ. ს-ს ბრალეულობას. ა. ნ-ს ჩვენების სანდოობის, პიროვნებისა და მისი მდგომარეობის გათვალისწინებით, საქართველოს სსკ-ის 262-ე მუხლით ბრალდება ამ კონკრეტულ სიტუაციაში თავად ა. ნ-საც კი არ შეიძლება წარედგინოს, შესაბამისად დამატებით კიდევ საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის წარდგენა მსჯავრდებულის მიმართ იმავე ქმედებასთან მიმართებით, რომელიც ბუნებაში არ არსებობს და რომელიც არ დასტურდება არცერთი მტკიცებულებით მოკლებულია ყოველგვარ კანონიერ საფუძველს.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 28 ივნისის განაჩენით მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – კ. შ-სა და დ. ზ-ს სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა და ემაყოფილდა ნაწილობრივ, ხოლო თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 11 მაისის განაჩენში შევიდა შემდეგი ცვლილება:

ზ. ს-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქ/პუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან გადაკვალითიცირდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

ზ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ და სასჯელის სახედ და ზომადგანესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით – 13 (ცამეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით – 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ ზ. ს-ს მოსახდელად განესაზღვრა 13 (ცამეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

მსჯავრდებულ ზ. ს-ს სასჯელის გადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2016 წლის 18 აგვისტოდან.

მსჯავრდებულ ზ. ს-ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონის-

ძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

ნივთმტკიცებები: ნარკოტიკული საშუალების (ინახება საქართველოს შესაძლებელი სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში) საკითხი უნდა გადაწყდეს ა. ნ-ს მიმართ ნარმოებულ სისხლის სამართლის საქმეზე გადაწყვეტილების მიღებისას.

ორი სუნამო, ერთი მეხსიერების ბარათი, სალაროს გასავლის ქვითრები, ორი მობილური ტელეფონი, ორი სიმბარათი (ინახება თბილისის საქალაქო სასამართლოში), ზ. ს-ს სამოსა (ინახება საქართველოს შესაძლებელი სამინისტროს გენერალურ ინსპექციაში) საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს ან მათი ნდობით ადჭურვილ პირს.

მაღაზია „ლ-დან“ ამოღებული ფულადი თანხა – 700 (შვიდასი) ლარი, მაღაზია „ნ. ბ-დან“ ამოღებული ფულადი თანხა – 416 (ოთხას თექვესმეტი) ლარი, ზ. ს-ს პირადი ჩერეკისას ამოღებული ფულადი თანხა – 2712 (ორი ათას შვიდას თორმეტი) ლარი (ინახება თბილისის საქალაქო სასამართლოში) საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს საქართველოს შესაძლებელი სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას;

ლაზერული დისკები (ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს) შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

5. კასატორები – მსჯავრდებული ზ.ს. და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატები – დ. ზ., კ. შ. და გ.ა. საკასაციო საჩივრებით ითხოვენ მსჯავრდებულის გამართლებას შერაცხულ ბრალდებებში.

კასატორი – საქართველოს მთავარი პროკურატურის პროკურორი მარიამ გოგორელიანი საკასაციო საჩივრით ითხოვს მსჯავრდებულ ზ. ს-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით, სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით და შესაბამისი სასჯელების შეფარდებას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა მსჯავრდებულ ზ.ს-ს და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების – დ. ზ-ს, კ. შ-და გ. ა-ს საკასაციო საჩივრების, ასევე საქართველოს მთავარი პროკურატურის პროკურორ მარიამ გოგორელიანის საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ დაცვის მხარის საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ბრალდების მხარის უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მოწმე ა. ნ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ის არის ნარკოტიკე-

ბის აქტიური მომხმარებელი და 2013 წლიდან თანამშრომლობდა შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის ... სამსარეო პოლიციის უფროსთან – ზ. ს-სთან, რომელსაც აწვდიდა ინფორმაციას საქართველოში ნარკოტიკულა საშუალებების შემოტანის თაობაზე, რის საფუძველზეც არაერთი პირი დააკავეს. ზ. ს. უწევდა მას მფარველობას თ-დან ნარკოტიკების შემოტანაში, რისთვისაც მას უნდა ენილადა ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებული თანხა. ზ. ს-ს ს-ს საბაჟომდე კუთვნილი ავტომანქანით მიჰყავდა იგი, უწევდა კონტროლს მის საზღვარზე გადაადგილებას, დაბრუნებისას ხედებოდა და ა/მანქანით მოჰყავდა უკან. ზ. ს-ს დახმარებით მან 2016 წლის აპრილში – ორჯერ, მაისში, ივნისსა და ივლისში, სულ ხუთჯერ გადაკვეთა თ-ს საზღვარი და შემოტანა საქართველოში ნარკოტიკული საშუალება „სუბოქსინი“. პირველი შემოტანისას (აპრილში) ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებული თანხიდან ზ. ს-ს გადაუხადა 4000 ლარი. ზ. ს-მ უთხრა, რომ ეს თანხა არ უძირდა გარისკუად და საზღვრის ყველა კვეთის დროს „მომავალი მფარველობისთვის“ მოსთხოვა – 10000 ლარის გადახდა. მან ზ. ს-ს გადაუხადა მეორე შემთხვევაში (აპრილში) – სულ 10000 ლარი, მესამე შემთხვევაში (ივნისში) სულ – 6000 ლარი. 2016 წლის მაისში, საზღვრის კვეთისას იგი შეაჩერა მებაჟე-კონტროლიორმა ქალმა, თუმცა ზ. ს-ს მოქმედებით მან უსაფრთხოდ დატოვა საზღვარი. მალე მან ნარკოტიკების რეალიზაციის თ-ში მიჰყო ხელი, ვინაიდან ზ-ში ხმა გავრცელდა, რომ იგი „პოლიციის ნარკოტიკების“ ყიდდა. 2016 წლის ივლისში ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებული თანხიდან მან დახლოებით, სულ 1500 ლარი, ჩაურიცხა ზ. ს-ს მის მიერ მითითებულ „ა-ს“ ანგარიშზე, დარჩენილი თანხა კი წააგო. შემდეგ მას ოჯახში მიაკითხა ზ. ს-მ, რომელიც იყო გაბრაზებული და მოითხოვდა მისაგან შეპირებულ თანხას, ამოილო იარაღი და დაუწყო ცემა, რის შედეგად მიიღო ყურის დაზიანება, კერძოდ, დაუქვეითდა სმენა. ზ. ს-მ დაუთქვა კონკრეტული ვადა, რომელშიც ან მისი დავალიანება უნდა გადაეხადა ან სახლი გადაეფორმებინა, წინააღმდეგ შემთხვევაში ემუქრებოდა, რასაც ზ. ს-ს პიროვნების გათვალისწინებით, იგი რეალურად აღიქვამდა. რამდენიმე დღეში მან ზ. ს-ს 400 ლარი ჩაურიცხა „ა-ს“ ანგარიშზე. 2016 წლის აგვისტოში მან 7000 ლარი გადასცა ზ. ს-ს, 3000 ლარით კი წავიდა თ-ში და შეიძინა ნარკოტიკული საშუალება. ზ. ს-ს კვლავ უნდა გაეწია მისთვის მფარველობა, რის სანაცვლოდ იგი დაპირდა, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციით ამჯერად მთლიანად გადაიხდიდა მის დაგალიანებას. ზ. ს-სმითითებით, ს-ს საბაჟოს ნაცვლად მან გადმოკვეთა თ-ს საბაჟო საზღვარი და ჩამოიტანა 101 აბი „სუბოქსინი“, რომლის ნაწილი შემ-

დგომში გაასაღა თ-ში. ზ. ს.მას საბაჟოზე არ დახვედრია. მოგვიანებით აუხსნა, რომ რაღაც საეჭვო შენიშნა და დატოვა აეროპორტი, თუმცა აკონტროლებდა სიტუაციას. ზ. ს-მ მისწერა სოციალურ ქსელში, რომ 600 ლარამდე თანხა ჩაერიცხა, რაც მან ისევ „ა-ს“ ანგარიშზე შეიტანა. იმავე თვეში იგი თ-ში გაჩხრიკეს პოლიციელებმა და ამოუღეს 2 აბი „სუბიქსინი“. მან მიუთითა პოლიციელებს, რომ სახლშიც ინახავდა ნარკოტიკებს, საიდანაც ასევე ამოიღეს „სუბიქსინის“ დაახლოებით 80 აბი და აბის ნატეხები. მან გამოძიებას მიაწოდა ინფორმაცია ზ.ს-ზე და გამოთქვა თანამშრომლობის სურვილი. ზ. ს. მას დაუკავშირდა სოციალურ ქსელში, მოიკითხა, როგორ მიღიოდა საქმე, რაშიც ნარკოტიკების გასაღებას გულისხმობდა და მოსთხოვა 500 ლარის გადარიცხვა. მან ოპერატორულად მიღებული თანხა ჩაურიცხა ამ უკანასკნელს „ა-ს“ ანგარიშზე. იგი აღიჭურვა ჩამწერი მოწყობილობით და 2016 წლის 16 აგვისტოს შეხვდა ზ. ს-ს, რომლისთვისაც უნდა გადაეცა საზღვარზე უსაფრთხო გადაადგილებისათვის და ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებული მინიმუმ 10000 ლარი. მან გადასცა ზ. ს-ს მოთხოვნილი თანხა – 4000 ლარი. მან სთხოვა ზ. ს-ს, გაერკვია, იყო თუ არა სანდო ვინმე ნ.პ., რომელზეც აპირებდა გაესალებინა დიდი ოდენობით ნარკოტიკი, რაზეც ზ. ს-მ უპასუხა, რომ დაავალებდა ქვეშევრდომებს და გადამოწმებდა. მოწმემ განმარტა, რომ ზ. ს-სთან თხილის ბიზნესი არასდროს ჰქონია. მას ზ. ს-სგან არასდროს უსესხია ფული. პირიქით, ყოველთვის თვითონ აძლევდა თანხებს, რაც არასდროს დაუბრუნებია უკან. ზ. ს-მ მას შესთავაზა ვალის ნოტარიულად გაფორმება, თუმცა ზ. ს-სგან მას ფული არასდროს უსესხია და ეს უკანასკნელი ვალში გულისხმობდა მისი მფარველობიდან და ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებული თანხებიდან თავის წილს.

3. მოწმე 6. ყ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მისი მეუღლე – ა.ნ. არის ნარკოტიკების მომხმარებელი, რომელსაც ზ. ს. აიძულებდა პოლიციასთან თანამშრომლობას. იგი არაერთხელ შესწრებია იმ ფაქტს, რომ ზ.ს. კომუნიკაციის სხვადასხვა საშუალებით უკავშირდებოდა მის მეუღლეს, 2-3-ჯერ მათთან ოჯახშიც იყო ნამყოფი და მოითხოვდა მისი მეუღლისგან თ-დან გადმოტანილი ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებულ თანხას. ზ. ს. მასაც დაემუქრა, თუ მისი მეუღლე არ გადაიხდიდა თანხას, ცუდად ექნებოდა საქმე. ზ. ს. პირადად უზრუნველყოფდა მისი მეუღლის გადაადგილებას თში და შემოტანილი ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებულ თანხას სძალავდა. 2016 წლის ზაფხულში ზ. ს. მივიდა მათ ოჯახში გინებით, ითხოვდა 15000 ლარს, ამოიღო შავი პისტოლეტი და ურტყამდა მის მეუღლეს, რასაც ასევე შეესწრო მათი ვაჟი. მისი მეუღლე ეუბნებოდა ზ. ს-ს, რომ თავს მოიკლავდა, რაზეც ეს უკანას-

კნელი პასუხობდა, რომ ამ შემთხვევაში ფულს მის ოჯახს გადაახდევინებდა. მისმა მეუღლემ ისესხა ფული, საიდანაც 5000 ლარი მიუტანა ს-ს სახლში, ხოლო დარჩენილი თანხით თ-დან გადმოიტანა ნარკოტიკი. ზ. ს. ხშირად აკითხავდა მის მეუღლეს სახლში და პირადად მიჰყავდა სარფში. მის მეუღლეს არ ეშინოდა საქართველოში ნარკოტიკების შემოტანის, ვინაიდან ზ.ს. უზრუნველყოფდა საზღვარზე მის უსაფრთხო გადმოსვლას. ზ. ს-ს მითითებით, მისი მეუღლე ნარკოტიკებს ასევე ასაღებდა თ-ში, რის გამოც რაღაც პერიოდში იგი დედაქალაქში ცხოვრობდა. ასევე აღნიშნა, რომ მან მისი მეუღლის სოციალური ქსელიდან გადმონერა ზ. ს-სთან მიმოწერა და ნარკიზი გამოძიებას. მის მეუღლეს ზ. ს-სთან თხილის ბიზნესი არასოდეს აკავშირებდა და არც მისი ვალი ჰქონია. პირი-ქით, მათი ოჯახის შემოსავალი მთლიანად მიდიოდა ზ. ს-ს ჯიბეში.

4. მონმე ო. ნ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ა.ნ. არის მისი ძმა. 2016 წლის აგვისტოს დასაწყისში მისი ძმა თ-ში ცხოვრობდა მასთან ერთად. ძმამ აუხსნა, რომ მან თავი აარიდა ზ-ში ყოფნას, რადგან ზ. ს-სთან ჰქონდა გართულებული ურთიერთობა, რომელიც მიუვარდა სახლში და მოითხოვდა მისგან ნარკოტიკების რეალიზაციიდან მიღებულ თანხას. ზ. ს. აიძულებდა მის ძმას, თ-დან შემოეტანა ნარკოტიკი და გაეყიდა. თ-ში, მასთან ცხოვრების პერიოდში, მისი ძმა ნარკოტიკის არ ჰყიდდა, ვინაიდან მან აუკრძალა ეს საქმიანობა, რის გამოც იგი საცხოვრებლად გადავიდა სხვა სახლში. მის ძმას ჰქონდა თხილის ბიზნესი, რითაც ინახავდა ოჯახს.

5. მონმე ო. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ის არის გამომძიებელი. ოპერატიული ინფორმაციით მისთვის ცნობილი გახდა, რომ ზ. ს-ს ხელშეწყობით ა. ნ-ს თ-დან საქართველოში შემოჰქონდა ნარკოტიკი, რის რეალიზაციასაც ახდენდა პირადად, ხოლო მიღებულ თანხას ინარილებდნენ ზ. ს. და ა.ნ., ზ. ს-ს, რომელიც იყო შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამხარეო პოლიციის უფროსი, ჰქონდა საშუალება, გაეკონტროლებინა. ა. ნ-ს გადაადგილება ს-ს საზღვარზე. ზ.ს. სარგებლობდა თანამდებობრივი მდგომარეობით და არკვევდა, ხომ არ დაემუქრებოდა რაიმე საფრთხე ა. ნ-ს საზღვარზე გადმოსვლისას. ზ. ს. სამსახურებრივი ავტომანქანით უზრუნველყოფდა ა. ნ-ს ტრანსპორტირებას ს-ს საბაჟომდე და უკან. მიღებული ინფორმაცია მან აცნობა ხელმძღვანელობას. მოგვიანებით, მონანილეობდა საბაჟოს ვიდეოჩანანერების დათვალიერებაში, სადაც ჩანდა კონტაქტი ზ. ს-ს და ა. ნ-ს შორის. მოგვიანებით, მან მიიღო ინფორმაცია, რომ ა.ნ. იყო ვარკეთილში და თან ჰქონდა ნარკოტიკული საშუალებები, რომლებიც ჩამოიტანა თ-დან.

6. მონმე რ. ა-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ის არის გამომძიე-

ბელი. მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე ზ. ს. ა. 6-ს აგზავნიდა თ-ში ნარკოტიკის შესაძენად, რომლის რეალიზაციის შედეგად მიღებულ თანხას ინაწილებდნენ. ზ. ს. სამსახურებრივად მფარველობდა ა. 6-ს, უზრუნველყოფდა მის უსაფრთხო გადაადგილებას საზღვარზე. გამოძიების პროცესში მიმდინარეობდა ზ. ს-ს ფარული თვალთვალი და მიუყრადება, ასევე ამოილეს ს-ს საბაჟოდან ვიდეოჩანანერები, სადაც ნათლად ჩანდა, როგორ მიჰყავდა ზ. ს-ს ა. 6. საბაჟომდე, ელოდებოდა, ხვდებოდა და მოჰყავდა უკან. მოგვიანებით, ჩატარდა ა. 6-ს ჩხრეკა, რომელსაც აღმოაჩნდა ნარკოტიკი. ა. 6-მ ნებაყოფლობით მიუთითა, თუ სად ინახავდა კიდევ ხარკოტიკებს და როგორ მფარველობდა მას ზ.ს.. მოგვიანებით, ზ. ს-მ კვლავ მოსთხოვა ა. 6-ს ნარკოტიკების რეალიზაციით მიღებული თანხიდან თავისი წილი. ზ. ს-ს ა. 6-მ გადასცა ფული, რაც გამოყოფილი იყო გამოძიების მიზნებისთვის. ზ.ს. დააკავეს თ-ში, ვ-ს გამზირზე, რომლის ჩხრეკისას ამოილეს ა. 6-ს მიერ გადაცემული თანხა.

7. მოწმე ე. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ის არის გამომძიებელი. მისთვის ცწობილია, რომ ოპერატიული ინფორმაციის საფუძველზე დაიწყო გამოძიება ზ. ს-ს მიმართ. გამოძიებისას დადგინდა, რომ ა. 6-ს და ზ. ს-ს კავშირი ჰქონდათ ნარკოტიკების გასაღებასთან. ა. 6-მ, რომელსაც 2016 წლის აგვისტოში ჰირადი ჩხრეკისას ამოუღეს ნარკოტიკები, ითანამშრომლა გამოძიებასთან აღიარა დანაშაული და მიუთითა, რომ სახლში კიდევ ინახავდა ნარკოტიკები. ა. 6-მ ასევე მიუთითა, რომ ნარკოტიკის გასაღებას აიძულებდა ზ. ს., რომელიც მფარველობდა და სძალავდა რეალიზაციით მიღებულ თანხას. ა. 6. აღიჭურვა ჩამნერი მოწყობილობით, შეხვდა ზ. ს-ს და გადასცა ოპერატიული თანხა – 4000 ლარი, რის შემდეგ ზ. ს. დააკავეს.

8. ი. შ-ს გამოკითხვის ოქმით, რომელიც მხარეებმა უდავო მტკიცებულებად ცნეს, დადგენილია, რომ 2013 წლიდან მუშაობს შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის მეორე მთავარი სამმართველოს ტრეფიკინგისა და უკანონო მიგრაციის წინააღმდეგ ბრძოლის სამმართველოს ტრეფიკინგის წინააღმდეგ ბრძოლის აღმოსავლეთ რეგიონული განყოფილების დეტექტივ – გამომძიებლის თანამდებობაზე. მის სამსახურებრივ მოვალეობაში შედიოდა საზღვარგარეთის სხვადასხვა ქვეყნიდან საქართველოს დეპორტირებულ მოქალაქეთა გამოკითხვა. მას ყოველ მესამე დღეს 24 საათის განმავლობაში უწევდა მორიგეობა თ-ს საერთაშორისო აეროპორტში. ზ. ს-ს კარგად იცნობს მისი სამსახურებრივი საქმიანობიდან გამომდინარე, რომელსაც მისი მორიგეობის დროს საზღვარზე ნარკოტიკული საშუალებების უკანონო შემო-

ტანის ფაქტზე არაერთი ლონისძიება აქვს ჩატარებული. 2016 წლის 7 აგვისტოს ი. შ. იყო მორიგე აეროპორტში. იმავე დღეს მას მობილურ ტელეფონზე დაურეკა ზ. ს-მ, რომელმაც საუბრისას განუცხადა, რომ საზღვარზე უნდა შემოსულიყო საეჭვო პირი ს. თ-ს რეისით და სთხოვა, თუ შესაძლებელი იყო, შეუფერხებლად გაეტარებინათ ეს პირი საზღვარზე, რომ მას რამე არ ეეჭვა, ხოლო გარეთ თვითონ დახვდებოდა. მან უთხრა, რომ თუ აეროპორტში იყო, ჩავიდოდა და პირადად გაესაუბრებოდა ზ. ს-ს. იგი მაშინვე ჩავიდა აეროპორტის დარბაზში, სადაც ნახა ზ.ს. . მან უთხრა, რომ ვინმე ა. 6. შემოძიოდა ს-ს რეისით და სთხოვა, რომ ეს პირი საზღვარზე არ დაეყოვნებინათ, რომ რამეს არ მიმხვდარიყო და როცა გავიდოდა, მერე ეცნობებინათ მისთვის. ი. შ. დახმარებას დაპირდა და ავიდა მოსაცდელ დარბაზში. რამდენიმე წუთში ჩამოფრინდა ს. თ-ს რეისი და სხვა მგზავრებთან ერთად საზღვარი გადმოკვეთა ა. ნ-მაც, რომელიც შეუფერხებლად გაატარეს სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე და მხოლოდ მისი გასვლის შემდეგ განმნექსის უფროსმა, რომელიც აღარ ახსოეს, თუ ვინ იყო, დაურეკა ზ. ს-ს და აცნობა ა. 6-ს შემოსვლის შესახებ. იმ დამეს ზ. ს-სთან რაიმე კომუნიკაცია არ ჰქონია. ზ. ს-ს ანალოგიური თხოვნით მისთვის სხვა დროს არ მიუმართავს.

9. 2015 წლის 13 თებერვლის საქართველოს შს მინისტრის №... ბრძანებით დგინდება, რომ შსს კადრების მთავარი სამმართველოს განკარგულებაში მყოფი, შსს ყოფილი ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ... სამხარეო სამმართველოს უფროსი, პოლიციის ვიცე-პოლკოვნიკი ზ.ს. დაინიშნა შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ... სამხარეო სამმართველოს უფროსად, შესაბამისად, იგი იყო მოხელე.

10. 2016 წლის 25 მაისის შსს საინფორმაციო-ანალიტიკური დეპარტამენტის №.... წერილით დასტურდება, რომ ა. ნ-ს მიერ საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის კვეთის ფაქტები საკონტროლო-გამტარი პუნქტების გავლით დაფიქსირდა ს.ს.კ.გ. „ს-ს“ გავლით 04.04.2016-ში, 17:31-ზე – გასვლა, 04.04.2016-ში, 19:49-ზე – შემოსვლა; 23.04.2016-ში, 16:39-ზე – გასვლა, 23.04.2016-ში, 19:15-ზე – შემოსვლა; 15.05.2016-ში, 10:46-ზე – გასვლა, 15.05.2016-ში, 20:00-ზე – შემოსვლა.

11. 2016 წლის 22 აგვისტოს ნივთმტკიცების გახსნისა და დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 22 აგვისტოს, 11:30-13:25 საათზე დათვალიერდა ზ. ს-ს ავტომანქანის ჩხრეკი-სას ამონებული მობილური ტელეფონი „სამსუნგ გალაქსი ს 7 ედჯი“, რომელიც სოციალურ ქსელ „v...“ ასახულია ზ. ს-ს მიმოწერები სულ 74 აბონენტთან, მათ შორის – ზ. ს-ს ი....-სთან მიმოწერა და

სატელეფონო ზარები აქვს 2016 წლის 17,18,20,21,22,23 ივნისს და 2,3,5,7,12,26,28 ივლისს; N-სთან 2016 წლის 16 მაისს და 28 ივლისს;2016 წლის 7,12,15 ივნისს და 14,20 ივლისს. ასევე დათვალიერდა სოციალური ქსელი „....“, სადაც 2016 წლის 18 აგვისტოს ფიქსირდება ზ. ს-ს მიმოწერა ა. ნ-სთან.

12. 2016 წლის 22 აგვისტოს ნივთმტკიცების გახსნისა და დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 22 აგვისტოს, 13:30-14:45 საათზე დათვალიერდა ზ. ს-ს ავტომანქანის ჩხრევისას ამოღებული მობილური ტელეფონი „სამსუნგ გალაქსი ს 7 ედჯი“, რომელშიც სოციალურ ქსელ „....“ ასახულია ზ. ს-ს მიმოწერები სულ 78 აპონენტთან, მათ შორის – N....., რომელთანაც ზ. ს-ს მიმოწერა და სატელეფონო ზარები აქვს განხორციელებული 2016 წლის 31 მარტს, 1,2,3,4,5,7,9,11 აპრილს; N....., რომელთანაც ზ. ს-ს მიმოწერა და სატელეფონო ზარები აქვს განხორციელებული 2016 წლის 3,4,6,7,8,9,11,12,16 თებერვალს.

13. ვიდეომასალის დათვალიერების ოქმით (10.06.2016) ირკვევა, რომ 2016 წლის 10 ივნისს, 10:00-21:00 საათზე, დათვალიერდა ს-ს საბაჟო-გამჭვები პუნქტის ადმინისტრაციულ შენობაში დამონტაჟებული სათვალთვალ ვიდეოკამერების 2016 წლის 23 აპრილის და 2016 წლის 15 მაისის ჩანაწერები, სადაც დაფიქსირებულია მოქალაქეთა მიერ საზღვრის კვეთის ფაქტები საქართველოდან თ-ს და თ-დან საქართველოს მიმართულებით, რა დროსაც საბაჟოს შიდა და გარე პერიმეტრზე ძროის ერთსა და იმავე პერიოდში არაერთ კადრში ჩანან ა.ნ. და ზ.ს., ასევე – შავი ფერის „Toyota Land Cruiser Prado“, რომელიც ეკუთვნის ზ. ს-ს. მათ შორის, 2016 წლის 15 მაისის ჩანაწერში, 20:02:45 საათზე, მოქალაქეთა გამოსასვლელი დერეფნიდან გარეთ გადის ზ.ს., რომელსაც 20:03:03 საათზე უკან მიჰყება ა.ნ.. 19:20:21 საათზე კადრში ჩანს გაჩერებული „Toyota Land Cruiser Prado“, რომელიც ეკუთვნის ზ. ს-ს, რომელშიც 20:02:52 საათზე ჯდება ზ. ს., 20:03:08 საათზე კადრში ჩნდება დერეფნიდან გამომავალი ა.ნ., რომელიც გვერდს უვლის ზ. ს-ს ავტომანქანას და ქვეითად განაგრძობს მოძრაობას ქ. ბ-ს მიმართულებით, მას შემდეგ, რაც იგი სცდება ხსენებულ ავტომანქანას, სადაც ზის ზ. ს., ავტომანქანა იძვრება და მიდის ასევე ქ. ბ-ს მიმართულებით. კადრში ჩანს, როდესაც ა.ნ. უახლოვდება ხსენებულ ავტომანქანას, მანქანის საჭესთან მჯდომი პირი ქვემოთ სწევს წინა, მარცხენა შუშას და თითქოს, რაღაცას ეუბნება ა.ნ-ს, რის შემდეგაც ა.ნ. ქვეითად აგრძელებს მოძრაობას და ავტომანქანაც იძვრება ადგილიდან.

14. ვიდეომასალის დათვალიერების ოქმით (16.07.2016) დადგენილია, რომ 2016 წლის 16 ივლისს, 11:00-19:15 საათზე, დათვალი-

ერდა ს-ს საბაჟო-გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციულ შენობაში დამონტაჟებული სათვალთვალო ვიდეოკამერების 2016 წლის 18 ივნისისა და 2016 წლის 20 ივნისის ჩანაწერები, სადაც დაფიქსირებულია მოქალაქეთა მიერ საზღვრის კვეთის ფაქტები საქართველოდან თ-ს და თ-დან საქართველოს მიმართულებით, რა დროსაც საბაჟოს შიდა და გარე პერიმეტრზე დროის ერთსა და იმავე პერიოდში არაერთ კადრში ჩანან ა. ხ. და ზ. ს., ასევე – შავი „Toyota Land Cruiser Prado“, რომელიც ეკუთვნის ზ. ს-ს. მათ შორის, 2016 წლის 20 ივნისის ჩანაწერში, 22:03:25-22:15:15 საათის დროის პერიოდში ფიქსირდება შავი „Toyota Land Cruiser Prado“, რომელიც დგას დერეფნის გამოსასვლელთან და ეკუთვნის ზ. ს-ს. 22:14:29 საათიდან 22:14:44 საათამდე პერიოდში კადრში ჩანს, თუ როგორ გამოდის ა. ხ. დერეფნიდან, მიდის ზემოხსენებულ ავტომანქანასთან, ალებს უკანს, მარჯვენა კარს და ჯდება. ამავე პერიოდში კადრში ჩანს ზ. ს., რომელიც ჯდება იმავე ავტომანქანაში საჭესთან, რის შემდეგაც ავტომანქანა ინყებს მოძრაობას ს-ს საბაჟო-გამშვები პუნქტიდან ქ. ბ-ს მიმართულებით.

15. ვიდეომასალის დათვალიერების ოქმით (01.09.2016) დასტურდება, რომ 2016 წლის 1 სექტემბერს, 10:10-11:50 საათზე, დათვალიერდა ს-ს საბაჟო – გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციული შენობის მიმდებარე ტერიტორიაზე დამონტაჟებული სათვალთვალო ვიდეო-კამერების 2016 წლის 20 ივნისის ჩანაწერი, სადაც ჩანს ს-ს საბაჟო გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციული შენობა, საბაჟოზე შესასვლელი და გამოსასვლელი დერეფნები, შენობის ნინა მოედანი, სადაც მოძრაობებ მოქალაქეები და ავტომანქანები, სადაც 22:14:44-22:14:49 საათის დროის შუალედში კადრში ჩანს „Toyota Land Cruiser-ის“ მარკის ავტომანქანა, რომელიც, სავარაუდოდ, ეკუთვნის ზ. ს-ს და მოძრაობს ს-ს საბაჟო-გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციული შენობიდან ქ. ბ-ს მიმართულებით. ხოლო ჩანაწერში, რომელშიც დაფიქსირებულია საავტომობილო გზა, ს-ს საბაჟო გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციული შენობიდან ქ. ბ-ს მიმართულებით, სადაც 22:15:35-22:15:39 საათის დროის შუალედში კადრში ჩანს „Toyota Land Cruiser-ის“ მარკის ავტომანქანა, რომელიც, სავარაუდოდ, ეკუთვნის ზ. ს-ს და მოძრაობს ს-ს საბაჟო გამშვები პუნქტის ადმინისტრაციული შენობიდან ქ. ბ-ს მიმართულებით.

16. DVD-R დისკის დათვალიერების ოქმით (25.08.2016) ირკვევა, რომ 2016 წლის 25 აგვისტოს, 10:00-13:00 საათზე, დათვალიერდა DVD-R დისქზე ჩანაწერილი ვიდეოფაილი, რომელიც ასახავს 2016 წლის 12 ივლისს, 20:59:59-21:59:59 საათის დროის შუალედში, ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ს-სს. ბ-ს საავტომობილო გზას, სადაც 21:06:27 საათზე ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სო-

ფელ ს-დან ქალაქ ბ-ს მიმართულებით მოძრაობს მუქი ფერის „ჯიპის“ ტიპის ავტომანქანა. ასევე ვიდეოფაილი, რომელიც ასახავს 2016 წლის 12 ივლისს, 20:59:59-21:59:59 საათის დროის შუალედში, ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელ სარფში მდებარე ს-ს გამ-შვები პუნქტის ადმინისტრაციულ შენობას და მის მიმდებარე ტე-რიტორიას, სადაც ს. ბ-ს საავტომობილო გზაზე 21:05:19 საათზე ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ს-დან ქალაქ ბ-ს მიმარ-თულებით მოძრაობს შავი „ჯიპის“ ტიპის ავტომანქანა.

17. ვიდეომასალის დათვალიერების ოქმით (30.08.2016) დადგინ-და, რომ 2016 წლის 30 აგვისტოს, 15:25-16:55 საათზე, დათვალი-ერდა ქ. თ-ს საერთაშორისო აეროპორტის ადმინისტრაციულ შე-ნობასა და მის გარე პერიმეტრზე დამონტაჟებული სათვალთვალო ვიდეოკამერების 2016 წლის 6 აგვისტოს და 7 აგვისტოს ჩანაწერები, სადაც დაფიქსირებულია მოქალაქეთა მიერ აეროპორტის შე-ნობაში შესვლისა და გადასადგილების კადრები. 2016 წლის 6 აგვის-ტოს ჩანაწერში 13:21:54 საათზე კადრში ჩანს ზ. ს., რომელიც შე-დის თ-ს საერთაშორისო აეროპორტში. 13:22:14 საათზე კადრში ჩანს ზ. ს., რომელიც მიდის ბილეთების შესაძენ სალაროსთან და ესაუბრება მოლარეს, 13:26:41 საათზე კი გადის აეროპორტის შე-ნობიდან. 13:12:16 საათზე კადრში ჩნდება შავი „ტოიოტა ლენდკრუ-იზერის“ მარკის ავტომანქანა, სახელმწიფო ნომრით ..., რომელიც ეკუთვნის ზ. ს-ს, ჩერდება თ-ს საერთაშორისო აეროპორტის ფასი-ან ავტოსადგომზე და 13:21:58 საათზე გადის ავტოსადგომიდან. 2016 წლის 7 აგვისტოს ჩანაწერში 00:56:05 საათზე კადრში ჩანს ა. ნ., რომელიც გამოდის ჩამოყრენილ მგზავრთა დარბაზიდან და გა-დის გასასვლელისკენ, 00:52:08 საათზე გამოდის საპასპორტო კონ-ტროლის გავლის შემდგომი დერეფნიდან და მიდის ბარგის ასაღე-ბი დარბაზისკენ, 01:03:48 საათზე დგას ჩამოყრენილ მგზავრთა გამოსასვლელი კარის ნინ, მოძრაობს 5 მეტრის რადიუსით და 01:03:48 საათზე ფეხით მოძრაობს ქალაქის მიმართულებით.

18. შს გენერალური ინსპექციის ოპერატიული უზრუნველყო-ფის სამსართველოს №... წერილით (07.07.2016) ირკვევა, რომ ცენ-ტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ... სამხარეო სამართველოს უფროსის – ზ. ს-ს სარგებლობაშია შს სამინისტროს ბალანსზე არსებული სამსახურებრივი ავტომანქანა – შავი ფერის „Toyota Land Cruiser Prado“, სახელმწიფო ნომრით ...

19. 2016 წლის 12 ივლისის პირადი ჩერეკის ოქმით დასტურდე-ბა, რომ 2016 წლის 12 აგვისტოს, 21:10-21:25 საათზე, თ. კვეთაზე, ჩატარდა ა.ნ-ს პირადი ჩხრეკა, რომელსაც შორტის მარჯვენა ჯი-ბიდან ამოულეს ორი თეთრი აბი წარწერით №8.

20. 2016 წლის 21 ივლისის შპს „ა-ს“ წერილით დასტურდება, რომ

„ა-ს“ ელექტრონულ სისტემაში რეგისტრირებული ანგარიშის ნომერი №....., მომხმარებლის ნიკით: ტ....., ეკუთვნის 6. დ-ს (პ/ნ ხოლო ამავე პპს-ს წერილით (26.08.2016) დასტურდება, რომ ანგარიშის ნომერზე №..... 2016 წლის 16 აგვისტოს თანხა – 500 ლარი ჩაირიცხა სწრაფი ჩარიცხვის აპარატ „ნ-დას“.

21. 2016 წლის 25 ივნისის შპს „დ. დ. ჯ-ის“ წერილით ირკვევა, რომ ტერმინალიდან №....., რომელიც მდებარეობს თ.2016 წლის 16 აგვისტოს სწრაფი გადახდის აპარატიდან „ა-ს“ №... ანგარიშზე ნაღდი ანგარიშსნორებით ჩაირიცხა 600 ლარი.

22. 2016 წლის 12 აგვისტოს ამოლების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 12 აგვისტოს, 22:05-22:45 საათზე, თ.მდებარე ა. 6-ს სახლიდან, ა. 6-ს მითითებით, მაგიდის ფეხიდან ამოილეს 60 თეთრი აბი, რომელთაგან უმრავლესობას აქვს წარწერა N8, 35 თეთრი აბის ნატეხი და თეთრი ფხვნილი.

23. მოწმე ს. ც-მ პირველი ინსტანციის სასამართლოში დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ 2016 წლის 13 აგვისტოს გაცემული ქიმიური ექსპერტიზის №... დასკრინის სისწორე, რომლის მიხედვით, ა. 6-ს პირადი ჩერეკისას და საცხოვრებელი სახლიდან ამოლებული აბები და აბის ნატეხები, ფხვიერ ნივთიერებასთან ერთად, შეიცავს წარკოტიკულ საშუალება „პუპრენორფინს“, საერთო რაოდენობით – 0,60258 გრამს.

24. 2016 წლის 16 აგვისტოს ფულადი ნიშნების დაფიქსირებისა და გადაცემის ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 16 აგვისტოს საქართველოს შსს გენერალური ინსპექციის გამომძიებელმა ა. 6-ს გადასცა 5 ცალი 100 – ლარიანი კუპიურა, სულ – 500 ლარი, რაც დაგეგმილი ოპერაციის ფარგლებში უნდა გადაეცა ზ. ს-სთვის. ისინი აღინიშნა ბანკოტების სანომრე ნიშნების მითითებით და დასურათდა.

25. 2016 წლის 17 აგვისტოს სწრაფი გადახდის ქვითრის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 17 აგვისტოს, 12:20-12:40 საათზე, დათვალიერდა ა. 6-ს მიერ წარმოდგენილი სს „ნ. ტ-ს“ სწრაფი გადახდის ქვითარი, რომელზეც მითითებულია გადახდის დრო – 16:44, 16.08.2016, პროვაიდერი – „ა.“, იდენტიფიკატორი – №..., მიღებული თანხა – 500, ჩარიცხული თანხა – 500.

26. 2016 წლის 17 აგვისტოს ფულადი ნიშნების დაფიქსირებისა და გადაცემის ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 17 აგვისტოს საქართველოს შსს გენერალური ინსპექციის გამომძიებელმა ა. 6-ს გადასცა 41 ცალი 100-ლარიანი კუპიურა, 19 ცალი 20-ლარიანი კუპიურა და 2 ცალი – 10-ლარიანი კუპიურა, სულ – 4500 ლარი, რაც დაგეგმილი ონბისძიების ფარგლებში უნდა გადაეცა ზ. ს-სთვის. ისინი აღინიშნა ბანკოტების სანომრე ნიშნების მითითებით და და-

სურათდა.

27. 2016 წლის 30 აგვისტოს ვიდეომასალის დათვალიერების ოქ-
მით დასტურდება, რომ 2016 წლის 30 აგვისტოს, 14:00-15:15 საათ-
ზე, დათვალიერდა შპს „ი. ფ-დან“ მიღებული, თ. მდებარე მაღაზია
„ლ-ში“ დამონტაჟებული სათვალთვალო კამერების 2016 წლის 18
აგვისტოს ჩანაწერები, სადაც 15:13:23 საათზე კადრში ჩანს ზ. ს.,
რომელიც შედის მაღაზიაში, ჩერდება შემოსასვლელში, ესაუბრე-
ბა მაღაზიაში მომუშავე კონსულტანტს, შემდეგ მიდის თაროებ-
თან, ესაუბრება კონსულტანტს, მიდის სალაროს დახლთან, სალა-
როს დახლზე დებს თანხას (სავარაუდოდ, 6 ცალ 100-ლარიან კუ-
პიურას), კვლავ ბრუნდება დახლთან, კვლავ იხდის თანხას, იღებს
შავ პაკეტს და 15:28:19 საათზე გადის მაღაზიდან.

28. 2016 წლის 1 სექტემბრის ვიდეომასალის დათვალიერების
ოქმით ირკვევა, რომ 2016 წლის 1 სექტემბერს, 17:40-18:55 საათ-
ზე, ა. ნ-ს მონაწილეობით დათვალიერდა თ. ქუჩაზე მდებარე სუ-
პერმარკეტ „ფ-სა“ და მის გარე პერიმეტრზე დამონტაჟებული სათ-
ვალთვალო ვიდეოკამერების 2016 წლის 16 აგვისტოსა და 2016
წლის 18 აგვისტოს ჩანაწერები, სადაც დაფიქსირებულია მოქალა-
ქეთა მიერ სუპერმარკეტში შესვლის, გადაადგილებისა და სუპერ-
მარკეტის გარეთ, ქუჩებზე, მოქალაქეთა და ავტომანქანების გა-
დაადგილება. 2016 წლის 16 აგვისტოს ჩანაწერში 16:54:50-16:55:56
საათზე ჩანს ა. ნ., რომელიც შედის სუპერმარკეტში შენობაში, მი-
დის სწრაფი გადახდის აპარატთან, რიცხავს თანხას და ისევ გადის
სუპერმარკეტში. ა. ნ-ს განმარტებით, მან სწრაფი გადახდის აპა-
რატის საშუალებით, ზ. ს-ს მითითებით, ინტერნეტტოტალიზატო-
რი „ა-ს“ ანგარიშზე – 1..... ჩარიცხა 500 ლარი. 2016 წლის 18 აგვის-
ტოს ჩანაწერში, სუპერმარკეტის გარე პერიმეტრზე გადაღებულ
კადრებში 14:33:23-14:33:28 საათზე ჩანს ზ. ს., რომელიც გადაად-
გილდება სუპერმარკეტის გარე პერიმეტრზე. ა. ნ-ს მითითებით,
სწორედ ამ პერიოდში ზ. ს-სთვის უნდა გადაეცა დანომრილი 4000
ლარი. 14:37:09-14:37:29 და 14:37:45-14:38:02 საათის შუალედში კად-
რებში ჩანან ზ.ს. და ა.ნ., რომლებიც ფეხით გადაადგილდებიან სუ-
პერმარკეტ „ფ-ს“ გარე პერიმეტრზე. ა. ნ-ს მითითებით, სწორედ
ამ დროს იგი შეხვდა ზ. ს-ს და გადასცა წინასწარ დანომრილი თან-
ხა – 4000 ლარი. 14:50:22-14:50:33 საათის შუალედში კადრში ჩანს ა.
ნ., რომელიც ფეხით გადაადგილდება სუპერმარკეტ „ფ-ს“ გარე პე-
რიმეტრზე. ა. ნ-ს მითითებით, სწორედ ამ დროს მან ზ. ს-ს გადასცა
წინასწარ დანომრილი თანხა – 4000 ლარი, რის შემდეგაც დაემშვი-
დობა და ისინი წავიდნენ სხვადასხვა მიმართულებით.

29. 2016 წლის 18 აგვისტოს ფარული აუდიო-ვიდეოჩანაწერით
(კრებსის სარეგისტრაციო №...) იკვეთება ზ. ს-ს აშკარა ინფორმი-

რებულობა ა. ნ-ს მიერ ნარკოტიკების გასაღებასთან დაკავშირებით. ნ. თითქოს ანგარიშს აბარებს ს-ს, თუ რა ფასში და რატომ მოახდინა ნარკოტიკის რეალიზაცია, ამასთან, უბოდიშებს იმის გამო, რომ ძალიან ფრთხილობს და მხოლოდ 20 აბის რეალიზაცია მოახერხა, ხოლო 80 ცალი ბინაში აქვს შენახული. ნ. სთხოვს ს-ს, გადაამოწმოს ვინმე ნ. ბ., რომელსაც სურს 10 აბის ერთბაშად აღება, რაც 5000 ლარის შემოსავალია, რითაც ს-ს ვალს დაფარავდა. ნ. საქმის კურსში აყენებს ს-ს და უხსნის, როცა ამხელა რისკს სწევს, მისგან უნდოდა ე.წ. „სტოპ ვაპერიოდი“. ს. საყვედურობს, არაფერი როგორ არ გაქვსო, რაზეც ნ. პასუხობს, რომ 4000 აქვს მისთვის. ნ. სთავაზობს, ა-ში თუ გადავა, 90% მოახდენს ნარკოტიკის რეალიზაციას, რაზეც ს. პასუხობს, რომ ვერ გადავა. ნ. ანგარიშს აბარებს, რომ სამი დღე ისე გავიდა, რომ საერთოდ ერთი ცალი ძლიერს გაასალა, რაზეც ს. არიგებს, რომ ძალიან ჭკვიანურად უნდა მოიქცეს. ნ. წუხს, 2-3 ცალზე მეტის გასაღებას რომ ვერ ახერხებს, რაზეც ს-ს ისევ ის ნ.ბ. ახსენდება, რომელსაც მსხვილი პარტიის აღება სურდა, ინტერესდება, რომელი უბნელია? აქაურია? მორფინისტია, თუ ვინ არის? მუშაობს თუ არა? რამხელაა? მანქანა თუ ჰყავს? ზ.ს. პპირდება, რომ გაიგებს და თანხმდებიან პირობით ნიშანზე, რასაც მისწერს ნ-ს და რაც იმის ნიშანი იქნება, რომ „პიროვნება სუფთაა“. 2016 წლის 18 აგვისტოს ფარული აუდიო-ვიდეოჩანაწერით იკვეთება, თუ როგორ უკავშირდება ზ. ს.თავის მოადგილეს – ა. გ-ს და ავალებს გადამოწმოს, რას წარმოადგენს ვინმე ნ.ბ., 27-28 წლის, ისან-სამგორმი მაცხოვრებელი, რომელსაც დედა ჰყავს ს-ში. უკავშირდება ა. გ. (კრების სარეგისტრაციო №... და პასუხობს, რომ „ორას რაღაცა ნ. ბ. მოიძებნა ამ პარამეტრებით“. ზ. ს. სთხოვს, დაავინწოოს ძებნის არეალი, იგი არის 27-28 წლის, სადღაც ვარკეთილში მცხოვრები. იგი ისევ უკავშირდება ა. გ-ს (კრების სარეგისტრაციო №...) და ახსენებს ბ-ს, რაზეც ეს უკანასკნელი პასუხის, რომ „ამ პარამეტრებითაც ხუთი ამოუგდო, საიდანაც ერთი არის რ-დან, ორი – თ-დან და ორი – ბ-დან, თუმცა არც ერთს დედა არ ჰყავს ს-ში“.

30. პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტებმა – ა. მ-მ და ღ. გ-მ დაადასტურეს მათ მიერ გაცემული №... ვიდეო-ფონოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნა (27.03.2017), რომლის თანახმად, ჩატარებული კომპლექსური ანალიზის შედეგად გამოსაკვლევად შემოსულ აუდიოგრამებსა და ვიდეოგრამაში არსებულ აუდიონაწილზე მონტაჟის ნიშნები არ დაფიქსირდა და კომპლექსური კვლევის შედეგად დადგინდა, რომ ექსპერტიზაზე გამოსაკვლევად წარმოდგენილ სადავო 28 ფონოგრამაზე, მათ შორის 18.08.2016-ის აუდიოგრამებზე და ვიდეოგრა-

მაში საუბრობს ზ. ს. , ხოლო 4 სადავო ფონოგრამაზე დაფიქსირებული ხმები, სავარაუდოდ, ეკუთვნის ასევე ზ. ს-ს.

31. ზ. ს-ს დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 18 აგვისტოს, 16:38 საათზე, თ., მაღაზია „ნ. ბ-ს“ წინ, დააკავეს ზ. ს., რომელსაც დაკავებისთანავე, 17:00-17:40 საათზე, ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა, რა დროსაც ამოულეს შავი ფერის ტშ-9 პისტოლეტი, ფულადი თანხა – 21 ცალი 100 – ლარიანი, 11 ცალი 50 – ლარიანი, 1 ცალი – 20 ლარიანი, 6 ცალი – 5 ლარიანი და ხურდა ფული, სულ – 12 ლარი, რომელთაგან ნაწილი დაემთხვა 2016 წლის 17 აგვისტოს ა. ნ-სთვის გადაცემული 4500 ლარის ნაწილს, კერძოდ: 21 ცალ 100 – ლარიან ბანკონტების სერიებსა და ნომრებს, „სამსუნგის“ ფირმის მობილური ტელეფონი, რომელშიც მოთავსებულია სიმპარატი 5...., მაღაზია „ნ. ბ-ს“ 416.00 ლარის ქვითარი, შპს „ნ-ს“ 347.00 ლარის ქვითარი, პოლიეთილენის პარკი, რომელშიც იდო ორი ნევილი „ნ.ბ-ს“ ფირმის სპორტული ფეხსაცმელი ყუთებით.

32. ავტომანქანის ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ 2016 წლის 18 აგვისტოს, 18:05-19:30 საათზე, ჩატარდა თ-ში, მაღაზია „ნ. ბ-ს“ წინ მდგარი ავტომანქანა „ტოიოტა ლენდ კრუიზერის“, სახელმწიფო ნომრით ..., ჩხრეკა, რომელსაც მართავდა ზ.ს.. ჩხრეკისას ამოილეს მუყაოს ხელჩანთა წარწერით „ლ.“ და მასში მოთავსებული სამი 50 – ლარიანი ვაუჩერი, ორი სალაროს ქვითარი, წარწერით შპს „ი.ფ.“, გ., ერთ ქვითარზე მითითებულია თანხა – 265.00, ხოლო მეორეზე – 608.00 და სუნამოები ყუთებით, „სამსუნგის“ ფირმის მობილური ტელეფონი, რომელშიც მოთავსებულია სიმპარატი 8....

33. ამოღების ოქმით (18.08.2016) დასტურდება, რომ 2016 წლის 18 აგვისტოს, 19:45-20:20 საათზე, პარფიუმერიის მაღაზია „ლ-ში“ სალაროდან ამოილეს 7 ცალი 100 ლარიანი კუპიურა, რომლებიც აღინერა კუპიურების სერიებისა და ნომრების მითითებით და რაც სრულად დაემთხვა 2016 წლის 17 აგვისტოს ა. ნ-სთვის გადაცემული 4500 ლარის ნაწილს, კერძოდ: 7 ცალ 100 – ლარიანი ბანკონტების სერიებსა და ნომრებს.

34. ამოღების ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 18 აგვისტოს, 19:25-19:45 საათზე, მაღაზია „ნ. ბ-ში“ სალაროდან ამოილეს 4 ცალი 100 – ლარიანი კუპიურა, 1 ცალი 10-ლარიანი კუპიურა, 1 ცალი 5-ლარიანი კუპიურა, რაც აღინერა კუპიურების სერიებისა და ნომრების მითითებით. ისინი სრულად დაემთხვა 2016 წლის 17 აგვისტოს ა. ნ-სთვის გადაცემული 4500 ლარის ნაწილს, კერძოდ: 4 ცალ 100 ლარიან, 1 ცალ 10 ლარიან, 1 ცალ 5 ლარიან ბანკონტების სერიებსა და ნომრებს.

35. ამოღების ოქმით ირკვევა, რომ 2016 წლის 18 აგვისტოს,

21:20-21:35 საათზე, ნ. ყ-ს თანხმობით, მისგან ამოიღეს მეხსიერების ბარათი, რომელზეც, ამ უკანასკნელის განმარტებით, ჩაწერილია ზ. ს-ს მიერ „ფ.“ მიმოწერისას მისი მეუღლის მისამართით გამოგზავნილი მუქარის შინაარსის შემცველი წერილები.

36. მეხსიერების ბარათის დათვალიერების ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 27 აგვისტოს, 11:00-17:10 საათზე, დათვალიერდა 6. ყ-სგან ამოღებული მეხსიერების ბარათი, სადაც ჩაწერილია ზ. ს-ს და ა. ნ-ს შორის მიმოწერა. ზ. ს. საყვედურობს ა. ნ-ს, რომელიც, მისი აზრით არ ასრულებს პირობას. ზ. ს. ა. ნ-ს უთითებს „ა-ს“ ანგარიშს ტ..., 1..., რომელზეც ამ უკანასკნელმა უნდა ჩარიცხოს თანხა. ზ. ს. ადასტურებს, რომ „ა-ს“ ანგარიშზე ჩაერიცხა 500 ლარი. ზ. ს. დაუკინებით მოითხოვს ა. ნ-სგან ფულის ჩარიცხვას, კატეგორიულად უთითებს კონკრეტულ ვადებს, მაგალითად: „ხვალ პირველ საათამდე გაქვს დრო, მეტი ვერა...“, ასევე ემუქრება, მაგალითად: „თუ სიკვდილი გირჩევნია, პრობლემა არ არის“, ან: „დღეს ბოლო დღეა ნ., ჩემი დედას შ....იიი“, ეს უკანასკნელი კი სულ თავს იმართლებს.

37. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მხარეებმა გამოკვლევის გარეშე მიიღეს შემდეგი მტკიცებულებები: მოწმეების ი. თ-ს, ი. ლ-ს, ი. ლ-ს, ნ. დ-ს, რ. ჭ-ს, ა. ხ-ს, გ. მ-ს, ზ. ქ-ს, ი. შ-ს, ა. კ-ს, ლ. ნ-ს, თ. ნ-ს, გ. ნ-ს, ი. ც-ს, ხ. კ-ს, ს. გ-ს, მ. ლ-ს, მ. მ-ს გამოკითხვის ოქმები, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელმის სასამართლო ექსპერიზის ეროვნული ბიუროს 0..... კომპიუტერული ექსპერტიზის დასკვნა, საქართველოს შსს საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის №.... ჰაბიდოსკოპიური და კომპიუტერულ-ტექნიკური ექსპერტიზის დასკვნა.

38. ამასთან, როგორც პირველი ინსტანციის სასამართლოში, ასევე სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე ზ. ს-ზ თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ 2012 წლიდან მუშაობს შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ... სამხარეო სამმართველოს უფროსად. 2013 წლიდან მასთან თანამშრომლობდა ა. ნ. და ანვდიდა ინფორმაციას საქართველოში ნარკოტიკების შემოტანასთან დაკავშირებით. ა. ნ-ს ინფორმაცია ხშირად იყო რეალური და მის საფუძველზე აკავებდნენ დამნაშავეებს. 2015 წლის გაზაფხულის შემდეგ ა. ნ-ს მისთვის ინფორმაცია აღარ მიუწვდია. მას ნ-სთან ჰქონდა კარგი ურთიერთობა, ეცოდებოდა მისი წარსული ცხოვრების გამო და გადასცა 5000-5000 ლარი 2015 წლის აგვისტოსა და სექტემბერში, რათა ამ უკანასკნელს ენარმოებინა თხილის ბიზნესი. ნ. შეპპირდა, რომ დეკემბერში თანხას დაუბრუნებდა ორმაგად, თუმცა პირობა ვერ შეასრულა. ნ. დადიოდა თ-ში, სადაც უნდა მოეპოვებინა ინფორმაცია

საქართველოში ნარკოტიკების შემოტანასთან დაკავშირებით. იგი არასოდეს დაინტერესებულა და არც ნ-ს უჩვენებია მისთვის საზღვარზე გადმოტანილი ნარკოტიკი. როგორც მისთვის ცნობილია, ნ-ს ნარკოტიკი საქართველოში არ გადმოჰქონდა და ვერც ზ-ში გაასალებდა, ვინაიდან ინფორმაცია არ დაიმალებოდა. სამუშაო პროცესში როგორც მას, ასევე მის მოადგილებს ხშირად უწევდათ ს-ს საბაჟოზე ყოფნა და მისი ინტერესი ნ-ს მიმართ განპირობებული იყო მხოლოდ სამსახურებრივი საჭიროებით. თ-ში ერთ-ერთი ვიზიტისას ნ-მ მას მიაწოდა კონკრეტული ინფორმაცია, რაც გადაამოწმეს, მაგრამ არ დადასტურდა. 2016 წლის აგვისტოში ნ-ს არ ჰქონდა და ფული და იგი დაეხმარა ს-დან ბილეთის შეძენაში. ამ დროს იგი საზღვარზე ელოდებოდა მას, თუმცა საქმე გამოუჩნდა და ნ-ს დაბინავება დაავალა თანამშრომელს. 2016 წლის 18 აგვისტოს იგი დაბრუნდა თ-ში, სადაც შეხვდა ნ-ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელმა გადასცა მას თანხა, რომელიც თხილის ბიზნესისთვის ჰქონდა მისგან ნასესხები. შეხვედრისას ნ. იყო არაადეკვატური, ძალიან ნერვიულობდა, ესაუბრებოდა ა-ში ნარკოტიკის გადატანაზე, რაც მას საეჭვოდ მოეჩევნა, ვინაიდან ნარკოტიკი, როგორც წესი, ა-დან შემოდიოდა. შეხვედრისას ნ-მ სთხოვა, გადაემოწმებინა ვინმე ნ. ბ.. მან დაურეკა ა. გ-ს და გადაამოწმა, იყო თუ არა ეს პირი ნარკოტიკების მომხმარებელი. ნ-ს სხვა დროსაც ჩატურიცხავს მისთვის თანხა მისი თანამშრომლის „ა- ს“ ანგარიშზე. ეს იყო თხილის ბიზნესისთვის მიცემული თანხა. ასევე, განმარტა, რომ მას ნ. არ უცემია, არც იარალით და არც სხვა ფორმით არ დამუჟრებია. იგი ატარებდა არა შავ, არამედ ვერცხლისფერ იარაღს. ერთხელ იყო მისული ნ-ს სახლში და უსაყვედურა, ვინაიდან იგი თავს არიდებდა მასთან შეხვედრას და არ უბრუნებდა ნასესხებ თანხას.

39. საკასაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის მოთხოვნას მსჯავრდებულ ზ. ს-ს უდანაშაულოდ ცნობის შესახებ და სრულად ეთანხმება სააპელაციო პალატის მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს, თუმცა არ იზიარებს მის სამართლებრივ შეფასებას მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ქმედებების კვალიფიკაციასთან მიმართებით და აღნიშნავს შემდეგას:

40. მოცემულ საქმეში არ იყვეთება რაიმე გარემოება, რაც ობიექტურად ნარმოშობდა ეჭვს ბრალდების მხარის მიერ ნარმოდეგენილი მოწმეების, მათ შორის ძირითადი მოწმის – ა. ნ-ს ჩვენების მიუკერძოებლობასა და სანდოობასთან დაკავშირებით, რის შესახებაც დაცვის მხარე აპელირებს და ცდილობს, რომ იგი ნარმოაჩინოს არასანდო და დაინტერესებულ მოწმედ. საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ა. ნ-ს ჩვენება არის თანმიმდევრული, დამაჯერებელი და სანდო. მისი ჩვენების სარწმუნობას ვერ შეარყევს მხო-

ლოდ ის, რომ იგი წარსულში არაერთხელაა ნასამართლევი და ად-მინისტრაციული წესით დაჯარიმებული ნარკოტიკული დანაშაუ-ლისა და ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების ჩადენისათვის. გარდა იმისა, რომ ა.ნ-ს ჩვენება სანდო, თანმიმდევრული და დამა-ჯერებელია, იგი გამყარებულია და თანხვდენილია საქმეში წარ-მოდგენილ სხვა მტკიცებულებებთან, კერძოდ: მისი ოჯახის წევ-რებისა თუ პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებებთან, ფარულ აუ-დიო-ვიდეო ჩანაწერებთან, ფულის ჩარიცხვისა და გადაცემის და-მადასტურებელ მტკიცებულებებთან, ა.ნ-ს მიერ საზღვრის კვე-თის დამადასტურებელ დოკუმენტაციასთან, მასა და ზ. ს-ს შორის არსებულ მიმოწერის მასალებთან, ზ. ს-ს პირადი ჩერეკისა და სხვა-დასხვა მაღალიდან ფულადი თანხების ამოღების ოქმებთან. ამას-თან, ნიშანდობლივია ის გარემოებაც, რომ ზ. ს-ს სისხლის სამარ-თლის საქმიდან ა.ნ-ს მიმართ საქართველოს სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტზე გამოყოფილ სისხლის სამართლის საქმეზე თბილისის საქალაქო სა-სამართლოს 2018 წლის 23 იანვრის განაჩენით ა.ნ-ს მსჯავრი დაე-დო საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-6 ნაწილის „ა“ ქვეპუნ-ქტითა და საქართველოს სსკ-ის 262-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში (გან-საკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალებების უკა-ნონ შეძენა, შენახვასა და საქართველოში უკანონოდ შემოტანა-ში).

41. საქმის ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით, საკასა-ციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო პალატის დასკვნებს, კერძოდ, ფარული საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად მოპოვე-ბული მასალებით, მოწმეთა ჩვენებებითა და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით დგინდება შემდეგიც: ზ. ს-სთვის ცნობილი გახდა, რომ ა. ნ-ს საქართველოს ტერიტორიაზე შემოპერდა ნარ-კოტიკული საშუალებები და ასაღებდა, რაც დადასტურებულია ა. ნ-ს ჩვენებით, რომლის მიხედვით, ზ. ს-სთვის ცნობილი იყო არა მარტო მის მიერ ნარკოტიკული საშუალების შემოტანისა და გასა-ლების ფაქტები, არამედ იგი მისაგან მოითხოვდა ნარკოტიკული სა-შუალების რეალიზებების შედეგად მიღებული თანხის ნაწილის მის-თვის გადაცემას. აღნიშნულს, მისი ჩვენების გარდა, ადასტურებს ასევე 2016 წლის 18 აგვისტოს ფარული აუდიო-ვიდეოჩანაწერი (კრებსის სარეგისტრაციო №....) მისი მეშვეობით დადგენილი იმ გა-რემოებებით, რომელთა ობიექტური შეფასებით ნათლად იკვეთე-ბა, რომ ზ. ს. აშეარად ინფორმირებული იყო ა. ნ-ს მიერ ნარკოტი-კების გასაღებასთან დაკავშირებით, რომლის მიხედვით: საუბრის დროს ა. ნ. თითქოს ანგარიშს აბარებს ს-ს, თუ რა ფასში და რატომ

მოახდინა ნარკოტიკის რეალიზაცია, ამასთან, უბოდიშებს იმის გამო, რომ ძალიან ფრთხილობს და მხოლოდ 20 აბის რეალიზაცია მოახერხა, ხოლო 80 ცალი ბინაში აქვს შენახული. ა. ნ. სთხოვს ზ. ს-ს გადაამოწმოს ვინმე ნ. ბ., რომელსაც სურს 10 აბის 5000 – ლარად ყიდვა, რითაც შეძლებდა ზ. ს-ს ვალის დაფარვას. ა. ნ. ზ. ს-ს უხსნის, რომ როცა ამხელა რისკს ეწევა, მისგან უნდა ე.ნ. „სტოპ პერიოდი“. ზ. ს. საყვედურობს, „არაფერი როგორ არ გაქვსო“, რაზეც ნ. პასუხობს, რომ 4000 აქვს მისთვის. ა. ნ. სთავაზობს, ა-ში თუ გადავა, 90%-ით მოახდენს ნარკოტიკის რეალიზაციას, რაზეც ზ. ს. პასუხობს, რომ ვერ გადავა. ა. ნ. ეუბნება, რომ სამი დღე ისე გავიდა, რომ საერთოდ ერთი ცალი ძლიერს გაასალა, რაზეც ს. არიგებს, რომ ძალიან ჭკვიანურად უნდა მოიქცეს. ნ. ნუხს, 2-3 ცალზე მეტის გასალებას რომ ვერ ახერხებს, რაზეც ს-ს ისევ ის ნ.ბ. ახსენდება, რომელსაც მსხვილი პარტიის ალება სურდა. იგი ინტერესდება, თუ რომელი უბნელია ეს პირი, აქაურია, მორფინისტია, თუ ვინ არის, მუშაობს თუ არა, რამხელაა, მანქანა თუ ჰყავს. ზ. ს. პპირდება, რომ გაიგებს და თანხმდებიან პირობით ნიშანზე, რასაც მისწერს ალ. ნ-ს და რაც იმის ნიშანი იქნება, რომ „ეს პირი სუფთაა“; გარდა ამისა, 2016 წლის 18 აგვისტოს ფარული აუდიო-ვიდეოჩანაწერით დადგენილია, რომ ზ. ს. უკავშირდება მოადგილე – ა. გ-ს და ავალებს, გადაამოწმოს, რას წარმოადგენს ვინმე ნ. ბ., 27-28 წლის, ისან-სამგორში მცხოვრები, რომელსაც დედა ჰყავს ს-ში. უკავშირდება ა. გ. ზ.ს-ს და პასუხობს, რომ „ორას რაღაცა ნ. ბ. მოიძებნა ამ პარამეტრებით“. ზ. ს. სთხოვს მას, რომ დაავინაროოს ძებნის არეალი შემდეგი მონაცემების მიხედვით – იგი არის 27-28 წლის, სადღაც ვარკეთილში მცხოვრები. ამის შემდეგ, ის ისევ უკავშირდება ა. გ-ს და ახსენებს ბ-ს, რაზეც ა.გ. პასუხობს, რომ „ამ პარამეტრებითაც ხუთი ამოუგდო, საიდანაც ერთი არის რ-დან, ორი – თ-დან და ორი – ბ-დან, თუმცა არცერთს დედა არ ჰყავს ს-ში“.

42. ყოველივე აღნიშნული კი ნათლად ადასტურებს ზ. ს-ს ბრალეულობას, მაგრამ არა – მსჯავრად შერაცხული კვალიფიკაციით, კერძოდ: თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 28 ივნისის განაჩენით ბრალდების ერთ ეპიზოდში შეიცვალა ზ. ს-ს მიერ ჩადენილი ქმედების კვალიფიკაცია და მისი ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით, გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე, შემდეგი მსჯელობიდან გამომდინარე:

43. სააპელაციო პალატამ აღნიშნა, რომ, მართალია, მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ა.ნ-სთან ხშირი ურთიერთობა ჰქონდა და ისინი რამდენ

ჯერმე ერთად იმყოფებოდნენ ს-ს საბაჟო-გამშვებ პუნქტში, რა დროსაც, ა. ნ-ს ჩვენების თანახმად, მას შემოჰქონდა ნარკოტიკული საშუალებები, რაც ცნობილი იყო მსჯავრდებულისთვისაც, მაგრამ არ არის გამოკვეთილი კონკრეტული ქმედება ან მოქმედებების ერთობლიობა, თუ რაში გამოიხატებოდა დახმარების სახე ან ფორმა. ამასთან, ის გარემოება, რომ მსჯავრდებული საბაჟო საზღვარზე ყოფილისა ვიზუალურად აკონტროლებდა ა. ნ-ს და მასთან ფიზიკურად ახლოს იმყოფებოდა, არ შეიძლება შეფასდეს ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში უკანონოდ შემოტანაში ხელის შეწყობად. გარდა ამისა, არ არის დადგენილი, თუ რა ფორმით გამოიყენა მსჯავრდებულმა სამსახურებრივი უფლებამოსილება, რომლითაც მან დახმარება აღმოუჩინა ა. ნ-ს. სააპელაციო პალატამ ყურადღება გაამახვილა იმ გარემოებაზეც, რომ მსჯავრდებული არ იყო საბაჟო – გამშვები პუნქტის თანამშრომელი ან საბაჟო დაწესებულების ხელმძღვანელი პირი და მას საბაჟო-გამშვებ პუნქტზე პირის საზღვარზე გასვლასთან, შემოსვლასთან და მის შემოწმება/კონტროლთან და ა.შ. მიმართებით სამსახურებრივი უფლება-მოვალეობები არ გააჩინდა. გარდა ამისა, სხვა გარემოება, რომელიც ნათლად და მკაფიო ფორმით მიუთითებდა იმას, რომ საზღვარზე ა. ნ-ს შემოსვლის დროს, მსჯავრდებულის სამსახურებრივი მდგომარეობის გამო, რომელიმე სხვა პირმა/თანამშრომელმა ამ უკანასკნელის თხოვნით დახმარება აღმოუჩინა ა.ნ-ს ნარკოტიკების შემოტანაში (რაც შეიძლება ყოფილიყო საბაჟო-გამშვებ პუნქტში შემოწმებაზე უარის თქმა მსჯავრდებულის დავალებით/თხოვნით და ა.შ.) დადგენილი არ არის.

44. საკასაციო პალატა არ იზიარებს სააპელაციო პალატის აღნიშნულ მოტივაციას და მიაჩინია, რომ პრალებების მხარემ წარმოადგინა საკასაციის მტკიცებულებები, რომლებითაც დასტურდება, რომ ზ. ს-მ ჩაიდინა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების საქართველოში უკანონოდ შემოტანაში დახმარება, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, კერძოდ:

- დადგენილია ის გარემოება, რომ მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ა. ნ-სთან ხშირი ურთიერთობა ჰქონდა, რასაც არ უარყოფს ასევე თავად მსჯავრდებული ზ. ს., რომელიც მასთან ურთიერთობსას უკავშირებს აგენტურულ საქმიანობას. ასევე, უტყუარად არის დადგენილი, რომ ისინი რამდენჯერმე ერთად იმყოფებოდნენ სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე, სადაც ზ. ს. ელოდებოდა მას და შემდეგ თავისი სამსახურებრივი ავტომანქანით მიჰყავდა დანიშნულების ადგილზე.
- საკასაციო პალატა ამ კუთხით განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს მოწმეების: საქართველოს შინაგან საქმეთა

- სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დე-პარტამენტის ... სამხარეო სამმართველოს თანამშრომლების – ი. ც-ს, ხ. კ-სდა ს. გ-ს გამოკითხვის ოქმებზე, რომლებიც მხარეთა მიერ ცნობილია უდავო მტკიცებულებად. აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილია: 2016 წლის 20 ივნისს ზ. ს-მ უთხრა თანამშრომლებს, რომ თ-დან მიღებული ინფორმაციით, თითქოსდა, ს-ს საბაჟო-გამშვები პუნქტის გავლით მოქალაქებს საქართველოს ტერიტორიაზე უნდა შემოეტანათ ნარკოტიკული საშუალებები, რის საფუძველზეც ზ. ს-ს ხელმძღვანელობით შეიქმნა ჯგუფი და გაემართნენ საბაჟოზე. იმავე დღეს ს-ს საბაჟო-გამშვებ პუნქტიში მათ შენიშვნეს ა. ნ., რომელიც საბაჟო პუნქტის გავლით შემოვიდა საქართველოს ტერიტორიაზე. ჯგუფის წევრებს მისთვის ყურადღება არ მიუქცევიათ, რადგან, ინფორმაციის თანახმად, მითითებული პუნქტიდან ნარკოტიკული საშუალება უნდა შემოეტანა ორ პირს. მათ ნამდვილად გადაამოწმეს ორი პირი, მაგრამ მათ რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ნივთი არ აღმოჩნდათ და არც ნარკოტიკული საშუალების მოხმარების ფაქტი დაუდგინდათ.
- განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს ასევე შინაგან საქმეთა სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის მეორე მთავარი სამმართველოს ტრეფიკინგისა და უკანონო მიგრაციის წინააღმდეგ ბრძოლის სამმართველოს ტრეფიკინგის წინააღმდეგ ბრძოლის აღმოსავლეთ რეგიონული განყოფილების თანამშრომლის, მოწმე ი.შ-ს გამოკითხვის ოქმი (უდავო მტკიცებულება), რომლითაც დადგენილია, რომ 2016 წლის 7 აგვისტოს, ზ. ს-ს თხოვნით, რომელთანაც მას აკავშირებდა სამსახურებრივი ურთიერთობა, სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე შეუფერხებლად გაატარა ა.ნ. . ზ. ს-ს მიერ მისთვის მიცემული გამშვებით, ა. ნ. იყო საეჭვო პირი და გამშვებ პუნქტზე მისი გატარების შემდეგ, გარეთ თავად ზ.ს. დახვდებოდა.
 - ადსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ 2016 წლის 6 აგვისტოს ა. ნ-სთვის ს. თ-ს ავიარეისის ბილეთი, ა. კ-ს დახმარებით, შეიძინა თავად ზ. ს-მ, ხოლო 7 აგვისტოს ალ. ნ-მთ-დან საქართველოში შემოიტანა განსაკუთრებით დიდი ოდენობის ნარკოტიკული საშუალებები, აბების სახით.

45. ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების ანალიზი ნათლად მიუთითებს იმ გარემოებაზე, რომ ზ. ს. სწორედ თავისი სამსახურებრივი უფლებამოსილებისა და ავტორიტეტის გამოყენებით, როგორც კონკრეტული ქმედებებით, ასევე მოქმედებათა ერთობლი-

ობით ეხმარებოდა ა. ნ-ს ნარკოტიკული საშუალებების საქართველოს ტერიტორიაზე უსაფრთხოდ შემოტანაში, კერძოდ: ერთ შემთხვევაში, სწორედ იმ დროს, როდესაც ა.ნ-ს უნდა გადმოეკვეთა სასაზღვრო- გამშვები პუნქტი, ყურადღების გადასატანად, ზ. ს-ს ხელმძღვანელობით, მისი სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე, ვითომდა არსებული ოპერატორული ინფორმაციის საფუძველზე, მითითებულ პუნქტზე საგამოძიებო ჯგუფმა ჩაატარა შესაბამისი ღონისძიება ნარკოტიკული საშუალებების შემომტანი პირების დასაკავებლად, რაც უშედეგოდ დასრულდა. მეორე შემთხვევაში კი, ასევე ზ. ს-ს მხრივ სამსახურებრივი უფლებამოსილებისა და ავტორიტეტის გამოყენებით, 2016 წლის 7 აგვისტოს შსს-ს თანამრთომელმა – ი. შ-მ, ზ. ს-ს თხოვნის საფუძველზე, ა. ნ. ყოველგვარი შემოწმებისა და შეფერხების გარეშე გამოატარა სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ა. ნ-მ საქართველოში სწორედ 7 აგვისტოს შემომტანა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება, რომლის დიდი ნაწილიც იმავე წლის 12 აგვისტოს ამოილეს პოლიციელებმა მისი პირადი და საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას. გარდა ამისა, ასევე დადასტურებულია, რომ ზ. ს. და ა.ნ.რამდენჯერმე ერთად იმყოფებოდნენ სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტზე, სადაც ზ. ს. მას ვიზუალურად აკონტროლებდა, ელოდებოდა და შემდეგ მისი კუთვნილი სამსახურებრივი ავტომანქანით, ა. ნ-ს უსაფრთხო და დაუბრკოლებელი გადაადგილების მიზნით, მიჰყავდა დანიშნულების ადგილზე. მართალია, ზ. ს. არ იყო საბაჟო სამსახურის ხელმძღვანელი პირი, თუ თანამშრომელი, მაგრამ მისი ქმედებებიდან და სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე, იგი უფლებამოსილი იყო, ჩაეტარებინა შესაბამისი საგამოძიებო-ოპერატორული ღონისძიებები საქართველოში ნარკოტიკული საშუალებების შემოტანი პირების დადგენა-დაკავების მიზნით, რასაც, მოწმეთა ჩვენებით, იგი პერმანენტულად ასრულებდა კიდეც. შესაბამისად, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია, რომ ზ. ს. ა. აქტიურად ეხმარებოდა არა მხოლოდ საქართველოს საზღვარზე უსაფრთხო შემოსვლაში, არამედ – ასევე საქართველოს ტერიტორიაზე უსაფრთხო, დაუბრკოლებელ გადაადგილებასა და უფრო მეტიც, როგორც ფარული ჩანანერებით დგინდება, ა. ნ-ს მიერ ნარკოტიკული საშუალებების რეალიზაციაში, როდესაც ცდილობს გაარკვიოს, თუ ვინ არის და რას ნარმოადგენს ნარკოტიკების სავარაუდო შემსყიდვები პირი – ვინმე ნ. ბ.. აღნიშნული კი ნათლად მიუთითებს ზ. ს-ს როლსა და ხასიათზე საქართველოს სსკ-ის 24, 262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვე-პუნქტებით ნარდგენილ ბრალდებაში.

46. ამდენად, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ბრალდების მითითებულ ეპიზოდში ზ. ს-ს ქმედება წარმოადგენს არა საქართველოს სსკ-ის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულს (სამსახურებრივი უფლებამოსილების პოროტად გამოყენება), არამედ – საქართველოს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ ქმედებას (თანამონანილეობა დახმარების სახით საქართველოში ნარკოტიკული საშუალების შემოტანაში, ჩადენილი სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებითა და განსაკუთრებით დიდი ოდენობით).

47. რაც შექება ზ. ს-სათვის საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ (დიდი ოდენობით ქრთამის აღება) და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით (ქრთამის აღება, ჩადენილი გამოძალვით) წარდგენილ ბრალდებებს, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ეს ბრალდებები არ დასტურდება გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობით და ბრალდების მითითებულ ნაწილებში ზ. ს-ს ბრალი უნდა დაედოს შეცვლილი კვალიფიკაციით, კერძოდ – საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

48. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ზ. ს-ს ბრალი დაედო შემდეგი ქმედებისათვის:

49. შეთანხმებული თანხის დაგვიანებით ან სრულად არმიცემის შემთხვევაში, ზ.ს. ა. ნ-ს ფიზიკურად უსწორდებოდა და მისი ოჯახის წევრების მიმართ ახორციელებდა სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის მუქარას. 2016 წლის 7 აგვისტოს ა. ნ-მ თ-ს რესპუბლიკიდან თ-ს აეროპორტის სასაზღვრო პუნქტის გავლით უკანა ტანით, შემდგომი რეალიზაციის მიზნით, უკანონოდ შემოტანა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება – „ბუპ-რენორფინის“ შემცველი 101 აბი, რისთვისაც ზ. ს-მ ქრთამის სახით მოსთხოვა 10000 ლარი და მის მიერ წინა თვეებში გაწეული დახმარებისათვის გადასახდელად დარჩენილი 18000 ლარი, საერთო ჯამში – 28000 ლარი...“

50. საკასაციო პალატა მიუთითებს: საქმეზე არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით არ დასტურდება, რომ ზ. ს-მ ა. ნ-ს ჯამურად მოსთხოვა 28 000 ლარი. ამის შესახებ საქმეში წარმოდგენილია მხოლოდ ერთი პირდაპირი მტკიცებულება – ა. ნ-ს ჩვენება, რომ ზ. ს-მ მას ქრთამის სახით მოსთხოვა 10 000 ლარი და მის მიერ წინა თვეებში გაწეული დახმარებისათვის გადასახდელად დარჩენილი 18000 ლარი, რაც არასაკმარისია დასახელებული ფაქტობრივი გარემოების დადასტურებულად მიჩნევისათვის. ბრალდების

მხარეს სხვა მტკიცებულება, რომელიც ზ. ს-ს მიერ ა. ნ-საგან 28 000 ლარის მოთხოვნის ფაქტს დაადასტურებდა, სასამართლოს-თვის არ წარუდგენია (ა.ნ-ს ოჯახის წევრები – მეუღლე და შვილები თავიანთ ჩვენებებში ასახელებენ სხვადასხვა თანხას, რომელ-საც ზ. ს. ითხოვდა მისგან). აღნიშნული კი ვერ აკმაყოფილებს სა-ქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილით დადგენილ გო-ნივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს. ბრალდების მხარის მიერ წარ-მოდგენილ მტკიცებულებების ერთობლიობით საკასაციო პალა-ტას უტყუარად დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ზ. ს-მ ა. ნ-ი-რადად გამოართვა 4000 ლარი, ხოლო 500 ლარი კი ჩაარიცხვინა მის მიერ მითითებულ „ა-ს“ ანგარიშზე. შესაბამისად, ზ. ს-სათვის გა-დაცემული თანხა ჯამურად შეადგენს – 4500 ლარს, რის გამოც, მისი ქმედება ვერ დაკვალიფიცირდება დიდი ოდენობით ქრთამის მოთხოვნად, ვინაიდან საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის შენიშ-ვნის თანახმად, დიდ ოდენობად ითვლება ფულადი თანხა – 10 000 (ათი ათას) ლარს ზევით.

51. რაც შეეხება ქრთამის აღებას, ჩადენილს გამოძალვით, სა-კასაციო პალატას, მართალია, დადგენილად მიაჩნია, რომ ზ.ს. ა. ნ-ს ფიზიურად გაუსწორდა, ემუქრებოდა და სთხოვდა ნარკოტი-კული საშუალებების შემოტანითა და რეალიზაციით მიღებული შე-მოსავლიდან თანხის გადაცემას, რაც დასტურდება საქმეზე წარ-მოდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, მაგრამ ამასთან და-კავშირებით, საკასაციო პალატა განმარტავს შემდეგს:

52. მოცემული საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ზ.ს. ა.ნ-სგან ქრთამის გადაცემას ითხოვდა მის მიერ განხორციელებული კანონსაწინააღმდეგო ქმედებების – ნარკოტიკული საშუალებების საქართველოში უკანონო შემოტანასა და რეალიზაციაში თავი-სი სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით დახმარებისა და მფარველობის განევის სანაცვლოდ. შესაბამისად, ზ. ს-ს ამგვარი ქმედება ვერ დაკვალიფიცირდება ქრთამის აღებად, ჩადენილი გა-მოძალვით, რადგან ის უკავშირდება ა.ნ-ს უკანონო საქმიანობასა და მის შედეგად მიღებულ შემოსავალს. იმისათვის, რომ ქმედება დაკვალიფიცირდეს ქრთამის აღებად, ჩადენილი გამოძალვით, აუ-ცილებელია, რომ მოხელე ითხოვდეს ანდა საქმის განზრას გაჭია-ნურებით ან სხვაგვარი უმოქმედობით პირს არაპირდაპირ აიძუ-ლებდეს ქრთამის მიცემას ამ პირის უფლების ან კანონიერი ინტე-რესის განხორციელების უზრუნველყოფისათვის, რაც მისი, რო-გორც მოხელის, სამსახურებრივ ვალდებულებას წარმოადგენს. მო-ცემულ შემთხვევაში კი ზ. ს-ს, როგორც მოხელეს, თავისი სამსა-ხურებრივი მდგომარეობიდან გამომდინარე, შეეძლო და ვალდე-ბულიც იყო, რომ ა. ნ-ს მიმართ გაეტარებინა კანონით გათვალის-

ნინებული ღონისძიებები – მოქადინა შესაბამისი სამართლებრივი რეაგირება მის დანაშაულებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით. ამ ქმედებით, ბუნებრივია, ვერ შეილახებოდა ა.ნ-ს რაიმე უფლება ან კანონიერი ინტერესი, პირიქით, ის შეგნებულად იჩენდა უმოქმედობას, უფრო მეტიც, ზოგჯერ აქტიურადაც მოქმედებდა სწორედ ა. ნ-ს დანაშაულებრივი ინტერესების სასარგებლოდ, რის სანაცვლოდაც მისგან ფულად საზღაურს ითხოვდა და რაც ქრთამის ალების ძირითადი შემადგენლობის ნიშნებს ნარმოადგენს, მაგრამ არა – კვალიფიციური შემადგენლობის ნიშნებს. ამიტომ, ის გარემოება, რომ აღნიშნული თანხების მოთხოვნას ზ. ს-ს მხრიდან თან ახლდა სხვადასხვა შინაარსის მუქარა ალ. ნ-ს მიმართ, მის მოქმედებას ვერ გადააქცევს ქრთამის გამოძალვად.

53. ამრიგად, ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ზ. ს-ს ქმედება, დაკვალიფიციურებული საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით, უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის დისპოზიცია ითვალისწინებს ქრთამის აღებას, ჩადენილს მაკვალიფიცირებელი გარემოებების – დიდი ოდენობისა და გამოძალვის გარეშე. შესაბამისად, მისთვის შერაცხული ბრალის ამ ნაწილთან მიმართებით გასაჩივრებულ განაჩენები უნდა შევიდეს ცვლილება მსჯავრდებულის სასიკეთოდ.

54. რაც შეეხება სასჯელის ზომას, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს, ინდივიდუალურად აფასებს ზ. ს-ს პიროვნებას და ხაზს უსვამს იმ გარემობას, რომ იგი არის საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მაღალი თანამდებობის პირი, რომელსაც უფრო მეტი პასუხისმგებლობა ეკისრება დაიცვას საქართველოს კონსტიტუცია, კანონმდებლობა, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის ფუნდამენტური უფლებები. საკასაციო პალატა ასევე ითვალისწინებს იმ ფაქტსაც, რომ ზ. ს-ს ქმედებაში არ დადასტურდა ქრთამის აღება, ჩადენილი მაკვალიფიცირებელ გარემოებებში, რაც, მართალია, ამცირებს მისი ქმედების საშიშროების ხარისხს, მაგრამ ყურადსალებია ის გარემოებაც, რომ მის ქმედებაში გამოკვეთილია საქართველოს სსკ-ის 24, 262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნები, რაც განეკუთვნება განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულთა კატეგორიას. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, ზ. ს-ს უნდა განასეზღვროს მკაცრი სასჯელი, რაც უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხ-

ლით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელებას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ზ. ს-სდა მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატებს – დ. ზ-ს, კ შ-სდა გ. ა-ს საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;

2. საქართველოს მთავარი პროკურატურის პროკურორ მარიამ გოგორელიანის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს;

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 28 ივნისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

4. მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, გადაკვალიფიცირდეს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებზე;

5. მსჯავრდებულ ზ. ს-ს ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით, გადაკვალიფიცირდეს სსკ-ის 338-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

6. ზ. ს. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 24,262-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 16 (თექვსმეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

7. ზ. ს. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 338-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

8. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქას ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ ზ. ს-ს მოსახდელად განესაზღვროს 16 (თექვსმეტი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

9. მსჯავრდებულ ზ. ს-ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკვების დღიდან – 2016 წლის 18 აგვისტოდან;

10. მსჯავრდებულ ზ. ს-ს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, 5

(ხუთი) წლით ჩამოერთვას სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საადვოკატო საქმიანობის უფლება; პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბოუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლებები, ხოლო 10 (ათა) წლით – საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, ავრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლებები;

11. მსჯავრდებულ ზ. ს-ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია;

12. ნივთმტკიცებები:

– ნარკოტიკული საშუალება, რომელიც ინახება საქართველოს შს სამინისტროს ცენტრალურ კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტში, განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით, ხოლო დანარჩენ ნივთმტკიცებათა განკარგვის ნაწილში თბილისის საპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 28 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

13. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

სისხლის სამართლის პროცესი

ზოგადი ნაწილი

მთკიცებულება, მთკიცების საგანი და პროცესი

დოკუმენტის მთკიცებულებითი ქაღა

განახვენ საქართველოს სახელის

№567აპ-18

19 მარტი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
- პ. სილაგაძე,
- პ. ქათამაძე

განიხილა მსჯავრდებულ გ. ჩ-ის ინტერესების დამცველი ად-
ვოკატების – ტ. კ-ის, ბ. ხ-სა და ლ. ა-ის საკასაციო საჩივარი ქუთა-
ისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა-
ლატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 ივნისის გა-
ნაჩენით გ. ჩ. – ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მი-
ესაჯა:

საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვე-
პუნქტით, ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით – თავი-
სუფლების აღკვეთა 10 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვე-
პუნქტით, ამავე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტითა და ამა-
ვე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით – უვადო თავისუფლე-
ბის აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-
სამე ნაწილის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა
ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით გ. ჩ-ს
საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა უვადო თავი-
სუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-
სამე ნაწილის თანახმად, გ. ჩ-ს სასამართლო განხილვამდე პატიმ-

რობაში ყოფნის დრო ჩაეთვალა სასჯელის ვადაში და მისი მოხდის ათვლა დაეწყო ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 19 ნოემბრიდან.

2. გ. ჩ-ის მიერ ჩადენილი დანაშაულები გამოიხატა შემდეგში:

2013 წლის 22 ივნისის 13:28 საათიდან იმავე წლის 24 ივნისის 00:02 საათამდე პერიოდში, საქართველოს მოქალაქეებზე გ. ჩ-მ (დანაშაულის ჩადენისას გ. ღ-მ) და მისმა თანამზრახველმა ნ. ძ-ემ, ქურდობის მიზნით ლია აივნის კარის გავლით შეაღწიეს გ-ში, ქალაქ ნ-ში, ე-ში მცხოვრებ, 19.. წელს დაბადებულ ა. მ-ის საცხოვრებელ ბინაში, რომელსაც ეძინა. ბინაში არსებული სათავსებისა და ნივთების ჩხრევისას ა. მ-ს გაეღვიძა, რის გამოც გ. ჩ-მ და მისმა თანამზრახველმა სხვისი ქონების მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლების განზრახვის ბოლომდე მიყვანის მიზნით, გადააწყვიტეს სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობით მასზე ყაჩაღური თავდასხმა. მათ ა. მ-ი წამოაქციეს იატაკზე და შეაბრუნეს სახით ქვემოთ, ზედა და ქვედა კიდურები საგულდაგულიდ შეუკრეს ელექტროსადენებით, ნაჭრითა და მაგიდის ტილოთი, პირში ჩასჩარეს ჩვარი, რამდენიმე ფენად თავზე დააფარეს საბანი და სხეულზე დამატებით გადააფარეს ხალიჩა. იმ მიზნით, რომ სრულად მოესპორ ა. მ-ისათვის მოძრაობის მცირეოდენი საშუალებაც კი, საძინებლის იატაკზე, კარადასა და საწოლს შორის გასასვლელში, ხალიჩითა და ბალიშებით დააფიქსირეს მისი სხეული (გაჭედეს). ა. მ-ს წინააღმდეგობის დაძლევის პროცესში გ. ჩ-მ და ნ. ძ-ემ სხეულის სხვადასხვა ადგილას მიაყენეს დაზიანებები სისხლჩაქცევების, ნაჭდევების, ნაკანრებისა და მკერდის ძვლის მხარის ნეკნების მოტეხილობების სახით. დაზარალებულის მიმართ სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის განხორციელების შემდეგ გ. ჩ. თანამზრახველთან ერთად მართლსაწინააღმდეგოდ დაეუფლა ა. მ-ის კუთვნილ, ერთ „როლექსის“ ფირმის „ოისტერ პერპელეალის“ მოდელის ქალის მაჯის საათს, ღირებულს 2500 ევროდ.

2013 წლის 22 ივნისის 13:28 საათიდან იმავე წლის 24 ივნისის 00:02 საათამდე პერიოდში, გ-ში, ქალაქ ნ-ში, ე-ში მცხოვრებ, 19.. წელს დაბადებულ ა. მ-ის საცხოვრებელ ბინაში მასზე ყაჩაღური თავდასხმისას, გ. ჩ-ს და ნ. ძ-ეს აღნიშნული ყაჩაღობის ჩადენის გაადვილების (დაზარალებულის მხრიდან წინააღმდეგობის აღკვეთის, საშველად მეზობლების ან პოლიციის მოხმობის ანდა დანაშაულის ჩადენაში სხვაგვარად ხელის შეშლის თავიდან ასაცილებლად), ამ დანაშაულის დაფარვის მიზნით (დაზარალებულის მიერ მათი შესაძლო ამოცნობისა და, ზოგადად, დანაშაულის ჩადენაში მათი მოსალოდნელი მხილების თავიდან ასაცილებლად), ანგარებით (დაზარალებულის სიცოცხლის მოსპობის შედეგად ქონებრი-

ვი გამორჩენის მისაღებად, ე.ი მისი კუთვნილი ნივთების დასაუფ-ლებლად) ერთობლივად განზრახული ჰქონდათ ა. მ-ის მოკვლა. მათ იგი ისე გაკოჭეს და სასუნთქი გზები იმგვარად გადაუკეტეს, რომ გამორიცხულიყო გადარჩენის შანსი. შედეგად, უკიდურესად მჭიდ-როდ გაკოჭილი, პირში ჩვარჩაჩრილი და სახედაფარული, 85 წლის ა. მ-ი დაახლოებით ხუთში სასუნთქი გზების გადაუკეტვის გა-მო გაგუდვის შედეგად შემთხვევის ადგილზევე გარდაიცვალა. რო-დესაც ყაჩაღობისა და მკვლელობის განზრახვა სისრულეში მოიყ-ვანეს, გ. ჩ. და ნ. ძ. შემთხვევის ადგილიდან მიიმალნენ.

2. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს გ. ჩ-ის ინტერესე-ბის დამცველმა ადვოკატებმა დ. ხ-მა და რ. გ-ამ, რომლებმაც ით-ხოვეს გ. ჩ-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენით ქუთაისის სა-ქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 ივლისის განაჩენი დარჩა უც-ვლელად.

4. კასატორები – მსჯავრდებულ გ. ჩ-ის ინტერესების დამცვე-ლი ადვოკატები – ტ. კ., ბ. ხ. და ლ. ა. ითხოვენ ქუთაისის სააპელა-ციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენის გაუქმებასა და გ. ჩ-ის მიმართ გამამარ-თლებელი განაჩენის გამოტანას.

5. დაცვის მხარის მითითებით, სისხლის სამართლის საქმეში არ არის წარმოდგენილი პირი, რომელმაც თითქოს გ. ჩ-ს დწმ-ის ანა-ლიზი აუღო. ექსპერტიზის ნამდვილობა კი მხოლოდ იმ შემთხვე-ვაში იქნება დადასტურებული, თუ ექსპერტი, ვინც შექმნა აღნიშ-ნული მტკიცებულება, დაიყითხება საკუთარი სამართლებრივი ღო-ნისძიების გარშემო. მოცემულ შემთხვევაში ექსპერტმა საკვლევი ნიმუში მიიღო ქალალდის სახით. იგი არ იცნობს პირს, ვინც შექმნა ან მიაწოდა ნიმუში. დასაკითხთა სიაში არ იყო ის პირი, რომელმაც გ. ჩ-ისგან დწმ-ის ნიმუში აიღო. შესაბამისად, არ შეიძლება გაცე-მულ დასკვნას, ექსპერტის დაკითხვის გარეშე, მტკიცებულების ძალა ჰქონდეს. ამავე დროს სასამართლოში არ წარმოუდგენიათ კონკრეტული ნიმუშები, რომელიც ჩატარებული ექსპერტიზის ნამ-დვილობას დაადასტურებდა. მოსამართლე არ უმვებს შესაძლებ-ლობას, რომ გ-ში არსებობს საქართველოსაგან განსხვავებული კა-ნონმდებლობა და სტანდარტები.

6. კასატორების მითითებით, პროკურორმა სასამართლო სხდო-მაზე დაადასტურა, რომ ყველა ნივთიერი მტკიცებულება არის და-ულუქავი. პრაქტიკაში ხშირია შემთხვევა, როდესაც დაულუქავი მტკიცებულება ხდება დაუშვებელი სწორედ იმ ფაქტის გამო, რომ იგი არ იყო დალუქული. დადასტურებულად რომც მივიჩნიოთ გ. ჩ-

ის დნმ-ის კონკრეტულ ადგილებზე ამოსვლის ფაქტი, უცნობია რომელი დამნამავის ქმედება იყო მიმართული დაზარალებულის მოკვლისაკენ და რომლის ქმედებამ გამოიწვია დამდგარი შედეგი. ამდენად, მიზეზობრივი კავშირი დაუდგენელია. არ არსებობს მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა, რომ დაზარალებულის გარდაცვალება უშუალოდ გ. ჩ-ის ქმედებამ გამოიწვია. ამასთან, კასატორი აღნიშნავს, რომ გ. ჩ. მზად იყო საქართველოში ჩატარებულიყო გენეტიკური ექსპერტიზა, თუმცა, ბრალდებამ არ წარმოადგინა გენეტიკური ექსპერტიზა.

7. საკასაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულმა გ. ჩ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა – ი. ჩ-მა და ტ. კ-ემ მხარი დაუჭირეს საკასაციო საჩივარს და ითხოვეს მისი დაკმაყოფილება, ხოლო პროკურორმა რ. თ-ამ ითხოვა გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობით განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამონმა საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულ გ. ჩ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ტ. კ-ის, ბ. ხ-სა და ლ. ა-ის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაცვის მხარის პოზიციას იმის შესახებ, რომ სასამართლომ ექსპერტიზის დასკვნა არ უნდა გაიზიაროს, რადგან საქმეში წარმოდგენილი არ არის პირი, რომელმაც გ. ჩ-ს თითქოს დნმ-ის ანალიზი აულო – საკასაციო პალატა არ ეთანხმება, ვინაიდან,

3. საქმის ძირითადი გამომძიებლის – მოწმე ვ. ე-ეს ჩვენებით დადგენილია, რომ შემთხვევის ადგილზე ექსპერტებმა გარდაცვლილ სხეულზე დაკრეს წებოვანი ლენტები, რათა დნმ-ის კვალი აეღოთ. რამდენიმე დღის შემდეგ აცნობეს შემთხვევის ადგილიდან აღებულ სინჯებზე ჩატარებული ანალიზის პასუხი, კერძოდ, რომ იგი – ორი, მამრობითი სქესის დნმ-ის ნიმუში იყო. 2014 წლის ...-ში ბ-იდან ელექტრონული ფოსტით მივიდა ინტერპოლის მინიშნება-შეტყუბინება – დნმ-ის ნიმუშის გ. ჩ-ის დნმ-ზე დამთხვევასთან დაკავშირებით. ბ-ის (შ.) ინტერპოლის მონიცემებული ინფორმაციის მიხედვით, ბრალდებულ გ. ჩ-ს 2014 წლის ...-ს ამოცნობითი პროცედურა ჩაუტარდა ქურდობის გამო და თავშესაფრის საქმის წარმოების ფარგლებში, იქვე აუღეს დნმ-ის ანალიზიც. აღნიშნულის გამო 2014 წლის ...-ს გაიცა ბრალდებულ გ. ჩ-ის დაპატიმრების

ბრძანება. მას შემდეგ, რაც გარდაცვლილს სხეულიდან მოხსნეს წებოვანი ლენტები, მასზე არსებულ დნმ-ის ნიმუშებზე მ-ის უნივერსიტეტის სასამართლო მედიცინის ინსტიტუტში ჩატარდა კვლევები, რის შედეგადაც გამოიკვეთა გ. ჩ-ის რამდენიმე დნმ-ი.

4. დნმ-ის დამთხვევის შესახებ ბ-ის (შ-ის) ინტერპოლის ცნობის თანახმად, 2014 წლის 10 აპრილს ნ-ის სამძებრო პოლიციის მთავარ კომისარს ე-ეს ფედერაციის სისხლის სამართლის სამძებრომ ელ-ფოსტის მეშვეობით აცნობა დამთხვევა დანაშაულის ადგილის კვალ №...-დან (კვალის დასახელება: კამოდზე შეხება) დაგენილ დნმ-ნიმუშსა და იმ მამრობით პირს შორის, რომლისგანაც შ-ში ქურდობის გამო (2014 წლის ...-ს) და თავშესაფრის უფლების მოთხოვნის ფარგლებში (2014 წლის ...-ს) დნმ-ის ნიმუშია დაფიქსირებული. მოცემული პირი შ-ის უწყებებში შემდეგი მონაცემებით იყო ცნობილი: გ. ლ., დაბადებული ..., საქართველოს მოქალაქე. იმავე ელ-ფოსტის მეშვეობით გადაიგზავნა ლ-ის დნმ-ის პროფილი, დამზადებული ფოტოსურათები, თითის ანაბეჭდები. დანაშაულის ადგილის კვალის №...-ის დნმ-ფორმულა (ბარკოდით ...) ინტერპოლის მეშვეობით შ-ის უწყებებს გადაეგზავნა. დამთხვევის გამოვლენის დღის – 18.03.2014 წელს ბრალდებული უკვე აღარ იმყოფებოდა ბ-ში პოლიტიკური თავშესაფრის მაძიებელთა საერთო საცხოვრებელში და მისი ადგილსამყოფლის დადგენა შემდგომი ძებნით ვერ მოხერხდა. პროეურატურისთვის შესაბამისი შეტყობინების გადაგზავნის შედეგად 2014 წლის 10 აპრილს გამოიცა ბრალდებულის დაკავებისა და წინასწარ პატიმრობაში აყვანის ბრძანება (ევროპის მასშტაბით).

5. მ-ის სასამართლო მედიცინის ინსტიტუტის მოლეკულური ბიოლოგიის განყოფილების სასამართლო ექსპერტის, მოწმე დ. კ. მსის ჩვენებით დადგენილია, რომ ექსპერტიზის ჩატარება მოითხოვა ნ-ის კრიმინალური პოლიციის ინცეპციამ. მთლიანად აიღეს 277 სინჯი, რომელიც მან შეადარა 9 პირის შესაბამის ინფორმაციას. იდენტიფიცირება მიკრონანილაკების შესწავლითა და გამოვლევით განხორციელდა. მოწმემ ჯერ განსაზღვრა, ეკუთვნოდა თუ არა ის ადამიანს, ხოლო შემდგომ დაადგინა სქესი. აღნიშნულ შემთხვევაში ეს იყო მამაკაცის დნმ-ი. მათ გადასცეს 230 ანაფხეკი გვამზე, რომელიც წებოვანი ლენტის საშუალებით იყო ანაფხეკი. 1 ანაფხეკი – თითის ანაბეჭდისა, 8 ანაფხეკი იყო საღამურზე, 2 ანაფხეკი – დანაშაულის ადგილზე მოწყობილობიდან, 2 ანაფხეკი – იმ ნივთისა-გან, რომლითაც შებოჭეს, 14 ანაფხეკი – საგნიდან, რომლისგანაც ხელები ჰქონდა შებოჭილი, 2 ნაცხი – ბარძყებზე შემოხვეული საგნიდან და 14 ანაფხეკი – კოჭებზე შემოხვეული საგნიდან. ასევე, თმა – შემთხვევის ადგილიდან. მოწმემ განმარტა, რომ სინჯი 3.97

გამოკვლეულია აუტოსომური სისტემით და ქსოვილის ნაზავი სავ-სებით ემთხვევა დაზარალებულის და გ. 19.. გ-ს დნმ-ს. ეს ანალიზი იქნა გაგებული ... ექსპერტიზით. ანალიზი მიანიშნებს ორ გამომ-რიცხველ პირზე (3.96) და ნარევი აიხსნება იმ თვისებებით, რომ ორი თვისებაა მასში შერეული. შესაძლებელია ნარევის პიონერული შეფასება; ორი მათგანის შეფასებისას, პირველი ნარევი შედ-გება დაზარალებულის დნმ-ისაგან, ხოლო მეორე დნმ-ი არ ეყუთ-ვნის არც დაზარალებულს და არც მის ახლო ნათესავს. შედეგად დადგინდა, რომ ნარევში აღმოჩნდა ბრალდებულის დნმ-ი (გ. 19.., გ-დ წოდებული პირი). ეს ანალიზი ასევე მიიღეს ქრომოსომის ანა-ლიზის სისტემიდან. ანალიზის მიღებისას (3.97) ექსპერტმა მიიღო იმ ქრომოსომის ნიმუში, რომელიც მიანიშნებს ერთ მამაკაცზე და სრულიად ემთხვევა ბრალდებულის ნიმუშს. აღნიშნულ ნარევში დგინდება დაზარალებულისა და ბრალდებულის დნმ-ის ნიმუშები. ჩატარებული ანალიზის კვლევამ (გამოიყენა რთული ნარევი), მოწ-მეს მისცა დნმ-ის ნარევი, რომლისგანაც ორი გენი განსაზღვრა; მათგან ერთ-ერთის შემადგენლობა სრულყოფილად ემთხვევა გ. 19.., გ-დ წოდებულ პირს. გამოკვლეულ ექსპერტიზაში ... დადგინ-და ნიშან-თვისებების ნარევები, რომლებიც სრულყოფილად ემ-თხვევა პირს – გ. 19.. გ.

6. მოწმის განცხადებით, ექსპერტმა ოთხი დასკვნა გასცა. კო-დური სახელი – გ. 19.. გ., მიანიჭა პოლიციამ. მას დაზუსტებით შეუძლია დაასკვნას, რომ ორი ანაბეჭდი 3.87 და 3.207 ყოველგვარი ეჭვის გარეშე ეკუთვნის ბრალდებულ გ. 19.. გ-დ წოდებულ პირს. მათ აქვთ ოთხი ანაფხევის ნიმუში (...), რომელთა ნიშან-თვისებები სრულიად ემთხვევა გ. 19.. გ-დ წოდებულ პირს. მოწმემ განმარტა, რომ არ შეიძლება არსებობდეს მსოფლიოს მასშტაბით სხვა პირი, რომელიც დაემთხვევა აღნიშნული გენის მატარებელ პირს. მოცე-მულ შემთხვევაში არსებობდა ნიშან-თვისებები, რომლებიც სრულ-ყოფილად ემთხვევა გ. 19.. გ-დ წოდებულ პირს. ეს არის მინიშნება 8.6.01, რომლითაც დადგინდა ბრალდებულ გ. 19.. გ-დ წოდებულის ბიოლოგიური ნიმუში.

7. ექსპერტმა განმარტა, რომ მისი ინფორმაციით წარდგენილი ნიმუშები შემთხვევის ადგილიდან იყო აღებული, თუმცა დაზუს-ტება არ შეუძლია. გ. 19.. გ-ს დნმ-ის პროფილი ინტერპოლში იყო დამახსოვრებული. კონკრეტული ბიოლოგიური ნიმუში არ ჰქონია, ეს ნიმუში იყო ქაღალდზე, დოკუმენტის სახით, რომელზეც მაი-დენტიფიცირებელი ინფორმაცია იყო დატანილი. ინტერპოლის მი-ერ საინფორმაციო ფურცელში მითითებულ მონაცემებში ერთ-ერ-თი არის ღ., რომლის სახელი არის გ., ხოლო მაიდენტიფიცირებელი კოდი არის გ. 19.. გ.. დოკუმენტში სხვა მაიდენტიფიცირებელი ინ-

ფორმაცია არ ყოფილა. მოწმის განცხადებით, ექსპერტიზის შედეგები დაემთხვა ინტერპოლის მიერ საინფორმაციო ფურცლით მინოდებულ ინფორმაციას.

8. ექსპერტ დ. კ. მ-სმა ადვოკატის შეკითხვაზე – დღეს შეიძლებოდა თუ არა ექსპერტიზის ჩატარება ა. მ-ის საქმეზე არსებული დნმ-ის ნიმუშებით, განმარტა, რომ ყველა ანაბეჭდის გამოკვლევა შეუძლებელი იყო, ვინაიდან გ-ში გამოძიება მიმდინარეობდა ჯგუფურად ჩადენილ დანაშაულზე. გამოძიების მიერ მოპოვებული მტკიცებულებები ერთობლივად შეეხებოდა როგორც ნ. ძ-ეს, ასევე გ. ჩ-ს. ვინაიდან დაკავებული იყო მხოლოდ ნ. ძ., საქმე სასამართლოში განსახილველად ნარიმართა მხოლოდ მის მიმართ. ასევე, რადგან საქმე ეხებოდა ჯგუფურად ჩადენილ დანაშაულს, მტკიცებულებათა გამოკვლევა-დადგენა მოხდა თანამონაწილე – გ. ჩ-ის მიმართ.

9. ამდენად, დადგენილია, რომ შემთხვევის ადგილზე ექპერტებმა გარდაცვლილის სხეულიდან აიღეს დნმ-ის მასალა. ექსპერტიზის პასუხების თანახმად, იგი განეკუთვნებოდა ორ, მამრობითი სქესის დნმ-ის ნიმუშს. საქმის მასალების მიხედვით, დნმ-ის მონაცემთა ბაზაში აღნიშნული ნიმუშების გადამოწმებამ არანაირი შედეგი არ გამოიღო. აქედან გამომდინარე, აღნიშნული მომენტიდან გამოძიებას ჰქონდა დნმ-ის ორი ნიმუში, რომელთა იდენტიფიცირებაც უნდა მომხდარიყო. 2013 წლის სექტემბრის ბოლოს-თვის გამოძიებას ჯერ კიდევ არ გააჩნდა ხელჩასაჭიდებელი მტკიცებულებები. დნმ-ის კვალის შედარებამ ევროპის მასშტაბით ასევე არ გამოიღო არანაირი შედეგი. 2014 წლის აპრილში კი ბ-იდან ელექტრონული ფოსტით მივიდა ინტერპოლის მინიშნება-შეტყობინება – დნმ-ის ნიმუშის გ. ჩ-ის დნმ-ზე დამთხვევასთან დაკავშირებით, კერძოდ, ექსპერტიზის შედეგები დაემთხვა ინტერპოლის მიერ საინფორმაციო ფურცლით მიწოდებულ ინფორმაციას.

10. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სისხლის სამართლის სფეროში საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ საქართველოს კანონის 42-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, გადმოგზავნილ სისხლის სამართლის საქმეზე უცხო სახელმწიფოს მიერ მოპოვებულ მტკიცებულებას აქვს საქართველოს ტერიტორიაზე მოპოვებული მტკიცებულების თანაბარი იურიდიული ძალა. საზღვარგარეთ მოპოვებული/შექმნილი მტკიცებულების შეფასების სხვაგვარი წესი საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი არ არის. შესაბამისად, ამ შემთხვევაში სასამართლო გ. ჩ-ის ბრალეულობის დასადგენად ხელმძღვანელობს მტკიცებულებებით, რომლებიც გ-ის სახელმწიფომ გამოუგზავნა საქართველოს. საქმის მასალების თანახმად, საკასაციო პალატას არ გააჩნია საფუძველი საეჭვოდ

მიიჩნიოს შ-ის ინტერპოლის ცნობა, ექსპერტიზის დასკვნები და მოწმე დ. კ. მ-სის ჩვენება (რომლის თანახმადაც გ. ჩ-ის დნმ-ის პროფილი დაემთხვა ექსპერტიზის შედეგებს). აღსანიშნავია, რომ 6. ფ-ის მინის სასამართლოს სისხლის სამართლის მე-5 პალატამ აგრეთვე გაიზიარა დოქტორ მ-ის კვლევა.

11. ექსპერტიზის დასკვნის გაზიარების ნაწილში დაცვის მხარე თავისი პოზიციის გასამყარებლად აგრეთვე უთითებს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებებზე (№332აპ-15, №87აპ-13) და აღნიშნავს, რომ სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი არ შეესაბამება საკასაციო პალატის დადგენილ პრაქტიკას. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მითითებულ გადაწყვეტილებებში სასამართლომ ექსპერტიზის დასკვნა იმ მოტივით არ გაიზიარა, რომ სხდომაზე ექსპერტიზის ჩამტარებელი ექსპერტები მათ მიერ გაცემულ დასკვნასთან დაკავშირებით მოწმის სახით დაკითხულები არ იყვნენ. საქართველოს სსსკ-ის 78-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მხარის მოთხოვნის შემთხვევაში დოკუმენტს მტკიცებულებითი ძალა აქვს, თუ ცნობილია მისი წარმომავლობა და ის ავთენტურია. დოკუმენტი ან ნივთიერი მტკიცებულება დასაშვები მტკიცებულებაა, თუ მხარეს შეუძლია მოწმედ დაკითხოს პირი, რომელმაც მოიპოვა/შექმნა იგი ან/და რომელთანაც ინახებოდა სასამართლოში წარდგენამდე. მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში ექსპერტი, რომელმაც უშუალოდ დაადასტურა ბრალდებულის დნმ-ის იდენტურობა შვეიცარიის ინტერპოლის მიერ საინფორმაციო ფურცელში ასახულ დნმ-თან, დაკითხულია. დაცვის მხარეს მიეცა შესაძლებლობა, დაეკითხა ექსპერტი თავისი დასკვნის ფარგლებში. საკასაციო პალატას არ გააჩნია საფუძველი საეჭვოდ მიიჩნიოს შში გ. ჩ-ისგან დნმ-ის ნიმუშის აღების ფაქტი. საქმეში არ არსებობს მტკიცებულება, რომელიც გ. ჩ-ის მიმართ გ-ში წარმოებულ სისხლის სამართლის საქმეზე შვეიცარიის დაინტერესებაზე მიუთითებდა.

12. რაც შეეხება დაცვის მხარის აპელირებას ევროპული სასამართლოს პრეცენდეტულ სამართალზე, პალატა აღნიშნავს, რომ ევროპული სასამართლოს პრაქტიკით დადგენილია, რომ მტკიცებულებათა დასაშვებობის წესი ეროვნული კანონმდებლობის რეგულირების საგანია (სჩენკი შვეიცარიის ნინაალმდეგ (Schenk v. Switzerland), 1988 წლის 12 ივლის, №10862/84). სასამართლოს მითითებით, პასუხი უნდა გაეცეს კითხვას: იყო თუ არა საქმის წარმოება მთლიანობაში (მათ შორის – მტკიცებულებების მოპოვებისას) სამართლიანი. სამართალწარმოების სამართლიანობის შეფასებისას ყურადღება ექცევა მათ შორის დაცვითი უფლებების შესრულებას. უნდა შემოწმდეს, განმცხადებლის შესაძლებლობა – გა-

ეპროტესტებინა მტკიცებულებების ავთენტურობა/მათი გამოყე-ნების ფაქტი. მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული მტკიცებუ-ლებების ხარისხიც; როდესაც მტკიცებულებები მყარი და მათი სანდოობა არ არის საეჭვო, უფრო ნაკლებია ასეთი მტკიცებულე-ბების სხვა მტკიცებულებებით გამყარების საჭიროება (ბიკოვი რუ-სეთის წინააღმდეგ (bykov v. Russia), 2009 წლის 10 მარტი, №4378/02).

13. მოცემულ შემთხვევაში გ. ჩ-ს სამართალწარმოების არცერთ ეტაპზე არ შეზღუდვია დაცვის უფლება, მას სრულად მიეცა შე-საძლებლობა (მათ შორის – მტკიცებულებათა შეფასების ნაწილ-ში) გამოეთქვა პროტესტი, დაეყენებინა შუამდგომლობები, ხოლო მიღებული გადაწყვეტილებები გაესაჩივრებინა. რაც შეეხება ექ-სპერტიზის დასკვნების სიმყარეს, საკასაციო პალატა უთითებს ექ-სპერტ დ. კ. მ-ის ჩვენების იმ ნაწილზე, სადაც მოწმემ დნმ-თან დაკავშირებით განმარტა, რომ არ შეიძლება არსებობდეს მსოფ-ლიოს მასშტაბით სხვა პირი, რომელიც დაემთხვევა აღნიშნული გე-ნის მატარებელ პირს; მოცემულ შემთხვევაში არსებობდა ნიშან-თვისებები რომლებიც სრულყოფილად ემთხვევა გ. 19.. „გ-დ“ წო-დებულ პირს.

14. ამდენად, საკასაციო პალატა ზემოაღნიშნული ექსპერტი-ზის დასკვნებს სრულად იზიარებს და დაცვის მხარის საჩივარს ამ ნაწილში დაუსაბუთებლად მიიჩნევს.

15. ადვოკატების მითითებით, დადასტურებულად რომც მივიჩ-ნიოთ გ. ჩ-ის დნმ-ის კონკრეტულ ადგილებზე ამოსვლის ფაქტი, უცნობია, რომელი დამნაშავის ქმედება იყო მიმართული დაზარ-ლებულის მოკვლისაკენ და რომლის ქმედებამ გამოიწვია დამდგა-რი შედეგი. ამდენად, მიზეზობრივი კავშირი დაუდგენელია. საკა-საციო პალატა აგრეთვე არ ეთანხმება აღნიშნულ მითითებას, შემ-დეგ გარემოებათა გამო:

16. შემთხვევის ადგილის დათვალიერების მასალით დადგენი-ლია, რომ სახანძრო სამსახური ბინაში აივნიდან შევიდა. ამ დროს აივნის კარი ღია იყო, ხოლო უალუზი, დაახლოებით 30 სანტიმეტ-რის გარდა – დაკეტილი. სახანძრო სამსახურის თანამშრომელმა უალუზი ხელით ასწია და ასე შეაღნია მისაღებ ოთახში. აქედან იგი ბინის კარისკენ წავიდა; ამ დროს შენიშნა, რომ სამზარეულოში მა-ცივრის კარი ღია იყო და შიგნით ენთო შუქი. პოლიციის მთავარ სპეციალისტთან, ქალბატონ კ-თან ერთად შევიდნენ სამხრეთ ნ-ის პოლიციის ინსპექციის მოხელეები. ჩატარდა ბინის ჩხრეკა. სა-ძინებლის გარდა ყველა ოთახი ღია იყო, ხოლო თავად საძინებლის კარი – მიხურული. იგი სახანძრო სამსახურის თანამშრომელმა გაა-ღო. იატაკზე, კარადასა და საწოლს შორის გარდაცვლილი პიროვ-

ნება იწვა, რომელსაც ნანილობრივ ნოხი ჰქონდა გადაფარებული. სახანძრო სამსახურის თანამშრომელმა ნოხი ასწია, მის ქვეშ ქალბატონი იყო. ხელები ზურგზე ჰქონდა გაკოჭილი. პოლიციის მთავარი სპეციალისტი – კი კრიმინალური პოლიციის მუდმივ სამსახურსა და სასწრაფო დახმარების ექიმს დაუკავშირდა. ექიმმა დოქტორ ვ-მა 00:42 წუთზე ქალბატონის გარდაცვალება დაადასტურა.

17. მოწმე 6. ე. კ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ 2013 წლის ზაფხულში იგი ნ-ის სამხრეთის პოლიციაში მუშაობდა. როდესაც ა. მ-ის მეზობლებმა დარეკეს პოლიციაში, მას რეიიდი ჰქონდა. ამ მიზეზით ის თავისი პარტნიორთან ერთად ქალბატონი მ-ის მისამართზე წავიდა. დაზარალებული პირველ სართულზე ცხოვრობდა. იქ იყო ხეივანი და შესაძლებელი იყო ფანჯრიდან სამზარეულოში შეხედვა. დაინახა, რომ მაცივრის კარი იყო ლია და ანთებული იყო სინათლე; ლია იყო ასევე კარი და უჯრები. მათთვის ყველაფერი ნათელი იყო და გამომდინარე იქიდან, რომ გასაღები არ ჰქონდათ და თავად ვერ შეძლეს აივნიდან ბინაში გადასვლა, საჭირო გახდა სახანძროს გამოძახება. სახანძროს მოსვლის შემდეგ შენიშნეს, რომ აიგანზე ჟალუზი იყო ცოტათი გახსნილი, მათ მოახერხეს ჟალუზის მთლიანად გახსნა და სწორედ ასე გადავიდნენ სახლში. სახანძროს თანამშრომლები მისი მოთხოვნით შევიდნენ სახლში, გაიარეს მხოლოდ შესასვლელ კარამდე, რომელიც ჩაკეტილი იყო ურდფულით. შემდეგ ისიც შევიდა სახლში. საძინებელ ოთახში ქალბატონი მ-ი იატაკზე იწვა და თავი ჰქონდა კარისკენ, ხოლო ტანზე გადაფარებული ჰქონდა ხალიჩა. სახანძროს თანამშრომელმა გადასწია ხალიჩა, რის შემდეგაც მათ დაინახეს, რომ ქალბატონ მ-ს ხელები ჰქონდა შეკრული ზურგს უკან. მოწმის მითითებით, განსაკუთრებით დასამახსოვრებელი იყო ის, რომ მაცივრის კარი ლია იყო, საიდანაც სინათლე გამოდიოდა, ასევე უჯრები, კარადის კარი ლია იყო და ემჩნეოდა, რომ ვიღაცას სამზარეულო გაჩხრეკილი ჰქონდა. დერეფანში უჯრა იყო გახსნილი და გაჩხრეკილი, სადაც იყო სამკაული, თუმცა რა სამკაული, ვერ იხსენებს.

18. მოწმე პ. ჰ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ 2013 წლის ივნისში ის სამხრეთის პოლიციაში საგამომიებო ორგანოში მუშაობდა. მისი დავალება იყო სპეციალური კომისიისთვის ანაბეჭდების კვალი ამოელონ და ნარედგინა. მოწმემ განაცხადა, რომ დანაშაული ჩადენილი იყო სამშაბათს, ხოლო თავად დანაშაულის ადგილზე გამოცხადდა სუთშაბათს ბატონ პ-თან და მის მეგობართან ერთად; მათ ახლდათ ასევე ორი თანამშრომელი. ადგილზე მისვლისას ნახეს, რომ ბინა იყო გაჩხრეკილი. აღნიშნული ფიქრის საფუძველს მას აძლევდა ფაქტი, რომ ბინაში თაროები და უჯრები იყო გადმოყრილი. მას არ შეუძლია, დაზუსტებით გაიხსენოს ცალკეული

ოთახები, თუმცა შესასვლელიდან მარცხნივ იდგა კამოდი, რომელიც არ იყო წესრიგში. როგორც იხსენებს, მაცივრის კარი იყო ლია. ასევე, მისალებ ოთახში დიდი კამოდის კარი იყო ლია, ხოლო დიდი უჯრები, გამოწეული. ერთ უჯრაში იყო ვიტრინა, რომელიც ასევე გაღებული და არეული იყო, ხოლო ერთ-ერთი უჯრა გამოწეული და უჯრის გარშემო გაღმოყრილი იყო ტანსაცმელი. სამკაულები ეყარა იატაკზე და იქმნებოდა შთაბეჭდილება, თითქოს ვიღაც რაღაცა ეძებდა. საძინებლის კარადები იყო გამოწეული და ზეწრები და თეთრებული — გადმოყრილი. უკანა მხარეს, ფანჯარასთან საწოლთან ახლოს იდგა ღამის ტუმბო, რომელიც იყო დაზიანებული. მას ახსოვს ის ადგილი საწოლსა და კარადას შორის, სადაც მიცვალებული იპოვეს. ადგილზე იყო ნაჭრები და გადასაფარებლები. როდესაც ის რ. პ-თან ერთად იმყოფებოდა დანაშაულის ადგილზე, დაკარგული ნივთების შესახებ პ-ი ახსენებდა „როლექსის“ ფირმის საათს. როგორც ითქვა, დაიკარგა ქალის კრემისფერი ჩანთა, საფულე და ნაღდი ფული, დაახლოებით 30 და 300 ევრომდე, საფულე ცარიელი იყო დატოვებული. სამკაული, ბეჭედი, რომელსაც რ. პ-ის დედა ატარებდა, დაკარგული იყო. ასევე, ყელსაბამი, რომელიც ძვირფასად გამოიყურებოდა, სამკაულების საკიდი ხელის მტევანი, რომელზეც ბეჭდები იყო ნამოცმული. დაზუსტებით იმის დადგენა, თუ რა იყო დაკარგული, ვერ მოხერხდა, რადგან დაზარალებულის უფლებამონაცვლემ არ იცოდა, ზუსტად რა ჰქონდა დედამისს სახლში. მან აღნიშნა მხოლოდ ის ნივთები, რაც მოხვდა თვალში. ყველაზე მნიშვნელოვანი იყო „როლექსის“ ფირმის საათი, რამდენიმე ყელსაბამი და ნაღდი ფული. მოწმის მითითებით, მან შესვლისას დაინახა, რომ ამანათის ყუთი ქვემოდან იყო გაგლეჯილი, თუმცა ცარიელი იყო თუ არა ის, არ იცის. მოწმის განმარტებით, დადგინდა, რომ ქართველი მამაკაცი ქურდობის გამო იყო დაკავებული და მისი დნმ ემთხვეოდა ამ კონკრეტული დანაშაულის ადგილზე აღმოჩენილ დნმ-ს. გამომძიებელმა ამ კაცის საშუალებით გამოიძია მეორე კაცის პირვენება. ორივე მათგანი იყვნენ ქურდობის საქმეზე ეჭვმიტანილები.

19. დაზარალებულის უფლებამონაცვლე რ. რ. პ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ ა. მ-ი იყო დედამისი, რომელიც გარდაცვალების დროს იყო 85 წლის. დაზარალებული აიგნის კარს ხანდახან ღიას ტოვებდა. ქალუზები ბოლომდე დახურული არ იყო, რადგან თავისი ასაკიდან გამომდინარე, მას გასვლა შესძლებოდა აივანზე. სახლი ბელეტაჟის ტიპის იყო. მიწიდან აივანი დაახლოებით 2,5 მეტრის სიმაღლეზე იყო. მოწმის განმარტებით, სწორედ აღნიშნული აივნიდან შევიდნენ დედამისის სახლში ბრალდებულები. ეს არის სწორი ბეტონის აივანი, ხელების აწევით აივნის ზედაპირზე შე-

საძლებელია ხელის მოკიდება. დედამისი არ უნახავს, რადგან იგი სასტიკად ნაწამები იყო. მისი განცხადებით, დედამისი იყო დამოუკიდებელი პიროვნება; ის მართავდა ერთ-ერთ რესტორანს, დიდ ყურადღებას აქცევდა თავის გარეგნობას, კარგად იცვამდა და „ყოველთვის ფორმაში იმყოფებოდა“. იმ უბანში ცხოვრობდა, სადაც რესტორანი ჰქონდა და მას ყველა იცნობდა. კონკრეტულად მას ჰქონდა ერთი „როლექსის“ ფირმის ქალის საათი, ოქროს ბეჭედი და ბრილიანტის ბეჭედი, ასევე ყელსაბამი. მისი განცხადებით, დედამისის სახლში ყველაფერი ამოყრილი იყო – თითოეული უჯრა, სამკაულის ყუთები, ასევე ძირფასი სამკაულები, ყველაფერი წალებული იყო.

20. ამასთან, დაზარალებულის უფლებამონაცვლე აღნიშნავს, რომ იგი სასამართლოსგან ელის დედამისის მიმართ ჩადენილი საშინელი დანაშაულისათვის, წამებისთვის, გ. ჩ-ის კანონით გათვალისწინებული ზომების შესაბამისად დასჯას.

21. საქმის ძირითადი გამომძიებელის – მოწმე ვ. ე-ეს ჩვენებით დადგენილია, რომ როდესაც შემთხვევის ადგილზე მივიდა, ადგილზე მყოფმა ექიმმა დაადასტურა ქალბატონის გარდაცვალება. გარდაცვლილს ხელები უკან ჰქონდა წელზე და შებორკილი იყო ელექტროკაბელით. გვამს სხეულზე გადაფარებული ჰქონდა ხალიჩა, სახლი ანგრეული იყო. ანალიზების პასუხების მიხედვით, ერთი მამრობითი სქესის დნმ-ის ნიმუში აღმოჩნდა რამდენიმე ადგილზე, კერძოდ, დანის სახელურზე, რომელიც ეგდო იატაკზე ა. მ-ის ბინაში, კამოდის სახელურზე, ორ ბეჭედზე, რომლებიც იატაკზე ეყარა; აღნიშნული დნმ-ები ეკუთვნოდა გ. ჩ-ს. ვინაიდან სხვა მტკიცებულება არ არსებობდა, გამოძიება მიმდინარეობდა შემთხვევის ადგილზე ნაპოვნი დნმ-ის კუთვნილების დადგენის მიმართულებით. როგორც მისთვის რ-დ, რ. პ-გან გახდა ცნობილი, სახლიდან მოპარული იყო „როლექსის“ ფირმის ქალის საათი, ერთი ანტიკური ბეჭედი, ოქროს ჯაჭვი, ერთი ოქროს სამაჯური, მბზინავი მარგალიტის ყელსაბამი. 2014 წლის აპრილში ელექტრონული ფოსტით ბიდან მოვიდა ინტერპოლის მინიშნება-შეტყობინება დნმ-ის ნიმუშის გ. ჩ-ის დნმ-ზე დამთხვევასთან დაკავშირებით. მას შემდეგ, რაც გარდაცვლილის სხეულს მოხსენეს წებოვანი ლენტები, მასზე არსებულ დნმ-ის ნიმუშებზე მ-ის უნივერსიტეტის სასამართლო მედიცინის ინსტიტუტში ჩატარდა კვლევები, რა დროსაც გამოიკვეთა გ. ჩ-ის რამდენიმე დნმ-ი. ამასთან, 13 დნმ-ი – გადასაფარებელზე, რომლითაც მიბმული იყო მსხვერპლი. მსხვერპლის ყავის-ფერი ტანსაცმელის მანუელზე აღმოჩნდილია გ. ჩ-ის დნმ-ი, განსაკუთრებით – კისრის მიდამოებში, მსხვერპლის მაისურზე, მარცხენაზედა იდაყვზე, მსხვერპლის საცვლის უკანა მხარეს, მარჯვენა

იდაყვზე, მარცხენა კიდურსა და მარჯვენა ქვედა კიდურზე. რაც შეხება ტელეკომუნიკაციის საკითხს, უნდა აღინიშნოს, რომ ა. მ-ზე ყაჩაღური თავდასხმისა და მისი მკვლელობის დღეს, ანუ 2013 წლის 21 ივნისიდან იმავე წლის 24 ივნისამდე პერიოდში, გ. ჩ-ის სახელზე შეძენილი მობილური ტელეფონის ბარათით (კარტით) ფიქსირდება, რომ გ. ჩ. იმყოფებოდა დანძშაულის ჩადენის არეალში მდგომი მობილური ანძის სიგნალით, აღნიშნული გარემოება დასტურდება იმ ფაქტით, რომ მას დამყარებული აქვს რამდენიმე კონტაქტი, მათ შორის თავის მეუღლესთან.

22. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ მ-ის სასამართლო მედიცინის ინსტიტუტში ჩატარდა მოლეკულურ-გენეტიკური კვლევები. ჩამოყალიბდა საერთო ჯამში 4 ექსპერტიზა: ... – დანართში ... შედარებითი ექსპერტიზა. ჩატარდა მოლეკულურ – გენეტიკური გამოკვლევები – მთლიანად აიღეს 277 სინჯი: 230 ანაფხევი გვამიდან, 1 ანაფხევი დაქტილოსკოპიური სინჯიდან, 8 ანაფხევი ლამის საცვლიდან, 2 ანაფხევი თაროდან, 2 ანაფხევი საზომი მეტრიანიდან, 4 მიბმული მელავების გამორეცხვა, 14 ანაფხევი მიბმული ხელებიდან, 2 მიბმული იდაყვების გამორეცხვა, 14 ანაფხევი მიბმული კოჭებიდან, თმა – თმის გამოკვლევა არ მოხდა.

23. საქმეში არსებული განაკვეთის ოქმის თანახმად, ა. მ-ის (დაბ: ...) გვამის სასამართლო-სამედიცინო გაკვეთა ჩატარდა ნ-ის ვ-ის კრემატორიუმში 25.06.2013 წელს, 15:00 საათიდან. მკვდარი აღმოჩენილია 25.06.2013 00:02 (გარდაცვალების მონაბეჭდის მიხედვით). სასამართლო-სამედიცინო გაკვეთამ შემდეგი ძირითადი დიაგნოზები დაადგინა: 85 წლის ქალის (ზოგადად კარგი მდგომარების) გვამი. პირში, თავის ქვედა არეალზე შემოხვეული და კისრის მარცხენამხარეს გაკვანძული ქსოვილის ნაჭრის კვანძი. მასობრივი ჰეტეროგენური სისხლჩაქცევები და მომრავლებული მკვდრის ლაქები, ვიბიცებით თავის და მკერდის ღრუს არეალში. ცხვირ-ხახის ღრუში სისხლი. ფილტვებში მომრავლებული ჰაერი. ორივე მხარეს კონიუნქტივი, აგრეთვე მარჯვენა ზედა ქუთუთოს და მარცხენა ზედა და ქვედა ქუთუთოს ლაქოვანი სისხლჩაქცევები, ცხვირის კანის შეშუბები, ქვედა ყბის მარჯვენა მხარეს, ნიკაპიდან ხელმარჯვნივ, ზემო არეალში შეშუბებები და სისხლჩაქცევები. ზოლებრივი სისხლჩაქცევა თავის მარცხენა მოძრავ კუნთზე, პირდაპირ ლავინის ზემოთ. მეორე და მესამე ნეკნების ზემოთ, მკერდთან ახლოს ლიპოსომური ქსოვილისა და კუნთების სისხლჩაქცევა ხელმარჯვნივ. ობდუქციის მეშვეობით მიღებული ფაქტების საფუძველზე ა. მ-ი გარეგანი (საფიქციური) გაგუდვით არაბუნებრივად გარდაიცვალა. პირის ღრუს დახშობით დაზარალებულის მუცელზე, პირით იატა-ზე წოლითმა მდგომარეობამ და თავზე საბნების დაფარებამ დამა-

ტებითი უპაერობა გამოიწვია. სახის არეში სისხლჩაქცევები და განაკანონები პირით იატაკზე წოლისას თავზე ძალადობრივი ზენოლის შედეგია. ზურგის მარჯვენა მხარეს მკვეთრი სისხლდენა და აგრეთვე სისხლჩაქცეული ნეკნების მოტეხილობები მკერდის წინა მხარეს სხენებულის სხეულზე მუხლებით დგომას ან ჯდომას განმარტავს. გარდა ამისა, აღნიშნება ბლაგვი საგნით დაზიანების კვალი მარჯვენა კეფაზე, აგრეთვე ზედა და ქვედა კიდურებზე, ასევე სხეულის შებოჭილი ნაწილების სისხლდენა ამტკიცებს, რომ ქალბატონი მ-ი სისხლის მიმოქცევის შებოჭვის განხორციელების დროს რეგულარულად მოქმედებდა. სიკვდილის გამომწვევი შიზეზის შიდა ბუნებრივი დაავადებები გაკვეთამ არ დაადგინა.

24. ექსპერტმა ე. შ-მა პირველი ინსტანციის სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხვისას აჩვენა, რომ 1995 წლიდან არის სასამართლო მედიცინის ექსპერტი. 2013 წლის 25 ივნისს დაურეკეს და მივიდა შემთხვევის ადგილზე, სადაც მკვლელობის შედეგად გვამი იპოვეს. პოლიციასთან ერთად სახლში შევიდა. გვამი იყო იატაკზე კარადასა და საწოლს შორის. იწვა მუცელზე. გარდაცვლილი ნაწილობრივ ჩატარებული იყო, ნაწილობრივ კი – გადასაფარებლით დაფარული. გამომდინარე იქიდან, რომ პოლიციელები აპირებდნენ ანაბეჭდების აღებას მიცვალებულის სხეულზე მისი შემობრუნებითა და წებოვანი ლენტის საშუალებით, გვამი ზედაპირულად დათვალიერდა; მასზე იარაღის კვალი არ აღნიშნებოდა. მან შეამოწმა მიცვალებულის სხეულისა და დანაშაულის ადგილის ტემპერატურა. სხეულის ტემპერატურა იყო 5,1, ხოლო ოთახის ტემპერატურა – 23 გრადუსი. შემდეგ პოლიციას უნდა აეღო ანაბეჭდები; მხოლოდ აღნიშნულის შემდეგ მოხდებოდა ობდუქცია, ანუ გვამის გადატანა ექსპერტიზის ბიუროში და მისი გაკვეთა. აღნიშნულით დამთავრდა მისი შემთხვევის ადგილზე მუშაობა. რაც შეეხება სახლს, იგი არეული იყო და მიცვალებული იწვა იატაკზე. გვამის გაკვეთა მოხდა ნ-ის კრემატორიუმში. ექსპერტიზის ჩატარების დროს ა. მ-ის გვამს ჯერ კიდევ ჰქონდა პირი აკრული. გვამს აღენიშნებოდა მრავლობითი სისხლჩაქცევები სხეულზე და დაზიანება სახის არეში, ასევე გადაციებული ფილტვი, ნეკნები მოტეხილი, პატარა ნასერები სახეზე, ჩამტკრეული ნეკნები, რბილობის სისხლჩაქცევა სხეულის ზედა ნაწილზე, ასევე, თავის რბილ ნაწილში იყო დაზიანება, განსაკუთრებით შუბლის მარცხენა ნაწილში ჰქონდა და მძიმე სისხლჩაქცევები. გვამს აღენიშნებოდა გარეგნული გაყინვა, რომელიც გამოიწვია სასუნთქი გზების შეფერხებამ, მათზე ქსოვილის ნაჭრისა და საბნის დაფარებამ. ზემოაღნიშნულმა, სისხლჩაქცევებთან ერთად ფილტვის გადაციება გამოიწვია. დაზარალებულს მოტეხილი ჰქონდა მკერდის ძვლის მეორე და მესამე ნეკ-

ნები, ასევე მარჯვენა მხარეს – მეორე, მეოთხე და მეხუთე ნეკნები. აღნიშნული მოტეხილობები იყო სიცოცხლის დროინდელი. გარდაცვლილი იყო 85 წლის. მიცვალებულზე აღნიშნული დაზიანებები შეიძლება განვითარებულიყო კონკრეტულ საგანთან შეხებისას თავის მიქეჭყვით. მოტეხილობებს რაც შეეხება, შესაძლებელია, იგი დარტყმებმა გამოიწვია (შესაძლებელია, სხეულზე მუხლების მირტყმამ). დაზარალებულს პირის ღრუში ჰქონდა ჩაჩრილი დაგრეხილი ნაჭერი, რომლის მეშვეობით ენას ჰქონდა ადგილი შეცვლილი. მონმის განმარტებით, როდესაც ენა უკან არის განეული, იგი ხელს უშლის ცხვირით სუნთქვას.

25. რ-ის ინტერპოლის ცნობით, ჩ. და ძ. საგზაო პოლიციამ ბ-აში 20.07.2013 წელს შეამონმა. 21.08.2013 წელს ჩ. პოლიციამ ფ-აში შეამონმა და მას შემდეგ, რაც დადგინდა, რომ არ გააჩნდა არც პირადობის დამადასტურებელი რაიმე საბუთი და არც ი-ში ყოფნის უფლება, აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე. 2013 წლის 24 აგვისტოს ღამესა და 25 აგვისტოს გამთენისას ორივე ბრალდებული ბინაში შეტევით ქურდობის ფაქტთან დაკავშირებით დააკავეს და იმყოფებოდნენ წინასწარ პატიმრობაში. ძ. დარჩა წინასწარ პატიმრობაში, ხოლო ჩ. გათავისუფლდა 2014 წლის 17 თებერვალს. ამის შემდეგ ჩ. გაემგზავრა შ-ში, სადაც მას (2014 წლის 11 მარტს ბ-ის რეგიონში, მაღაზიაში ჩადენილი ქურდობის გამო) 2014 წლის 12 მარტს ბ-ის (შ.), კ-ის პოლიციამ აუღო თითოს ანაბეჭდები, ამასთან, აუღეს დნმ-ის ნიმუშიც. გამოძიების ფარგლებში ამ დროისათვის უკვე ცნობილია დანაშაულის ადგილიდან ამოღებული დნმ-ს ნიმუშები; ადგილობრივ მონაცემთა ბაზის მონაცემების ინტერპოლის მონაცემებთან რეგულარული შედარების ფარგლებში დანაშაულის ადგილიდან ამოღებული დნმ-ის კვალი იდენტიფიცირებულ იქნა, როგორც ბრალდებულ ჩ-ის დნმ-ი. მისი დნმ-ის ნიმუში გაიგზავნა ინტერპოლის მეშვეობით და ექსპერტიზის ჩასატარებლად გადაეცა სასამართლო მედიცინის ორივე ინსტიტუტს.

26. 6. ფ-ის მიწის სასამართლოს სისხლის სამართლის მე-5 პალატის განაჩენით სასამართლომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების საერთო შეფასების საფუძველზე დადგენილად მიიჩნია, რომ 6. ძ-ემ და მისმა თანამონანილე გ. ჩ-მ ჩაიდინეს ყაჩალობა და ა. მ-ი მოკლეს. მათი დნმ-ის კვალი აღმოჩნდა იმ ელექტროსაფენზე მე-2 კვანძის არეში, რომლითაც დაზარალებულს შეკრული ჰქონდა ხელფეხი. კიდევ ხუთ ადგილას დაზარალებულის მკლავებსა და ფეხებზე იპოვეს 6. ძ-ის დნმ-ის კვალი. გ. ჩ-ის დნმ-ის კვალი აღმოჩნდა ასევე დაზარალებულის ზურგზე, ლამის პერანგზე, კამოდის სახელურსა და შემოსასვლელში ნაპოვნ ბეჭედზე. არ არსებობს სხვაგვარი ახსნა იმისა, თუ როგორ შეიძლება მოხვედრილიყო დამ-

ნაშავეთა ბიოლოგიური მასალა დაზარალებულის კანზე, ზურგსა და ხელ-ფეხის შესაკრავად გამოყენებულ ნივთებზე. 6. ფ-ის მინის სასამართლოს სისხლის სამართლის მე-5 პალატის განაჩენში აგრეთვე აღნიშნულია ექსპერტ დოქტორ ბ-ის განმარტება, რომლის თანახმადაც, დაზარალებულის სიკვდილი ე.წ. გარე (ასფიქციურმა) გაგუდავამ გამოიწვია. დადგინდა, რომ სასუნთქი გზები სრულად არ დაბლოკილა, რადგან პირის ახვევის მიუხედავად, დაზარალებულს ჟანგბადი მიეწოდებოდა პირისა და ცხვირის ღრუს გავლით. პირის ასახვევად გამოყენებულ ქსოვილს არ გაუგუდავს დაზარალებული, რადგან იგი არ გადიოდა საძილე არტერიაზე. მიუხედავად სასუნთქი გზების თითქმის სრული ბლოკირებისა (საბნების, ხალიჩის მეტვეობით) და მუცელზე წოლისა, დაზარალებულს მაინც მიეწოდებოდა რაღაც რაოდენობით ჟანგბადი, რომელიც დარჩენილი იყო საბანში. თუმცა იმის თქმა, რამდენ ხანს ეყო დაზარალებულს დარჩენილი ჟანგბადი, ძნელია. იმის გამო, რომ საბანში დარჩენილი იყო ჰაერი, შეიძლება დაშვებულ იქნეს, რომ სიკვდილთან ბრძოლა ასეთ ვითარებაში იმ დროზე მეტ ხანს გრძელდება, ვიდრე გაგუდვით სიკვდილის დასადგომად საჭირო – 5-7,5 წუთია. მაგრამ, ვინაიდან დაზარალებული ხანში შესული იყო, სავარაუდო, მისმა ბრძოლამ სიკვდილთან 5 წუთზე მეტ ხანს არ გასტანა.

27. ამავე განაჩენში აღნიშნულია, რომ პროფესორმა ბ-მა ჩაატარა დწმ-ის კვალთა ექსპერტიზა. თითოეული კვალის გამოკვლევისას შემოწმდა 16 ერთმანეთისგან დამოუკიდებელი, მეტყვიდრეობით გადამცემი სისტემა და გამოყენებულ იქნა ევროპელი მოსახლეობა. კამიდის სახელურზე, კვალი 3,24 აღმოჩენილმა ბიოლოგიურმა მასალამ აჩვენა შერეული გენეტიკური მასალის ტიპური სურათი. კვალის ძირითადი გამომწვევის დწმ-ის საიდენტიფიკაციო ნიმუში დწმ-ის ანალიზისთვის შეიტანეს ცხრილში. დასახელებული ცხრილი გაეგზავნა ნ-ის კრიმინალურ პოლიციას, რომლის ცნობით წარმოდგენილი ნიმუშები დწმ-ს ნიმუშთა მონაცემთა ბაზაში დაემთხვა გ. ჩ-ის პერსონალურ მონაცემებს. აქედან გამომდინარე, ყოველგვარი დასაბუთებული ეჭვის გარეშე გ. ჩ. არის კამოდის სახელურზე დატოვებული კვალის 3,24 ბიოლოგიური მასალის მატარებელი. „დასაბუთებული ეჭვის გარეშე“ ნიშნავს, რომ დწმ-ს ეს საიდენტიფიკაციო ნიმუში სტატისტიკურად მხოლოდ ერთხელ არსებობს მსოფლიოს მასშტაბით. რადგან კვალის ძირითად კომპონენტად იდენტიფიცირებულია მხოლოდ ერთი ადამიანის დწმ-ი, აღნიშნული კვალი შეიძლება განიხილოს, როგორც ერთადერთი კვალი. რაც შეეხება პოლიციის ნივთმტკიცებას 8.65ა (ბეჭედი შემოსასვლელში), ა. მ-ის ა-ის გარდა, იკვეთება გ. ჩ-ის ყველა

მახასიათებელი. აქედან გამომდინარე, იგი ითვლება ბეჭედზე დატოვებული კვალის თანადამტოვებლად. ბიოსტატიკური თვალსაზრისით, პოლიციის ნივთმტკიცებაზე 8.65ა (ბეჭედი შემოსასვლელში) შედგენილი ექსპერტიზა ინტერპრეტირებულ იქნა შემდეგი ორი ჰიპოთეზის საფუძველზე: ჰიპოთეზა 1: კვალი 8.65ა (ბეჭედი შემოსასვლელში) შეიცავს ა. მ-ის და გ. ჩ-ის დნმ-ის ნარევს. ჰიპოთეზა 2: კვალი 8.65ა (ბეჭედი შემოსასვლელში) შეიცავს ა. მ-ის და ასევე გ. ჩ-სთან ნათესაურ კავშირში არმყოფი, უცნობი პირის დნმ-ის ნიმუშს. 2 კვადრილონზე მეტია იმის ალბათობა, რომ კვალზე 8.65ა (ბეჭედი შემოსასვლელში) დატოვებული დნმ-ი ა. მ-თან ერთად ეყუთნის ჩ-ს და არა – სხვა, უცნობ პირს. აქედან გამომდინარე, ამ კვალის ინტერპრეტაცია უნდა მოხდეს, როგორც ამ ორივე პირის გენეტიკური მასალის ნარევისა. აღნიშნული განაჩენით, დადგინდა, რომ დანაშაულის ადგილს ნარევი 6 დნმ-ის კვალი ეკუთვნოდა ნ. ძ-ეს, ხოლო 3 დნმ-ის კვალი – გ. ჩ-ს.

28. მოწმე დეტექტივ-გამომძიებელ მ. შ-ას ჩვენებით დადგენილია, რომ გ-იდან გამოიგზავნა საქმის მასალები, რის შემდეგაც მათთან დარეგისტრირდა სისხლის სამართლის საქმე გ. ჩ-ის მიმართ. მან გამოითხოვა ინფორმაცია სხვადასხვა უწყებიდან აღნიშნული პირის შესახებ. ინფორმაცია შეეხებოდა გ. ჩ-ის პიროვნებასა და მისი გვარის ცვლილებას. გვარის ცვლილებასთან დაკავშირებით მოწმემ განმარტა, რომ ბრალდებული დაბადებით იყო ღ., ხოლო შემდეგ იგი გადავიდა მეუღლის გვარზე, შესაბამისი წესით, დოკუმენტურად გაფორმებული იყო სამოქალაქო რეესტრის საგენტო-

ში.

29. დადგენილია, რომ სსგს ჭ-ის სამოქალაქო რეესტრის სამსახურის მიერ ს. ჩ-ისა და გ. ღ-ის (დ. წ. საქართველოს მოქალაქე, პ., საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: ჭ-ში, ა-ში) ქორწინების რეგისტრაცია განხორციელდა 15.05.2014 წელს. ქორწინების რეგისტრაციის შემდეგ გ. ღ-მ აირჩია მეუღლის გვარი – ჩ.

30. საქმეში არსებული, საინფორმაციო-ანალიტიკური დეპარტამენტის საინფორმაციო ცენტრის (მთავარი სამმართველო) უფროსის მოადგილის /მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე/ – მონაცემთა აღრიცხვისა და რეგისტრაციის სამმართველოს უფროსის ი. ზ-ის წერილით ირკვევა, რომ მათ ხელთ არსებული კომპიუტერულ მონაცემთა ბაზების მიხედვით მოქალაქე – გ. ჩ-ის (ღ.), (პ/ნ...) მიერ საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის კვეთის ფაქტები სასაზღვრო-გამტარი პუნქტების გავლით 2012 წლის 1 იანვრიდან 2016 წლის 21 ნოემბრამდე დაფიქსირდა სსკ „ს-ის“ და სსკ „თ-ის“ გავლით. .../2013 ... გ. ღ., გასვლა, უ.; .../2013 ... გ. ღ., გასვლა ... ვ. – პ.; .../2014 ... გ. ღ., შემოსვლა ... ს – თ.

31. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მხარეთა მონაწილეობით გამოიკვლიერ ნივთიერი მტკიცებულებები, კერძოდ, 3.97 ობიექტი – წერვანი ლენტი, რომელიც აიღეს დაზარალებულის პერანგისგან ზურგის არეში და რომელზედაც აუტოსომური სისტემით ქსოვილის ნაზავი სავსებით ემთხვევა დაზარალებულისა და გ.19.. გ-ს დნმ-ს. ექსპერტიზის დასკენის თანახმად, 3.97 სინჯის ქსოვილის მინარევი ბილიონზე მეტჯერ უფრო ხარისხია, აქედან დასტურდება, რომ სინჯი 3.97 ეკუთვნის გ.19.. გ-ს ბიოლოგიურ ქსოვილს. ასევე სინჯი 8.65-ზე (ბეჭედი) ნაპოვნია გ.19.. გ-ს დნმ-ის კვალი. კვალზე 8.65 (ბეჭედი, ჯაჭვის ნაწილები) ა. მ-ის გარდა, გამოიკვეთა მემკვიდრეობითი ნივთიერებანი, რომელიც ეკუთვნის გ. გ-ს, რის გამოც ეს პირი კვალის მთავარ დამტოვებელად მიიჩნიერ. შემთხვევის ადგილიდან ალებული ნიმუშებიდან დანაშაულის ადგილზე ნაპოვნი 3 დნმ-ის კვალი ეკუთვნის გ. ჩ-ს, ეს კვლებია: 3.97 (ლამის პერანგის ზურგის არე), 3.24 (კამოდის სახელურზე დატოვებული კვალი) და 8.65 (ბეჭედი, ნაპოვნი შემოსასვლელში); აღნიშნული მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ გ. ჩ-ს უშუალო შეხება ჰქონდა ა. მ-თან. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ა. მ-ის პირის ასაკრავად და მკლავების შესაბორკად გამოყენებული იყო ქსოვილი, რომელიც წარმოადგენდა ლამის პერანგს. გამოკვლევბის შედეგების მიხედვით, პირის ასაკრავად გამოყენებულ ქსოვილზე გ. ჩ-ის დნმ-ის კვალი თერთმეტჯერ დადგინდა. სასამართლო სხდომაზე გამოიკვლიერ მაგიდის თეთრი გადასაფარებელი 8.5. მასზე ჩატარებული დნმ-ის ექსპერტიზის დასკენის თანახმად, გ. ჩ-ის დნმ-ის კვალი ცამეტჯერ დადგინდა. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეულ ყავისფერ ტანისამოსზე 8.3, რომელიც ხელების შესაკრავად იქნა გამოყენებული, გ. ჩ-ის დნმ-ი ერთხელ დადგინდა. ბრალდებულ გ. ჩ-სთან დაკავშირებით ჩატარებულ გამოკვლევაში, წერვანი სახევების ანალიზის შედეგად დადგინდა დნმ-ის ანაბეჭდები სხეულის შემდეგ არეალებში: ყელისა და კისრის არეში (სხეულის უკანა მხარეს) ერთი დნმ-ის ანაბეჭდი; ყვითელ მაისურზე (უკანა მხარეს) მარცხენა მხართან, ორი დნმ-ის ანაბეჭდი, ხოლო ზურგის არეში, ერთი დნმ-ის ანაბეჭდი; მარცხენა იდაყვისა და მკლავის ქვედა ნაწილის არეში, უკანა მხარეს, ორი დნმ-ის ანაბეჭდი; საცვალზე, რომელიც მსხვერპლს ეცვა, (საჯდომის არეში) ორი დნმ-ის ანაბეჭდი; მარჯვენა ბარძაყის უკანა მხარეს, ერთი დნმ-ის ანაბეჭდი; სხეულის წინა მხარეს, ერთი დნმ-ის ანაბეჭდი მარცხენა მკლავის ზედა ნაწილთან, ხოლო ორი დნმ-ის ანაბეჭდი მარცხენა მკლავის ქვედა ნაწილთან; მარჯვენა ბარძაყის ქვედა ნაწილთან, ორი დნმ-ის ანაბეჭდი. გ. ჩ-ის დნმ-ი ნაპოვნია (როგორც ექსპერტმა დ. კ. მ-მა სასამართლო სხდომაზე უჩვენა), კვალი 8.1-ზე, ეს არის

კ-ის ლურჯი პერანგი, დასახელება 8.1.06, ეს არის პირში ჩასაჩრე-ლი ჩვრის კვანძი; კვალი 3.97 დნმ-ის კვლები წებოვან ლენტზე ზურგის მხარეს ყვითელი მაისური; კვალი 3.103 დნმ-ის კვალი წე-ბოვან ლენტზე, საჯდომის ნაწილი ლურჯი ტრუსი; კვალი 3.130 დნმ-ის კვალი წებოვან ლენტზე, მარცხენა უკანა მხარე; კვალი 3.148/149 მარცხენა ზედა კიდური უკანა მხარე; კვალი 3.207 დნმ-ის კვალი წებოვან ლენტზე, მარცხენა ზედა კიდური, წინა მხარე. კვალი 8.5.12 და 8.5.13 (ეს არის ანაფეხეკი მაგიდის გადასაფარებ-ლიდან) დნმ-ის სხვადასხვა ტიპის ნარევი, რაც ეკუთვნის სულ მცი-რე 2 ადამიანს. დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ გამოკვე-თილია მდედრობითი სქესის პირის კვალი, მისი ნიშნები ემთხვევა დაზარალებულის მახასიათებლებს. ამას გარდა, გამოკვეთილია იმ პირის კვალი, რომელიც საქმის მასალებში მოხსენიებულია, რო-გორც გ.19.. გ. საუბარია ბრალდებულ გ. ჩ-ზე.

32. ნივთიერი მტკიცებულებები (რომელიც გ-მ საქართველოს საერთაშორისო თანამშრომლობის ფარგლებში მიაწოდა) დაცვის მხარემ აგრეთვე საეჭვოდ მიაჩინა, იმ მოტივით, რომ გამოგზანი-ლი ფუთები დალუქული არ იყო. აღნიშნული პრეტენზიის შეფასე-ბის ნაწილში საკასაციო პალატა ეთანხმება და იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მოტივაციას, რის გამოც მასზე დამა-ტებით მსჯელობა მიზანშეუწოდლად მიაჩინა.

33. ამდენად, წარმოდგენილი მასალებიდან გამომდინარე, გ. ჩ-ის დნმ-ის კვლები აღმოჩნდა როგორც დაზარალებულის სხეულის სხვადასხვა მიდამოში, ისე – მის საცხოვრებელ სახლში არაერთ ადგილას, რაც მიუთითებს მის უშუალო მონაწილეობაზე ბრალად-შერაცხული დანაშაულის ჩადენაში.

34. ამასთან, ნ. ფ-ის მინის სასამართლოს სისხლის სამართლის მე-5 პალატაზე დაადგინა, რომ დაზარალებულის სხეულზე ნ. დ-ის დნმ-ის კვალი გ. ჩ-სთან ერთად იყო აღმოჩენილი. ნ. დ-ის დნმ-ის კვალი დაზარალებულის სხეულზე ხუთ ადგილას აღმოჩნდა, კერ-ძოდ, მკლავებსა და ფეხებზე და აგრეთვე იმ ელექტროსადენზე, რომლითაც დაზარალებულს შეკრული ჰქონდა ხელ-ფეხი. რაც შე-ეხება გ. ჩ-ს, მისი დნმ-ის კვალი აღმოჩენილია აგრეთვე სხვადას-ხვა ადგილას, მათ შორის – ა. მ-ის პერანგის ზურგის არეში, პირის ასაკრავად გამოყენებულ ქსოვილზე, ხელების შესაკრავად გამო-ყენებულ ყავისფერ ტანსაცმელზე, გარდაცვლილის ყელისა და კისრის არეში. სასამართლო მედიკინის ექსპერტმა ე. შ-მა განმარ-ტა, რომ ექსპერტიზის ჩატარების დროს ა. მ-ის გვამს ჯერ კიდევ ჰქონდა პირი აკრული. დაზარალებულს პირის ღრუში ჰქონდა ჩაჩ-რილი დაგრეხილი ნაჭერი, რომლის მეშვეობით ენას ადგილი ჰქონ-და შეცვლილი. მოწმის განმარტებით, როდესაც ენა უკან არის გა-

წეული, იგი ხელს უშლის ცხვირით სუნთქვას. ასევე, საქმის ძირითადი გამომძიებელის – მონმე ვ. ე-ეს ჩვენებით დადგენილია, რომ როდესაც შემთხვევის ადგილზე მივიდა, ... გარდაცვლილს ხელები უკან პქონდა წელზე და შებორკილი იყო ელექტროსადენით.

35. რაც შეეხება ქონების მართლსაწინააღმდეგოდ მისაკუთრების მიზანს, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ გ. ჩ-ის დნმ-ი სახლში არსებულ სხვადასხვა ნივთზეც ამოვიდა (მათ შორის: კამიდის სახელურზე, ბეჭედზე). მონმების: ნ. ე. კ-ის, პ. ჰ-ის, დაზარალებულის უფლებამონაცვლე რ-რ. პ-ის, ვ. ე-ეს, ე. შ.ის ჩვენებით დადგენილია, რომ სახლში იყო არეულობა და იქმნებოდა შთაბეჭდილება, რომ ის იყო გაჩერეკილი. პ. ჰ-ის ჩვენების თანახმად, მისალებ ოთახში დიდი კამიდის კარი იყო ღია, ხოლო დიდი უჯრები – გამოწეული. დაზარალებულის უფლებამონაცვლემ კი მიუთითა, რომ დედამისის სახლში ყველაფერი ამოყრილი იყო – თითოეული უჯრა, სამკაულის ყუთები.

36. საქმის მასალებიდან არ გამომდინარეობს სხვაგვარი ახსნა, თუ როგორ მოხვდა გ. ჩ-ისა და მისი თანამზრახველის დნმ-ის არაერთი კვალი შემთხვევის ადგილზე.

37. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას დადასტურებულად მიაჩინა, რომ გ. ჩ-მ თანაამსრულებელთან ერთად ჩაიდინა: ყაჩაღობა (ა. მ-ის ბინაში უკანონო შელწევით, რის შედეგადაც დაეუფლა დაზარალებულის კუთვნილ ერთ „როლექსის“ ფირმის ქალის, მაჯის საათს), რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ა. მ-ის განზრახ მკვდელობა დამამდიმებელ გარემოებებში (ანგარებით, სხვა დანაშაულის ჩადენის გაადვილებისა და დაფარვის მიზნით), რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სსკ-ის 109-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით.

38. გ. ჩ-ისათვის შეფარდებულ სასჯელის სახესა და ზომასთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს და ინდივიდუალურად აფასებს გ. ჩ-ის პიროვნებას.

39. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში გამოკვეთილია დანაშაულთა ერთობლიობა. ასევე, იმის გათვალისწინებით, რომ გ. ჩ. წარსულში ნასამართლევია ანალოგიური, განზრახი დანაშაულის, კერძოდ, ჯგუფურად, ბინაში უკანონოდ შეღწევით ყაჩაღობის ჩადენისათვის, ამდენად, იკვეთება დანაშაულის რეციდივიც. საქმეში წარმოდგენილი საჩერის რაიონული სასამარ-

თლოს 2006 წლის 21 ივნისის განაჩენით დადგენილია, რომ გ. ჩ. ორ თანამზრახველთან ერთად ყაჩალურად თავს დაესხა ქალბატონს, რომელსაც მიაყენეს ჯანმრთელობის დაზიანება და გასტაცეს კონკრეტული ქონება.

40. მოცემულ შემთხვევაში პალატა მხედველობაში იღებს ჩადენილი დანაშაულის ძალადობრივ ხასიათსა და ჩადენის ფორმას, მოვალეობათა დარღვევის ზომას, რომელიც მიუთითებს ქმედების საშიშროებაზე (კერძოდ, განზრახვის სისრულეში მოყვანის მიზნით მსჯავრდებულმა თანამზრახველთან ერთად არაერთი წინააღმდეგობა გადალახა) და მიაჩნია, რომ გ. ჩ-ის მიმართ შეფარდებული სასჯელის სახე და ზომა არის სამართლიანი.

41. ამდენად, საკასაციო პალატა, წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, არ იზიარებს იმ პოზიციებს, რომლებიც დაცვის მხარემ თავის საჩივარსა და სასამართლო სხდომაზე დაასახელა, რის გამოც მიაჩნია, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენის შეცვლის საფუძველი არ არსებობს და იგი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. ჩ-ის ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ტ. კ-ის, ბ-სა და ლ. ა-ის საკასაციო საჩივარი არ დაემაყოფილდეს;

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად;

3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

კირპონ ნაცილი

1. საგამოყენო მოქმედებები

სასამართლოს განჩინების გარეშე ჩატარებული საგამოყენო მოქმედება

განაჩინი საქართველოს სახელით

№640აპ-18

23 აპრილი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:
გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ბ. ალავიძე,
პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინ-
ტერესების დამცველის, ადვოკატ დ. გ-ის საკასაციო საჩივარი ქუ-
თაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2018 წლის 13 სექტემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 16 მაისის განა-
ჩენით ზ. ქ. შ. - დაბადებული ნასამართლევი, - ცნობილ იქნა დამნა-
შავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვე-
პუნქტით, მე-19, 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და
მიესაჯა 6-6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლო-
ვანთა მართლმასჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის
თანახმად, შეუმცირდა $\frac{1}{4}$ -ით და თითოეული დანაშაულისათვის გა-
ნესაზღვრა 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა. საქარ-
თველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ერთმა სას-
ჯელმა შთანთქა მეორე და ზ. ქ-ს დანაშაულთა ერთობლიობით მი-
ესაჯა 4 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რამაც შთან-
თქა ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 5 დეკემბრის გა-
ნაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ,
განაჩენთა ერთობლიობით განესაზღვრა 4 წლითა და 6 თვით თავი-
სუფლების აღკვეთა, რომლის მოხდა დაეწყო 2018 წლის 30 იან-
ვრიდან.

2. განაჩენით დადგენილად იქნა მიჩნეული, რომ ზ. ქ-მ ჩაიდინა
ქურდობა, ე.ო. სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მარ-

თლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, იმის მიერ, ვინც ორჯერ ან მეტჯერ იყო ნასამართლები სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის, ასევე – ქურდობის მცდელობა იმის მიერ, ვინც ორჯერ ან მეტჯერ იყო ნასამართლები სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის. მისი ქმედებები გამოიხატა შემდები:

- 2018 წლის 21 იანვარს, ლამის საათებში, ბ-ში, პ-ში გაჩერებული მანქანიდან ზ. ქ. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფარულად დაეუფლა 6. ბ-ის კუთვნილი მობილურ ტელეფონს;
- 2018 წლის 21 იანვარს, დაახლოებით 03:00 საათზე, ბ-ში, ზ. გ-ში, ავტოსადგომზე გაჩერებული „მერსედეს ბენცის“ ფირმის ავტომობილიდან ზ. ქ. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფარულად ცდილობდა ც. ბ-ის კუთვნილი ნივთების დაუფლებას.

3. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულის ადგომატმა დ. გ-ემ, რომელმაც ითხოვა ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 16 მაისის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და ზ. ქ-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 13 სექტემბრის განაჩენით სააპელაციო საჩივრის მოოხოვნა არ დაკმაყოფილდა და გასაჩივრებული განაჩენი ზ. ქ-ის მიმართ დარჩა უცვლელად.

5. კასატიკი – მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინტერესების დამცველი, ადგომატი დ. გ. ითხოვს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 13 სექტემბრის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და ზ. ქ-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას იმ მოტივით, რომ ზ. ქ-ის პირადი ჩერეკა ჩატარდა კანონდარღვევით, შესაბამისად, პირადი ჩერეკის დროს ამოღებული ნივთები უკანონდები ცნეს ნივთმტკიცებად; საქმის წარმოების მთელ სტადიაზე ზ. ქ-ის, როგორც არასრულწლოვნის, მიმართ უნდა გამოეყენებინათ ინდივიდუალური მიდგომა.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა დაცვის მხარის საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ საკასაციო საჩივრი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათიდან და №... შეტყობინებიდან ირკვევა, რომ 2018 წლის 21 იანვარს ბათუმის საქალაქო

სამმართველოს პოლიციის მ. განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გა-მომძიებელმა გ. ა-მ ბ-ში, ზ. გ-ში, ავტოსადგომზე გაჩერებული „მერ-სედეს ბენცის“ ფირმის ავტომობილიდან, სახ. №..., ქურდობის მცდელობის ფაქტზე შეაჩერა საქართველოს მოქალაქე, ... დაბა-დებული ზ. ქ. (პირადი №....).

3. 2018 წლის 21 იანვრის პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ ზ. ქ-ის პირადი ჩხრეკის შედეგად სამართალდამცავებმა ამო-ილეს სუნამო წარნერით „AVON MUSIK IRON“, ტელეფონი „ნოკია“, ვერცხლისფერი სავარცხელი, 23 ლარი და 35 თეთრი რკინის ხუ-და ფული, შავი საფულე „GMS GUMESILEATHER“, მწვანე სანთებე-ლა და წაწვეტებული კონსტრუქციის მეტალი, რომლებიც აღწე-რის შემდეგ დაილუქა წივთმტკიცებისათვის განკუთვნილ სპეცია-ლურ პაკეტში.

4. 2018 წლის 21 იანვრის საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით დადგენილია, რომ გამომძიებელმა ზ. მ-ებ ჩატარა საგამოძიებო ექსპერიმენტი, რომელშიც მონაწილეობდნენ ც. ბ-ე, ზ. ქ., ი. დ., მ. მ. და რ. გ.. საგამოძიებო ექსპერიმენტის დროს ზ. ქ-მ მიუთითა იმ მანქანაზე, საიდანაც ცდილობდა წივთების ქურდობას და რა დრო-საც შეაჩინიეს პოლიციის თანამშრომლებმა, ასევე აჩვენა ადგი-ლი, საიდანაც გადავიდა ავტომანქანაში და დაეუფლა წივთებს, რომლებიც შემდეგ პირადი ჩხრეკის დროს ამოუღეს. ზ. ქ-მ ექსპე-რიმენტში მონაწილე პირებს ასევე აჩვენა ბ-ში, პ-ში გაჩერებული ავტომანქანა, სახ. №..., საიდანაც მოიპარა „ნოკიას“ ფირმის მობი-ლური ტელეფონი.

5. დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის 2018 წლის 29 იანვრის №... დასკვნის თანახმად, 2018 წლის 21 იანვარს ბ-ში, ზ. გ-ში მდებარე ავტოსადგომზე გაჩერებული ავტომანქანიდან (სახ. №...) ამოღებუ-ლი და დაქტილოფირზე გადატანილი ხელისგულის ერთი და თითოის ორი კვალი დაქტილოსკოპიურ მონაცემთა ერთიან ბაზაში აღრიც-ხვაზე მყოფ, ... წელს დაბადებულ ზ. ქ-ის სახელზე შევსებულ დაქ-ტილობარათზე გამოსახული მარჯვენა ხელისგულისა და მარჯვე-ნა ხელის საჩვენებელი და შეუ თითების ანაბეჭდების იდენტურია.

6. გარდა ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებისა, ზ. ქ-ის ბრალე-ულობა ასევე დადასტურებულია შემთხვევის ადგილის დათვალი-ერების ოქმებით, მონმებების – დ. კ-ის, ჯ. ც-ის, გ. ა-ის, ზ. მ-ის, ნ. ბ-ის, ც. ბ-ის ჩვენებებითა და თავად ზ. ქ-ის აღიარებით, ასევე – დაც-ვის მხარის მიერ უდავოდ ცნობილი სხვა მტკიცებულებებით.

7. საკასაციო საჩივარში დაცვის მხარე უთითებს, რომ ზ. ქ-ის პირადი ჩხრეკა ჩატარდა კანონდარღვევით, რადგან ჩხრეკაში მო-ნაწილე პირებს – გ. ა-სა და ჯ. ც-ეს არ ჰქონდათ გავლილი არას-რულნლოვანთა სპეციალიზაციის კურსები. არასრულნლოვანთა

მართლმსაჯულების კოდექსის მე-16 მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების პროცესს ანარმობებენ მხოლოდ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულებაში სპეციალიზებული პირები, გარდა საქართველოს სსსკ-ის 120-ე მუხლის მე-8 ნაწილით, 121-ე მუხლის მე-2 ნაწილითა და 171-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა. საქართველოს სსსკ-ის 119-ე მუხლის შესაბამისად, დასაბუთებული ვარაუდის არსებობისას ჩერეკის ჩატარების მიზანი საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე საგნის, დოკუმენტის, ნივთიერების ან ინფორმაციის შემცველი სხვა ობიექტის ამოღება. ამავე კოდექსის 121-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, თუ არსებობს დასაბუთებული ვარაუდი, რომ დაკავებულს აქვს იარაღი ან აპირებს დანაშაულის ჩადენაში მისი მამხილებელი მტკიცებულებების თავიდან მოშორებას, დამკავებელ პირს უფლება აქვს, სასამართლოს განჩინების გარეშე ჩატაროს პირადი ჩერეკა.

8. დადგენილია, რომ 2018 წლის 21 იანვარს უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელმა გ. ა-მ ქურდობის მცდელობის ფაქტზე შეაჩერა ზ. ქ.. საქმეში არსებული მტკიცებულებებით დადასტურებულია, რომ მისი პირადი ჩერეკა ჩატარდა გადაუდებელი აუცილებლობიდან გამომდინარე, რათა დაყოვნებას არ გამოეწვია გამოძიებისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტობრივი მონაცემების განადგურება, ანუ არსებობდა საქართველოს სსსკ-ის 112-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული გადაუდებელი აუცილებლობა. გარდა ამისა, ზ. ქ-ის პირადი ჩერეკა ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლის 2018 წლის 21 იანვრის განჩინებით კანონიერადაა ცნობილი. შესაბამისად, ჩერეკის დროს ამოღებული ნივთებიც კანონიერი ნივთმტკიცებებია.

9. ამდენად, საქმეში წარმოდგენილია ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს ზ. ქ-ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და მე-19, 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენას.

10. გარდა ზემოაღნიშნულისა, მსჯავრდებულ ზ. ქ-თვის სასჯელის სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლომ მხედველობაში მიიღო არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 75-ე მუხლით გათვალისწინებული არასრულწლოვნის საუკეთესო ინტერესები და ინდივიდუალური შეფასების ანგარიში, რომლის თანახმად, მოზარდ ზ. ქ-ს არ ახასიათებს სხვათა მიმართ აგრესია და ძალადობრივი ქცევა, დაინტერესებულია ხელოვნებით – უყვარს მუსიკის მოსმენა და ხატვა, აქვს კარგი გონებრივი შესაძლებლო-

ბეჭი.

11. ბავშვის უფლებათა კონვენციის მე-3 მუხლი ავალდებულებს სახელმწიფოს, რომ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების აღ-სრულების პროცესში ნებისმიერი გადაწყვეტილება მიზნად ისა-ხავდეს ბავშვის ჭეშმარიტი და საუკეთესო ინტერესის დაცვას; ამა-ვე კონვენციის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სახელმწიფოს აკისრია ვალდებულება, რომ სასჯელის შესაბამისი სახის გათვალისწინებისას მხედველო-ბაში მიიღოს ბავშვის ჯანმრთელობა, განათლება, ეკონომიკური ექსპლუატაცია, ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი, მორალური და სოციალური განვითარების ფაქტორები. არასრულწლოვანთა მი-მართ მართლმსაჯულების განხორციელების შესახებ გაეროს მი-ნიმალური სტანდარტული წესების („პეკინური წესები“) მე-5 მუხ-ლის თანახმად, ზემოქმედების ზომები უნდა იყოს თანაზომადი, არა მარტო ჩადენილი ქმედების გარემოებებთან, არამედ – არას-რულწლოვნის მდგომარეობასა და მოთხოვნილებებთან.

12. ზ. ქ-თვის დანიშნული სასჯელის მინიმუმი (საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთას 6-დან 10 წლამდე ვადით) ჩადენილი ქმე-დებებისა და მსჯავრდებულის მდგომარეობის, მისი მოთხოვნილე-ბის თანაზომადია და ემსახურება არასრულწლოვნის ჭეშმარიტი და საუკეთესო ინტერესის დაცვას. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ შეფარდებული სასჯელის სახე და ზომა წარმოადგენს ადეკვატურ ღონისძიებას ზ. ქ-ის რესოციალიზაცია-რეაბილიტაციის, მისი მხრი-დან ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და ადამიანის ძირითა-დი უფლებების დაცვისადმი პატივისცემით განწყობისათვის.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ დ. გ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 13 სექტემბრის განაჩენი დარჩეს უც-ვლელად.
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

პირის ამოსაცნობად ნარდგენა

განაჩენი საქართველოს სახელით

№486აპ-18

13 თებერვალი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაში სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ს. პ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ზ. რ-ს და მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. ბ-ს საკასაციო საჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივნისის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 21 თებერვლის (ს. პ-ს მიმართ) და 26 თებერვლის (გ. კ-ს მიმართ) განაჩენით:

გ. კ., – დაბადებული ...წელს, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – 6 (ექვსი) თვით შინაპატიმრობა; საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვეპუნქტებით – 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 73-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, შეუმცირდა ¼-ით და განესაზღვრა 3 (სამი) წლითა და 9 (ცხრა) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 74-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 4 (ოთხი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთეა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, გ. კ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 3 (სამი) წლითა და 9 (ცხრა) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 74-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 4 (ოთხი) წელი.

გაუქმდა გ. კ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება –

მეთვალყურეობაში გადაცემა.

ს.პ., – დაბადებული 19.. წელს, ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ „დ“ ქვეპუნქტებით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) წლით თავისუფლების ადგვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 8 სექტემბრის განაჩენით განსაზღვრული პირობითი მსჯავრი და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა – 6 (ექვსი) წლით თავისუფლების აღკვეთამ – შთანთქა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 8 სექტემბრის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუქდელი ნაწილი – 10 (ათი) თვითა და 6 (ექვსი) დღით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

ს. პ-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო თავისუფლების აღკვეთის მომენტიდან. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2016 წლის 22 ნოემბრიდან 2016 წლის 27 დეკემბრის ჩათვლით.

გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 12 იანვრის განჩინებით გ. პ-ს საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებაზე, მდებარე თ. (საკადასტრო კოდით №...) დადებული ყადაღა.

არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 45-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და ამავე კოდექსის 75-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, არასრულწლოვან გ. კ-ს დაეგალა სარეაბილიტაციო პროგრამა „დანამაულის გაცნობიერებაში“ ჩართვა.

პირობითი მსჯავრის აღსრულებაზე და მსჯავრდებულ გ. კ-ს ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალა პრობაციის ეროვნულ სააგენტოს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ნივთმტკიცებები:

– გ. კ-სგან ამობლებული „Samsung galaxy s 6“-ის ფირმის მობილური ტელეფონი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს;

– მობილური ტელეფონის ყუთი და „iPhone-iს“ და „HUAWEY-ს“ ფირმის მობილური ტელეფონები სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს.

– ერთი ელექტრონული დისკი, რომელზეც ასახულია შპს „G...-ის“ სავალუტო ჯიხურის კამერის ვიდეოჩანანერები და ერთი ელექტრონული დისკი, რომელზეც ასახულია შპს „რ-ს“ კამერის ვიდეოჩანანერები შენახულ უნდა იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

აღნიშნული განაჩენით სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ გ. კ-მ ჩაიდინა ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია; მანვე ჩაიდინა ძარცვა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, ძალადობით, რომელიც საშიში არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის; ს. პ-მ ჩაიდინა ძარცვა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, ძალადობით, რომელიც საშიში არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის.

მათ მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

2016 წლის 29 აგვისტოს, შუადღის საათებში, ქ. მიმდებარე ტერიტორიაზე, გ.კ. ფარულად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, დაეუფლა ა. გ-ს კუთვნილ „iPhone-ის“ ფირმის მობილურ ტელეფონს და მ. ი-ს კუთვნილ „HUAWEY-ს“ ფირმის მობილურ ტელეფონს.

2016 წლის 21 ნოემბერს, საღამოს საათებში, თ. , ს. პ. და გ.კ., წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფის მიერ ა.ს. მიმართ ჩადენილი ძალადობით, რომელიც საშიში არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის, აშკარად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, დაეუფლებულ მის კუთვნილ „SAMSUNG-ის“ ფირმის მობილურ ტელეფონს.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 21 და 26 თებერვლის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა ს. პ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ზ. რ-მ, ასევე – მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა გ. ბ-მ.

მსჯავრდებულ ს. პ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ზ. რ-მ საჩივრით ითხოვა ს. პ-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა. მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა გ. ბ-მ ითხოვა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვეპუნქტებით (მაკვალიფიცირებელ გარემოებებში) შერაცხული ბრალ-

დების ნაწილში გ. კ-ს მიმართ გამოტანილი გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მისი გამართლება, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში დამნაშავედ ცნობის შესახებ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვება. ამასთან, საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის საბოლოოდ 3 წლით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა, რაც უნდა ჩატვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 21 და 26 თებერვლის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივლისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულ ს. პ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ზ. რ-მდა მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა გ. პ-მ.

მსჯავრდებულ ს.პ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ზ.რ. საჩივრით ითხოვს ს.პ-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას.

მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი გ.ბ. საჩივრით ითხოვს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვეპუნქტით (მაკვალიფიცირებელ გარემოებებში) შერაცხული ბრალდების ნაწილში გ. კ-ს მიმართ გამოტანილი გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და მის გამართლებას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შემოწმა მსჯავრდებულ ს. პ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატი ზ. რ-ს და მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. პ-ს საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ ისინი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაზარალებულ ა.ს. ჩვენებით დადგენილია, რომ 2016 წლის 21 ნოემბერს, დაახლოებით 18:30 საათზე, დედასა და დასთან ერთად იყო პეკინის გამზირზე. დედა დასთან ერთად შევიდა ერთერთ მაღაზიაში, იგი გარეთ იცდიდა. ამ დროს მას მიუახლოვდნენ გ. კ. და ს. პ. გ. კ-მ სთხოვა ტელეფონი დასარეკად, ხელით მიანიშნა, რომ ტელეფონი სურდა, რაზეც უთხრა, რომ ბალანსი არ ჰქონდა. შერვლის მარცხენა ჯიბიდან ამოილო ტელეფონი და დაანახა, რომ ანგარიშზე მხოლოდ 6 თეთრი ჰქონდა. შემდეგ ტელეფონი მიაწო-

და გ. კ-ს, რომელმაც გამოართვა იგი, ყურთან მიიღო და მერე გაიქცა, რასაც კარგად ხედავდა ს. პ-ც. იგი უკან დაედევნა გ. კ-ს, დაეწია, მარჯვენა ხელით დაიჭირა და შეეცადა ტელეფონის უკან დაბრუნებას. ამ დროს მასთან უკნიდან მივიღა ს.პ., რომელმაც მარცხენა მხარეს, საფეხულის არეში, დაარტყა ხელი, რის შედეგადაც სათვალე მოსძვრა, კონტროლი დაკარგა და ველარ შეძლო გ-ს დადევნება. რომ არა ს-ს დარტყმა, იგი ტელეფონის დაბრუნებას შეძლებდა. შემთხვევის დროს გ. კ-ს ეცვა შავი ქურთუკი, რომლის წინა მხარე იყო თეთრი და ჰქონდა შავი სახელოები, მუქი შარვალი და მუქი სპორტული ფეხსაცმელი. ს. პ-ს ეცვა შავი ქურთუკი, შავი შარვალი და შავი ფეხსაცმელი. ამ შემთხვევის შემდეგ, კერძოდ, 2016 წლის 22 ნოემბერს, იგი მონაწილეობდა ამოცნობებში და ამოცნობ გ.კ. და ს. პ.. თავდაპირველად მან სამ ამოსაცნობ პირს შორის ამოცნობ გ. კ., რომელმაც შემთხვევის დღეს სთხოვა ტელეფონი, მერე კი გასტაცა და გაიქცა, ხოლო შემდეგ, ასევე სამ ამოსაცნობ პირს შორის – ს. პ., რომელიც დაედევნა მას, როდესაც იგი მისდევდა გ. კ-ს და დაარტყა, რომლის დროსაც მან დაკარგა კონტროლი და დაუვარდა სათვალე. ასევე მიუთითა, რომ პირველი ამოცნობის დროს 3 პირიდან 2 ერთი სიმაღლის, ხოლო მე-3 ოდნავ მაღალი იყო. მეორე ამოცნობის დროს, კი სამიუღი პირი ქრთი სიმაღლის იყო.

3. პირის ამოცნობის (ს. პ-ს) 2016 წლის 22 ნოემბრის ოქმით დასტურდება, რომ 02:30-03:20 საათამდე დროის მონაკვეთში ჩატარდა საგამოძიებო მოქმედება – პირის ამოცნობა, რომელიც მონაწილეობის შემდეგი პირები: 1) ს. პ., რომელიც არის სამუალო სიმაღლის – დაახლოებით 175 სმ, სუსტი აღნაგობის, მუქი მოკლედ შეჭრილი თმით, შედარებით მოთეთრო პირისახის, შედარებით თხელი ტუჩების, მუქითვალებისა და საშუალო ზომის წარბების მქონე, საშუალო ზომის სწორი ცხვირით, რომელსაც ეცვა მუქი ქურთუკი და მუქი შარვალი; 2) ს. კ., რომელიც არის სამუალოზე ოდნავ დაბალი – დაახლოებით 170-175-სმ, სამუალოზე ოდნავ სუსტი აღნაგობის, მოთეთრო პირისახით, მოკლედ შეჭრილი მუქი თმით, მუქი თვალებითა და მუქი, საშუალო ზომის წარბებით, საშუალო ზომის ტუჩებით და საშუალო ზომის, შედარებით სწორი ფორმის ცხვირით, ეცვა მუქი ქურთუკი და მუქი შარვალი და 3) ბ. ჯ., რომელიც არის საშუალო სიმაღლის – დაახლოებით 175 სმ, საშუალოზე ოდნავ სუსტი აღნაგობის, მოთეთრო პირისახის, მუქი მოკლედ შეჭრილი თმით, საშუალო ზომის ტუჩებით, ეცვა მუქი შარვალი და მუქი ქურთუკი. ამოცნობის დროს ა. ს-ამ პირთაგან ამოიცნო ს. კ. შემდეგი მახასიათებლებით: საშუალო სიმაღლით, სუსტი აღნაგობით, მუქი თმით, მოთეთ-

რო პირისახით, თხელი ტუჩებით, შავი თვალ-წარბით, მთლიანი სახის მოყვანილობითა და ზოგადი იქრით.

4. პირის ამოცნობის (გ. კ-ს) ოქმით დგინდება, რომ 2016 წლის 22 ნოემბერს, 01:40-02:25 საათამდე დროს მონაკვეთში, ჩატარდა საგამოძიებო მოქმედება – პირის ამოცნობა. ამოცნობის დროს დაზარალებულმა ა. ს-მ ამოსაცნობ პირთაგან ამოიცნო – გ. კ., რომელმაც მას გასტაცა მობილური ტელეფონი.

5. მოწმე გ. ბ-ს ჩვენებით დგინდება, რომ მუშაობს საქართველოს შსს თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის ვაკე-საბურთალოს მე-5 განყოფილებაში უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2016 წლის ნოემბერში მან მეტროს სადგურ „ა-ს“ მიმდებარე ტერიტორიაზე ჩატარა ს. პ-ს პირადი ჩხრეკა. შემდეგ მან საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილე პირებთან ერთად პოლიციის განყოფილებაში, სპეციალურად გამოყოფილ ამოსაცნობ ოთახში, ჩატარა პირის ამოცნობა და შეადგინა შესაბამისი ოქმი, რომელსაც შემდეგ ხელი მოაწერა საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილე ყველა პირმა. ის აღნიშნულ ოქმში არსებული ინფორმაციის სისწორეს და ნამდვილობას ადასტურებს. ასევე მიუთითა, რომ ამოცნობის პროცესს ესწრებოდნენ: დაზარალებული, თარჯიმანი, ამოსაცნობი პირი, პირები, რომლებიც ვიზუალურად ჰეგავდნენ ამოსაცნობ პირს და გამომძიებელი.

6. მოწმე გ. ჯ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2016 წლის 22 ნოემბერს მასთან მიყიდნენ პოლიციელები და სთხოვეს პოლიციაში გაყოლა. იგი შეიყვანეს პოლიციის განყოფილების ამოსაცნობ ოთახში, სადაც მონაწილეობა მიიღო საგამოძიებო მოქმედება – ამოცნობაში. იგი გაეცნო ოქმს და ხელი მოაწერა. ამოცნობაში მონაწილეობდა სულ სამი პირი. ეს პროცესი რამდენიმე წუთს გაგრძელდა. მას არ ახსოვს სხვა პირები, ვინც მასთან ერთად მონაწილეობდნენ ამოცნობაში, არ ახსოვს აგრეთვე, რა ეცვათ და ჰეგავდნენ თუ არა ერთმანეთს. იგი არის დაახლოებით 1,78 სმ სიმაღლის, 20 წლის, სპორტსმენი და არ ახსოვს, იმ დროისთვის რამდენს ინონიდა. მას წარსულში ცხვირი აქვს დაზიანებული, ხშირად იცვლის ვარცხნილობას და არ ახსოვს, ამოცნობის დროს როგორი ვარცხნილობა ჰქონდა.

7. მოწმე ს. კ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი მონაწილეობდა ამოცნობაში. ის მოტყუებით წაიყვანეს პოლიციაში, თითქოსდა მისი კომპიუტერის გადასამოწმებლად. იქ გაიგო, რომ მონაწილეობა უნდა მიეღო ამოცნობაში, რაც, როგორც აუხსნეს, იყო ფორმალობა. მას ადგილზე აუხსნეს პროცედურები, იძულებით არაფერი გაუკეთებია. ამოცნობა გაგრძელდა დაახლოებით 10-15 ან 15-20 წუთს. იგი 3-4 ადამიანთან ერთად მონაწილეობდა ამოცნობაში. მისი სიმაღლეა 1,60-1,62 სმ; ამჟამად არის 80 კგ-მდე, თუმცა ამოცნობის დროისათვის იყო 15-20 კგ-ით უფრო მეტი, წონაში დაიკლო

ვირუსების გამო. მისი შეფასებით, იგი ს. პ-ს არ ჰგავს, თუმცა, როგორ გამოიყურებოდა მაშინ ს. პ., არ ახსოვს. ამასთან, არ ახსოვს, ამოცნობის დროს რა ეცვა, როგორ ჰქონდა თმა და ატარებდა თუ არა წვერს. იგი იცნობს ბ. ჯ-ს, რომელიც ასევე მონაწილეობდა საგამოძიებო მოქმედებაში. იგი სიმაღლით (არის გაცილებით მაღალი) და სახით განსხვავდება მისგან. ამოცნობის დროს ამოსაცნობოთახში არავინ შესულა და არავისზე მიუთითებია. ამოცნობამდე მათვის არავის მიუთითებია, ვინ სად უნდა დამდგარიყო, ისინი თავისი შეხედულებისამებრ განლაგდნენ. ამოცნობის ოქმში მითითებული მონაცემები მის შესახებ არის სწორი, უბრალოდ, არ ახსოვს, ხელი მოაწერა თუ არა ოქმს. საგამოძიებო მოქმედების შემდეგ მისთვის ოქმი არავის წაუკითხავს და როგორც ახსოვს, დამთავრებისთანავე დატოვა პოლიციის განყოფილება.

8. ვიდეოჩანაწერების დათვალიერების ოქმით დასტურდება შემდეგი: 1) თ. „რ-ს“ სათვალთვალო კამერის 2016 წლის 21 ნოემბრის ვიდეოჩანაწერში ნათლად ჩანან, გ.კ. და ს. პ., რომლებიც ჩერდებიან ა. ს-თან და ესაუბრებიან მას. საუბრისას ა.ს. აწვდის მობილურ ტელეფონს გ. კ-ს, რომელიც ყურზე იდებს მას, ნელ-ნელა შორდება ა. ს-ს და გარბის გმირთა მოედნის მიმართულებით. მას უკან მისდევენ ა. ს. ა. ს. პ. და 2) თ. მდებარე სავალუტო ჯიხურის სათვალთვალო კამერის 2016 წლის 21 ნოემბრის ჩანაწერში ნათლად ჩანან გ. კ. , ა. ს. და ს. პ., რომლებიც გარბიან გმირთა მოედნის მიმართულებით. ასევე ნათლად ჩანს, როგორ გარბიან ისინი სააგრტომობილო გზაზე, ქვეითთა გადასასვლელზე, რა დროსაც ა.ს. უკნიდან იჭერს გ.კ-ს და აჩერებს მას. ამ დროს ს.პ. ურტყამს ა.ს-ს, რომელიც უშვებს ხელს გ.კ-ს, იგი გარბის გმირთა მოედნის მიმართულებით, იმავე მიმართულებით გარბის ს. პ-ც.

9. 2016 წლის 21 ნოემბრის პირადი ჩხრეკის ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 21 ნოემბერს, 23:10-23:40 საათზე, თბილისში, მეტროს სადგურ „ა-ს“ მიმდებარე ტერიტორიაზე, ჩატარდა გ.კ-ს პირადი ჩხრეკა, რა დროსაც მისგან ამოიღეს „SAMSUNG-ის“ ფირმის მობილური ტელეფონი, რომლის იმეიკოდია 3.

10. 2016 წლის 22 ნოემბრის ნივთიერი მტკიცებულების გახსნისა და დათვალიერების ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 21 ნოემბერს 21:15-21:35 საათზე, ა.ს. მონაწილეობით ჩატარდა მობილური ტელეფონის დათვალიერება, რომლის იმეიკოდია 3.., მისი ჩართვისას ეკრანზე გამოისახა 9-წერტილიანი ბლოკი. ა. ს-მ შეიყვანა ხაზოვანი კომბინაცია და განბლოკა ტელეფონი. ა. ს-მ ასევე განმარტა, რომ ტელეფონის განბლოკა შესაძლებელი იყო სენსორზე მისი მარჯვენა ხელის ცერა თითის მიდებით, რის შედეგადაც გაიხსნა ტელეფონის მენიუ, სადაც აღმოჩნდა ა.ს. პირადი ფო-

ტოები და ვიდეოები, ასევე – კონტაქტების მენიუში ნანახი იქნა ტელეფონის მომხმარებლის პროფილი სახელით „შ..“.

11. 2016 წლის 23 ნოემბრის დათვალიერების ოქმით დასტურდება, რომ 2016 წლის 23 ნოემბერს, 13:40-14:05 საათზე, ა. ს. მონანილეობით დათვალიერდა მის მიერვე წარმოდგენილი სათვალე, რომელსაც მარჯვენა ყურსამაგრი აქვს მოტეხილი, ხოლო მარჯვენა ლინზა არის მთლიანად დაბზარული, სათვალეს ჩარჩოზე აქვს ნაკანრები. ა.ს. განმარტებით, მას სათვალე დაუზიანდა მაშინ, როდესაც იგი წამოენია მძარცველს და ცდილობდა თავისი გატაცებული ტელეფონის დაბრუნებას. ამ დროს მას მძარცველებმა მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხყფა, რა დროსაც სათვალე ჩარმოუკარდა და დაზიანდა.

12. 2016 წლის 24 ნოემბრის საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით ირკვევა, რომ 2016 წლის 24 დეკემბერს, 18:00-18:35 საათზე, ა.ს. მონანილეობით, მისი ჩვენების შესამონმებლად, ჩატარდა საგამოძიებო ექსპერიმენტი, რა დროსაც თ. მდებარე სავაჭრო ობიექტ „ბ-ს“ წინ, ა.ს-მ მიუთითა იმ ადგილზე, სადაც მას გასტაცეს მობილური ტელეფონი. ა.ს-მ მიუთითა შუქნიშანთან არსებულ ქვეითთა გადასასვლელ ზებრაზეც, სადაც მის უკან მიმავალმა მძარცველმა თავის არეში ჩაარტყა მუშტი.

13. დაცვის მხარე აპელირებს ს.პ-ს ამოცნობის კანონიერებაზე და მიუთითებს, რომ ამოცნობაში ამოსაცნობ პირთან ერთად მონანილე პირები მისგან მკვეთრად განსხვავდებოდნენ გარეგნობით, რასაც ადასტურებს მითითებულ საგამოძიებო მოქმედებაში მონანილე პირების – ს.კ-ს და ბ.ჯ-ს ჩვენებები. აღნიშნულთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა მიუთითებს შემდეგს:

14. საქართველოს სსკ-ის 131-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ამომცნობს ამოსაცნობი უნდა წარედგინოს იმავე სქესის არანაკლებ 2 ისეთ პირთან ერთად, რომლებიც ერთმანეთისაგან და ამოსაცნობისაგან მკვეთრად არ განსხვავდებიან გარეგნობითა და ტანსაცმლით. იმავე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, ამოსაცნობად წარდგენამდე ამომცნობი ამ კოდექსით დადგენილი წესით უნდა იყოს გამოკითხული/დაკითხული ამოსაცნობი ობიექტის ინდივიდუალური და გვარეობითი ნიშან-თვისებების თაობაზე და იმ გარემოების შესახებ, რომელშიც მას ამოსაცნობ ობიექტთან ჰქონდა შეხება. ამოცნობისას ამომცნობმა უნდა განმარტოს, რა ნიშან-თვისებებით ამოიცნო ამოსაცნობი ობიექტი.

15. წარმოდგენილი საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ამოცნობების ჩატარებამდე დაზარალებული გამოკითხა გამომძიებელმა. მან გამომძიებელს მიაწოდა დეტალური ინფორმაცია ამოსაცნობი პირების ინდივიდუალური და გვარეობითი ნიშან-თვისებების თაობაზე და აგრეთვე იმ ვითარებასთან დაკავშირებით, რომელ-

შიც მას გ.კ-სთან და ს.პ-სთან ჰქონდა შეხება, ხოლო საგამოძიებო მოქმედების ჩატარების შემდეგ დაზარალებულმა დეტალურად განმარტა ის ნიშან-თვისებები, რომელთა საფუძველზეც ამოცნო მსჯავრდებულები და კვლავ აღწერა გარემოებები, თუ სად და რა დროს შეხვდა მათ.

16. საკასაციო პალატას მიაჩინა, რომ ამოცნობის დროს სრულად იყო დაცული საქართველოს სსკ-ის 131-ე მუხლის მოთხოვნები და იზიარებს სააპელაციო პალატის მოტივაციას, რომ ამოცნობის ირგვლივ დაკითხული პირების: დაზარალებულ ა.ს., ამოცნობის ჩამტარებელი გამომძიებლის – გ.ბ-ს, ამოსაცნობ პირთან ერთად წარდგენილი პირები – ს. კ-სდა ბ. ჯ-ს ჩვენებებიდან გამომდინარე, რაიმე კანონდარღვევა არ იკვეთება, კერძოდ: დაზარალებულის ჩვენებებით დადგენილია, რომ ს.პ-სთან ერთად ამოსაცნობად წარდგენილი პირები სიმაღლითა და ვიზუალურად ერთმანეთს ჰგავდნენ, მათ შორის არ იყო მკვეთრი განსხვავება, რასაც ასევე ადასტურებს ამოცნობის ოქმში დაფიქსირებული დეტალური ინფორმაცია ამოსაცნობისა და ამოსაცნობ პირთან ერთად წარდგენილი პირების გარეგნობისა და ინდივიდუალური მახასიათებლების შესახებ, რომლის სისწორეც დადასტურებულია საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილე პირთა ხელმოწერებითა და ასევე – საგამოძიებო მოქმედებასთან მიმართებით დაკითხული პირების ჩვენებებით.

17. ამდენად, საკასაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის მოსაზრებას, რომ ამოსაცნობ პირებს შორის იყო მკვეთრი სხვაობა და აღნიშნავს, რომ როგორც ამოცნობაში მონაწილე პირების – ს.კ-ს და ბ. ჯ-ს ჩვენებებიდან, ასევე დაზარალებულის ჩვენებიდან, ამოცნობის ოქმიდან და გამომძიებლის ჩვენებიდან არ იკვეთება ის გარემოება, რომ ამოსაცნობი პირი და ამოცნობაში მონაწილე პირები გარეგნობით მკვეთრად განსხვავდებოდნენ ერმანეთისაგან და, შესაბამისად, არ არსებობს ისეთი სახის დარღვევა, რის საფუძველზეც სასამართლო უარს იტყვის ამოცნობის ოქმის მტკიცებულებად გამოყენებაზე და მიიჩნევს კანონშეუსაბამოდ. დაცვის მხარე ასევე აპელირებს ს.კ-ს განმარტებაზე, რომ მას ხელი არ მოუწერია ამოცნობის ოქმზე, რასთან დაკავშირებითაც საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ მოწმის სახით დაკითხვისას მან დაადასტურა აღნიშნულ ოქმი არსებული ინფორმაციის ნამდვილობა, ხოლო ხელმოწერასთან დაკავშირებით ჯვარედინი დაკითხვისას განმარტა, რომ არ ახსოვს, ხელი მოაწერა თუ არა მასზე, თუმცა ფაქტობრივ გარემოებებს სრულად ადასტურებს.

18. საკასაციო პალატა ასევე არ იზიარებს გ.კ-ს და ს.პ-ს განმარტებებს, რომ დანაშაულის ჩადენის დროს ს.პ. საერთოდ არ იმყოფებოდა შემთხვევის ადგილზე, ვინაიდან აღნიშნული ენინააღ-

მდეგება საქმეში წარმოდგენილ მტკიცებულებებს, კერძოდ: დაზარალებულ ა. ს. ჩვენებას, რომელმაც ამოიცნო ს.პ. და პირდაპირ მიუთითა, რომ მას სწორედ ს.პ. დაუსხა თავს და მან დაარტყა ხელი საფეხქელში, რაც ასევე ცალსახად დასტურდება ვიდეოჩანანერებით, საიდანაც ნათლად ჩანს დანაშაულებრივი ქმედების დეტალები. დაზარალებულის ჩვენება სრულად შეესაბამება ვიდეოჩანანერებით დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და ეს მტკიცებულებები გამორიცხავს როგორც ს.პ-ს ვერსიას, რომ იგი არ იმყოფებოდა შემთხვევის ადგილას, ასევე გ.კ-ს ვერსიასაც, რომ ის პირი, რომელიც გაქცევის შემდეგ მას უკან გაჰყვა მხოლოდ გაშველების მიზნით, იყო არა ს.პ., არამედ მასთან ერთად მყოფი მისი მეგობარი – ბ.დ.. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მსჯავრდებულების ჩვენებები ენინაალმდეგება სასამართლო სხომაზე გამოკვლეულ მტკიცებულებათა ერთობლიობას და მოგონილია ს.პ-ს პასუხისმგებლობის თავიდან ასაცილებლად.

19. უსაფუძვლოა დაცვის მხარის კიდევ ერთი მოსაზრება, რომ გ.კ. მოქმედებდა დამოუკიდებლად და ტელეფონი მხოლოდ მან გასტაცა დაზარალებულს, რის გამოც გამოკვეთილი არ არის პირებს შორის წინასწარი შეთანხმება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

20. საქართველოს სსკ-ის 27-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაული წინასწარ შეთანხმებით ჯვაფის მიერა ჩადენილი, თუ მის განხორციელებაში მონაწილეობი წინასწარ შეკავშირდნენ დანაშაულის ერთობლივად ჩასადენად.

21. საკასაციო პალატის მიერ განმარტებულია (იხ. გადაწყვეტილებები №618აპ.-15, 445აპ-18 საქმეებზე), რომ წინასწარ შეკავშირებაში არ იგულისხმება დანაშაულებრივ ქმედებამდე დროის ხანგრძლივი მონაკვეთის არსებობა; მთავარია, რომ შეთანხმება მოხდეს დანაშაულის ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტამდე. ამასთან, აუცილებელია, საქმეში არსებოდეს შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მიუთითებენ ასეთი შეთანხმების არსებობაზე, რაც შესაძლებელია, ჯგუფის წევრებს შორის როგორც სიტყვიერ-წერილობით, ისე არავერბალურ კომუნიკაციაშიც – უსტებსა და მიმიკები – გამოიხატოს.

22. საკასაციო პალატა განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს პ. „რ-ს“ სათვალთვალო კამერის 2016 წლის 21 ნოემბრის ვიდეოჩანანერზე, საიდანაც ჩანს შემდეგი: ტროტუარზე დგას ა. ს. მასთან მიდიან გ.კ. და ს.პ., გ.კ. მას ართმევს ტელეფონს და იწყებს საუბარს. საუბრის დროს გ.კ. მოძრაობს სხვადასხვა მიმართულებით, რა დროსაც მას თან დაჟვევება ა.ს. საუბრის პერიოდში მათთან ერთად იმყოფება ს.პ. შემდეგ პ. აღებს სავაჭრო ობიექტის კარს და შედის, ხოლო გ.კ. კვლავ აგრძელებს ტელეფონზე საუბარს. საუბ-

რისასა ა.ს. გ.კ-ს ხელით ანიშნებს რაღაცას. ამ დროს სავაჭრო ობიექტიდან გამოდის ს. პ., მიდის და დგება კვლავ მათთან. ს. პ. აღებს სავაჭრო ობიექტის კარს, საიდანაც გამოდის უცხო პირი, პლასტმასის ჭიქით ხელში. იგი მიდის მათთან. ოთხივე პირი დგება ერთად, ჯვარედინად, ერთმანეთის პირისპირ, კერძოდ: გ.კ. დგას უცნობი პირის წინ, ხოლო ს. პ. – ა. ს. მიმართულებით. ისინი ერთმანეთს ესაუბრებიან. ამ დროს ს.პ. ნელ-ნელა გადაადგილდება სავაჭრო ობიექტის მიმართულებით, მარცხენა მხარეს. მას ასევე ნელი ნაბიჯით მიჰყვება და შემდეგ გვერდით უდგება გ.კ., ს.პ-ს და გ.კ-ს ამ მოქმედებით იცვლება შათი განლაგება: ს. პ-ს გვერდით დგას გ. კ., რომლის წინ აღარავინაა და გზა თავისუფალია, ხოლო მათ გვერდით, პარალელურად დგანან უცნობი პირი და დაზარალებული – ა. ს. რამდენიმე წამში გ.კ. გარბის, რომლის მიმართულებითაც გარბის ასევე ჯერ დაზარალებული ა. ს., ხოლო მას მიჰყვება ს.პ-ც.

23. გარდა ამისა, საყურადღებოა დაზარალებულ ა.ს. ჩვენება, საიდანაც ირკვევა, რომ მასთან გ.კ. და ს.პ. ერთად მივიდნენ. დაზარალებულის განმარტებით, როდესაც გ.კ-მ დაზარალებულს ტელეფონი სთხოვა დასარეკად, შემდეგ გამორათვა და გაიქცა, ამ მომენტს კარგად ხედავდა ს.პ-ც, ხოლო როდესაც ა.ს. უკან დაედევნა გ.კ-ს ტელეფონის დასაბრუნებლად, დაენია, მარჯვენა ხელით დაიჭირა და შეეცადა ტელეფონის დაბრუნებას, ამ დროს მასთან უკნიდან მისულმა ს. პ-მ საფეთქლის არეში დაარტყა ხელი, რის შედეგადაც სათვალე მოსძროა, კონტროლი დაკარგა და ვეღარ შეძლო გ-ს დადევნება. მისივე განმარტებით, ს. პ-ს რომ არ დაერტყა მისთვის ხელი, იგი ტელეფონს დაბრუნებდა.

24. შესაბამისად, როგორც დაზარალებულ ა. ს. ჩვენებითა და ვიდეოჩანაწერებით ირკვევა, რომლებიც სრულად არის თანხვდებილი ერთმანეთთან, მსჯავრდებულები დანაშაულის დაწყების მომენტიდანვე (ერთად მიდიან დაზარალებულთან და გ. კ-ს სატელეფონო საუბრის განმავლობაში ერთად იმყოფებიან), მისი მიმდინარეობისას (ვიდეოჩანაწერში წათლად ჩანს, რომ გ.კ. და ს.პ., გ.კ-ს გაქცევის მომენტამდე რამდენიმე წამით ადრე ერთობლივად გადაადგილდებიან მარცხენა – სავაჭრო ობიექტის მხარეს, რადროსაც მათ წინ აღარავინ დგას. მათი ამ მოქმედებით გასაქცევად გზა უთავისუფლდება გ. კ-ს და სწორედ ამ მომენტში იგი გარბის. გაქცევის შემდეგ მას უკან მისდევს დაზარალებული ა. ს., რომელსაც მიჰყვება მსჯავრდებული ს. პ., შემდეგ დაზარალებულ ა.ს. მიერ გ.კ-ს დაკავებისას ს.პ. თავს ესხმის დაზარალებულს, რითაც უსპობს ტელეფონის დაბრუნების შესაძლებლობას) და დასრულების შემდეგ (მომხდარი შემთხვევიდან რამდენიმე საათში გ. კ-ს და ს.პ-ს ერთად აკავებს პოლიცია, რა დროსაც გ.კ-ს პირადი ჩხრეკი-

სას ამოიღეს დაზარალებულ ა. ს. კუთვნილი მობილური ტელეფონი) ერთობლივად და შეთანხმებულად მოქმედებდნენ, რაც გამორიცხავს გ.კ-ს პოზიციას, რომ მან დანაშაული წინასწარი შეთანხმების გარეშე, მარტომ ჩაიდინა.

25. დაცვის მხარე აპელირებს კიდევ რამდენიმე გარემოებაზე, კერძოდ: ვიდეოკამარებით დაფიქსირებულ ჩანაწერებში შეუძლებელია მათში ასახული პირების სახის გარჩევა და არ არსებობდა პირის ამოცნობის ლამის საათებში ჩატარების აუცილებლობა. საკასაციო პალატა ამ ნაწილშიც სრულად იზიარებს საპელაციო პალატის მოტივაციას: როდესაც დაზარალებულმა დაათვალიერა ვიდეოჩანაწერები, მათში ამოცნო როგორც საკუთარი თავი, ასევე – ადგილმდებარეობა, მოვლენების განვითარება, რომლებშიც თვითონაც მონაწილეობდა და აგრეთვე – თავდამსხმელები, რომელთა სახე და ტანსაცმელი მან ნახა სწორედ ჩანაწერებში ასახული მოქმედებების დროს. ამდენად, ვიდეოკამარებში დაფიქსირებული მონაცემების ერთობლიობა დაზარალებულს აძლევდა შესაძლებლობას, შეუმცდარად მოეხდინა მასში ასახული პირების იდენტიფიცირება; ასევე კანონიერია ამოცნობის ჩატარება ლამის საათებში, ვინაიდან შემთხვევა მოხდა ლამით, ხელოვნური განათების პირობებში, რასაც შესაძლოა, გაერთულებინა დაზარალებულის მხრიდან დამნაშავე პირების ამოცნობა და ამასთანავე, ის მიზნით, რომ ამოსაცნობ პირებს არ შეეცვალათ ამოსაცნობი ნიშან-თვისებები – ჩატულობა, ვარცხნილობა და ა.შ., ამოცნობის ჩატარება დაუყოვნებლივ, ღამის საათებში, გამართლებული და კანონშესაბამისია.

26. აქვე საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მსჯავრდებულ გ.კ-ს და მისი ინტერესების დამცველს, ადვოკატ გ.პ-ს სადავოდ არ გაუხდიათ გ.კ-სათვის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით შერაცხული ბრალდება, რის გამოც საკასაციო პალატა დამატებით აღარ მსჯელობს ამ საკითხზე.

27. რაც შეეხება სასჯელებს, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოებმა სრულად გაითვალისწინეს მსჯავრდებულების პიროვნული მახასიათებლები და მათ მიერ ჩადენილი დანაშაულის ხსიათი და სიმძიმე, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, ასევე გ. კ-ს სასჯელის ნაწილში მართებულად იხელმძღვანელეს როგორც არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით დადგენილი, ასევე საერთაშორისო ხელშეკრულებებით განსაზღვრული პრინციპების შესაბამისად და ინდივიდუალური შეფასების ანგარიშით, მხედველობაში მიიღეთ: ბავშვის უფლებათა კონცენტრის მე-3 მუხლი, რომელიც ავალდებულებს სახელმწიფოს, რომ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების აღსრულების პროცესში ნებისმიერი გადაწყვე-

ტილება მიზნად უნდა ისახავდეს ბავშვის ჭეშმარიტი და საუკეთე-სო ინტერესის დაცვას; ამავე კონვენციის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის მოთხოვნები, რომელ-თა თანახმად, სახელმწიფოს აკისრია ვალდებულება, სასჯელის შე-საბამისი სახის გათვალისწინებისას მხედველობაში მიიღოს ბავშვის ჯანმრთელობა, განათლება, ეკონომიკური ექსპლუატაცია, ფიზი-კური, გონებრივი, სულიერი, მორალური და სოციალური განვითა-რების ფაქტორები; არასრულწლოვანთა სისხლის სამართლის ადმი-ნისტრაციის შესახებ („პეკინური წესები“) გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის სტანდარტული მინიმალური წესებისმე-5 მუხლი, რომლის მიხედვითაც, ზემოქმედების ზომის შერჩევისას ზემოქმე-დების ზომები უნდა იყოს თანაზომადი არა მარტო ჩადენილი ქმე-დების გარემოებებთან, არამედ არასრულწლოვნის მდგომარეობა-სა და მოთხოვნილებებთან; არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულე-ბის კოდექსის მე-14 მუხლის პირველი ნაწილის მოთხოვნები, რომ-ლის შესაბამისად, არასრულწლოვნის მიმართ გადაწყვეტილების მი-ღებისას გაითვალისწინება ისეთი სახის ინდივიდუალური მახასია-თებლები, როგორებიც არის: ასაკი, განვითარების დონე, ცხოვრე-ბის, აღზრდისა და განვითარების პირობები, განათლება, ჯანმრთე-ლობის მდგომარეობა, ოჯახური ვითარება და სხვა გარემოებები, რომლებიც არასრულწლოვნის ხასიათისა და ქცევის თავისებურე-ბების შეფასებისა და მისი საჭიროებების განსაზღვრის შესაძლებ-ლობას იძლევა. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სა-კასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულებისათვის შეფარ-დებული სასჯელი სამართლიანია და სრულად შეესაბამება კანონ-მდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხ-ლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, არასრულწლო-ვანთა მართლმსაჯულების კოდექსით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ს.პ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ზ. რ-ს და მსჯავრდებულ გ. კ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. ბ-ს საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს;
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 24 ივნისის განაჩენი მსჯავრდებუ-ლების – გ.კ-ს და ს.პ-ს მიმართ დარჩეს უცვლელად;
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

2. კასაცია

საკასაციო განაჩენი

გამამტყუდებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენი

განაჩენი საქართველოს სახელის

№448აპ-18

16 იანვარი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ მ.ვ. და მისი
ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ზ.გ-სა და ი. გ-ს საკასა-
ციონ საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სა-
მართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 17 მაისის განაჩენზე.

აღნერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 31 იანვრის გა-
ნაჩენით მ.ვ., – დაბადებული 19. წელს, ნასამართლობის არმქონე,
– ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 301-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანა-
შაულის ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განე-
საზღვრა ჯარიმა – 1000 (ათასი) ლარი. მასვე 2 (ორი) წლით ჩამოერ-
თვა საქმიანობის – ნადირობის უფლება.

აღნიშნული განაჩენით სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა,
რომ მ.ვ-მ ჩაიდინა უკანონო ნადირობა საქართველოს „ნითელ ნუს-
ხაში“ შეტანილ ნადირზე, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 26 მარტს ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ს მიმდებარე ტერი-
ტორიაზე მ.ვ-მ სანადირო გლუვლულიანი თოვლით უკანონოდ მოკ-
ლა საქართველოს „ნითელ ნუსხაში“ შეტანილი გარეული ცხოველი
– არჩვი, როთაც გარემოს მიადგა – 30 000 (ოცდაათი ათასი) ლარის
მატერიალური ზიანი.

2. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 31 იანვრის გა-
ნაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა მ.ვ-მ და
მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა – ზ.გ-მ და ი. გ-მ.

აპელანტებმა საჩივრით ითხოვეს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და მ.ვ. მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა შემდეგი საფუძვლებით: საქმეში არ არსებობს მტკიცებულება – ექსპერტიზის დასკვნა, რომლითაც უტყუარად დადასტურდებოდა, რომ მოკლული ცხოველი ნამდვილად არჩევია; არ არის დათვალიერებული შემთხვევის ადგილი და ასევე არ არის დადგენილი ის ფაქტი, რომ ცხოველი ნამდვილად მ. ვ. თოფიდან გასროლილი ტყვიით არის მოკლული; მოკლული ცხოველი გარემოს დაცვითი ზედამხედველობის თანამშრომლებმა აღმოაჩინეს ავტომანქანაში, რომელიც არ არის მ. ვ. საკუთრება და არც თავად მართავდა მას.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 17 მაისის განაჩენით ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 31 იანვრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 17 მაისის განაჩენი საკასაციო წესით გასაჩივრეს მსჯავრდებულმა მ. ვ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატებმა – ზ. გ-მ და ი.გ-მ., კასატორები საჩივრით ითხოვენ მსჯავრდებულის გამართლებას შერაცხულ ბრალდებაში სააპელაციო საჩივარში მითითებული საფუძვლებით.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა მსჯავრდებულ მ.ვ. და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ზ.გ-სა და ი.გ-ს საკასაციო საჩივრის საფუძვლანობა და მიაჩინა, რომ იგი უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მოწმე ა.გ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ახლოს იცნობს მ. ვ-ს, რომელიც ცხოვრობს მისი „დედულების“ მეზობლად. 2017 წლის 25 მარტს მ. ვ. თხოვნით გაჰყავა ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ს ზემოთ არსებულ ტერიტორიაზე, საქონლისთვის საძოვარი ტერიტორიის შერჩევის მიზნით, თან წაყვანილი ჰყავდათ ძალები. მოწმის განმარტებით, ის ღამე გაათენეს მწყემსების ბინაში. შეორე დღეს მწყემსების ბინიდან რამდენიმე კილომეტრში მ.ვ-მ შეარჩია საქონლის დასაბინავებლად საჭირო ტერიტორია, რის შემდეგაც ერთად წამოვიდნენ. მ.ვ. მის წინ მიდიოდა დაახლოებით 15-20 მეტრით. ამ დროს მ.ვ-მ თოფიდან ორჯერ გაისროლა, რის შემდეგაც მივიდნენ იქვე არსებულ „შქერის“ ბუჩქებთან, სადაც ნახა, რომ ძირს ეგდო მკვდარი არჩევი. მან თქვა, რომ არჩევი იყო მოკლული, მაგრამ მ.ვ-მ უპასუხა, რომ ეს იყო შინაური თხა. მას უშუალოდ არ დაუნახავს, მ.ვ-მ რა მიმართულებით ისროლა, მაგრამ დაინახა, რომ გასროლის შემდეგ მ.ვ-მ თოფი ჩამოილო ბეჭიდან და ფაქტია, რომ რაღაცას

ესროლა. მას რაიმე „სტვენის“ ხმა არ გაუგია, ესმოდა მხოლოდ ძაღლების ყეფის ხმა ერთი მიმართულებიდან. იმ ადგილიდან, საიდანაც მ.ვ-მ ისროლა მოკლული ცხოველი ნახეს დაახლოებით 40-50 მეტრში, იქვე არსებულ „შქერის“ ბუჩქებთან. გაისროლა თუ არა მ. ვ-მ უშუალოდ მოკლული ცხოველის მიმართულებით არ დაუნახავს, რადგანაც იგი უკან მიჰყევებოდა მას და მხოლოდ გასროლის შემდეგ დაინახა, თუ როგორ ჩამოილო მან თოფი ბეჭიდან. არჩვი მას უნახავს ინტერნეტში და სურათებით, რის გამოც ცხოველის დანახვისთანავე გამოთქვა ვარაუდი, რომ იყო არჩვი. ის ადგილი, სადაც იმყოფებოდნენ, ნაკრძალს არ ეკუთვნის და როგორც მისთვის ცნობილია, ამ ტერიტორიაზე არჩვი არავის უნახავს.

3. მოწმე დ.ხ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი არის გარემოს დაცვის დეპარტამენტის თანამშრომლი. 2017 წლის მარტში გარემოს დაცვის თანამშრომელ გ.გ-სთან ერთად იმყოფებოდა სოფელ ზ-ს ტერიტორიაზე შემოვლაზე. ამ დროს გააჩერეს ავტომანქანა, რომელშიც იჯდა ორი პირი. შემოწმებისას ავტომანქანის საბარგულმი ნახეს ზურგჩანთა, რომელშიც იდონ გარეული ცხოველის – არჩვის ხორცი და თავი. ასევე, მანქანაში იყო თოფებიც. იქვე მყოფმა მ. ვ-მ მათ შეკითხვაზე აღიარა, რომ იყვნენ სანადიროდ და მან მოკლა არჩვი. იქვე დაილუქა ამოლებული ნივთები და იარაღები. ხორცი და თავი შესანახად გადაიგზავნა პოლიციის განყოფილებაში. მეორე პირი, რომელიც მ.ვ-ს ახლდა, იყო ა.გ., ორივე მათგანმა განმარტა, რომ ნადირი მოკლეს ზედა მხარეს. მოწმის განმარტებით, აფგილი, სადაც ნადირი მოკლეს, არ დაუთვალიერებიათ, ვინაიდან ლამე იყო.

4. მოწმე გ.გ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს გარემოს დაცვის დეპარტამენტის დასავლეთის რეგიონული სამმართველოს უფროს სპეციალისტად. 2017 წლის 26 მარტს გარემოს დაცვის თანამშრომელ დ.ხ-სთან ერთად იყო შემოვლაზე ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ს მიმდებარე ტერიტორიაზე. ამ დროს მათ შეაჩერეს „მიცუბიშის“ მარკის ავტომანქანა, რომელშიც იჯდა ორი პირი. ისინი აღმოჩნდნენ – მ.ვ. და ა.გ., მათ ჰქონდათ გლუვლულიანი სანადირო თოფები და თან ჰყავდათ ორი მონადირე ძაღლი, რომდებიც გამოიყენება ცხოველზე სანადიროდ. ავტომანქანის დათვალიერების დროს ნახეს, რომ ავტომანქანაში იყო „ვეშმეშოკი“, რომელშიც იყო გარეული ცხოველის – არჩვის ხორცი და მისი გაუტყავებელი თავი. ამ პირებმა იქვე დაადასტურეს, რომ აღმოჩნდილი (ცხოველი იყო არჩვი, ხოლო იარაღები მათ ეკუთვნოდათ. მ.ვ-მ განმარტა, რომ იყო სანადიროდ და მოკლა არჩვი. მოწმის ჩვენებით, საქართველოში გარეულ ცხოველზე არ ტარდება არცერთი სახის სასამართლო ექსპერტიზა. მათ, როგორც გარემოს დაცვის თანამშრომლებს, სამ-

სახურში წელიწადში 2-ჯერ ან 3-ჯერ უტარდებათ ტრენინგები, რომელსაც უძლვება სამსახურის უფროსი და ასევე ჩამოდიან თბილი-სიდან სპეციალისტები, იმ მიზნით, რომ ერთმანეთისაგან განასხვაონ შინაური და გარეული ცხოველები. მათი სამუშაო პრინციპია, იცოდნენ ცხოველის, თევზისა და ფრინველის სახეობები. ამდენად, მან იცის. რომ არჩეს გააჩნია მისთვის დამახასიათებელი შეფერილობა, ასევე, აქვს მრგვალი, წვრილი რქა, წვერში „წარმატებული“. მოწმემ ასევე განმარტა, რომ ამ ფაქტის გარდა სხვა დროს იმ ტერიტორიაზე არჩვის მოკვლა არ დაფიქსირებულა. დათვალიერების დროს ნახეს, რომ ავტომანქანში იყო თოფის ჩასადები ბუდე და ტყვიების ჩასადები ე.წ. „პალასკა“. საჭიროდ არ მიიჩნიეს მათი ამოღება. შემთხვევის ადგილი არ დაუთვალიერებიათ. იმ ტერიტორიაზე, სადაც დაათვალიერეს ავტომანქანა, მოსახლეობა ახლოს არ ცხოვრობს და იმ ადგილზე არც თხები უნახავს. როდესაც ალპურ ზონაში არის თოვლი, ცხოველი არ ჩერდება და ჩამოდის ტყეში, სადაც აფარებს თავს. იგი დარწმუნებულია, რომ ავტომანქანის დათვალიერების შედეგად ამოღებული ცხოველის თავი და ხორცი არის არჩვის. მისი აზრით, მ.ვ. და მისი თანმხლები პირი იმყოფებოდნენ სანადიროდ, რადგან მათ ჰქონდათ თოფები და თან ჰყავდათ ძაღლები, რომლებიც გამოიყენება ნადირობის დროს.

5. შს სამინისტროს ბ-ს რაიონული სამმართველოს დეტექტივ-გამომძიებელმა მ.ჯ-მ მოწმის სახით დაკითხვის დროს განმარტა, რომ 2017 წლის მარტში წარმოებაში მიიღო გარემოს დაცვის სამსახურიდან გადმოგზავნილი მასალები, რის საფუძველზეც ალიძრა სისხლის სამართლის საქმე. მასალებში მითითებული იყო ტერიტორია, სადაც მოკლეს ნადირი. მან გამოკითხა მ.ვ. და მისი თანმხლები პირი. ასევე, გამოკითხა გარემოს დაცვის თანამშრომლები, რომელთაც განმარტეს, თუ რა ვითარებაში აღმოაჩინეს არჩვის ხორცი და თავი. მათი განმარტებით, ხორცი გატყავებული იყო, ხოლო თავი – არა. გამოკითხვის დროს მ. ვ-მ განმარტა, რომ ა. გ-სთან ერთად იმყოფებოდა საქონლის სადგომის შესარჩევად ზ-ს ტერიტორიაზე, წავანილი ჰყავდა ძაღლები. იქ დაინახა და თავისი თოფიდან გასროლით მოკლა არჩვი. იქვე იმყოფებოდა ა.გ-ც., მ. ვ-მ ცხოველი გაატყავა და მოათავსა ზურგჩანთაში. მ. ჯ-მ განმარტა, რომ თოფების ვარგისიანობაზე მან დანიშნა ექსპერტიზა, არჩვის ხორცი და თავი შეინახეს პოლიციის განყოფილებაში, მაცივარში. მოწმის განმარტებით, მას შემთხვევის ადგილი არ დაუთვალიერებია, რადგან იქ რაიმე სახის მტკიცებულება არ იქნებოდა, ვინაიდან, მოწმეთა განმარტებით, არჩვის შიგნეული იქვე შეუჭამიათ ძაღლებს. ზ-ს ტერიტორია ნაკრძალი არ არის.

6. გარემოს დაცვის ზედამხედველობის დეპარტამენტის დასავლეთის რეგიონული სამმართველოს უფროსი სპეციალისტის მიერ 2017 წლის 26 მარტს შედგენილი აქტის თანახმად, „2017 წლის 26 მარტს, დაახლოებით 22:00 საათზე, ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ში, გადამოწმების მიზნით, გააჩერეს „მიცუბიშის“ მარკის ავტომანქანა სახელმწიფო ნომრით „A...“, რომელსაც მართავდა ა.გ. და მასთან ერთად იმყოფებოდა მ.ვ., ავტომანქანის მეპატრონის თანხმობით, დაათვალიერეს ავტომანქანა, რის შედეგადაც ავტომანქანაში აღმოჩნდა ა.გ-ს სახელზე რეგისტრირებული ი. სანადირო თოფი და მ.ვ. სახელზე რეგისტრირებული ი. სანადირო თოფი, ასევე – არჩვის თავი და ხორცი ჩადებული ზურგჩანთაში. აქტის თანახმად, მ.ვ-მ განმარტა, რომ არჩვი მან მოკლა მის სახელზე რეგისტრირებული ...27 გლუვლულიანი სანადირო თოფით.

7. საქართველოს შსს საექსპერტო კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის იმერეთის საექსპერტო კრიმინალისტიკური სამსახურის №... ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად: ობიექტი №... არის ქარხნული წესით დამზადებული 12 – კალიბრიანი, ორლულიანი სანადირო თოფის მოდელი „....-27“. მიეკუთვნება გლუვლულიან სანადირო ცეცხლსასროლ იარაღთა კატეგორიას და ვარგისია სროლისათვის.

8. ობიექტი №... არის ქარხნული წესით დამზადებული 12 – კალიბრიანი, ორლულიანი სანადირო თოფის მოდელი „....-27..“. მიეკუთვნება გლუვლულიან სანადირო ცეცხლსასროლ იარაღთა კატეგორიას და ვარგისია სროლისათვის.

9. მსჯავრდებულმა მ.ვ-მ თავი დამნაშავედ არ ცნო და მიუთითა, რომ ზ-ს ტერიტორიაზე ა.გ-სთან ერთად იმყოფებოდა საქონლის სადგომის შესარჩევად და ამ ტერიტორიაზე ყოფნის დროს არჩვი არ მოუკლავს. ძალების ყეფის გამო, რომელიც ერთი მიმართულებიდან ისმოდა, თავისი თოფიდან გაისროლა, მაგრამ არა – მიზანმიმართულად, გაისროლა მაღლა და არა – ნადირის მიმართულებით, რომელიც არ დაუნახავს.

10. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოპოვება პირდაპირი მტკიცებულებები, რომლებიც დაადასტურებდა იმ ფაქტს, რომ არჩვი სწორედ მ.ვ-მ მოკლა. ნარმოდენილი მტკიცებულებებით, მართალია, დადასტურებულია, რომ მოკლული ცხოველი გარემოს დაცვის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა ამოიღეს იმ ავტომანქანიდან, რომელშიც ისხდნენ მ.ვ. და ა.გ., ასევე დადასტურებულია მ.ვ. კუთვნილი სანადირო თოფიდან გასროლისა და მისი ვარგისიანობის ფაქტიც, თუმცა ის, რომ არჩვი უშუალოდ მ.ვ-მ მოკლა, არ არის დადგენილი პირდაპირ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: თოფიდან გასროლის ფაქტს არც თავად მ.ვ. უარყოფს, თუმცა განმარტავს, რომ

მას ცხოველი არ მოუკლავს და მისი მიმართულებით არ უსვრია. თავის მხრივ, მოწმე ა. გ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მას არ დაუნახავს, გაისროლა თუ არა მ.ვ-მ უშუალოდ მოკლული ცხოველის მიმართულებით, რადგან, იგი უკან მიჰყვებოდა მას და მხოლოდ გასროლის შემდეგ დაინახა, თუ როგორ ჩამოიღო მან თოფი ბეჭიდან. ერთადერთი პირდაპირი მტკიცებულება, რომელიც ბრალდების მხარეს წარმოდგენილი აქვს, არის გარემოს დაცვის ზედამხედველობის დეპარტამენტის დასავლეთის რეგიონალური სამმართველოს უფროსი სპეციალისტის 2017 წლის 26 მარტს შედგენილი აქტი, რომელშიც დაფიქსირებულია მ.ვ. განმარტება, რომ არჩვი ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ში მან მოკლა კუთვნილი თოფიდან გასროლით. იგი ხელს აწერს აღნიშნულ ოქმს, მაგრამ მხოლოდ ეს მტკიცებულება არ აქმაყოფილებს გამამტკუნებელი განაჩენის გამოსატანად საჭირო აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობის სტანდარტს, მითუთო შემდეგი გარემოებების გათვალისწინებით: გამოძიებას არ დაუთვალიერებია შემთხვევის ადგილი, შესაბამისად, დადგენილი არ არის, კონკრეტულად საიდან წამოიდეს მკვდარი ცხოველი. ამდენად, უტყუარად არ დგინდება, შესაძლებელი იყო თუ არა ამ ტერიტორიაზე (მ. ვ. განმარტებით, მკვდარი ცხოველი მან იპოვა ბ-ს რაიონის სოფელ ზ-ში) არჩვის ყოვნა; გარდა ამისა, ბრალდების მხარეს არ აქვს წარმოდგენილი რაიმე მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა, რომ არჩვი მოკლულია არათუ მ. ვ. კუთვნილი სანადირო თოფიდან გასროლით, არამედ საერთოდ დაუდგენელია რამ გამოიწვია მისი სიკვდილი. ბალისტიკური ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ მ.ვ. თოფი ვარგისა სროლისითვის, მაგრამ არც არჩვის დათვალიერების ოქმიდან და საქმის სხვა მასალებიდან არ იკვევა, რომ ცხოველი მოკლულია სწორედ ამ თოფიდან გასროლილი საბრძოლო მასალით. უფრო მეტიც, ოქმი სანადირო თოფიდან გასროლის შედეგად ცხოველისათვის მიყენებული რაიმე დაზიანებისა ან საბრძოლო მასალის აღმოჩენის შესახებ არაფერია მითითებული. რაც შეეხება სხვა მოწმეთა, მათ შორის – გარემოს დაცვის დეპარტამენტის თანამშრომლების ჩვენებებს, ისინი ირიბი ხასიათისაა. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილების თანახმად, მოწმის ირიბი ჩვენება ვერ აქმაყოფილებს უტყუარობის კონსტიტუციურსამართლებრივ სტანდარტს, რის გამოც (კანონმდებლობით გათვალისწინებული გამონაკლისი შემთხვევების გარდა) არ შეიძლება პირის მსჯავრდების საფუძველი გახდეს (მსგავს საქმეებზე არსებობს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკაც – საქმე №646აპ-17).

11. ამდენად, მხოლოდ ის ფაქტი, რომ აღნიშნული ცხოველი ამო-

იღეს იმ ავტომანქანიდან, რომლითაც გადაადგილდებოდნენ მ.ვ. და ა.გ. და რომ მ. ვ-ს კუთვნილი სანადირო თოფი ვარგისია სროლისათვის, უტყუარად არ ადასტურებს, რომ ნამდვილად მან მოკლა არჩვი. პალატა აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით შეუძლებელია იმის დადგენა, კონკრეტულად სად და რა ვითარებაში, ამასთან რამ გამოიწვა ცხოველის სიკვდილი. შესაბამისად, საქმეში არსებული მტკიცებულებები არ არის საკმარისი მ. ვ. დამნაშავედ ცნობისათვის შერაცხულ ბრალდებაში, ვინაიდან არ აკმაყოფილებს გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს.

12. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განმარტა, რომ განაჩენი უნდა ეყყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საქმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარნებულებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან (იხ: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: „ელ მასრი მაკედონიის წინააღმდეგ“ (El-Masri v the Former Yugoslav Republic of Macedonia, (GC), 13.12.2012) და „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ (Hassan v the UK, ECtHR, (GC), 16.09.2014). საქართველოს სსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, „...გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, ამკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას“. ანალოგიური შინაარსის შემცველია ამავე კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილი, რომლის თანახმადაც: „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. სსკ-ის 259-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით: „სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში“.

13. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მ.ვ., მტკიცებულებათა არასაკმარისობის გამო, უნდა გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხ-

ლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ მ. ვ. და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატების – ზ.გ-ს და ი. გ-ს საკასაციო საჩივარი დაქმაყოფილდეს;
2. გაუქმდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 17 მაისის განაჩენი მ.ვ. მიმართ;
3. მ.ვ. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში;
4. გამართლებულ მ.ვ-ს განემარტოს, რომ უფლება აქვს, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 92-ე მუხლით დადგენილი წესით მოითხოვოს ზიანის ანაზღაურება;
5. მ.ვ. მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაობაუქმდეს და ყადაღა მოეხსნას ა.გ-ს (3/6 1...) საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას (მდებარეს ზ.....) 3000 (სამი ათასი) ლარის ფარგლებში;
6. საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ:
 - სისხლის სამართლის საქმეზე ამოღებული სანადირო თოფი ...-27 (ინახება შს ბ-ს რაიონულ სამმართველოში) – დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს; სანადირო თოფი ...-27EM (ინახება შს ბ-ს რაიონულ სამმართველოში) – დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს; გარეული ცხოველის – არჩევის თავი და ხორცი – განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით;
7. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივარდება.

გამამტყუდებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენი

განაჩენი საქართველოს სახელით

№529აპ-18

12 მარტი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

3. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ დ. ქ-ს ინ-
ტერესების დამცველის, ადვოკატ 6. ნ-ს საკასაციო საჩივარი თბი-
ლისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, დ.ქ-ს
ბრალი დაედო ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის გამოყენებაში,
რაც გამოიხატა შემდეგში:

დ.ქ-მ 1978 წლის 25 თებერვალს შესაბამისი გამოცდის ჩაბარე-
ბის შედეგად მიიღო მართვის მოწმობა A... „C“ კატეგორიით გათვა-
ლისწინებული სატრანსპორტო საშუალებათა მართვის უფლებით,
რომელშიც დაუდგენელმა პირმა ყალბად მიუთითა „B“ კატეგორი-
ით გათვალისწინებული სატრანსპორტო საშუალებათა მართვის
უფლება. მან აღნიშნული ყალბი მართვის მოწმობა 2017 წლის 29
დეკემბერს წარადგინა (გამოიყენა) სსიპ საქართველოს შინაგან
საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოში და მოითხოვა
მასში აღნიშნული, მათ შორის – ყალბი „B“ კატეგორიით ახალი მარ-
თვის მოწმობის გაცემა.

2. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-
მეთა კოლეგიის 2018 წლის 29 მარტის განაჩენით დ.ქ., – დაბადე-
ბული 19.. წელს, ნასამართლობის არქეონე, – ცნობილ იქნა უდანა-
შაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

გამართლებულ დ.ქ-ს განემარტა მიყენებული ზიანის ანაზღაუ-
რების უფლება.

საქმეზე დართული ნივთმტკიცება – მართვის მოწმობა (პაკე-
ტის ნომერი – F...) უნდა განადგურდეს კანონით დადგენილი წე-

სით.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა რუსთავის რაიონული პროკურორული პროკურორორმა ნუგზარ მახათაძემ. აპელანტმა საჩივრით ითხოვა გასაჩივრებული გამამართლებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანა.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 27 ივნისის განაჩენით რუსთავის რაიონული პროკურორული პროკურორ ნუგზარ მახათაძის სააპელაციო საჩივარი და კმაყოფილდა: გაუქმდა რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 29 მარტის გამამართლებელი განაჩენი დ.ქ-ს მიმართ.

დ.ქ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 500 (ხუთასი) ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქმეზე დართული ნივთმტკიცება – მართვის მოწმობა (პაკეტის ნომერი – F....) უნდა განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

5. კასატორი – მსჯავრდებულ დ.ქ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ნ.წ. საკასაციო საჩივრით ითხოვს გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმებასა და პირველი ინსტანციის სასამართლოს გამართლებელი განაჩენის ძალაში დატოვებას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამონმა მსჯავრდებულ დ. ქ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ნ. წ-ს საკასაციო საჩივრის საფუძვლითანობა და მიაჩნია, რომ იგი უნდა დაცმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა დ.ქ-მ განმარტა, რომ საკუთრებაში არასოდეს ჰყოლია ავტოსატრანსპორტო საშუალება. სამხედრო-სავალდებულო სამსახურის მოხდის შემდეგ შეხებაც არ ჰქონია მასთან, მაგრამ ვინაიდან 29 დეკემბერს აქვს დაბადების დღე, გადაწყვიტა მცირედი საჩუქარი გაეკეთებინა საკუთარი თავისთვის. შესაბამისად, 2017 წლის 29 დეკემბერს მიმართა შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოს და მოითხოვა ძველი მართვის მოწმობის ახლით შეცვლა. მართვის მოწმობისა და საჭირო დოკუმენტების წარდგენის მიუხედავდ, დ.ქ-ს იმავე დღეს არ შეუცვალეს მართვის მოწმობა, ვინაიდან აუქსენეს, რომ რაღაც შეუსაბამობა იყო და საკითხი საჭიროებდა დაზუსტებას. გარკვეული დროის შემდეგ

მართვის მოწმობის საკითხში გარკვევის მიზნით, მას დაურეკა გა-
მომძიებელმა, ვინმე „ი.“ და სთხოვა რ-ს პოლიციაში გამოცხადება.
თხოვნის შესაბამისად, ის და მისი ცოლისძმა – ნ. მ. გამოცხადდნენ
რ-ს პოლიციაში. გამომძიებელთან საუბარისას დ.ქ-სთვის ცნობი-
ლი გახდა, რომ მისი მართვის მოწმობა იყო გაყალბებული, ვინაი-
დან სააგნენტოში დაცული დოკუმენტაციის თანახმად, მასზე გა-
ცემული იყო მხოლოდ „C“ კატეგორიის ავტომანქანების მართვის
მოწმობა, ხოლო მის მიერ წარდგენილი მართვის მოწმობა „C“ კა-
ტეგორიას მიკუთვნებული ავტომანქანების მართვის უფლების
გარდა, ითვალისწინებდა ნებართვას „B“ კატეგორიის ავტომანქა-
ნების მართვაზეც, რაც მიანიშნებდა დოკუმენტის სიყალბეზე. დ.ქ-
მ გამომძიებელს აუხსნა, რომ მასთან ერთად მართვის მოწმობის
მისაღებად გათვალისწინებული სასწავლო კურსი გაიარა დაახლო-
ებით 300-მა მსმენელმა და გამოდიოდა, რომ ყველას მართვის მოწ-
მობა იყო გაყალბებული. მისი არგუმენტები გამომძიებელმა არ გა-
იზირა და პოლიციის სხვა თანამშრომელიც არწმუნებდა, რომ ყალ-
ბი დოკუმენტი გამოიყენა. აღნიშნულის შემდეგ დ.ქ-მ გამომძიებ-
ლის მიერ მიწოდებულ ფურცელზე, მისისვე მითითებით, დაწერა
ტექსტი და მოაწერა ხელი, თუმცა რა ეწერა ფურცელზე და რას
ადასტურებდა ხელმოწერით, არ გასცნობია, ვინაიდან პოლიციის
თანამშრომლისგან მიიღო დაპირება, რომ „ყველაფერი კარგად იქ-
ნებოდა“.

3. დ. ქ-მ ასევე განმარტა, რომ 1977 წელს, სამხედრო-სავალდე-
ბულო სამსახურში გაწვევამდე, გამოიძახეს თ-ში, კომისარიატ-
ში, საიდანაც სატრანსპორტო საშუალების მართვის მოწმობის მი-
საღებად გაგზავნეს „დოსააფის“ ავტოსკოლაში, რომელიც მდება-
რეობდა ქალაქ თ-ში, კერძოდ: ბ-ს დასახლებაში. „დოსააფის“ 6 –
თვიანი სასწავლო კურსის გავლის შემდეგ, სახელმწიფო ავტოინ-
სპექციის საგამოცდო კომისიას სხვა მსმენელებთან ერთად, ჩაა-
ბარა გამოცდა ავტომანქანის მართვის თეორიულ და პრაქტიკულ
საკითხებში. მარცვე დააზუსტა, რომ ვინაიდან მსმენელთა სიმრავ-
ლის გამო, პრაქტიკული გამოცდა მიმდინარეობდა ორი ავტომან-
ქანით და უშუალოდ მან პრაქტიკული გამოცდა ჩააბარა – „უაზის“
მარკის (ექვს ადამიანზე გათვალისწინებული, მსუბუქი ტიპის) ავ-
ტომანქანაზე. მოწმის განმარტებით, სწავლების პროცესში მასწავ-
ლებლისგან იცოდა, რომ მსმენელები მიიღებდნენ „B“ და „C“ კატე-
გორიების მართვის მოწმობას. რაც შეეხება საგამოცდო ფურცელს,
რომლის მიხედვითაც, დ. ქ-ს გამოცდა ჩაბარებული აქვს „C“ კატე-
გორის ავტომანქანების მართვაში და გამოცდის ჩაბარებიდან ამ
საქმეზე გამოძიების დაწყებამდე ინახებოდა მასთან, მოწმემ გან-
მარტა, რომ ამ დოკუმენტისთვის არსებითი ყურადღება არ მიუქ-

ცევია, ვინაიდან პროფესიონალი მძღოლი არ არის და ის მოიძია მხოლოდ გამომძიებელთან დაბარების შემდეგ. მოწმის განმარტებით, მას არანაირი მონაწილეობა არ მიუღია მასზე გაცემული მართვის მოწმობის შევსება-მომზადებაში, ვინაიდან, მართალია, მართვის მოწმობისა და გაფრთხილების ტალონის მიღებაზე წინასწარ მოაწერინეს ხელი სახელმწიფო ავტონინაშექციის რეესტრში (რომელიც გამოიკვლიერს სასამართლო სხდომაზე), მაგრამ მართვის მოწმობა და გაფრთხილების ტალონი, რომლითაც მინიჭებული აქვს „B“ და „C“ კატეგორიებს მიკუთვნებული ავტომანქანების მართვის უფლება, ხელზე მიიღო მხოლოდ 1978 წლის მაისში, სამხედრო-სავალდებულო სამსახურის გავლის მიზნით მოლდავეთში ჩასვლის შემდეგ, სადაც ფიზიკურად გადაეცა მართვის მოწმობა და ჩააბარეს „ურალის“ მარკის სატვირთო ავტომანქანა. მისივე განმარტებით, მისთვის უცნობია, 1978 წელს რომელი კანონი აწესრიგებდა მართვის მოწმობების გაცემას.

4. ბრალდებულმა დ.ქ-მ კატეგორიულად უარყო მის მიერ წინასწარი შეცნობით ყალბი დოკუმენტის გამოყენების ფაქტი და დაკითხვისას არაერთხელ დააზუსტა, რომ ვინაიდან სწავლობდა პროფესიონალურ კლასზე მას უნდა აეღო მართვის მოწმობა „B“ და „C“ კატეგორიებში და ამდენად მოწმობაში შეტანილ მონაცემებში ეჭვი არ შეპარვია.

5. გამომძიებელთან დ.ქ-ს აღნიშნული შეხვედრის ფაქტსა და შეხვედრის მიზეზებს ადასტურებს მოწმის სახით დაკითხული ნ.მ., რომელმაც განმარტა, რომ მასთან სტუმრად მყოფი დ.ქ. ჩაიყვანა რ-ში, სადაც მიიყვანა პოლიციეს განყოფილებაში. პოლიციის თანამშრომელმა, რომლის ვინაობაც მისთვის უცნობია, დ. ქ. შეიყვანა სამუშაო ოთახში, ხოლო იგი გარეთ ელოდებოდა. გარკვეული დროის შემდეგ პოლიციელის სამუშაო ოთახიდან გამოსულმა დ.ქ-მ, რომელსაც ეტყობოდა აღელვება, სთხოვა ნ.მ-ს პოლიციელის ოთახში შესვლა, ვინაიდან თვითონ ვერ გაიგო, რას ედავებოდნენ. მათ პოლიციელმა აუხსნა, რომ დ. ქ-ს გაყალბებული ჰქონდა მართვის მოწმობა, რაც ითვალისწინებს ერთიდან სამ წლამდე თავისუფლების აღკვეთას, ფულად ჯარიმას ან განრიდებას. პოლიციის თანამშრომელს დ. ქ-მ უპასუხა, რომ მართვის მოწმობის აღებიდან 40 წელი იყო გასული და რა გაყალბებაზე იყო საუბარი არ ესმოდა, მაგრამ პოლიციის თანამშრომელმა ისევ გაუმეორა, რომ კანონის თანახმად, აღნიშნული წარმოადგენდა სამართალდარღვევას და დ.ქ-ს დაეკისრებოდა პასუხისმგებლობა. გარკვეული დროის შემდეგ დ. ქ-ს გაიგო, რომ მან რაღაც დოკუმენტს მოაწერა ხელი, რომლის შინაარსს, მართალია, არ გასცნობია, თუმცა პოლიციელის-გან მიიღო დაპირება, რომ „ყველაფერი კარგად იქნებოდა“. მოწმის

განმარტებით, მოგვიანებით შეიტყო, რომ დ.ქ-ს ხელი მოუწერია ჩვენებაზე, რომლითაც თითქოსდა, აღიარებდა დანაშაულის ჩადენას.

6. სასამართლო სხდომაზე პრალდების მხარის შუამდგომლობით გამოქვეყნდა დ.ქ-ს გამოკითხვის ოქმი რომლის თანახმად, დ.ქ-მ 1978 წლის თბილისში, „დოსასაფის“ ავტოსკოლაში, გაიარა მართვის მოწმობის მიღების კურსი, რის შემდეგაც მან ჩააბარა გამოცდები შესაბამის სამსახურში და აიღო მართვის მოწმობა „C“ კატეგორიით, თუმცა მართვის მოწმობის აღების დროს მას ჩაუწერეს „B“ კატეგორიაც ისე, რომ არ ჩაუბარებია შესაბამისი გამოცდები აღნიშნული კატეგორიისათვის. 2017 წლის 29 დეკემბერს მივიდა მომსახურების სააგენტოში, წარადგინა კუთვნილი მართვის მოწმობა სერიით A... „B“, „C“ კატეგორიებით და მოითხოვა მისი შეცვლა იმავე „B“, „C“ კატეგორიებით. მას გამოცდები კანონით დადგენილი მოთხოვნების დაცვით ჩაბარებული და გავლილი ჰქონდა „C“ კატეგორიისათვის. „B“ კატეგორიისათვის გამოცდები არ ჩაუბარებია და მის მართვის მოწმობაში „B“ კატეგორიისათან დაკავშირებით შეტანილი იყო არასწორი, ყალბი მონაცემები.

7. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული, დ.ქ-ს მიერ წარდგენილი, 1978 წლის 20 თებერვლით დათარიღებული საგამოცდო ბარათის თანახმად, დ.ქ-ს ჩაბარებული აქვს გამოცდა „C“ კატეგორიაში.

8. პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მოწმის სახით დაიკითხეს 6.ს. და გ.ბ.. მოწმეებმა დაადასტურეს დ.ქ-ს ჩვენების ის ნაწილი, რომელშიც იგი უთითებდა, ბ-ს დასახლებაში მდებარე ავტოსკოლაში 6-თვაზი სასწავლო კურსის გავლას, რომლის შემდეგაც მხოლოდ ერთხელ ჩაბარებული თეორიული და პრაქტიკული გამოცდით შეეძლოთ აელოთ ავტომანქანის მართვის უფლება ორივე კატეგორიისათვის.

9. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული წერილობითი მტკიცებულებების მიხედვით: 2017 წლის 29 დეკემბრის სსიპ საქართველოს შსს მომსახურების სააგენტოს ცენტრალური ბიუროს სარეგისტრაციო და საგამოცდო უზრუნველყოფის სამმართველოს საგამოცდო უზრუნველყოფის სამსახურის უფროსის, სახელზე 2017 წლის 29 დეკემბერს დაწერილი განცხადებით, დ.ქ. ითხოვს მისი კუთვნილი მართვის მოწმობის, სერიით A... „B“ და „C“ კატეგორიებით შეცვლას. 2017 წლის 29 დეკემბრის №... ქვითრის მიხედვით, დ.ქ-ს სს „ლ-ი ბანეში“ სატრანსპორტო საშუალების მართვის მოწმობის ან ტრამვაის მართვის მოწმობის ასაღებად გადახდილი აქვს 15 (თხუთმეტი) ლარი და 1 (ერთი) ლარი – ბანკის მომსახურების საკომისიო, ჯამურად – 16 (თექვსმეტი) ლა-

რი. შპს „ო-ს“ მიერ 2017 წლის 29 დეკემბერს გაცემული (ფორმა №....) №... ცნობით დ. ქ. ვარგისია „B“, „C“ კატეგორიების სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების მისაღებად. 2018 წლის 31 იანვრის 4... სატრანსპორტო საშუალების სამართლებრივი მდგომარეობის შესახებ ცნობით ირკვევა, რომ დ. ქ-ს სახელზე სატრანსპორტო საშუალება რეგისტრირებული არ არის და არც ყოფილა. საქართველოს შსს საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის ქ. თბილისის მთავარი სამმართველოს სამართალდარღვევათა აღრიცხვითა და ანალიზის განყოფილების უფრონის წერილით ირკვევა, რომ დ.ქ-ს სახელზე საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით გათვალისწინებული სამართალდარღვევები არ ფიქსირდება.

10. დ.ქ-ს სახელზე გაცემული №... სამხედრო მოწმობით დადგენილია, რომ დ. გ-ძ-ე. ქ. 1978 წლის 7 მაისს გაიწვიეს სამხედრო სამსახურში და 1980 წლის 17 მაისს სსრკ თავდაცვის სამინისტროს 1980 წლის 23 მარტის №... ბრძანებით დათხოვნილია თადარიგში საქართველოს სართბილისის მთავარ სამხედრო კომისარიატში. №... მოწმობის თანახმად, დ.ქ. 1977 წლის 28 სექტემბრიდან 1978 წლის 17 თებერვლადე სწავლობდა არმიის, ავიაციისა და ფლოტის ხელშემწყობი ნებაყოფლობითი საზოგადოების (დოსააფის) ქ.თბილისის ავტოსკოლაში მე-3 კლასის ავტომობილის მძღოლის მომზადების პროგრამაზე, რომელიც წარმატებით ჩააბარა და მიენიჭა მე-3 კლასის ავტომობილის მძღოლის კვალიფიკაცია. ამავე მოწმობის მიხედვით – 1978 წლის 25 თებერვალს დ.ქ-ზე გაიცა ა... მართვის მოწმობა მე-3 კლასით გათვალისწინებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მართვის უფლებით, რაც დადასტურებულია უფლებამოსილი პირის ხელმოწერით.

11. დ. ქ-ს სახელზე გაცემული ა... მართვის მოწმობის თანახმად (რომელიც მხარეებს სადაცვოდ არ გაუხდიათ), 1978 წლის 25 თებერვალს დ.ქ-ს სახელზე სახელმწიფო ავტომისპექციამ გასცა მართვის მოწმობა, რომლითაც მიენიჭა უფლება, მართოს „B“ და „C“ კატეგორიებს მიკუთვნებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებები. დ.ქ-ზე გაცემული №... გაფრთხილების ტალონის თანახმად, 1978 წლის 25 თებერვალს დ. ქ-ს სახელზე გაიცა სახელმწიფო ავტონისპექციის მიერ გაფორმებული ა... მართვის მოწმობის სავალდებულოდ თანმხლები გაფრთხილების ტალონი „B“ და „C“ კატეგორიებს მიკუთვნებულ ავტოსატრანსპორტო საშუალებებზე მართვის უფლებით.

12. საქართველოს შსს საექსპერტო კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის გრაფიკული და დოკუმენტების ტექნიკური ექსპერტიზის 2018 წლის 15 თებერვლის №... დასკვნით, რომლის სისწორეც

მხარეებს სადაცოდ არ გაუხდიათ, დ.ქ-ს სახელზე გაცემული A... მართვის მოწმობის ბლანკი დამზადებულია სტამბური წესით და აქვს ნამდვილი დოკუმენტის მახასიათებლები. მართვის მოწმობაზე არსებული ბეჭდისა და შტამპების ანაბეჭდები დატანილია ფაბრიკული წარმოების წესის დაცვით დამზადებული ბეჭდითა და შტამპებით. დოკუმენტის გრაფაში „Председатель комиссии“ არსებული ხელმოწერა დატანილია სანერი საშუალებით. მართვის მოწმობაში ცვლილებები არ აღინიშნება. მართვის მოწმობის გაცემის რეესტრის მიხედვით, 1978 წლის 22 თებერვალს დ.ქ-ს გადაეცა № A... სატრანსპორტო საშუალების მართვის მოწმობა და №... გაფრთხილების ტალონი, განკუთვნილი „С“ კატეგორიით გათვალისწინებული, სატრანსპორტო საშუალებებისთვის.

13. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ემუხლის დანაშაულის შემადგენლობა ფორმალურია და იგი დამთავრებულად ითვლება მოქმედების ჩადენისთანავე, იქნება ეს ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება, შეძნა, შენახვა გასაღების ან გამოყენების მიზნით, გასაღება, თუ გამოყენება. ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის გამოყენება დამთავრებულად ითვლება ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის ოფიციალური წარდგენის მომენტიდან, მოუხედავად იმისა, მიაღწია თუ არა პირმა სასურველ შედეგს. აღნიშნული ქმედების სუბიექტური შემადგენლობა (ყალბი პირადობის მოწმობის ან სხვა ოფიციალური დოკუმენტის, ბეჭდის, შტამპის ან ბლანკის დამზადება, გასაღება ან გამოყენება) შესაძლებელია მხოლოდ პირდაპირი განზრახვით. ამასთანავე, ამ მუხლით კვალიფიკაციისთვის აუცილებელია, პირმა იცოდეს, რომ ოფიციალური დოკუმენტი, რომელსაც ის იყენებს, არის ყალბი.

14. საკასაციო პალატა არ იზიარებს სააპელაციო პალატის მოტივაციას, რომ დ. ქ-ს გაცნობიერებული ჰქონდა ყალბი მონაცემების შემცველი დოკუმენტის ფლობისა და გამოყენების ფაქტი, რასაც ადასტურებს ისიც, რომ დ. ქ-მ გამოძიებას თავადვე წებაყოფლობით წარუდგინა საგამოცდო ფურცელი, რომელშიც მითითებული ინფორმაციით მან სწავლება გაიარა „С“ კატეგორიის პროგრამით. კატეგორიის გრაფამიც მინიშნებულია ასევე კატეგორია „С“. ამდენად, დ.ქ-ს ჰქონდა სხვადასხვა შინაარსის დოკუმენტები – ერთი მხრივ, საგამოცდო ბარათი, რომელშიც მითითებული იყო „С“ კატეგორია დამეორე მხრივ – მართვის მოწმობა და გაფრთხილების ტალონი „В“ და „С“ კატეგორიების მითითებით. სასამართლო სხდომაზე დ. ქ-მ დაადასტურა, რომ მართვის მოწმობის მიღებაზე რეესტრში შესრულებული ხელმოწერა რუსულ ენაზე მას ეკუთვნის, რეესტრში კი ასევე მითითებული იყო „С“ კატეგორია. ამდე-

ნად, მისთვის სავსებით ნათელი იყო, რომ მართვის მოწმობასა და გაფრთხილების ტალონში „B“ კატეგორიის მითითების საფუძველი არ არსებობდა და მიუხედავად ამისა, სწორედ ისინი წარადგინა სააგენტოში და განცხადებით „B“ და „C“ კატეგორიებით მოითხოვა ახალი მართვის მოწმობის გაცემა. ეს კი მიუთითებს პროკურორის რეპლიკაში გამოქმული შეფასების საფუძვლიანობაზე, რომ დ.ქ. მართვის მოწმობის წარდგენით ცდილობდა ახალი მოწმობის აღებას „B“ და „C“ კატეგორიებით და იმედოვნებდა, რომ ბაზაში ინფორმაცია ვერ გადამოწმდებოდა ხანგრძლივი პერიოდის გავლის გამო. სწორედ ეს ქმედდება წარმოადგენს დ.ქ.-ს მიერ ყალბი დოკუმენტის გამოყენებას.

15. საკასაციო პალატა, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებისა და ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის მოტივაციას, რომ პრალეგების მხარეს არ წარმოუდგენია ერთმანეთთან შეთანხმებულ, ამკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ დ.ქ.-მ იცოდა მართვის მოწმობის გაყალბების ფაქტი და, ამასთანავე, მას გააჩნდა მის სახელზე გაცემული № A... სატრანსპორტო საშუალების მართვის მოწმობისა და №... გაფრთხილების ტალონში მითითებული მონაცემებისადმი კანონიერი წლის საფუძველი, რასაც ადასტურებს შემდეგი მტკიცებულებები: 1. როგორც დ.ქ.-ს კუთვნილ მართვის მოწმობაში, ისე გაფრთხილების ტალონში, რომელიც წარმოადგენდა მართვის მოწმობის განუყოფელ დოკუმენტს, მითითებულია, რომ მას მინიჭებული ჰქონდა „B“ და „C“ კატეგორიების ავტოტრანსპორტის მართვის უფლება; 2. დ. ქ.-მ „დოსააფის“ ავტოსკოლაში გაიარა ავტომობილის მძღოლის მომზადების შესაბამისი 6-თვიანი სასწავლო პროგრამა, რის შესაბამისადაც, „დოსააფის“ მიერ გაცემული მოწმობის თანახმად, მას მიენიჭა მესამე კლასის მძღოლის სტატუსი, რაც „მძღოლის კვალიფიკაციის მინიჭების, მართვის მოწმობის გაცემის და მძღოლის სატრანსპორტო საშუალებების სამართავად დაშვების წესის შესახებ“ საბჭოთა კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრის 1976 წლის 13 თებერვლის №... ბრძანებით დამტკიცებული დანართის მიხედვით, წარმოადგენს ამ ბრძანებით გათვალისწინებული „B“ და „C“ კატეგორიებით გათვალისწინებული სატრანსპორტო საშუალებების მართვის უფლებას; 3. საქართველოს შსს საექსპერტო კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის გრაფიკული და დოკუმენტების ტექნიკური ექსპერტიზის 2018 წლის 15 თებერვლის დასკვნის თანახმად, დ.ქ.-ს სახელზე გაცემულ სადაცო მართვის მოწმობას ტექნიკური გაყალბების ნიშნები არ აღენიშნება; 4. დ. ქ.-მ პირველი ინსტანციის სასამართლოში ჩვენების მიცე-

მისას კატეგორიულად უარყო მის მიერ წინასწარი შეცნობით ყალბი დოკუმენტის გამოყენების ფაქტი და დაკითხვისას არაერთხელ დააზუსტა, რომ ვინაიდან სწავლობდა პროფესიონალურ კლასში, მას უნდა აეღო მართვის მოწმობა „B“ და „C“ კატეგორიებში და, ამდენად, მოწმობაში შეტანილ მონაცემებში ეჭვი არ შეჰპარვია.

16. საკასაციო პალატა განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს მართვის მოწმობისადმი დ.ქ-ს კანონიერი ნდობის საკითხზე. მოცემულ შემთხვევაში უდავოა, რომ დ.ქ-ს კანონიერი ნდობა პქონ-და მითითებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მიმართ, ვინაიდან წარმოდგენილი საქმის მასალებით დადასტურებულია, რომ იგი გაცემულია სახელმწიფო ორგანოს მიერ და ამას-თანავე, ტექნიკური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, მასში გაყალბების ნიშნები არ აღინიშნება. საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ადმინისტრაციული აქტის მიმართ კანონიერი ნდობა გამოირიცხება იმ შემთხვევაში, როდესაც ადმინისტრაციული აქტი გამოცემულია დაინტერესებული პირის კანონსაწინააღმდეგო ქმედების საფუძველზე. ასეთად შეიძლება მიჩნეულ იქნეს ყალბი დოკუმენტის, არასწორი ინფორმაციის წარდგენა, ზენოლა, მოტყუება, ქრთამის მიცემა და სხვა. განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან დ.ქ-ს მხრიდან მის სახელზე მართვის მოწმობის გაცემისას რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ქმედება გამოკვეთილი არ არის, შესაბამისად, არ არსებობს კანონიერი ნდობის გამომრიცხავი გარემოება – დაინტერესებული მხარის უკანონო ქმედება.

17. გარდა ამისა, საკასაციო პალატა ასევე ყურადღებას ამახვილებს 1978 წელს, დ.ქ-ზე მართვის მოწმობის გაცემისას, მისი გაცემის წესზე, რომელსაც ანესრიგებდა საბჭოთა კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრის 1976 წლის 13 თებერვლის №... ბრძანებით დამტკიცებული დანართი „მძღოლის კვალიფიკაციის მინიჭების, მართვის მოწმობის გაცემისა და მძღოლის სატრანსპორტო საშუალებების სამართავად დაშვების წესის შესახებ“. მითითებული წესის 1.5 პუნქტის თანახმად, ამ ბრძანების ამოქმედებიდან ძველი ნიმუშის მართვის მოწმობების ცვლილებისას მძღოლისთვის მინიჭებული მესამე კლასი შეესაბამება ამ ბრძანებით გათვალისწინებული „B“ და „C“ კატეგორიებით გათვალისწინებული სატრანსპორტო საშუალებების მართვის უფლებას; ამავე წესის 1.8 და 1.9 პუნქტების თანახმად, „A“, „B“, „C“, „D“, „E“ კატეგორიას მიკუთვნებულ სატრანსპორტო საშუალებათა მართვის უფლების მისაღებად მსურველს სავალდებულოდ უნდა გაევლო სასწავლო კურსი შესაბამის სასწავლო დაწესებულებაში. თავის მხრივ, სასწავლო დაწესებულებას დაევალა გამოსაშვები გამოცდების ჩატარება და შედეგების ამსახველი მკაცრი აღრიცხვის მქონე მოწმობის გაცემა; ამავე

წესის 1.14 პუნქტის თანახმად, პირებს, რომელთაც მინიჭებული აქვთ კონკრეტული კატეგორიის სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება და სურვილი აქვთ, მიიღონ უფრო დაბალი კატეგორიის სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, ევალებათ გამოცდის ჩაბარება მხოლოდ პრაქტიკაში; ამავე წესის 2.1-2.21 პუნქტები ადგენდა სახელმწიფო ავტონინაჟციოს მიერ გამოცდების მიღებისა და მართვის მოწმობის გაცემის ორგანიზაციულ წესებს, რომელთა მიხედვით, მართვის მოწმობაში პერსონალური მონაცემებისა და მინიჭებული უფლებრივი კატეგორიების შევსება ხდებოდა მართვის მოწმობის მიმღები პირის უშუალო მონაწილეობის გარეშე; ამავე წესის 2.23 პუნქტის შესაბამისად მართვის მოწმობა გაიცემოდა პირადად მიმღებზე ხელნერილით, პასპორტის ან მისი შემცვლელის წარდგენის შემდეგ; ამავე წესის 2.13, 2.24 და 2.25 პუნქტების თანახმად, განსაზღვრულია მართვის მოწმობასთან ერთად სავალდებულოდ გაფრთხილების ტალონის გაცემის წესი და მისი მნიშვნელობა, კერძოდ, მართვის მოწმობა გაფრთხილების ტალონის გარეშე არ მიიჩნევა სრულყოფილ დოკუმენტად, ხოლო მართვის მოწმობის ჩამორთმევის შემთხვევაში გაფრთხილების ტალონი მის მფლობელს უფლებამოსილებას აძლევდა, არანაკლებ 15 დღელამის განმავლობაში ემართა ტალონში მითითებულ კატეგორიებს მიკუთვნებული სატრანსპორტო საშუალებები.

18. საკასაციო პალატა ამ შემთხვევაშიც იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მოტივაციას, რომ ზემოთ მითითებული წესის თანახმად, საგამოცდო ფურცელი, თავის მხრივ, წარმოადგენდა დოკუმენტს, რომელიც ადასტურებდა იმას, თუ კონკრეტულად რომელი კატეგორიის მართვის მოწმობის მისაღებად ჩაბარა პირმა გამოცდა, მაგრამ საბოლოო დოკუმენტად მიიჩნეოდა მართვის მოწმობა თანმხლები გაფრთხილების ტალონით, რომელიც დამოუკიდებლად, საგამოცდო ფურცლის გარეშე, ანიჭებდნენ პირს უფლებას, ემართა ცალკეულ კატეგორიას მიკუთვნებული სატრანსპორტო საშუალებები, მითითებულ მაშინ, როდესაც დ. ქ-მ პირველი ინსტანციის სასამართლოში მიცემული ჩვენებისას განაცხადა, რომ მან ავტომანქანის მართვის პრაქტიკული გამოცდა ჩაბარა მსუბუქი ავტომანქანით და „დოსააფის“ ავტოსკოლაში 6-თვეიანი სასწავლო კურსის გავლისას მასწავლებელმაც განუმარტა, რომ მართვის მოწმობის „B“ და „C“ კატეგორიებს ერთად მიიღებდა. მის ჩვენებას ადასტურებენ ასევე მოწმები – ნ.ს. და გ.ბ., რომლებმაც განაცხადეს, რომ მითითებულ ავტოსკოლაში 6-თვეიანი სასწავლო კურსის გავლის შედეგად, მხოლოდ ერთხელ ჩაბარებული თეორიული და პრაქტიკული გამოცდით შეეძლოთ, აეღოთ ავტომანქანის მართვის უფლების მოწმობა ორივე კატეგორიით. მათი ჩვენებე-

ბით დადგენილია, რომ ორივე მათგანმა 6-თვიანი სასწავლო კურსი გაიარა „დოსააფის“ ავტოსკოლაში, რის შემდეგაც მათ მიენიჭათ „B“ და „C“ კატეგორიების ავტომანქანების მართვის უფლება.

19. აღნიშნულის საპირისპიროდ, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, რომლებიც საფუძვლად დაედო გამამტყუნებელ განჩენის უტყუარად არ დასტურდება, რომ დ. ქ-ს გაცნობიერებული ჰქონდა ყალბი მონაცემების შემცველი დოკუმენტის ფლობისა და გამოყენების ფაქტი, კერძოდ, ეს მტკიცებულებებია: საგამოცდო ფურცელი, რომელიც თვითონ მსჯავრდებულმა ნებაყოფლობით წარუდგინა გამოძიებას. მასში აღნიშნულია, რომ მან სწავლება გაიარა „C“ კატეგორიის პროგრამით; მართვის მოწმობისა და გაფრთხილების ტალონის გაცემის რეესტრი, რომლის შესაბამისად, დ. ქ-ს სახელზე მართვის მოწმობა გაიცა „C“ კატეგორიით, 1978 წლის 22 თებერვალს და მის ჩაბარებაზე ხელს აწერს დ. ქ., ხოლო ხელმონერის ნამდვილობას იგი სადაცოდ არ ხდის; დ. ქ-ს მიერ წინასწარ გამოძიებაში მიცემული ჩვენება.

20. საკასაციო პალატა ამ ნაწილშიც სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მოტივაციას და აღნიშნავს, რომ მითითებული მტკიცებულებებით არ დასტურდება დ. ქ-ს ბრალეულობა და, ამასთანავე, არ იკვეთება, თუ რა ვითარებაში რა შეხება ჰქონდა დ. ქ-ს, ან რა სახით მონაწილეობდა 1978 წელს გაცემულ მართვის მოწმობის გაყალბებაში, მითუფრო იმ გარემოებების გათვალისწინებით, რომ საგამოცდო ფურცელი თავად მან წარუდგინა გამოძიებას, ხოლო მართვის მოწმობის გაცემის რეესტრის თანახმად, დ. ქ-ს სახელზე მართვის მოწმობა გაიცა, თითქოსდა, 1978 წლის 22 თებერვალს, მაშინ, როდესაც გასაცემი მართვის მოწმობა და გაფრთხილების ტალონი დამზადებულია 1978 წლის 25 თებერვალს. ამასთან, დადგენილია, რომ 1978 წლის 22 თებერვალი იყო ოთხშაბათი, ხოლო 1978 წლის 25 თებერვალი – შაბათი, რაც რეესტრში მითითებული მონაცემების უტყუარობაში ეჭვის შეტანის უპირობო საფუძველია.

21. რაც შეეხება დ. ქ-ს მიერ წინასწარ გამოძიებაში მიცემულ ჩვენებას, სადაც მან დაადასტურა, რომ მართვის მოწმობის გაცემისას იცოდა, რომ მასში შეტანილი იყო არასწორი ინფორმაცია, საკასაციო პალატა აღნიშნავს შემდეგს: მართალია, მის მიერ წინასწარ გამოძიებაში მიცემული ჩვენება სასამართლოში არსებითი განხილვის ეტაპზე ბრალდების მხარის შუამდგომლობის საფუძველზე გამოქვეყნდა, მაგრამ, როგორც უკვე აღინიშნა, პირველი ინსტანციის სასამართლოში ჩვენების მიცემისას დ. ქ-მ კატეგორიულად უარყო თავდაპირველი ჩვენება, თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და სასამართლოში განაცხადა, რომ მას

მართვის მოწმობაში შეტანილი მონაცემები საეჭვოდ არ მიუჩინევია. საკასაციო პალატა დ. ქ-ს მიერ სასამართლოში მიცემულ ჩვენებას უფრო სარწმუნოდ, სანდოდ და დამაჯერებლად მიიჩნევს, ვინაიდან მან გამოძიებას ნებაყოფლობით, საკუთარი სურვილით წარუდგინა საგამოცდო ფურცელი, რომლის დამალვა და საერთოდ არგამოჩნდა, ბუნებრივია, მას შეეძლო, ასევე – მან არ უარყო მართვის მოწმობის გაცემის რეესტრზე არსებული მისი ხელმოწერის ნამდვილობა. ყოველივე აღნიშნული კი ნათლად მიუთითებს მისი ქმედებების გულწრფელობასა და საქმეზე ობიექტური ჭეშმარიტების დადგენის სურვილზე.

22. გარდა ამისა, საკასაციო პალატა ასევე ყურადღებას ამახვილებს სააპელაციო პალატის მსჯელობაზე, რომლითაც დაეთანხმა პროექტორის პოზიციას, რომ დ. ქ. მართვის მოწმობის წარდგენით ცდილობდა ახალი მოწმობის აღებას „B“ და „C“ კატეგორიებით და იმედოვნებდა, რომ ბაზაში ინფორმაცია ვერ გადამონმდებოდა ხანგრძლივი დროის გასვლის გამო და მიუთითებს შემდეგს: როგორც საქმის მასალებიდან ირკვევა, დ.ქ-ს მართვის მოწმობა დამზადებულია 1978 წლის 25 თებერვალს, ხოლო ახალი მართვის მოწმობის ასაღებად მომსახურების სააგენტოს მან მიმართა 2017 წლის 29 დეკემბერს. დადგენილია ისიც, რომ მას 1978 წლიდან 2017 წლის 29 დეკემბრამდე პერიოდში, თითქმის 40 წელი, ავტოსატრანსპორტო სამუალება არასოდეს ჰყოლია, რის შესაბამისადაც, სააპელაციო პალატის მოტივაცია, რომ დ.ქ-ს მართვის მოწმობის აღებიდან თითქმის 40 წლის გასვლის შემდეგ გაუჩნდა ყალბი მოწმობის გამოყენების სურვილი, არალოგიკურია, მოკლებულია დამაჯერებლობას და წარმოადგენს მხოლოდ ვარაუდს, რაც არ დასტურდება საქმეზე წარმოდგენილი არცერთი მტკიცებულებით.

23. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ არის საკამარისი და უტყუარად ვერ ადასტურებს, რომ დ. ქ-მ ჩაიდინა ბრალად შერაცხული ქმედება, ვინაიდან საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, ყოველი პირი, ვისაც ბრალად ედება სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენა, ითვლება უდანაშაულოდ, ვიდრე მისი ბრალეულობა არ დამტკიცდება კანონის შესაბამისად. მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალდების მხარეს და ნებისმიერი ეჭვი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარ-

გებლოდ (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გა-დაწყვეტილება საქმეზე – „ბარბერა, მესაგე და ხაბარდო ესპანე-თის წინააღმდეგ“ (Barbera, Messeguer a. Jabardo v ESP, No. 10590/83, §77). საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის, 259-ე მუხ-ლის მე-3 ნაწილისა და 273-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა დასაბუთებული უნ-და იყოს. გამამტყუნებელ განაჩენში უნდა აღინიშნოს უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასამართლოს დასკვნა. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახ-მად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათ-ვის საჭიროა გონივრულ ექვს მილმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკი-ცებულებათა ერთობლიობა.

23. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხ-ლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხ-ლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ დ. ქ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ 6.ნ-ს საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს;

2. დ.ქ. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქარ-თველოს სსსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით წარდგენილ ბრალ-დებაში;

3. გამართლებულ დ.ქ-ს განემარტოს, რომ უფლება აქვს, მოით-ხოვოს მიყენებული ზიანის ანაზღაურება;

4. ნივთმტკიცება – მართვის მოწმობა, რომელიც ერთვის სის-ხლის სამართლის საქმეს, განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის შემ-დეგ განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით;

5. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

განაჩენი ცვლილების შეტანა

განაჩენი საქართველოს სახელით

№455აპ-18

17 იანვარი, 2019 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

- პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
- გ. შავლიაშვილი,
- პ. ქათამაძე

განიხილა ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილის – ფე-
ლიქს ჯალალონიასა და მსჯავრდებულ ა.ა-ს ინტერესების დამცვე-
ლის, ადვოკატ დ.გ.-ს საკასაციო საჩივრები ქუთაისის სააპელაციო
სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5
ივნისის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად:

• ა. ა-ს ბრალი დაედო ქურდობაში, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივ-
თის ფარულ დაუფლებაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების
მიზნით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, ბინაში
უკანონო შეღწევით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, და-
ნაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის
მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით.

ა.ა-ს მიმართ ბრალად წარდგენილი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 17 ივნისს, დაახლოებით 01 საათზე, ა.ა-მ გ.ჭ-სთან
ერთად წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწია ქ.ფ., ნ-ს ქ. წ. წ...
მდებარე საცხოვრებელ სახლში, საიდანაც მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით, ფარულად დაუუფლა ზ. გ-ს გამგებლობაში
არსებულ, ჯამურად – 5816 ლარის ღირებულების სხვადასხვა დასა-
ხელების ნივთს, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

• ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, გ. ჭ-ს ბრალი
დაედო ქურდობაში, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფარულ დაუფლე-
ბაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი წი-
ნასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, არაერთგზის, ბინაში უკანო-
ნო შეღწევით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, დანაშაუ-
ლი, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“, „გ“ ქვეპუნქტებით.

გ.ჭ-ს მიმართ ბრალად წარდგენილი ქმედება გამოიხატა შემდეგ-ში:

გ.ჭ-ს 2010 წლის 27 სექტემბერს მსჯავრი დაედო საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში. 2017 წლის 17 ივნისს, დაახლოებით 01 საათზე, გ.ჭ-მ, ა. ა-სთან ერთად წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწია ქ. ფ., ნ-ს ქ. №... მდებარე საცხოვრებელ სახლში, საიდანაც მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფარულად დაეუფლა ზ. გ-ს გამგებლობაში არსებულ, ჯამურად – 5816 ლარის ღირებულების სხვადასხვა დასახელების წივთს, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

2. ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 6 დეკემბრის განაჩენით ა. ა., -დაბადებული 1... წელს, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც იმავე კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დანესპულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი, საქართველოს სსკ-ის 63-ე, 64-ე მუხლების გამოყენებით, ჩაეთვალა პირობით – 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ ა.ა-ს სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2017 წლის 17 ივნისიდან იმავე წლის 28 ივნისის ჩათვლით და სასჯელის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2017 წლის 6 დეკემბრიდან.

ა.ა. დააკავეს სასამართლო სხდომის დარბაზში და შეასახლეს შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებაში.

ა.ა-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა და ყადაღა უნდა მოეხსნას გირაოს თანხის – 4000 (ოთხი ათასი) ლარის უზრუნველყოფის მიზნით, ს. ო-ს (პირადი ნომერი 4...) საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების, მდებარე ქ.ფ., ზ.გ-ს ქიჩა №... (საკადასტრო კოდი №, 4000 ლარის ღირებულების წილს.

მსჯავრდებულ ა.ა-ს დაევალა, თავისუფლების აღკვეთის სახით შეფარდებული სასჯელის მოხდის შემდეგ, 15 დღის ვადაში გამოცხადდეს პრობაციის ბიუროში, თავისი საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით და ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

გ.ჭ.-, – დაბადებული 1... წელს, ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული

დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზ-ლვრა 5 (ხუთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

მსჯავრდებულ გ.ჭ-ს სასჯელის ათვლა დაწყო დაკავების დღი-დან – 2017 წლის 26 ივლისიდან.

გ.ჭ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმ-რობა გაუქმდა.

იმავე განაჩენით გადაწყდა ნივთიერი მტკიცებულებების საკით-ხი, კერძოდ:

- ა. ა-ს ავტომანქანისა და პირადი ჩხრეკისას ამოღებული: 1) მამაკაცის მაჯის ვერცხლისფერი საათი, მედალიონი პირა-მიდის გამოსახულებით და გულსაბური, 2) „VESTEL-ის“ ფირ-მის პლაზმური ტელევიზორი, 3) დანა-ჩანგლის ორი კომ-პლექტი, 4) ერთი ბოთლი შამბანური, 5) მაგიდის თეორი ფე-რის ნაჭრის გადასაფარებელი, 6) 30 სახეობის სხვადასხვა ბიუუტერია, 7) საქართველოს მოქალაქის პასპორტი, გაცე-მული 1... წლის 12 ნოემბერს დაბადებულ გ.ჭ-ს (პ/ნ ...) სა-ხელზე, 8) გ. ჭ-ს (პ/ნ ...) სახელზე გაცემული ცნობა მსჯავ-რდებულის გათავისუფლების შესახებ, დათარიღებული 18/ 11/2016 წლით, რომლებიც ინახება შს ფოთის საქალაქო სამ-მართველოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღე-ბის შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს მესაკუთრეებს.
- ა.ა-ს ავტომანქანის ჩხრეკისას ამოღებული: 1) შავ ყუთში მო-თავსებული პისტოლეტი „ZORAKI MOD 917-T“ №1014-00054, 1 (ერთი) მჭიდი, ლულის საწმენდი ჯაგრისი და ინსტრუქცია, 2) „TO3-34P“ მოდელის თოვი ШС #1639, 12-კალიბრიანი 23 (ოცდასამი) ვაზნა და სავაზნე ქამარი; 3) ხიშტ-დანა ქარქა-შით გადაგზავნილია ლევან სამხარაულის სახელობის ექ-სპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლოგიური (გენეტიკუ-რი) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით.
- 2017 წლის 17 ივნისს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერები-სას, ქ.ფ., ნ-ს ქ. №.. მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან ამო-ღებული: 1) ერთი ვერცხლისფერი შანდალი, 2) მოყვითალო ხელის ფანარი, 3) ცისფერი ჭიქა-თერმოსი, ნარწერით „pepsi“ და ა.ა-ს ნერნყვის ნიმუში გადაგზავნილია ლევან სამხარაუ-ლის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლო-გიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით.
- ა.ა-სგან ამოღებული „მაზდას“ მარკის ავტომანქანა, სახელ-მწიფო ნომრით ..., რომელიც განთავსებულია შს ფოთის სა-ქალაქო სამმართველოს ეზოში, ა.ა-ს მიმართ განაჩენის კა-ნონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს მესა-

კუთრეს.

- გ. ჭ-ს პირადი ჩხრევისას ამოლებული: შავი ტყავის საფულე, გ.ჭ-ს პირადობის მოწმობა, საქართველოს მოქალაქის პას-პორტი და ფულადი თანხა – 340 ლარი, შავი კორპუსის მქონე „ბილაინის“ ფირმის მობილური ტელეფონი მასში მოთავსებულ „მაგთიკომისა“ და „შობიტელის“ ორი სიმბარათით, შავი ნაჭრის ზურგჩანთა, „ადიდასის“ ფირმის ერთი წყვილი მამაკაცის ჩუსტი, მამაკაცის ორი წყვილი მაისური, ერთი წყვილი შავი წინდა, 10 კოლოფი სიგარეტი „ასტრა“ და მამაკაცის ორი შორტი, რომლებიც ინახება შე ფოთის საქალაქო სამმართველოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუპრუნდეს მესაკუთრეს.
- გ.ჭ-სგან აღებული ნერწყვის ნიმუში, ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის დადგენილებაზე თანდართულ ნივთებზე ბიოლოგიური მასალების შედარების მიზნით, გადაგზავნილია ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში.
- საცხოვრებელი სახლის დათვალიერებისა და საგამოძიებო ექსპერიმენტის ფოტოსურათები, დალუქული 2 ცალ დისკზე, უნდა დაერთოს სისხლის სამართლის საქმეს მისი შენახვის ვადით.

3. ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 6 დეკემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულ გ.ჭ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ.კ.და ფოთის რაიონული პროკურორის პროკურორმა ემელიანე ბერაიამ.

- მსჯავრდებულ გ. ჭ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. კ. სააპელაციო საჩივრით ითხოვა გ.ჭ-ს მიმართ ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 6 დეკემბრის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა, შემდეგი საფუძვლებით:

პოლიციის თანამშრომლების – გ. ლ. და გ. შ-ს ჩვენებები, რომლებითაც დგინდება, რომ ისინი მონაწილეობდნენ ბრალდებულ ა.ა-ს ჩვენების გადამოწმების მიზნით ჩატარებულ საგამოძიებო ექსპერიმენტში, რომლის დროსაც მან ნებაყოფლობით უჩვენა ქ.ფ., ნ-ს ქუჩაზე მდებარე ზ.გ-ს საცხოვრებელი სახლი და განუმარტა გამომძიებელს, რომ ეს სახლი გაქურდა მან, ასევე დეტალურად აღნერა დანაძალულის ჩადენის გარემოებები, რის შესახებაც შედგა შესაბამისი ოქმი, წარმოადგენს ირიბ ჩვენებებს და საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილების თანახმად, ისინი არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს გამამტყუნებელ განაჩენს.

მართალია, ბრალდებულებმა აღიარეს ბრალად შერაცხული და-ნაშაული, თუმცა გ. ჭ-ს აღიარება მოპოვებულია კანონის უხეში დარ-ლვევით, ბრალდების მხარის მიერ მასთან საპროცესო შეთანხმე-ბის გაფორმების ცრუ დაპირებით, რის გამოც იგი არ უნდა იქნეს მიჩნეული მტკიცებულებად. რაც შეეხება პრეიუდიციად მიჩნეულ სხვა მტკიცებულებებს, ისინი ასევე ირიბ მტკიცებულებათა კატე-გორიას განეჯუთვნებიან და უშუალოდ გ.ჭ-ს ბრალეულობას ვერ ადასტურებენ.

• ფოთის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ემელიანე ბერაიამ სააპელაციო საჩივრით ითხოვა განაჩენში ცვლილების შე-ტანა და ა.ა-სთვის სასჯელის განსაზღვრა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მოთხოვნათა დაცვით, შემდეგი საფუძვლებით:

პირველი ინსტანციის სასამართლომ ა. ა. დამნაშავედ ცნო სა-ქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნა-წილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინე-ბული დანაშაულის ჩადენაში, რომელიც მიეკუთვნება მძიმე დანა-შაულთა კატეგორიას. სასამართლომ მას სასჯელად განუსაზღვრა 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც, საქართველოს სის-ხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძვლე-ზე, სასჯელის ერთი მესამედი ჩაუთვალა პირობითად, თუმცა სას-ჯელის გაყოფისას დაუშვა შეცდომა, კერძოდ: მსჯავრდებულ ა. ა-ს, ნაცვლად შეფარდებული სასჯელის ერთი მესამედისა, პირობით მსჯავრად ჩაუთვალა მისი ნახევარი – 2 წლით თავისუფლების აღ-კვეთა. სასჯელის ერთი მესამედის პირობით მსჯავრად ჩათვლის შემთხვევაში, სასამართლოს ბრალდებულისთვის პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად უნდა განესაზღვრა 2 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო სასჯელის დანარჩენი ნაწი-ლი – 1 წლითა და 4 თვით თავისუფლების აღკვეთა უნდა ჩაეთვალა პირობით მსჯავრად, 2 წლის გამოსაცდელი ვადით.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 ივნისის განაჩენით მსჯავრდებულ გ.ჭ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ.ე-ს სააპელაციო საჩი-ვარი დაკმაყოფილდა; ფოთის რაიონული პროკურატურის პროკუ-რორ ემელიანე ბერაიას სააპელაციო საჩივრი დაკმაყოფილდა.

ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 6 დეკემბრის განა-ჩენში შევიდა ცვლილება:

გ. ჭ. ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტე-ბით ნარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდა.

გამართლებული გ.ჭ. განაჩენის გამოცხადებისთანავე დაუყოვ-

ნებლივ გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

ა.ა. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი – 2 (ორი) წლითა და 8 (რვა) თვით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო სასჯელის დანარჩენი ნაწილი – 1 (ერთი) წლითა და 4 (ოთხი) თვით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალა პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ ა.ა-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო განაჩენის აღსრულების მიზნით მისი დაკავების დღიდან – 2017 წლის 6 დეკემბრიდან; მასვე სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალა დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2017 წლის 17 ივნისიდან 2017 წლის 28 ივნისის ჩათვლით.

პირობითი მსჯავრის პერიოდში მსჯავრდებულ ა.ა-ს ყოფაქცევაზე კონტროლი და მისი დახმარება დაევალა პრობაციის შესაბამის ბიუროს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

მსჯავრდებულ ა.ა-ს დაევალა, თავისუფლების აღკვეთის სახით შეფარდებული სასჯელის მოხდის შემდეგ, 15 დღის ვადაში გამოცხადდეს პრობაციის ბიუროში, თავისი საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით და პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

ცნობად იქნა მიღებული, რომ ა.ა-სთვის შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდებულია. შესაბამისად, განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში უნდა მოიხსნას გირაოს თანხის – 4000 (ოთხი ათასი) ლარის უზრუნველყოფის მიზნით, ქ. ფ. ,ზ. გ-ს ქ. №... მდებარე (საკადასტრო კოდი №..., ს.ო-ს (პირადი ნომერი) საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების 4000 ლარის ღირებულების წილზე დადებული ყადაღა.

ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 6 დეკემბრის განაჩენი ნივთმტკიცებების ნაწილში დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 ივნისის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილემ – ფელიქს ჯალალონიამ და მსჯავრდებულ ა.ა-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა დ. გ-მ.

სახელმწიფო ბრალმდებელმა ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა გ.ჭ-ს გამართლების ნაწილში, მისი დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის „ა“

და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში და შესაბამისი სასჯელის განსაზღვრა.

მსჯავრდებულ ა.ა-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა დ-გ-მ ითხოვა მსჯავრდებულ ა.ა-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მისი გამართლება შერაცხულ ბრალდებაში.

6. საკასაციო პალატის სხდომაზე პროკურორმა მხარი დაუჭირა საკასაციო საჩივარს და მოითხოვა მისი დაკმაყოფილება.

7. საკასაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულმა ა.ა-მ და მის-მა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა დ-გ-მ მხარი დაუჭირეს საკასაციო საჩივარს და მოითხოვეს მისი დაკმაყოფილება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამონმა საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ ა.ა-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატდ. გ-ს საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილის – ფელიქს ჯალალინის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. სააპელაციო სასამართლო განაჩენში ყურადღებას ამახვილებს საქმეში არსებული მტკიცებულებების არასაკმარისობაზე გამამტყუნებელი განაჩენის დასადგენად, კერძოდ, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევევაში საქმეში წარმოდგენილია მხოლოდ ერთი პირდაპირი მტკიცებულება: ბრალდებულ ა.ა-ს მიერ გამოძიების ეტაპზე მიცემული განთქმითი ჩვენება, რომლის თანახმად, მან ქურდობაში თანამონაზილედ დაასახელა გ.ჭ. – აღნიშნული კი საკმარისი არ არის წარდგენილ ბრალდებაში გ.ჭ-ს დამნაშავედ ცნობისათვის, ვინაიდან ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი არცერთი სხვა მტკიცებულებით არ დასტურდება მისი მონაბილეობა მითითებულ დანაშაულში. ამასთან, სააპელაციო პალატამ ხაზი გაუსვა იმ გარემოებას, რომ ა. ა. სასამართლოში არ დაკითხულა და მისი ჩვენება სასამართლო სხდომაზე არ გამოკვლეულა, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა ემყარებოდეს სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. რაც შეეხება პოლიციის თანამშრომლების – რ.მ-ს, მ.გ-ს, გ.ლ. და გ.შ-ს ჩვენებებს, ისინი ირიბი ხსაიათისაა და არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს გამამტყუნებელ განაჩენს, ვინაიდან ეფუძნება სხვა პირის მიერ მიწოდებულ ინფორმაციას და მათ ჩვენებებში გადმოცემული ფაქტები არ დასტურდება სხვა პირდაპირი მტკიცებულებით.

3. სააპელაციო პალატამ ასევე ყურადღება გაამახვილა თავად

გ.ჭ-ს ალიარებასთან დაკავშირებით და მიუთითა: გამოძიების ეტაპზე მან ისარგებლა მისთვის კანონით მინიჭებული დუმილის უფლებით და უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე. მას ჩვენება არ მიუცია არც პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის განხილვისას, თუმცა ალიარა დანაშაული და თავი დამნაშავედ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში, რაც არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს გამამტყუნებელ განაჩენს, ვინაიდან, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ბრალდებულის აღიარება, თუ ის არ დასტურდება მისი ბრალულობს დამადასტურებელი სხვა მტკიცებულებით, საკმარისი არ არის მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

4. ამასთან, სააპელაციო პალატამ ხაზი გაუსვა იმ გარემოებასაც, რომ სააპელაციო სასამართლოში გ.ჭ-მ თავი დამნაშავედ არ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში და ითხოვა გამართლება. აქვე სააპელაციო ინსტანციის სასამართლო განაჩენში არაპირდაპირ მიანიშნებს და გარკვეულწილად იზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში გ.ჭ-ს მიერ დანაშაულის აღიარება განაპირობა იმ გარემოებამ, რომ ბრალდების მხარემ მოატყუა და ცრუდ დაპირდა საპროცესო შეთანხმების გაფორმებას. ბრალის ალიარებასთან დაკავშირებით, ანალოგიური პოზიცია გამოხატეს საკასაციო საჩივარსა და საკასაციო სხდომაზე მსჯავრდებულმა ა.ა-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა.

5. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ არანაირი საფუძველი არ არსებობს ბრალდებულების – ა.ა-სდა გ. ჭ-ს ალიარებების საეჭვოდ მიჩნევისა და დაცვის მხარის მოსაზრების გასაზიარებლად, რომ მათი აღიარები განაპირობა ბრალდების მხარის ცრუ დაპირებამ, შემდეგ გარემოებათა გამო:

6. ა.ა-მ დანაშაულებრივი შემთხვევის დღეს, დაკავებისთანავე – 2017 წლის 17 ივნისს, პირადი ჩერეკის, ასევე მისი ავტომანქანის ჩერეკის ოქმებსა და მისი გამოკითხვის ოქმში პირდაპირ მიუთითა, რომ მან ჩერეკების შედეგად აღმოჩენილი ნივთები, გ.ჭ-სთან ერთად, მოიპარა ქ. ფ., ნ-ს ქ. №... მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან. წინასწარი გამოძიების ეტაპიდან მოყოლებული, პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოთა გადაწყვეტილებების გამოტანის ჩათვლით, იგი ალიარებდა დანაშაულს და გამოძიების არცერთ ეტაპზე არ განუცხადებია, რომ მისი აღიარება განაპირობა ბრალდების მხარის ცრუ დაპირებამ. უფრო მეტიც: მას არათუ არ განუცხადებია ამის შესახებ, არამედ სააპელაციო წესითაც კი არ გაუსაჩივრებია პირველი ინსტანციის სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენი.

7. რაც შეეხება გ. ჭ-ს ალიარებას, მართალია, მან არც წინასწარ გამოძიებასა და არც სასამართლოში არ მისცა ჩვენება, მაგრამ რო-

გორც წინასასამართლო, ისე არსებით სხდომებზე აღიარა ჩადენილი დანაშაული. საქმის არსებითი განხილვისას სადაცოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებები (გარდა გამონაკლისისა, რის შესახებაც საკასაციო პალატა ქვემოთ იმსჯელებს), ისევე, როგორც ა.ა-მ.

8. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზეც, რომ როგორც პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომის ოქმებიდან ირკვევა, სასამართლო განხილვა დაცვის მხარის შუამდგომლობისა და ბრალდების მხარის თანხმობის საფუძველზე არაერთხელ გადაიდო იმის გამო, რომ მხარეებს შორის მიმდინარეობდა მოლაპარაკება საპროცესო შეთანხმების გაფორმების თაობაზე (ორივე ბრალდებულთან). სხდომის ოქმებიდან ასევე ირკვევა, რომ ბრალდებულებისათვის (ცნობილი იყო დაზარალებულის პოზიცია, რომ იგი საპროცესო შეთანხმების გაფორმების წინააღმდეგი იყო. ასევე დადგენილია ის ფაქტიც, რომ საქმის არსებითი განხილვისას, მათ შორის – დასკვნით სიტყვაში არცერთ ბრალდებულს არ გამოუთქვამს რაიმე პრეტენზია, თუ შენიშვნა იმასთან დაკავშირებით, რომ ბრალდების მხარე ცრუდ დაპირდათ საპროცესო შეთანხმების გაფორმებას, რამაც მათი აღიარება განაპირობა. ა.ა-მ არ გაასაჩივრა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი და მის მიმართ სასჯელის ნაწილში, შემამსუბუქებელი გარემოების – აღიარების გათვალისწინებით, გავრცელდა საშეღავათო პირობები. სასამართლომ ასევე გაითვალისწინა გ.ჭ-ს აღიარება და განაჩენში მიუთითა, რომ აღნიშნულის მხედველობაში მიღებით, მას შეუფარდებდა სანქციით გათვალისწინებულ მინიმალურთან მიახლოებულ სასჯელს. ამდენად, მითითებული ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, აშკარად არალოგიკური და არადამაჯერებელია დაცვის მხარის ვერსია ა.ა-სდა გ.ჭ-ს აღიარებებთან დაკავშირებით, რომ ეს განპირობებული იყო მოტყუცებით – ბრალდების მხარის ცრუ დაპირებით.

9. საკასაციო პალატა ასევე არ ეთანხმება სააპელაციო პალატის მოტივაციას, რომ ვერ გაიზიარებს ა.ა-ს აღიარებით (განთქმით) ჩვენებას, ვიზიადან იგი სასამართლოში არ დაკითხულა და მისი ჩვენება სასამართლო სხდომაზე არ გამოკვლეულა. აღნიშნულთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა მიუთითებს:

10. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან – პრეიუდიცია. ამასთან, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, მხარის ინიციატივით, სასამართლომ შეიძლება უარყოს პრეიუდიციულად დადგენილი ფაქტი, თუ ეს

ფაქტი ეწინააღმდეგება სასამართლოში მტკიცებულებათა გამოკვლევის შედეგებს.

11. როგორც წარმოდგენილი საქმის მასალებით დასტურდება, პირველი ინსტანციის სასამართლოში ბრალდებულებმა აღიარეს მათთვეს ბრალად წარდგენილი ქმედებების ჩადენა, დაცვის მხარე დაეთანხმა ბრალდების დადგენილებებში აღნერილ ფაქტობრივ გარემოებებს და უდავოდ ცნო ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება (გარდა მოწმეების – დ. ო-ს, გ.ლ.დაგ. შ-ს გამოკითხვის ოქმებისა, რომლებიც შემდეგ მოწმის სახით დაიკითხნენ სასამართლო სხდომაზე). ვინაიდან შხარეებმა სადავოდ არ გახადეს ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, საქართველოს სსკ-ის 25-ე მუხლით გათვალისწინებული სასამართლო პროცესის შეჯიბრებითობის პრინციპის შესაბამისად, ისინი სასამართლო სხდომაზე არ გამოკვლეულა და იმავე კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“ კვეპუნქტის საფუძველზე მათ მიენიჭა პრეიუდიციული მნიშვნელობა, რის გამოც გამოკვლევის გარეშე მიღდეს მტკიცებულებად.

12. დადგენილია ისიც, რომ ბრალდებულის სახით დაკავების მომენტიდან, საქმის არსებითი განხილვის ჩათვლით, ა.ა-მ თავი დამნაშავედ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში, რის შესაბამისადაც, იგი არსებით სხდომაზე აღარ დაკითხულა, ვინაიდან როგორც აღინიშნა, სასამართლოში მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა (გარდა სამი მოწმის ჩვენებისა) და მის მიერ გამოძიებაში ბრალდებულის სახით მიცემული ჩვენება და, შესაბამისად, ჩვენებიდან დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები როგორც თავად ა. ა-მ, ისე გ.ჭ-მ მიიჩნიეს პრეიუდიციად.

13. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის დანაწესის არსი სწორედ იმაში მდგომარეობს, რომ მხარეები საქმის ფაქტობრივ გარემოებებს გამოკვლევის გარეშე იღებენ მტკიცებულებად, ესე იგი ისინი თავისუფლდებიან მტკიცების ტვირთისაგან, ხოლო ინფორმაცია კი ავტომატურად იძენს მტკიცებულებით ხასიათს, რაც, ბუნებრივია, არსებით სხდომაზე მათ დამატებით გამოკვლევას აღარ საჭიროებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში პრეიუდიციის ინსტიტუტი საერთოდ აზრს დაკარგავდა, რადგან ყველა ის მტკიცებულება, რომელსაც მხარეები პრეიუდიციად მიიჩნევდნენ, ნებისმიერ დროს გახდებოდა მხარეთათვის მიუღებელი და სადავო. შესაბამისად, საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის მიხედვით, პრეიუდიცია გათანაბრებულია მტკიცებულებასთან და გათავისუფლებულია გამოკვლევის პროცესისგან.

14. ამდენად, აღნიშნულის გათვალისწინებით, საკასაციო პალა-

ტას მიაჩნია, რომ არ არსებობს ა.ა-სდა გ.ჭ-ს მიერ ჩადენილი დანაშაულის როგორც აღიარების, ასევე უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების, მათ შორის – ა. ა-ს ჩვენების, ლეგიტიმურობის საეჭვოდ მიჩნევის არანაირი საფუძველი.

15. ასევე უსაფუძვლოა სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოს არგუმენტაცია გ. ჭ-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისათვის ბრალდების მხარის პირდაპირ მტკიცებულებათა არასაკმარისობის შესახებ, ვინაიდან საკასაციო პალატას როგორც ა.ა-ს, ისე გ.ჭ-ს მიმართ წარდგენილი ბრალდებები, გარდა მათი აღიარებისა, რომელთა კანონიერებასთან დაკავშირებითაც საკასაციო პალატამ ზემოთ უკვე იმსჯელა, ასევე დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ:

16. ა.ა-ს ბრალდებულის სახით გამოკითხვის ოქმით (უდავო მტკიცებულება) დადგენილია, რომ მან გ.ჭ-სთან ერთად ფარულად შეაღწია ნ-ს ქ. №... მდებარე საცხოვრებელ სახლში, საიდანაც ისინი ფარულად დაეუფლნენ სხვადასხვა დასახელების ნივთს.

17. საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, რომელშიც მონაწილეობდა ა.ა. მან მიუთითა იმ საცხოვრებელ სახლსა და გარემოებებზე, თუ როგორ შეაღწია იქ გ.ჭ-სთან ერთად, როგორ გამოიტანეს ნივთები გარეთ და მოათავსეს მის ავტომანქანაში, რომელიც სახლის წინა მხარეს ეყენათ.

18. ა. ა-ს დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ ჩხრეკისას მისი შარვლის მარცხენა ჯიბიდან ამოიღეს ნაქურდალი ნივთები – მაჯის საათი, მედალიონები და სხვა. ჩხრეკისას ა.ა-მ განაცხადა, რომ მან ეს ნივთები მოიპარა გ.ჭ-სთან ერთად. ჩხრეკის ოქმზე მიეთითა შესაბამისი შინაარსის შენიშვნა, რაზეც მან ხელი მოაწერა.

19. ავტომანქანის ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ „მაზდას“ მარკის ავტომანქანის ჩხრეკის შედეგად, რომელსაც ა.ა. მართავდა, ამოღებულია: პლასტმასის ყუთი და მასში მოთავსებული შავი კორპუსისა და ვერცხლისფერი ჩარჩოს მქონე პისტოლეტი ერთი მჭიდით ვაზნების გარეშე, ამავე ყუთში მოთავსებული პისტოლეტის სახელმძღვანელო და ლულის სანმენდი ჯაგრისი, ორლულიანი სანადირო თოფი მოყავისფრო მოჩქურთმებული კონდახით, სავაზნე ქამარი მასში მოთავსებული 31 ვაზნით, მოყავისფრო ხიმტ-დანა, „VESTEL-ის“ ფირმის პლაზმური ტელევიზორი, ავტომანქანის საბარგულიდან ასევე ამოიღეს: შავი ლარნაკი მასში არსებული სხვადასხვა სამკაულით, ყვავილებით მოხატული მაგიდის თეთრი გადასაფარებელი, ერთი ბოთლი შამპანური და დანა-ჩანგლის ორი კომპლექტი, ხოლო მდლოლის სავარძლის უკანა ჯიბი-

დან – საქართველოს მოქალაქის პასპორტი, გაცემული გ. ჭ-ს სახელზე, რომელშიც მოთავსებული იყო გ.ჭ-ს სახელზე გაცემული ცნობა მსჯავრდებულის გათავისუფლების შესახებ. როგორც ავტომანქანის ჩხრეკის ოქმიდან ირკვევა, ა.ა-მ განაცხადა, რომ აღნიშნული ნივთები გ.ჭ-სთან ერთად მოიპარა ქ.ფ., ნ-ს ქ. წე... მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან.

20. მოწმე დ.ო-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს შს ფ-ს საქალაქო სამმართველოს უბნის ინსპექტორების განყოფილების უფროსის თანამდებობაზე. 2017 წლის 17 ივნისს, ლამის საათებში, დაუკავშირდა პატრულ-ინსპექტორი მ.გ., რომელმაც სთხოვა მისულიყო ქ. ფ., რ-ს რკალზე. აღნიშნული შეტყობინების საფუძველზე სამსახურებრივი ავტომანქანით მივიდა მითითებულ ადგილზე, სადაც ნახა, რომ საპატრულო ეკიპაჟის წევრებს – მ.გ-სდა რ.მ-ს გაჩერებული ჰყავდათ „მაზდას“ მარკის ავტომანქანა. როგორც მ.გ-მ უთხრა, აღნიშნული ავტომანქანა შეუჩერებია მძღოლის სიმთვრალე-სიფხიზლეზე გადამომზების მიზნით. როდესაც ავტომანქანას-თან მისულს მძღოლისთვის – ა.ა-სთვის დოკუმენტაცია მოუთხოვია, დაუნახავს, რომ მის გვერდით იჯდა მისთვის ნაცნობი გ.ჭ., რომელიც გადამომზების პროცესში გადასულა მანქანიდან და გაქცეულა ბაზრის მიმართულებით. ამის შემდეგ მძღოლთან მ.გ-ს მეწყვილე რ.მ. დარჩენილა, ხოლო თავად მ. გაქცეულს დასდევნებია, თუმცა ვერ დასწევია. მოწმე დ. ო-ს განმარტებით, იგი რადიოსადგურით დაუკავშირდა ფოთის საქალაქო სამმართველოს სამორიგეო ნაწილს და დახმარება ითხოვა. რამდენიმე წუთში გამომძიებელიც მივიდა. მისივე ჩვენებით, ზემოთ ხსენებულ „მაზდას“ მარკის ავტომანქანაში აღმოჩნდა ნაქურდალი ნივთები, რომლებზეც ა.ა-მ განაცხადა, რომ ეს ნივთები მან და გ.ჭ-მ მოიპარეს ქ.ფ. ნ-ს ქუჩაზე მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან. ამ ნივთებს შორის იყო სანადირო თოფი, პისტოლეტი, საყოფაცხოვრებო ნივთები, პლაზმური ტელევიზორი და სხვ. გამომძიებელმა ე.დ., ა.ა-ს განუმარტა მისი უფლება-მოვალეობები, რის შემდეგაც მას ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა და მისი შარვლის მარცხენა ჯიბიდან ამოიღეს მაჯის საათი, მედალიონი და გულსაბნევი. პირადი ჩხრეკის დასრულების შემდეგ, ა. ა-ს თანხმობით, გაიჩირიკა მისი ავტომანქანაც, საიდანაც ამოიღეს პლაზმური ტელევიზორი, სანადირო თოფი, პისტოლეტი ერთი მჭიდით ვაზნების გარეშე და საოჯახო ნივთები.

21. იგივე ფაქტობრივი გარემოებები დადასტურდა მოწმის სახით დაკითხული პატრულ-ინსპექტორების – რ.მ-ს და მ.გ-ს ჩვენებებით, რომლებიც მხარეებს სადაცოდ არ გაუხდიათ.

22. საქმეზე დაზარალებულად ცნობილი ზ.გ-ს ჩვენებით, რომელიც მხარეებს ასევე არ გაუხდიათ სადაცოდ, დადგენილია, რომ ქ.

ფ., ნ-ს ქ. №...მდებარე საცხოვრებელ სახლში ცხოვრობს მისი ქალიშვილი – მ.გ. ქმარ-შვილთან ერთად, რომლებიც ამჟამად სამუშაოდ იმყოფებიან ი. და სახლი მას აქვს ჩაბარებული. 2017 წლის 16 ივნისს, ღამის საათებში, იმყოფებოდა თავის საცხოვრებელ სახლში, რა დროსაც მასთან მივიდნენ პოლიციის თანამშრომლები და სთხოვეს წასულიყო ქ.ფ., ნ-ს ქ. №.-ში მდებარე თავისი სიძის საცხოვრებელ სახლში, რადგან, შესაძლებელია, იგი გაქურდული ყოფილიყო. ადგილზე მისულმა ნახა, რომ ოთახებში კარადებიდან გადმოყრილი იყო და იატაკზე მიმოფანტული ეყარა საოჯახო ნივთები, რის გამოც მაშინვე დარეკა პოლიციაში და დახმარება ითხოვა. ამის შემდეგ მივიდნენ გამომძიებელი და ექსპერტი, რომლებმაც დაათვალიერეს შემთხვევის ადგილი. დათვალიერების შედეგად აღმოჩნდა, რომ სახლიდან მოპარული იყო სხვადასხვა დასახელების ნივთი, კერძოდ: მამაკაცის მაჯის საათი ტყავის სამაჯურით, შავი პლასტმასის ყუთი და მასში მოთავსებული შავი და ვერცხლისფერი კორპუსის მქონე პისტოლეტი ერთი მჭიდით, საწმენდი ჯაგრისი, ორლულიანი სანადირო თოფი მოყავისფრო მოჩუქურთმებული ხის კონდახით, ტყავის სავაზნე ქამარი მასში მოთავსებული სანადირო თოფის 31 ვაზნით, დიდი ზომის „VESTEL-ის“ ფირმის პლაზმური ტელევიზორი, მოყავისფრო ხიმტ-დანა, დანა-ჩანგლის ორი კომპლექტი, ერთი ბოთლი შამპანური, მაგიდის თეთრი გადასაფარებელი და სხვადასხვა სამკაული. ზიანის ოდენობამ ჯამურად შეადგინა 5816 ლარი.

23. ის ფაქტი, რომ პოლიციელების მიერ ა.ა-ს ავტომანქანის შემოწებისას გ.ჭ. ნამდვილად მასთან ერთად იმყოფებოდა, ა.ა-ს ჩვენების გარდა, დადასტურებულია საპატრულო ეკიპაჟის წევრების – მ. გ-ს და რ.მ-ს ჩვენებებით, საიდანაც ირკვევა, რომ მ.გ-მ იცნო მძღოლის, ა.ა-ს გვერდით მჯდომი პირი – გ.ჭ., რომელიც გადავიდა ავტომანქანიდან და მიიმაღა. ასევე, ავტომანქანის ჩხრევისას მძღოლის სავარძლის უკანა ჯიბიდან პოლიციელებმა ამოიღეს გ.ჭ-ს სახელზე გაცემული საქართველოს მოქალაქის პასპორტი, რომელშიც მოთავსებული იყო მისსავე სახელზე გაცემული ცნობა მსჯავრდებულის გათავისუფლების შესახებ. საკასაციო პალატა ასევე ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზეც, რომ პოლიციელებმა დანამატების ჩადენიდან (2017 წლის 17 ივნისი, დაახლოებით 01 საათი) უმოკლეს ვადაში დააკავეს (2017 წლის 17 ივნისს, 04:55 საათზე) ა.ა. და მისი პირადი და ავტომანქანის ჩხრევის შედეგად აღმოჩნდნენ ნაქურდალი ნივთები. დადგენილია, რომ ამ დროს მასთან ერთად იმყოფებოდა გ.ჭ-ც, რომელმაც შეძლო მიმალვა.

24. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განმარტა, რომ განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც გამომ-

დინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარ-დგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობ-დეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქ-ტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან (იხ: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილე-ბები საქმეებზე: „ელ მასრი მაკედონიის წინააღმდეგ“ (El-Masri v the Former Yugoslav Republic of Macedonia, (GC), 13.12.2012) და „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ (Hassan v the UK, ECtHR, (GC), 16.09.2014). საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწი-ლის თანახმად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამარ-თლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს და-არწმუნებდა პირის ბრალეულობაში. საქართველოს სსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, მტკიცებულება უნდა შეფას-დეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, და-საშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, ხოლო ამავე მუხ-ლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსე-ბულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

25. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პა-ლატა მიუთითებს, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სის-ხლის სამართლის საქმეთა პალატას არ გააჩნდა დასაბუთებული სა-ფუძველი, რომ საეჭვოდ მიეჩნია გ.ჭ-ს ალიარება და ამასთან, არ გაე-ზიარებინა ა.ა-ს ჩვენება, რომელიც მხარეთა მიერ უდავო მტკიცებუ-ლებად იყო მიჩნეული. ზემომითითებული მტკიცებულებებისა და გა-რემოებების გათვალისწინებით, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ აშკარა, ერთმანეთთან თან-ხვდენილ და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით გო-ნივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება, რომ ა. ა-მ და გ.ჭ-მ ჩაიდინეს, შესაბამისად, საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნა-წილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებითა და სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულები. შესაბამისად, ცვლილება უნდა შე-ვიდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქ-მეთა პალატის 2018 წლის 5 ივნისის განაჩენში გ. ჭ-ს მიმართ გამარ-თლების ნაწილში, ხოლო ა.ა-ს მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

26. რაც შექება სასჯელს, საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, მსჯავრდებულების პასუხისმგებლობის შემამსუბუ-ქებელ და დამამდიმებელ გარემოებათა, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნების, მო-ვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორცი-

ელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავეების წარსული ცხოვრების, პირადი და ეკონომიკური პირობების, ასევე – საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების მხედველობაში მიღებით, საკსაციო პალატას მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ ა.ა-ს განსაზღვრული აქვს სამართლიანი სასჯელი, ხოლოგ. ჭ-ს უნდა შეეფარდოს ბრალად შერაცხული ქმედების სანქციით გათვალისწინებული მინიმალური სასჯელი.

27. საკასაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს ნივთმტკიცებათა განკარგვის საკითხზეც და აღნიშნავს, რომ სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით გადაწყვეტილი არ არის მტკიცებულებათა იმ ნაწილის განკარგვის ბედი, რომლებიც ბრალდების მხარეს გადაგზავნილი ჰქონდა ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩასატარებლად, რის გამოც საკასაციო პალატა აზუსტებს შემდეგს:

– ა.ა-ს ავტომანქანის ჩხრეკისას ამოღებული: 1) შავ ყუთში მოთავსებული პისტოლეტი „ZORAKI MOD 917-T“ № 1014-00054, 1 (ერთი) მტკიდი, ლულის საწმენდი ჯაგრისა და ინსტრუქცია; 2) „TOZ-34P“ მოდელის თოფი #1639, 12-კალიბრიანი 23 (ოცდასამი) გაზნა და საგაზნე ქამარი; 3) ნიმტ-დანა ქარქაშით, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით, უნდა დაუბრუნდეს მის მესაკუთრეს.

– 2017 წლის 17 ივნისს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ქ.ფ. , ნ-ს ქ. №....-ში მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან ამოღებული: 1) ერთი ვერცხლისფერი შანდალი; 2) მოყვითალო ხელის ფანარი; 3) ცისფერი ჭიქა-თერმოსი, წარწერით „პეპსი“, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით, უნდა დაუბრუნდეს მის მესაკუთრეს.

– გ.ჭ-ს და ა.ა-საგან აღებული ნერწყვის ნიმუშები, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, უნდა განადგურდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“, „დ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილის – ფელიქს ჯა-

ლალონიას საკასაციო საჩივარი დაქმაყოფილდეს;

2. მსჯავრდებულ ა.ა-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ დ.გ-ს საკასაციო საჩივარი არ დაქმაყოფილდეს;

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 ივნისის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

4. გ.ჭ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

5. მსჯავრდებულ გ.ჭ-ს სასჯელის ათვლა დაეწყოს დაპატიმრების ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან. მსჯავრდებულ გ. ჭ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი – 2017 წლის 26 ივლისიდან 2018 წლის 5 ივნისის ჩათვლით;

6. ნივთმტკიცებები:

– ა. ა-ს ავტომანქანის ჩერეკისას ამოღებული: 1) შავ ყუთში მოთავსებული პისტოლეტი „ZORAKI MOD 917-T“ № 1014-00054, 1 (ერთი) მჭიდი, ლულის საწმენდი ჯაგრისი და ინსტრუქცია; 2) „TO3-34P“ მოდელის თოფი ШС #1639, 12-კალიბრიანი 23 (ოცდასამი) ვაზნა და სავაზნე ქამარი; 3) ხიშტ-დანა ქარქაშით, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით, უნდა დაუბრუნდეს მის მესაკუთრეს.

– 2017 წლის 17 ივნისს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ქ. ფ., ნ-ს ქ. №... მდებარე საცხოვრებელი სახლიდან ამოღებული: 1) ერთი ვერცხლისფერი შანდალი; 2) მოყვითალო ხელის ფანარი; 3) ცისფერი ჭიქა-თერმოსი, წარწერით „პეპსი“, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით, უნდა დაუბრუნდეს მის მესაკუთრეს.

– გ.ჭ-ს და ა. ა-საგან აღებული ნერწყვის ნიმუშები, რომლებიც გადაგზავნილი იყო ლევან სამხარაულის სახელობის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროში, უნდა განადგურდეს.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 5 ივნისის განაჩენი სხვა, მათ შორის – ა.ა-ს მსჯავრდებისა და დანარჩენი ნივთმტკიცებების განკარგვის ნაწილში, დარჩეს უცვლელად;

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

საქართველოს უზენაესი სასამართლო
თბილისი 0110, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32
ტელ.: (995 32) 299 71 34
www.supremecourt.ge